

კვირის პალიტრა

№ 26 (487) ♦ 28 ივნისი - 4 ივლისი. 2004 წ. ♦ ფასი 50 თეთრი ♦ დაარსებულია 1995 წ.

„ხელისუფლებანი გეოგრაფი უნდა ვიცოდეთ, რომ ჩვენთან ნასროლი ქვა ჩვენს შვილსაც მოხვდება“

„ბიწადებს, ბურჯანადებს და მორჩადებს ვერ გადავასახლებ საქართველოდან...“ გვ.7

ამისნაა ვინმე, რატომ არის ვინმეს დავითი წაყვანა არაქართული ფესვი? გასაგებია, რომ დიანასთვის მძიმე იქნებოდა ეს პროცედურა, მაგრამ მნიშვნელოვანია ის, რომ ხელისუფლებამ არ გატეხა სიტყვა — დიანა აბაშიძე აბსოლუტური ხელშეუხებლობით სარგებლობდა. არ არის საჭირო ცრემლის ღერა იმის გამო, რომ დიანა აბაშიძეს ჰქონოდა იმ მილიონებზე, რომლებიც ბიუჯეტში არ შემოსულა.

თუ მოვიტოვებთ, მოვიგებთ?! გვ.6

ჯავის რაიონში ჩრდილო-კავკასიელი ბოვეიკები ღვანან ოსებთან და რუსებთან ერთად

„რას აქარაუბნებს მოსკო, ღაგალი რაინდის ახალი ნოველკლავის ინისიზმი იყო“

გვ.7,13

„თუ დაგვასწრებენ და უმრავლესობიდან გაგვრიცხავენ, მეტად საინტერესო იქნება“

„მოსანანიებელი გრიგალაშვილთან არაფერი მჭირს. მან ის მოინანიოს, მაინცდამაინც ლევან ბერძენიშვილის პოსტის დაკავება რომ უნდა. ჯობს იმაზე დაფიქრდეს, რამდენად შეესაბამება საქართველოს პარლამენტის განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარის პოსტს.“

ტოლიაგის სს „ავტოვაზის“ პროდუქცია თბილისში

ნიკა, ყველა მარკის შიგნით

სავაჭროდ ბოლნისიდან, ნაღოვანი გარეგანი, გარეგანი, გარეგანი, ნაღოვანი, ნაღოვანი და ნაღოვანი ნაღოვანდობით მის: კარგარეთელის 7
☎ 95-75-62; 899-55-12-94
899-41-00-95

„კავშირები უნდა გავაუმჯობესოთ“

ეს სანაგებო ქონებას გარეგანი პინისგან უნდა გავაუმჯობესოთ(?)

„უახლოეს მომავალში კიდევ არაერთი გვ.5,27 პირისთვის მოვითხოვთ ქონების ჩამორთმევას.“

ვალერი გრიგალაშვილი

ახალი რეპრეზენტაცია

ნოვოილია ნაგებობები

ჩვენს რეპრეზენტაციაში დროდადრო შემოგვთავაზებთ ცნობილი პიროვნებების იუმორისტულ, მოკლე, გონებასწავილურ ხუმრობებს. გვ.4

გვარდია

„დოლოს უახლოესი მეგობრების პანაშვიდზე მისვლა გვ.16 არ შეეძლო...“

დოლო აბაშიძე მამასთან ერთად

ქარონიკა

17-20 გვარდი

ქართული მესაზღვრეები საზღვრის დამცველებს სანთებლებით ეძებენ(?)

გვ.6,27

„ერთ დროს საკონტროლო-საკვალე მთლიან მარაგად იქცა“

ასე ძველად, იმერეთში, გადაგაკეხულ, მაგრამ თავმოყვარე გლეხსაც კი არ ჰქონდა ყანა შემოღობილი

— იმ დროს იცოდა, რითი ვეძებდით საზღვრის დამცველებს? ჩვეულებრივი სანთებლებით. იმის საშუალებაც არ გვაქვს, ელექტროფარები ვიყიდოთ. ლაპარაკი ზედმეტად მესაზღვრისთვის ისეთ აუცილებელ ატრიბუტზე, როგორიც დურბინია. საზღვრის ბევრ მონაკვეთზე დანერგულია საინჟინრო ნაგებობები, ზღუდეები. მესაზღვრეები აუტანელ პირობებში ცხოვრობენ — ფიცრულ ვაგონებში სუნთქვაც კი ჭირს.

სისის „ჯაჟიდან დაეზოგაბული“ პანაშენები

„ლოტკინის სამოსთან“ დაახლოებული ზვიად პაპიაშვილი ლამის ერთადერთი ქურდი იყო, ვინც ციხიდან კურიერება მანქანების „ვაზერატს“(!). ეს ის პაპიაშვილია, რომელზეც ჯერ კიდევ შეგარდნაზე გაკვირვებულმა თქვა, კანონიერ ქურდს კოლონიაში ჯაჟები და მოტოციკლეტი აქვს... გვ.5

ქალაქის გაგზავნა უჭვივანილი „ნალვა“ მსახურთა დაჯილდოვებით

რატომ იშორებდა პოლიცია იმ ხალხს, ვინც ყველაზე მეტად სჭირდებოდა?!

ჯუჯასუკის საქართველოსთან 7-8 მუხრი მიწაზე აკავშირებს

„გერიგორიების დაბრუნებას ვედილობთ და 200 ჰა მიწას ვკარგავთ“

მაინცდამაინც ტანკით და ზარბაზნით უნდა მოგვადგეს მტერი, რომ მტრად ჩავთვალოთ და ხელი და ტვინი გავანდრიოთ?

რა გარანტია გვაქვს, რომ აზერბაიჯანელები არ დაგვიწყებენ ნეიტრალურ ზონაში აღმოჩენილ კუნძულზე დავას და არ მოგვიგებენ კიდევ.

როგორ ვკარგავთ უნიკალური ნაკრძალის ნაწილს...

თქვენ გემოვნებინანი გკითხველი გრძნობებით!

საქართველო საიზოზ ნარღვა

საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი 26 ივნისს ოთხდღიანი ვიზიტით სტამბოლში გაემგზავრა, სადაც ჩრდილოატლანტიკური გაერთიანების (NATO) სამიტში მიიღებს მონაწილეობას.

ვიზიტის პირველ დღეს — 26 ივნისს, პრეზიდენტი დაესწრო კონფერენციას „ატლანტიკური ალიანსი ახალ გზაჯვარედინზე“, სადაც შავი ზღვის ქვეყნებისთვის ახალი ევრო-ატლანტიკური სტრატეგიის შესახებ იმსჯელეს.

ვიზიტის ფარგლებში ასევე დაგეგმილია ევროატლანტიკური თანამშრომლობის საბჭოს წევრი სახელმწიფოებისა და მთავრობის მეთაურთა შეხვედრა, კულტურული პროგრამა და გალასადილი თურქეთის პრემიერ-მინისტრის, რეჯებ თაიფ ერდოგანის მასპინძლობით.

საქართველოს პრეზიდენტი სტამბოლის ნატოს სამიტზე განსაკუთრებული ყურადღებით სარგებლობს. დემოკრატიის განვითარებაში შეტანილი წვლილისთვის მიხეილ სააკაშვილს წლის გმირის ნოდება მიანიჭეს.

„სამხრეთკავკასიური კონფლიქტები ევროპის უსაფრთხოების კონცეფციის განხორციელებას კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს. ევროპას ამ რეგიონში ძლიერი პარტნიორები სჭირდება და სწორედ ამიტომ აუცილებელია წარსულს ჩაბარდეს დრო, როდესაც კონფლიქტებზე ლაპარაკს ყველა თავს არიდებდა“, — აცხადებს მიხეილ სააკაშვილი.

საქართველოს პრეზიდენტი სამიტის მიმდინარეობისას სხვადასხვა ქვეყნის პირველ პირებთან შეხვედრას ელის. არ არის გამორიცხული, იგი აშშ-ის პრეზიდენტ ჯორჯ ბუშსაც შეხვდეს. იგეგმება საქართველოს პრეზიდენტის შეხვედრები აშშ-ის სენატის საგარეო ურთიერთობათა კომიტეტის თავმჯდომარესთან, რიჩარდ ლუგართან, სენატორ ჯონ მაკკეინთან, კონგრესმენ ტომ ლანტოსთან და გერმანიის ფედერალური რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრთან, იოშვა ფიშერთან.

ახალი ირანი

გასულ კვირას საქართველოს პარლამენტმა პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის სურვილი დააკანონა და ამიერიდან ყველაზე ფასეული და ძვირფასი სახელმწიფო ჯილდო ეროვნული გმირის ორდენი იქნება. პირველი, ვინც ამ ნოდებაზე სააკაშვილმა უკვე წარადგინა, ჟული მარტავა იყო. „გაგშვობიდან უნდა ოცნებობდეთ იმაზე, რომ ქვეყნისთვის თავის განირვის საშუალება გქონდეთ“, — აცხადებს მიხეილ სააკაშვილი. მისი აზრით, დასამალი არ არის, რომ საქართველოს საბოლოო გამარჯვებისთვის კვლავაც დასჭირდება „თავგანწირვა, მსხვერპლი და ქართველების სისხლი“. ეროვნული გმირის ორდენთან ერთად ფუძნდება უმაღლესი სამხედრო ჯილდოც — წმინდა გიორგის ორდენი. თუმცა, ჯერ არც მისი ესკიზია შემუშავებული და არც კანდიდატები ჰყავთ ამ ჯილდოზე წარსადგენად. კომისია მუშაობას ახლა იწყებს. ახლახან სააკაშვილმა ერთბაშად 37 აჭარელი დააჯილდოვა ღირსების ორდენით. ჯერჯერობით ცნობილი არ არის, დაჯილდოებულები ორდენებთან ერთად ფულსაც თუ მიიღებენ. საქართველოში ორდენოსნებისთვის დღემდე ფული არავის მიუცია. ალბათ ერთი მიზეზით, ორდენოსნისთვის დაწესებული თანხა იმდენად მცირეა, რომ დაცინვად თვლიან.

სოსელია პოლაპილი პენაღა

მიუხედავად დიდი ენებათაღელვისა, საქართველოს პარლამენტმა 150 ხმით კონტროლის პალატის თავმჯდომარის თანამდებობაზე ფინანსთა მინისტრის ყოფილი მოადგილე ზურაბ სოსელია დაამტკიცა.

პარლამენტის თავმჯდომარემ, ნინო ბურჯანაძემ მიულოცა ზურაბ სოსელიას ახალი პოსტი და იმედი გამოთქვა, რომ იგი საქართველოს პარლამენტის ნდობას გაამართლებს. ზურაბ სოსელია დაიბადა ქ. თბილისში, 1955 წლის 13 დეკემბერს. 1980 წელს დაამთავრა ყოფილი საკავშირო მეცნიერებათა აკადემიის მოსკოვის ეკონომიკის ინსტიტუტის ასპირანტურა. 1986 წლიდან 1992 წლამდე იყო თბილისის ივ. ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი. 1993 წლიდან მუშაობდა საქართველოს საგარეო ეკონომიკურ ურთიერთობათა სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილედ.

1996 წლიდან 2000 წლამდე მუშაობდა საქართველოს ვაჭრობისა და საგარეო ეკონომიკურ ურთიერთობათა მინისტრის პირველ მოადგილედ. 2000 წლის აგვისტოდან იყო საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მოადგილე. იგი ეკონომიკურ მეცნიერებათა კანდიდატია.

„პარკიანური და პარკიანოზიკაღი“

ბორის ჩოჩიევი „არარეალურ და არარეალიზებად მოთხოვნად“ აფასებს საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის, სალომე ზურაბაშვილის წინადადებას როკის გვირაბზე ერთობლივი ქართულ-ოსური საკონტროლო-გამშვები პუნქტის ორგანიზების შესახებ, რომელიც მან თბილისში ვიზიტად მყოფ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილეს, ვალერი ლოშჩინინს შესთავაზა.

„ვიდრე სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებელი რესპუბლიკა იარსებებს, საქართველოს ხელისუფლება როკის გვირაბს ვერ გააკონტროლებს“, — აცხადებს ჩოჩიევი.

მისი თქმით, ცხინვალის ხელისუფლებას ისეთი შთაბეჭდილება რჩება, რომ სამხრეთ ოსეთის საკითხებზე რუსულ მხარესთან მოლაპარაკებების დაკავებასთან ერთად ისიც სახელდება, რომ დამოუკიდებელი რესპუბლიკის არსებობა ხშირად ავიწყდება და არ ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ სამხრეთელი ოსები სასიცოცხლო მნიშვნელობის როკის გვირაბზე მათთან შეუთანხმებლად კონტროლის დაწესების უფლებას არავის — არც რუსულსა და მით უმეტეს, არც ქართულ მხარეს არასდროს მისცემენ(?!).

მინიღაღი პღოკაღ გრკაღღვა

ე. წ. სამხრეთ ოსეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტი კოკოითი ცხინვალის ბლოკირებას კვლავაც აგრძელებს. ქალაქის ადმინისტრაციამ შესასვლელ-გამოსასვლელი 26 ივნისს, ღამით გადაკეტა, რის მიზეზზედაც კონტრაბანდული ტვირთების დაკავებასთან ერთად ისიც სახელდება, რომ დე ფაქტო ხელისუფლებას ქალაქში იმ ბავშვების შეშვება არ სურს, რომლებიც აჭარაში დასვენებს. მიუხედავად წინააღმდეგობისა, აჭარაში დასასვენებლად ოსი ეროვნების ბავშვების კიდევ ერთი ნაკადი ჩავიდა. ეს პროგრამა ზაფხულის ბოლომდე გაგრძელდება. „კვირის პალიტრის“ ცხინვალელი წყაროს ინფორმაციით, მოსახლეობა აღშფოთებულია სეპარატისტული ხელისუფლების მოქმედებით და თუ კოკოითის „რაზმი“ გონს არ მოეგება, მოსალოდნელია სიტუაციის გართულება. ე. წ. სამხრეთ ოსეთის უშიშროების სამსახურმა 27 ივნისს პატიმრობიდან გაათავისუფლა ცხინვალიდან დევნილი სოსო ვახტანგიშვილი, აშშ-ის მოქალაქე, ჟურნალისტი ტერეზა ბრიცი და მისი თარჯიმანი. ამავე დროს ფრონის ხეობაში, მუგუთის საგუშაგოსთან ცისფერჩაფხუტიანებმა კიდევ რამდენიმე ქართველი დააკავეს. კერძოდ, თბილისიდან ჩასული ტელევიზიის ტექნიკური ჯგუფი, რომელიც სარემონტო სამუშაოების ჩასატარებლად მიდიოდა ხშირი წვიმების შედეგად დაზიანებული ანძისკენ. ოსებმა ისინი ყოველგვარი მოტივაციის გარეშე დააკავეს, თუმცა რამდენიმე საათის შემდეგ გაათავისუფლეს.

რუსიღის ღაღაღის პიღიღათ

26 ივნისს, მოსკოვში, საქართველოს საელჩოს შენობის წინ რუსეთში ოსური სათვისტომოს ახალგაზრდულმა ჯგუფმა სამპრეტსტო აქცია გამართა. აქციაში მონაწილეობდნენ აჟამად მოსკოვში მცხოვრები, ჩრდილო ოსეთიდან და თვითღარიგებული სამხრეთ ოსეთიდან ჩასული ახალგაზრდები. წინამორბედი მიტინგისგან განსხვავებით, მშვიდობიანი აქცია მოსკოვის მთავრობის მიერ იყო სანქცირებული. 15-მდე მომიტინგე თვითღარიგებული სამხრეთ ოსეთის რესპუბლიკის რუსეთთან მიერთებას, სისხლის ღვრის თავიდან აცილებას და რუსეთის მხრიდან უფრო აქტიურ ქმედებებს ითხოვდა.

ოსთა ახალგაზრდული ორგანიზაციის ლიდერმა, დიმიტრი ამბარცუმიანმა, რომელიც ალბათ ცხინვალში ახლახან დაფუძნებული სომხური სათვისტომოს წევრიც არის, მოსკოველ ჟურნალისტებს განუცხადა, რომ მათი მიზანი იყო აქცია საქართველოს საელჩოს წინ ჩატარებულიყო, მიუხედავად იმისა, რომ მათი მოთხოვნების ადრესატი არა საქართველოს, არამედ რუსეთის მთავრობაა. ამბარცუმიანი ამგვარი გადაწყვეტილების განმარტებას არ იძლევა, თუმცა, ერთი რამ ეცხადია, ცხინვალში რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილის, ვალერი ლოშჩინინის სტუმრობის შემდეგ ოსებს რუსების ღალატის ეშინიათ.

ნარკოპანიღს პღღიღიღ პიღგრკოღვა

„მართლმადიდებლური ეკლესიის ჩართვა ნარკომანიის აღმოფხვრის საქმეში იქნება სერიოზული ნაბიჯი, რომელიც ავადმყოფებს იმ სიცარიელის შევსებაში დაეხმარება, რაც მათ აშეშად სულიერებაში აქვთ“, — განაცხადა ჯანდაცვის მინისტრმა ლადო ჭიპაშვილმა საპატრიარქოში ნარკომანიის წინააღმდეგ ბრძოლის დღისადმი მიძღვნილ შეხვედრაზე, სადაც გადანყდა, რომ ამიერიდან ნარკომანიით დაავადებულთა მკურნალობისშემდგომი რეაბილიტაციის პროცესში საქართველოს ეკლესიაც აქტიურად ჩაერთვება.

უწმინდესისა და უნეტარესის, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, ილია II-ის განცხადებით, ყველაფერი უნდა გაკეთდეს იმისთვის, რომ ნარკომანს ამ სენისგან განკურნების სურვილი გაუჩნდეს. „მას უნდა სწამდეს, რომ აუცილებლად განიკურნება. მესამე და მნიშვნელოვანი ფაქტორი ნარკომანთა განკურნებაში ის იქნება, რომ მათ აქტიურად უნდა დაიწყონ ეკლესიასთან ურთიერთობა“, — აღნიშნა ილია II-მ.

პატრიარქმა ასევე სურვილი გამოთქვა, რომ ჯანდაცვის სამინისტროსთან ერთად მედიის საშუალებებმა მოამზადონ სპეციალური პროგრამები, რითაც საზოგადოება ამ მძიმე სენის ურთულეს შედეგებს გააცნობიერებს.

წინასწარი პროგნოზიღ

წელს კახეთში 250.000 ტონა ხორბლის მოსავალს ელიან. 26 ივნისს კახეთში სტუმრად მყოფი საქართველოს სოფლის მეურნეობის მინისტრი დავით შერვაშიძე წწორის რაიონში ხორბლის ყანის პირველ გაჭრას დაესწრო. წინასწარი მონაცემებით, ხორბლის წლევანდელი მოსავალი გასული წლის მოსავალს 30.000 ტონით აღემატება.

„საქართველო წლის განმავლობაში 750.000 ტონა ხორბალს მოიხმარს, თუ საპროგნოზო მონაცემები გამართლდა, ჩვენი მოსავლით ქვეყნის მესამედს დავაკმაყოფილებთ“, — აღნიშნა მინისტრმა.

შერვაშიძე წისქვილკომბინატების ხელმძღვანელებსაც შეხვდა. მენისქვილეები მზად არიან, ხორბალი ჩაიბარონ, თუმცა ჯერჯერობით ფასი დადგენილი არ აქვთ. „ხორბლის ფასს მოსავლის ალების შემდეგ ბაზარი დაარეგულირებს და იმის მიხედვით ჩავიბარებთ“, — განაცხადეს მენისქვილებმა. გლეხობა კი შიმშობს, რომ ქართულ ხორბალს ამჯერადაც მცირე ფასს დაადებენ, რაც მათ მომავალი სამუშაოების დაფინანსებაში შეუშლის ხელს.

პაწწწოღ პაწწაღლოგაღიღ წინააღღღგ პრღიღნღღიღნ

24 ივნისს პარლამენტმა მიიღო დადგენილება „თბილისში კანონდარღვევით განხორციელებულ და მიმდინარე მშენებლობებზე რეაგირების ღონისძიებათა შესახებ“.

საქართველოს პარლამენტი ადგენს — „დაევალოს ქალაქ თბილისის მერიას, საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის, საქართველოს ინფრასტრუქტურისა და განვითარების სამინისტროებთან ერთად მიმდინარე წლის 15 ივლისამდე შეადგინოს ქალაქ თბილისში კანონდარღვევით განხორციელებული და ამჟამად მშენებარე იმ ობიექტების ნუსხა, რომელთა მშენებლობა 2001 წლიდან დაიწყო და რომელთა მიმართაც განსაკუთრებით მწვავე დამოკიდებულებაა საზოგადოების მხრიდან“.

დადგენილების მიხედვით, არასასოფლო დანიშნულების სამეურნეო მიწების პრივატიზების კანონიერებაც ზემოჩამოთვლილმა ორგანიზაციებმა უნდა დაადგინონ. აგრეთვე, ეთხოვა საქართველოს მთავრობას, დაჩქარებული წესით განიხილოს და განსახილველად წარმოადგინოს „არქიტექტურულ-სამშენებლო საქმიანობაზე სახელმწიფო ზედამხედველობის სრულყოფის“ შესახებ კანონპროექტების პაკეტი.

დადგენილების ინიციატორის, ლევან გაჩეჩილაძის განცხადებით, საქართველოს პარლამენტმა დადგენილების მიღებით თბილისის მერიას პოლიტიკური მხარდაჭერა გამოუცხადა, რათა მან უფრო ეფექტიანად შეძლოს უკანონო მშენებლობების ბლოკირება, რასაც სავარაუდოდ, ყველა თუ არა, ზოგიერთი უკანონო მშენებარე კორპუსის ნგრევა მაინც მოჰყვება.

აფხაზეთში ღაქაგღლოგა პიღს პღწწწს

აფხაზეთის თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის პარლამენტის დეპუტატებს ურთიერთშუღლი აღარ ყოფნით და აფხაზეთის ტელე-რადიოკომპანიის ხელმძღვანელობას ქვეყანაში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების ტენდენციურ გაშუქებასა და სამოქალაქო დაპირისპირების ინსპირირებაში ადანაშაულებენ. თვითგამოცხადებული რესპუბლიკის დეპუტატები მოახლოებული საპრეზიდენტო არჩევნების წინ მედიისგან კატეგორიულად მოითხოვენ მუშაობის გაუშჯობესებას.

აფხაზეთის ტელე-რადიოკომპანიის მუშაობით უკმაყოფილო დეპუტატებმა თავიანთი პრეტენზიების განსახილველად პარლამენტში კომპანიის ხელმძღვანელი, რუსლან ხაშიგი მიიწვიეს და მას უკანასკნელ პერიოდში აფხაზეთში მიმდინარე პოლიტიკური პროცესების ტენდენციურ და არაობიექტურ გაშუქებაში დასდეს ბრალი.

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მოძრაობის „ამცხახრას“ ლიდერებისა და პარლამენტის დეპუტატების — ვლადიმირ ნაჩაჩ-ოღლისა და გარი სამანბას მტკიცებით, იმ შემთხვევაში, თუ აფხაზეთის ტელე-რადიოკომპანია მომავალშიც გააგრძელებს იმ ფორმატითა და იდეოლოგიით ეთერში გასვლას, როგორითაც აქამდე მიმდინარეობდა მაუწყებლობა, საპრეზიდენტო არჩევნებზე სამოქალაქო დაპირისპირება გარდაუვალი იქნება.

ნათღაპიღი პარღმღსგაგს

„ლეიბორისტული პარტიის“ ლიდერი შალვა ნათელაშვილი „მოსახლეობისთვის ენაზე მრიცხველების დაყენების“ პერსპექტივას უწოდებს იმ გადაწყვეტილებას, რომლის თანახმადაც „ელექტროკავშირის“ აბონენტებს წუთობრივი გადასახადი დაუწესდებათ.

პირველმა ლეიბორისტმა სახელმწიფო კანცელარიის წინ საგანგებო ბრიფინგი გამართა და ხელისუფლების პირველი პირები მოსახლეობის სოციალურ გენოციდში დაადანაშაულა. იგი პრეზიდენტ სააკაშვილს „ელექტროკავშირის“ აბონენტების ქუჩაში გამოყვანითა და მასობრივი სამარტესტო აქციებით ემუქრება. ნათელაშვილს კომპანიის რეაბილიტაციისათვის საჭირო თანხების რეზერვებზე მითითებაც არ დავინწყბია. მშრომელთა ლიდერი ხელისუფლებას ურჩევს, „ელექტროკავშირის“ რეაბილიტაციისათვის სწორედ ის თანხები დახარჯოს, რომელიც პრეზიდენტის ახალი რეზიდენციის რეკონსტრუქციისათვის არის გათვალისწინებული.

„არასამთავროგოგას“ მღწაგგუ პღწწღა პაქაღღვაღთ

ადამიანის უფლებათა დამცველი არასამთავრობო ორგანიზაციები იუსტიციის მინისტრის, გიორგი პაპუაშვილის ბრძანებას აპროტესტებენ, რომლის მიხედვითაც არასამთავრობო ორგანიზაციებს სასჯელალსრულებით დაწესებულებებში შესვლა და მონიტორინგის ჩატარება ეკრძალებათ.

ორგანიზაცია „ადამიანის უფლებათა დაცვისა და პატიმართა მიმართ სამართლიანობის დაცვის“ პრეზიდენტის, გიორგი ლალიძის თქმით, გიორგი პაპუაშვილმა ყოფილი იუსტიციის მინისტრის, მიხეილ სააკაშვილის ბრძანების საფუძველზე, 2000 წელს დაფუძნებული საზოგადოებრივი საბჭო გააუქმა, რომლის შემადგენლობაში შესული არასამთავრობო ორგანიზაციები სასჯელალსრულებით დაწესებულებებში მონიტორინგს ახორციელებდნენ და იქ არსებულ ვითარებაზე ეცნობოდნენ. ლალიძის თქმით, ძალზე გახშირდა პატიმართა უფლებების დარღვევა და მათზე ფიზიკური ზეწოლის ფაქტები.

„არასამთავრობოები“ იუსტიციის მინისტრი გიორგი პაპუაშვილს თხოვნით მიმართავენ, გამოიჩინოს კეთილი ნება და აღადგინოს სამინისტროს დაქვემდებარებაში არსებული საზოგადოებრივი საბჭო, წინააღმდეგ შემთხვევაში, არასამთავრობო სექტორი საპროტესტო აქციებით იმუქრება.

პღაპაგა პაუგზაწაწა?!

25 ივნისს, ღამით, მოსკოვში ჩენეთის ყოფილი ვიცე-პრემიერი, აწ გარდაცვლილი პრეზიდენტის, აჰმად კადიროვის უახლოესი თანამებრძოლი იან სერგუნინი მოკლეს. მკვლელმა 48 წლის სერგუნინი იმ დროს დაცხრილა, როცა ის მეუღლესთან ერთად რესტორნიდან გამოდიოდა. ექსიციე-პრემიერი ადგილზე გარდაიცვალა, ცოლი საავადმყოფოშია მოთავსებული. თავდაშსმელი მოტოციკლით მიიმაღა. მკვლელობის ფაქტზე აღძრულია სისხლის სამართლის საქმე.

იუსტიციის გენერალ-ლეიტენანტი იან სერგუნინი 2001-2002 წლებში ჩენეთის რესპუბლიკის ადმინისტრაციის მეთაურის აპარატის უფროსი და ამავდროულად, მთავრობის ვიცე-პრემიერი იყო. მას ჩენეთში „რუს კარდინალს“ უწოდებდნენ. სერგუნინის თანამდებობაზე წარდგენისას აჰმად კადიროვმა თქვა: „ეს კაცი მე ალაშმა გამომიგზავნა“. ფაქტია, ამჯერად სერგუნინი კადიროვისთვის ალაშს არ გაუგზავნია...

რკღსუღღღი რღსთღს პღწწწწს

აშშ-ის თავდაცვის მინისტრი დონალდ რამსფელდი რუსეთს ნატოს წინაშე ნაკისრ ვალდებულებებს ასხენებს და საქართველოდან და დნესტრისპირეთიდან ჯარის გაყვანისკენ მოუწოდებს. რამსფელდი დარწმუნებულია, რომ მოლდავეთიდან ჯარის გაყვანა 13-წლიანი კონფლიქტის მოგვარებას შეუწყობს ხელს.

აშშ-ის თავდაცვის მინისტრი სტამბოლში ჩასვლამდე მოლდავეთში სამი საათით გაჩერდა და პრეზიდენტსა და თავდაცვის მინისტრს შეხვდა. მან მოლდაველებს მადლობა გადაუხადა ანტიტერორისტულ კამპანიაში მხარდაჭერასა და ერაყში განეული სამსახურისთვის. მოლდავეთი, რომელიც რუმინეთს ესაზღვრება, ნატოს გაფართოების შემდეგ ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის სტრატეგიული მეზობელი აღმოჩნდა, რაც მოსკოვის აშკარა გაღიზიანებას იწვევს.

საწაგ პაღსწწღა წწწ გრკაგღ გაპოღსაღღა

(*ინტერ-პრესი*) მოსკოვის იუსტიციის სამინისტრო „იელვას მოწმეთა“ სექტას ოფიციალურად დარეგისტრირებულ რელიგიურ და საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა სიიდან ამოიღებს.

იუსტიციის სამინისტრომ ეს გადაწყვეტილება მოსკოვის გოლოვინის სასამართლოს მიერ გამოტანილი განჩინების საფუძველზე მიიღო.

საქართველოს საპატრიარქოს განცხადებით, „იელოვას მოწმეთა“ რელიგიური ორგანიზაციის შემოღმების შედეგად, მოსკოვის ჩრდილოეთის ადმინისტრაციული ოლქის პროკურორატრამ დაადგინა, რომ ორგანიზაცია „ღვივებს რელიგიურ შუღლს და ანგრევს ოჯახებს, ავადმყოფებს უბიძგებს რელიგიური მოტივით უარი თქვან სამედიცინო დახმარებაზე“.

ქართულმა სინამდვილემ თანამედროვე მსოფ-ლიო პოლიტიკას კიდევ ერთი ახალი ტერმინი აჩუქა — დასავლეთის ქვეყნებში „აგრესიული სიყვარული“ დღემდე მხოლოდ იაფფასიან გერ-მანულ ფილმებთან, სპეციალიზებულ მაღაზიე-ბთან და ტყავის აქსესუარებთან ასოცირდებო-და. გასულ კვირაში კი ცხინვალელმა პრეზი-დენტმა საქართველოს ხელისუფლების მიერ საკ-უთარი მოსახლეობისთვის ფქვილის, სასუქისა და მედიკამენტების დარიგება ძალადობად და აგრესიულ სიყვარულად გამოაცხადა. ამ ლოგი-კით, გამორიცხული არ არის, საქართველოს გონივრული და სრულიად კანონიერი მოთხ-ონვა, როკის გვირაბის ერთობლივი გაკონ-ტროლების შესახებ, შემფოთებულმა კოკოით-მა მსოფლიოს მისი პოლიტიკური „დაცემის“ მცდელობად გააცნოს. როგორც ჩანს, კოკოი-თი დაბნეულია. ამაზე ისიც მეტყველებს, რომ სამხრეთ ოსეთის მოსახლეობა თავის მდგო-მარეობას ბევრად უფრო რეალუ-რად და მეტი თავმოყვარეობით უდგება, რადგან კოკოითის მიერ გასულ კვირაში გადადგმული ნაბიჯები (ბლოკ-პოსტების გა-ძლიერება, ჩაქვიდან დაბრუნებუ-ლი ოსი ბავშვების უკან არ შემეშ-ბა და ა.შ.), სხვა არაფერია, თუ არა საკუთარი ხალხის მძევლად აყვანა და მისი ბლოკადაში მოქცევა.

ამასობაში კი მოვლენები საინ-ტერესოდ ვითარდება თბილისშიც — უკანონო ქონების ჩამორთმე-ვაზე ლაპარაკის გააქტიურებამ ალბათ ბევრ ყოფილ მაღალჩინო-სანს დაუფრთხო ძილი — თუმცა, ამ შემთხვევაში ფზიზლად ყოფნა უწინარესად, ქართულ მედიას მარ-თებს, რადგან რეკოლუციურ პე-რიოდში მსგავსი კანონების მიღე-ბა ალბათ ბევრს აცდუნებს უკანონ-ობის ჩასადენად. ისე არ გამოე-იდეს, რომ უკანონოდ დაგროვილი ქონება კვლავაც დარჩეს და მხ-ოლოდ მისი პატრონები შეიცვა-ლონ... ცოტა არ იყოს, უცნაური ვითარება შეიქმნა აჭარის სტატუსთან დაკავშირებითაც — ავტონომია დარჩა, თუმცა ავტონომიის უფლებები აღარ არსებობს, რადგან ყველა საკ-ვანძო საკითხს ცენტრალური ხელისუფლება გადაწყვეტს. ზოგიერთი მოსაზრებით, ავტონომი-ის დატოვება სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის ფაქტორით არის განპირობებული. თუმცა ეს უკანასკნელი არგუმენტად მხოლოდ იმ შემთხ-ვევაში გამოდგება, თუ საქართველოს ცენ-ტრალურ ხელისუფლებას აფხაზებთან და ოს-ებთან გარკვეული აქვს, რომ მთავარი ფორმაა და არა შინაარსი. დარწმუნებული ვართ, აჭარის სტატუსის შინაარსი უკვე ორივე რეგიონის პოლიტიკოსებს ზეპირად ეცოდინებათ.

ცივილიზებულ ქვეყნებში ადამიანის დანა-შაულს სასამართლო ადგენს. ამავე ქვეყნებში პირის და მისი ახლობლების უფლებები უკვე დიდი ხნის გარკვეულია და სასამართლოს დასკე-ნა ნამდვილად არ სჭირდება ელემენტარულ ჭეშმარიტებას — განსასჯელის ფიზიკური მდგო-მარეობის შესახებ დეტალ-ური ინფორმაციის ქონა მისი ნათესაების ხე-ლშეუვალი უფლებაა იმ-ისგან დამოუკიდებლად, ეს განსასჯელი სახელმ-ნიფო ქონების გაფლან-გვაში ან თუნდაც „კა-ნიალიზმში“ რამდენად საფუძვლიანად და სამარ-თლიანად იქნება ბრალ-დებული. ასეც რომ იყოს, ბრალდებულის უფლებე-ბი ინგორობრებით სა-ზოგადოებრივი აზრი მის-კენ შემობრუნდება...

გასული კვირის ბო-ლოს კი ქართულ რეალ-ობაში ერთი სასიამოვნო ტენდენციაც დაფიქსირ-და — შევარდნაძის მმარ-თველობის პერიოდში ჩვენი საზოგადოება სტუმ-რების მიღება-დახვედრის და მათ უმედეგო ფრე-ვბას შეჩვეული იყო; ასე რომ, უმცროსი ალიციის ტეტრობობისთვის დიდი ყურადღება არ მიგვიქცევია. გასულ კვირას კი აზერბაიჯანისა და საქართველოს მეგობრობის ორმხრივი ფსკვები გამოჩნდა — საქართვე-ლოს განათლების სამინისტრომ საინგილოს ქართველებს სერიოზული რაოდენობის ქართუ-ლი წიგნები და სასწავლო აქსესუარები დაუ-რიგა. სასიამოვნოა რომ, უკვე არა მხოლოდ საქართველოში მცხოვრები აზერბაიჯანელები გრძნობენ მთავრობის ყურადღებას, არამედ აზ-ერბაიჯანში მცხოვრები ქართველებიც.

უფრო დეტალურად გასული კვირის მან-ძილზე საქართველოში და მის ფარგლებს გა-რეთ განვითარებული მოვლენების შესახებ ვე-საუბრებით პოლიტოლოგ ს(ს)ს(ს) ცინცაძე-მს:

— გასულ კვირაში უკანონოდ დაგროვილი ქონების კონფისკაციის შესახებ საუბრის გააქტიურებას სა-ზოგადოება არაერთგვაროვნად შეხედა — ხალხის აზრთაზე და ნაძარცვი არაგის უნდა შერჩეს, მაგრამ რეალუ-ბიდან გამომდინარე, საქართველოში ამ მხრივ აბსოლუტურად უდანაშაული ცოტა თუ მოიძებნება და შესაძლებელია, მგანათა

ანგარიშსწორებას სამართლებრივი ქაოსიც მოჰყვეს...

— უკანონო ქონების ჩამორთმევა წმინდა ქართული პრეცედენტი ნამდვილად არ არის — თანამედროვე მსოფლიო ბევრ ასეთ შემთხ-ვევას იცნობს — ამას რეკოლუციის შედეგად ქვეყანაში უსამართლო რეჟიმის შეცვლა იწვევს ხოლმე. თუმცა, მოგახსენებათ, რომ უსამართ-ლო რეჟიმები ჩვენს თანამედროვეობაში მხ-ოლოდ აზიისა და აფრიკის ქვეყნებს თუ შემორ-ჩათ. შესაბამისად, უკანონო ქონების კონფისკაცი-ის მაგალითებიც, ძირითადად, აფრიკისა და აზიის ქვეყნებზე მოდის: ირანში — შაჰის ქონება, იდი ამინისა და ბოკასას შემთხვევები — აფ-რიკაში, ქონების ნაციონალიზაცია — ფილ-

დასავლური მოდელის „საიდუმლოება“

სტამბოლის სამიგზე საქართვე-ლოს პრეზიდენტის ჩასვლა სხვა არაფერი იყო, თუ არა ვაშინგ-ტონისა და ნატოს ხელმძღ-ვანელობის მხრიდან საერთა-შორისო სამოგადოების შეჩვე-ვის მცდელობა იმ ფაქტთან, რომ უახლოეს მომავალში, ჩვენი ქვეყანა შესაძლოა ჩრდი-ლოატლანტიკურ ალიანსში ამე-რიკის შეერთებული შტატების პროტექციით დროზე ადრე, ასე ვთქვათ, „ურიგოდ“ გაწვედეს.

ოპერაციებს საზოგადოება ერთგვარი ეჭვით, მაგრამ მაინც ემყოფილებით შესედა, რადგან წარსულ ქმედებაზე პასუხი მართლაც ყველამ უნდა აგოს — მით უმეტეს, თუ ეს ქმედება სახელმწიფოსა და ხალხის კუთვნილი ქონების დატაცებაში გამოხატება. თუმცა გასულ კვირაში მიჩნეულაგას ავადმე-ოფობასთან დაკავშირებით ატენილმა ტელეაფორმატებმა იმავე საზოგადოებაში შეიძლება ითქვას, უკვე უკუბრუნებაც გამოიწვია...

— ნელა აფრიკისა და აზიის სახელმწიფოე-ბი ვასხენე. შესაძლებელია, ეკონომიკური განვი-თარებისა და კორუფციასთან ბრძოლის თვალ-საზრისით, მათ დონეს დიდად არ ალკვმატე-ბოდეთ, მაგრამ კულტურული მენტალიტეტით საქართველო უფრო ევროპული ქვეყანაა, ვი-დრე აზიური. აქედან გამომდინარე, კანონის აღსრულებაზე როგორი მოთხოვნაც არ უნდა იყოს, როგორი გამწარებულიც არ უნდა იყოს ხალხი გასული წლების ძარცვა-გლეჯით, ად-ამიანის ტანჯვას აზიურ-აფრიკული ყიფინით ნამდვილად არ შესედება. პირიქით, ნამდვილი დამნაშაის მიმართაც კი, სიბრალული შეიძლე-ბა აღქმრას. რაც შეეხება მიჩნეულაგას მდგო-მარეობას — ალბათ უმეტესობამ ნახა კადრები, როდესაც ციხესთან მისულ მირცხულაგას ნათე-სავები მისი მდგომარეობის გაგებას ცდილობდ-ნენ. ენახეთ ისიც, თუ როგორ აუქნია ხელი მათ იუსტიციის სამინისტროს ახალგაზრდა მაღალ-ჩინოსანმა და თავის ძვირფას ავტომობილში ჩაჯდა. დამნაშავეა თუ არა მიჩნეულაგა, ამ შემთხვევაში ეს უკვე მეორე პლანზე გადადის, რადგან ციხეებში მისული ადამიანებისთვის იგი ჯერ მამა, მეუღლე და ახლო ნათესავი იყო და შემდეგ ბრალდებული. როგორი დამნაშავეც არ უნდა იყოს ჩინოფიკი და რა ფაქტებიც არ უნდა დადოს მართლმსაჯულებამ მის წინააღმ-დეგ, ფაქტია, რომ ტელევიზიით ნანახის შემდეგ საზოგადოებრივი აზრი უკვე სახელმწიფოს მხ-არეზე აღარ იქნება. საერთოდ, უკანასკნელ პე-რიოდში ჩვენთან ძალიან პოპულარული გახდა მსჯელობა ძალოვან უწყებებსა და სასამართ-ლო რეფორმებზე, მათთვის დამოუკიდებლო-ბის მინიჭებაზე. მაგრამ ამასობაში უმთავრესი გამოგვრჩა — დამოუკიდებლობა ყოველთვის არ გულისხმობს სამართლიანობას. თუკი მექრ-თაქე პოლიციელს და მოსამართლეს დამოუკიდე-ბლობას და ხელშეუხებლობას მინიჭებ ისე, რომ არ შეუქმნი ორ უმნიშვნელოვანეს ფაქ-ტორს — სოციალურ პირობებსა და საზოგა-დოებრივი კონტროლით უზრუნველყოფილ მორალს, ის ისეთივე და შეიძლება უარესი მექრთამეც დარჩეს. ასე რომ, დამოუკიდებლო-ბა ყოველთვის არ ნიშნავს სამართლიანობას — განსაკუთრებით სასამართლოსა და პოლიციის შემთხვევაში.

— აჭარის სტატუსთან დაკავშირე-ბულ მსჯელობაში ორი მიმართულება გამოიკვეთა: ერთის თანახმად, აფხა-ზური და ოსური ფაქტორების გათვალ-ისწინებით, აჭარაში ავტონომია, საჭიროე-ბის მიუხედავად, უნდა შენარჩუნდეს. მეორე მხრივ, ის, რაც აჭარის ავ-ტონომიურ სტატუსად გაფორმდა, სო-ნამდვილეში სხვა არაფერია, თუ არა ჩვეულებრივი, რაიონული მმართველო-ბის უფლებები, სადაც ყველაფერს ცენტრალური ხელისუფლება და პრეზ-იდენტი წვევტს. ამას ემატება შიდა-პოლიტიკური დაძაბულობაც, რაც ასლან აბაშიძის ქალიშვილის ბათუმში ჩას-

ვლით, ერთგვარად, ყურადღების მიღმა აღმოჩნდა...

— პირადად მე, ვეთანხმები იმ მოსაზრებას, რომ აჭარის ავტონომია პოლიტიკური მოტი-ვაციით და არა ადგილობრივი საჭიროების გამო — ხელშეუხებელი უნდა დარჩეს. რაც შეეხება მის რეალურ შინაარსს, ალბათ ცენ-ტრალური ხელისუფლების პოზიცია ამ შემთხ-ვევაშიც გასაგები შეიძლება იყოს — უახლოე-სი წარსულის გამოცდილებით, ცენტრი თავს იზღვევს, რეგიონში ხელისუფლების უზურპა-ცია რომ არ განმეორდეს. ავტონომიური სტა-ტუსის ოპონენტები აცხადებენ, რომ მხოლოდ ფორმით ავტონომიის არსებობამ აფხაზი და ოსი სეპარატისტები პირიქით, შეიძლება უფრო მეტად გააღვიზიანოს. მაგრამ აქ, უბრალოდ, არსებული რეალობა უნდა გავითვალისწინოთ. ვერც ოსებს და ვერც აფხაზებს ავტონომიის საკითხით იმაზე მეტად ვერ გავაღვიზიანებთ, ვიდრე ახლა არიან. საქმე ის არის, რომ ავ-ტონომიის გაუქმებით მათთვის პროპაგანდის საშუალება არ უნდა ჩაგვეგდო ხელში. დღევან-დელ სიტუაციაში ფორმას უფრო მეტი მნიშ-ვნელობა აქვს, ვიდრე ფუნქციას. დღეს კი, როდესაც აჭარის ავტონომიური სტატუსი ხე-ლუხლებელია, აფხაზ და ოს სეპარატისტებს ადგილობრივ მოსახლეობაში პროპაგანდის სა-შუალება აღარ აქვთ, ვეღარ იტყვიან, ხომ ხე-დავთ, აჭარის ავტონომია მეორე დღესვე გააუ-ქმესო. მსჯელობა და გარჩევა კი ხალხს მაინცდ-ამაინც არ უყვარს და ვერც გაიგებს, რა იგ-ულისხმება ავტონომიის ახალ სტატუსში. პრო-პაგანდის თვალსაზრისით, მთავარი ის არის, რომ ავტონომია არსებობს. როდესაც საქართველო ტერიტორიული მთლიანობის სა-კითხებს მოავგვარებს, ეს საკითხი ალბათ კიდევ ერთხელ, უკვე ფუნდამენტურად გადაიხედება და მოწესრიგდება. ჩემი აზრით, აჭარასთან მიმართებაში გაცილებით უფრო მნიშვნელო-ვანია იქ არსებული ვითარება — მმართველი კოალიციისთვის ბათუმი განხეთქილების ვაშლად იქცა და დღეს ხაზაზი ისეთივე სიძუ-ღვილით და ნიშნისმოგებით ლაპარაკობს რე-

ჩვენთან ძალიან პოპულარული გახდა მსჯელობა ძალოვან უწყებებსა და სასამართლო რეფორმებზე, მათთვის დამოუკი-დებლობის მინიჭებაზე. მაგრამ ამასობაში უმთავრესი გამოგვრჩა — დამოუკიდებლობა სა-მართლიანობას არ გულისხმობს. თუ კი მექრთამე პოლიციელს და მოსამართლეს დამოუკიდებლობას და ხელშეუხებლობას მინიჭებ ისე, რომ არ შეუქმნი ორ უმნიშვნე-ლოვანეს ფაქტორს — სოციალურ პირობებსა და საზოგადოებრივი კონტროლით უზრუნველყოფილ მორალს, ის ისეთივე და შეიძლება უარესი მექრთამეც დარჩეს. ასე რომ, დამოუკიდებლობა ყოველთვის არ ნიშნავს სა-მართლიანობას — განსაკუთრებით სასამართლოსა და პოლიციის შემთხვევაში.

სპუბლიკელებზე, როგორც თავის დროზე ასლან აბაშიძეზე... თუ უკანასკნელ პერიოდში ბა-თუმში საფარძლებისთვის გამართულ ბრძო-ლას და დადგმულ პოლიტიკურ აქციებსაც გავითვალისწინებთ, მართლაც დიდია საშიშ-როება იმისა, რომ აჭარის ახალი ხელმძღ-ვანელობა ძველს დაემსგავსოს. ეს ფაქტორი არც სააკაშვილის კარიერას წაადგება და არც ქართულ სახელმწიფოებრიობას...

— ჯერჯერობით მიზელი სააკაშ-ვილს შინაპოლიტიკისთვის არ სცა-ლია, რადგან მისი ყურადღება საერ-თაშორისო ასპარეზზეა მიპყრობილი. სტამბოლში გამართულ სამიტზე საქართველოს ახალგაზრდა პრეზიდენტს დიდი პატივით შესვდნენ...

— სტამბოლის სამიტზე საქართველოს პრეზიდენტის ჩასვლა, მის მიერ გამართული შესხვედრები და მის მიმართ დამოკიდებულება სხვა არაფერია იყო, თუ არა ვაშინგტონისა და ნატოს ხელმძღვანელობის მხრიდან საერთა-შორისო საზოგადოების შეჩვევის მცდელობა იმ ფაქტთან, რომ უახლოეს მომავალში, ჩვენი ქვეყანა შესაძლოა ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში ამერიკის შეერთებული შტატების პროტექციით დროზე ადრე, ასე ვთქვათ, „ური-გოდ“ განვერდეს. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველო ნატოს სტანდარტებს ვერც შეი-არალებით ავმაყოფლებს და ვერც პოლიტიკური თუ ეკონომიკური სტაბილურობით, როგორც ჩანს, დასავლეთისთვის სტრატეგიული ინტერ-ესები რეალობას გადანონის. რასაკვირველია, ამ ფაქტორს დიდად უწყობს ხელს თავად საქართველოს პრეზიდენტიც. შესაძლებელია, ჩვენ ნაალებ მნიშვნელობას ვანიჭებთ, მაგრამ ვერ წარმოიდგენთ, ასეთი დონის შესხვედრებზე რამდენად მნიშვნელოვანია ენის ბარიერის არარსებობა. შევარდნაძისგან განსხვავებით, სააკაშვილს თარჯიმნისა და ოფიციალური პირების გარეშე, სრულიად შინაურულ გარე-მობი შეუძლია თავისი სათქმელი დიდი სახ-ელმწიფოების მეთაურებს „ტექნიკურად“, მის-თვის სასურველი ტონალობით გააგებინოს.

დაბი გრძელიშვილი

გასულ კვირას სამართალდამცველებმა ე.წ. „ლოტკინის სამშოს“ თავისუფლებაში დარჩენილ წევრებზე მიიტანეს იერიში. დაკავების ოპერაციას, უშუალოდ შსს-ს ახალი მინისტრი ირაკლი ოქრუაშვილი ხელმძღვანელობდა. ოპერაციამ ექსცესების გარეშე ჩაიარა. ზურამ ნამორაძეს, ჯემალ ოქრიაშვილს, გიორგი ოქრიაშვილს, ეშზარ კანეძეს, არსენ ველიძეს, ნესტორ შავთავასა და მირანგულ ბიბილურიძეს გამოძიება ავტომანქანების ორგანიზებულ გატაცებაში წაუყენებს ბრალს.

ჩვენი ინფორმაციით, ამ პირებს ბოლო პერიოდში მუდმივად უთვალთვალებდნენ და პოლიციისათვის ცნობილი იყო მათი საქმიანობის ყველა დეტალი. როგორც შს სამინისტროში ამბობენ, მათ მანქანები საქართველოს ფარგლებს გარეთ იშვიათად გაჰყავდათ და ძირითადად „ვაზვარტზე“ მუშაობდნენ. იმის მიუხედავად, რომ სამშოს წევრებს მუდმივად უთვალთვალებდნენ, რაც საშუალებას იძლეოდა,

ისინი უშუალოდ დანაშაულის ფაქტზე დაეკავებინათ, ასე არ მოხდა. შეიძვე ეჭვმიტანილი თავიანთ საცხოვრებელ ბინებში აიყვანეს. თუმცა, „კვირის პალიტრასთან“ საუბრისას პოლიციის წარმომადგენლები აცხადებენ, რომ მათი ინფორმაციით, დაკავებულები საქართველოს დატოვებას აპირებდნენ და დაპატიმრების ოპერაციის სასწრაფოდ ჩატარება ამიტომ გახდა აუცილებელი. სამინისტროდან მიღებული ცნობითვე, თითქმის ყველა დაკავებული ადრე ნასამართლევია. მათ შორის ჯემალ ოქრიაშვილი ადრე ყაჩაღობისთვის ისჯიდა სასჯელს, ნესტორ შავთავა კი — მკვლელობისათვის.

ჩვენ მიერ მოპოვებული ინფორმაციით, დაკავებულ სამშოს მფარველობდა კანონიერი ქურდი ზვიად პაპიაშვილი, რომელიც ამჯერად ციხეშია. მას 12 წელი აქვს მისჯილი. იგი „ლოტკინის სამშოსთან“ დაახლოებული პირი იყო. სხვათა შორის, ეს ის პაპიაშვილია, რომელზეც ექსპრეზიდენტმა შევარდნაძემ თქვა, კანონიერ

ქურდს კოლონიაში ჯაკუზები და მოტოციკლეტი აქვსო (მოზილურ ტელეფონზე აღარ შეგჩერდებით. — დ.დ.). ამ ნათქვამით შევარდნაძე აღზფოთებას გამოთქვამდა, რომ ციხეში ქურდები პრივილეგიებით სარგებლობდნენ. თუმცა პრეზიდენტის სიტყვებმა სხვა ნაყოფი გამოიღო: კრიმინალურ სამყაროში ზვიად პაპიაშვილის სახელმა კიდევ ერთხელ გაიჟღერა, როცა ციხეში ვინმე დიასამიძე მოკლეს. მკვლელობა თავიდან კანონიერ ქურდებს „წრიპას“, გურამ სვანიძეს და ზვიად პაპიაშვილს ბრალდებოდა. გავრცელებული ვერსიით, დიასამიძეს კანონიერი ქურდი გოჩა ჩხაიძე ჰყავდა მოკლული. იგი ფოთის ფსიქიატრიულ საავადმყოფოში გადიოდა იძულებითი მკურნალობის კურსს, მაგრამ ზოგჯერ სახლშიც უშვებდნენ გარკვეული გასამრჯელოს ფასად. ერთი ასეთი ვიზიტის დროს იგი პოლიციელებმა იცნეს და დაიჭირეს. დიასამიძე ამჯერად ციხეში მოხვდა, სადაც ქურდის მკვლელს ვენდებთ ელოდა. მას საზარლად გაუსწორდნენ. კონფიდენციალური წყაროს ინფორმაციით, მოსალოდნელი იყო, მკვლელობაში ეჭვმიტანილი სამივე ქურდისთვის სამუდამო პატიმრობა მიეცა. მაგრამ კანონიერ ქურდებს მაშინ იმ პატიმრებმა უშველეს, ვისაც უკვე მისჯილი ჰქონდათ სამუდამო პატიმრობა — დიასამიძის მკვლელობა მათ თავის თავზე აიღეს(!). რაც შეეხება ზვიად პაპიაშვილს, ამბობენ, რომ იგი ლამის ერთადერთი ქურდი იყო, ვინც ციხიდან კურირებდა მანქანების „ვაზვრატს“(?!).

გოჩა ჯიბლაძე, ექსპერტი-კრიმინალისტი: პაპიაშვილი „ლოტკინის სამშოსთან“ დაახლოებული პირი იყო. მისმა დაპატიმრებამაც ვერ შეძლო ამ დანაშაულებრივი კავშირის განწყვეტა. სქემა მარტივი იყო: სამშოს წევრები იპარავდნენ უცხოურ მანქანებს და საიმედო ადგილზე მალავდნენ. მანქა-

ნის პატრონი, რომელიც „შაგების“ ჩარევით ცდილობდა მოპარულის დაბრუნებას, ცხადია, „ჩაღრმს“ იწყებდა და როცა ლოტკინელებზე გავიდოდა, ურჩევდნენ კოლონიაში პაპიაშვილისთვის მიეკითხა. ასე უფრო საიმედო იყო. „კუდის“ არსებობის შემთხვევაში პაპიაშვილს არავინ დაიჭერდა, ისედაც ციხეში იჯდა, თვითონ მომპარავები კი უსაფრთხოდ იქნებოდნენ.

— **„ვაზვრატის“ ფულს პაპიაშვილი იღებდა?**

— ხან როგორ და ხან როგორ. ძირითადად მაინც პაპიაშვილთან მიდიოდა ფული, რადგან „კრიშა“ ის იყო. შემდეგ ზონიდან ანაწილებდა „წილებს“, მაგრამ თუკი „საიმედო“ ხალხი იყო ჩარეული, მაშინ თვითონ მომპარავები იღებდნენ ფულს. ასეთ შემთხვევაში უკვე პაპიაშვილს მისდიოდა თავისი წილი.

— **თქვენი საუბრიდან გამოდის, რომ შესაძლებელია ბრალი პაპიაშვილსაც წაუყვრონ.**

— ეს მომავალში გაირკვევა. თუკი ამ სქემის არსებობა დამტკიცდა და სასამართლოსთვის ბრალდების არგუმენტები საკმარისი აღმოჩნდა, ვფიქრობ, ასეც მოხდება...

ერთი სიტყვით, სამართლდამცველები ზეიმობენ, რომ მანქანების გაბტაცებულთა „ბიზნესს“ სერიოზული დარტყმა მიაყენეს. როგორც შსს-ს მაღალჩინოსნები ამბობენ, მსგავსი ბრძოლა მანამ გაგრძელდება, ვიდრე კრიმინოგენული სიტუაცია საქართველოში საბოლოოდ არ გამოსწორდება. რაც სწრაფად მოხდება ეს, მით უკეთესი იქნება, რადგან მანქანების მოპარვა-გატაცებამ საქართველოში დღეს ეპიდემიის სახე მიიღო. ჩვენდა სამარცხვინოდ, არც ერთი უცხოური მანქანის მფლობელი დღესაც არ არის დაზღვეული, რომ დილით საკუთარი ავტომობილი ადგილზე დახვდება.

დავით დეგდარაძე

კალაქის გაბასებაში აქჟიიზანილი „ხალვა“ ესაწნეთუმი დაჰაჰვეს

რაგომ იშორებდა პოლიცია იმ ხალხს, ვინც ყველაზე მეტად სჭირდებოდა?!

ორიოდე კვირის წინ ესპანეთში დააკავეს ვინმე მერაბ გვილდიანი, მეგსახელად „ხალვა“. მას ჯერჯერობით იარაღთან დაკავშირებულ ძველ საქმეს ეღაგებიან, თუმცა ქართველი სამართალდამცავეები მას ლევან კალაძის გაგაცებაში ეჭვმიგანილად მოიამრებენ. არ არის გამორიცხული, გვილდიანის საქართველოში ჩამოყვანამ ბოლოს და ბოლოს ნათელი მოჰფინოს ამ იღუმალებით მოცულ საქმეს.

ყველაფერი კი ასე დაიწყო... 2001 წლის 23 მაისს, დილით, დაახლოებით 11 საათზე დილოშში, რკინიგზის საავადმყოფოს მიმდებარე ტერიტორიაზე ლევან კალაძე (ცნობილი ფეხბურთელის კახი კალაძის ძმა) პოლიციის ფორმაში გამოწყობილმა ორმა პირმა ძალით ჩასვა მანქანაში. თვითმხილველები აცხადებენ, რომ ლევანი მათ წინააღმდეგობას უწევდა.

24 მაისს კალაძეებს ვაჟა ფშაველას ძეგლთან წერილი დახვდათ, გამტაცებლები ლევანის მშობლებს გამოსასყიდის სახით 600.000გზს სთხოვდნენ.

იშხანად ლევანის მამა კარლო კალაძე სტუმრად იყო იტალიაში შვილთან — კახი კალაძესთან და ლევანის გატაცების ამბავი ოჯახის წევრებმა იქ შეატყობინეს.

სავარაუდოდ, ლევანს დიდხანს უთვალთვალებდნენ და გატაცების ადგილად ქალაქის გარეუბანი შვარჩიეს. გამტაცებლებმა ალბათ ისიც იცოდნენ, რომ ლევანს ერთი ოპერაცია გადატანილი ჰქონდა, მეორესთვის ეშზადებოდა და ამიტომ რკინიგზის საავადმყოფოში კონსულტაციებზე დადიოდა. პირველ ხანებში გამტაცებულთა სავარაუდო ადგილსამყოფლად პანკისის ხეობა მოიაზრებოდა და ძალოვნებმაც მუშაობა ამ მიმართულებით დაიწყეს.

როგორც ჩანს, არც გამტაცებლები ისხდნენ გულსეღდაკრეფილნი, მათ ოჯახთან გამოსასყიდის შესახებ გააბეს მოლაპარაკება. საქმეში ჩახედვლინ იმასაც ამბობენ, რომ კალაძეების ოჯახი გამოძიებით კმაყოფილი არ იყო და დახმარებისთვის კრიმინალურ „ავტორიტეტებს“ მიმართა.

ვაჭრობა გამოსასყიდზე უფრო სწრაფად და ოპერატიულად მიმდინარეობდა, ვიდრე გამოძიება. გამტაცებლები ახლა უკვე 450.000გზ ითხოვდნენ. ორიოდ კვირის შემდეგ კი 85.000გზ-ს(!). შეხვედრის ადგილიც დაითქვა, ფულის გადაცემა ხობის შესასვლელთან უნდა მომხდარიყო. კალაძის ოჯახს კი ლევანის უწებლად ყოფნის სამხილი სჭირდებოდა. ამის დასტურად უცნობმა დაზარალებულს ვაჟა ფშაველას ძეგლთან ვიდუფასებდა მიუტანა. თავდაპირველად მის არსებობას ოჯახის წევრებიც უარყოფდნენ და სამართალდამცველებშიც კასეტაზე ლევანის მშობლებისადმი მიმართვა ჩაწერილი. იგი ოჯახის წევრებს სთხოვს სასწრაფოდ გადაიხადონ ფული და პოლიციასთან ურთიერთობას თავი დაანებონ. კასეტიდან ჩანს, რომ ლევანი საქმაოდ არის დასუსტებული, ხელდება კი ბორკილი ადევს. თუმცა გამტაცებლებმა ამის დაფარვაზე იზრუნეს. კასეტის ნახვისას ისეთი შთაბეჭდილება რჩება, რომ ლევან კალაძეს გაზეთი უჭირავს ხელში.

გაურკვეველი მიზეზების გამო, ფულის გადაცემა ხობში არ შედგა. რადგან გამტაცებლები შესხვედრას ხობში ითხოვდნენ, სამართალდამცველებმა პანკისური ვერსია გამორიცხეს. გამოძიება ჩიხში შევიდა. კახი კალაძემ კი პროტესტის ნიშნად ეროვნულ ნაკრებში თამაშზე უარი თქვა. ეს ერთი მხრივ საზოგადოებრივი სკანდალის აგირებას ნიშნავდა. გარდა ამისა, მსოფლიო საფეხბურთო წრეებში მილანის ფეხბურთელის მისი გატაცებამ დიდი აღზფოთება გამოიწვია და ამ ფაქტმა მსოფლიო მედიაც აალაპარაკა.

კახის პრეზიდენტი შევარდნაძეც არწმუნებდა, რომ ლევანის კვალს აუცილებლად მიაგნებდნენ. საქმეში ინტერპოლიც ჩაერთო, ერთ-ერთი სამუშაო ვერსიით, იმის ვარაუდიც იყო, რომ შეიძლება ლევან კალაძე საქართველოს ტერიტორიაზე აღარც ჰყოლოდათ.

2002 წლის 21 მარტს კალაძის საქმეზე ორი პიროვნება დააკავეს, შემდგომში — კიდევ ერთი. თუმცა

ისინი მტკიცებულებების არქონის გამო მალე გაათავისუფლეს. კალაძეების ოჯახს საქმის გახსნას ხელისუფლება უკვე 2002 წლის მაისისთვის პიირდებოდა და ლევანის გათავისუფლებას უკვე პირველი მაისისთვის გეგმავდნენ. იმ ხანებში შინაგან საქმეთა მინისტრი კობა ნარჩემაშვილი აცხადებდა: — ეს განსაკუთრებული, სპეციფიკური საქმეა, ამიტომ მე არ შემიძლია ვილაპარაკო იმ ოპერატიულ ინფორმაციაზე, რომელიც გამოძიებას გაჩნია, ჩვენთვის უფრო მთავარი მქეცდის უსაფრთხოდ დაბრუნებააო. თუმცა ლევანი არც პირველ მაისს დაბრუნებულა...

გამოძიება რამდენიმე ვერსიაზე მუშაობდა. სამართალდამცველები ფიქრობდნენ, რომ შეიძლება ლევან კალაძე ხელისუფლების მიერ ნაჟღებად კონტროლებულად ტერიტორიაზე ჰყოლოდათ, მაგალითად, აფხაზეთში.

მეორე და ყველაზე სიცოცხლისუნარიანი ვერსია ე.წ. სვანური კვალი აღმოჩნდა. ამ ვერსიას საფუძვლად ერთ-ერთი გამტაცებლის სვანური დიქცია დაედო. გარდა ამისა, თბილისში არსებობდა კარგად ორგანიზებული, სვანური წარმოშავლობის გამტაცებელთა ჯგუფი, რომლის ანგარიშზე წარსულში რამდენიმე რეზონანსული გატაცება იყო დაფიქსირებული. იშხანად ძალოვნებმა დააკავეს თბილისის კრიმინალურ წრეებში საქმად ცნობილი თენგი გურჩიანი. მან საგამოძიებო იზოლატორში მხოლოდ ორიოდ თვე დაჰყო. გამოძიებამ ვერ შეძლო კონკრეტული ბრალდების წაყენება და იგი გაათავისუფლეს. მალე კალაძის საქმეში მერამ ტვილდიანის („ხალვა“) სახელმა გაიჟღერა. იგი წარმოშობით ლენტეხელია. ფართო კავშირები აქვს ესპანეთში მცხოვრებ, მისივე თანამემამულე კრიმინალურ ავტორიტეტებთან. სამართალდამცველებმა იგი ერთხელ სხვა მოტივით უკვე დააკავეს, მაგრამ მისი საქართველოში ჩამოყვანა ვერ მოხერხდა, რადგან მაშინ იუსტიციის სამინისტრომ ესპანეთის შესაბამის სამსახურებს სათანადო დოკუმენტაცია დროულად ვერ მიანიდა(!).

ერთხანს, გამოძიება ტვილდიანს კალაძის გატაცების ორგანიზატორად მოიაზრებდა და ლევანის ადგილსამყოფლად ქვემო სვანეთს, კერძოდ, ლენტეხის რაიონსაც არ გამოირიცხავდა. საზოგადოება უწყაყოფილო იყო ძალოვნების მუშაობით. განზილებული

პრეზიდენტი პოლიციის უწყებას არაპროფესიონალიზმში სდებდა ბრალს და კახი კალაძის ოჯახს უკვე მერამდენედ აძლევდა არაფრისმთქმელ დაპირებებს.

დატუქსული ძალოვნები უშედეგოდ ცდილობდნენ თავის მართლებას. მალე კალაძის საქმეში ბალავაძეები გამოჩნდნენ, რასაც ხონში სპეცოპერაცია მოჰყვა. სპეცოპერაციის დროს დაიღუპნენ ნოე ბალავაძე და მისი თანმხლები პირები. ბალავაძეების „სამშო“ საქმაოდ ცნობილ დამნაშავეთა დაჯგუფება იყო. გამოძიება ირწმუნებოდა, რომ ბალავაძეებს რაღაც უნდა სცოდნოდათ კალაძის საქმეზე, მაგრამ ისინი ცოცხლები აღარ იყვნენ(!). სწორედ ხონის სპეცოპერაციის შემდეგ გაჩნდა კითხვა — რატომ ხოცავდა პოლიცია ნებსით თუ უნებლიეთ იმ ხალხს, ვინც ყველაზე მეტად სჭირდებოდა?

სამწუხაროდ, ეს ფაქტი ერთადერთი არ ყოფილა კალაძის საქმეზე. 2003 წლის ივლისში კალაძეების საქმე კიდევ ერთი ეპიზოდით შეივსო და შესაბამისად, ახალი მოქმედი გმირებიც გამოჩნდნენ.

2003 წლის აპრილში ზემო სვანეთში ბიზნესმენი გოგი ფილფანი გაიტაცეს. ძალოვნებმა მის კვალს ვერ მიაგნეს და დახმარებისთვის ევგენი აფრასიძის ოჯახს მიმართეს. ძალოვნების გარდა აფრასიძეებთან გოგი ფილფანის ნათესალებიც დადიოდნენ, მათ შორის, ნოდარ გვიჩიანი (ეს უკანასკნელი ამ რამდენიმე წლის წინ ბოკა საყვარელიძის გატაცებაში იყო ეჭვმიტანილი „კულინარიელუბის“ სხვა წევრებთან ერთად). ომეს აფრასიძე უარს ამბობდა ამ საქმეში ჩარევაზე. ბოლოს დაითანხმეს. სწორედ მისი შუამავლობით გაათავისუფლეს გოგი ფილფანი. იშხანად პრესით გაკეთებულ განცხადებებში გოგი ფილფანი და ძალოვნები ომეს აფრასიძის მისამართით ხოტბა-დიდებას არ იშურებდნენ. მადლობის ნიშნად ფილფანმა აფრასიძეს ავტომანქანა „ნივა“ აჩუქა.

ამ ამბიდან დაახლოებით ერთი თვის შემდეგ ერთ-ერთმა პირმა (გვარ-სახელს გამოძიების ინტერესებიდან გამომდინარე არ ვსახელებთ) მოთქმანა კახი კალაძის მეგობარი და კახისთან შუამავლობა სთხოვა. კახი კალაძეს გარკვეული თანხის საფასურად ლევანის დაბრუნებას პირდებოდნენ. მათივე ინფორმაციით, ომეს აფრასიძეს შეუძლო გამტაცებლებზე გასვლა და მკვლელის ადგილსამყოფლის დადგენა.

(გაგრძელება იხ. გვ. 28)

„კაგივცაეული პეცნიეკისტოჟი“ ეს სანაკოო ქონების პატივის მიწისგზს უჩუქებია“(?)

„უახლოეს მომავალში კიდევ არაერთი პირისთვის მოვითხოვთ ქონების ჩამორთმევას“

რაკი ირაკლი ოქრუაშვილმა პროკურატურაში მუშაობის ახალი სტილი დაამკვიდრა, მისი შემცვლელი ადგიშვილი, როგორც ჩანს, წინამორბედისთვის ტოლის დადებას არ აპირებს და სიახლეებს მეტისმეტად ამბაფრებს. კანონი დაუსაბუთებელი ქონების ჩამორთმევის შესახებ, რომელიც თებერვლის შემდეგ მხოლოდ ფურცელზე არსებოდა, უკვე ამოქმედდა. ცნობილია, რომ ამ კანონის ბადეში შევარდნაძისა და აბაშიძის ფავორიტი ოთხი კორუმპირებული მაღალჩინოსანი ეგებნა: ანტიტერორისტული ცენტრის ყოფილ უფროსს, ლევან კენჭაძეს, ქვემო ქართლის გუბერნატორ ლევან მამალაძეს, აჭარის უშიშროების მინისტრის მოადგილეს, გოგი კუპრეიშვილსა და საგზაო დეპარტამენტის ხელმძღვანელს, 2 ნოემბერს არჩეული სათანახვერიანი პარლამენტის უხუცეს დეპუტატს ბორის სალაჩიძეს დაუსაბუთებელ ქონებას ჩამოართმევნ. სამართალდამცველებს ისეთი განწყობილება აქვთ, რომ ამ ოთხეულის ბედს ალბათ ბევრი სხვაც გაიზიარებს, მაგრამ როგორც ჩანს, პროკურატურას სხვა საქმეებითაც მოუწევს დაკავება. გასულ კვირას კანცელარისათან შევრევილმა მომიტინგეებმა თბილისის მთავარ პროკურორს, რომელიც პროფესიიდან გამოდინარე „უსერბო კითხვებს“ სვამს ხოლმე, პირიქით მოსთხოვეს პასუხი. წესრიგისა და კანონის დამცველებს: ვალერი გრიგალაშვილსა და გენპროკურორის ყოფილ პირველ მოადგილე ბადრი ბიწაძეს „თბილითონნანარმის“ ქარხნის აქციონერებმა ნათესაების (ვინმე ალუაშვილისა და კაპანაძის) მფარველობა დასდეს ბრალად — ჩვენ უკანონოდ გამოგვყარეს სანარმოდან ამ შემოსავლიანი ობიექტის (რომლის ტერიტორიაზე ამჟამად საფაქრო ცენტრია) ახოლობებისთვის გადაცემა გინდათო. ქალაქის მთავარ პროკურორთან, **გალბი გრიგალაშვილთან** საუბარი სწორედ ამ საკითხით დავიწყეთ:

— როდესაც ისნის რაიონის პროკურორი ვიყავი, „თბილითონნანარმის“ ქარხანა გაიძარცვა, ბოშები შეიჭრნენ სანარმოს ტერიტორიაზე და ლითონი გაიტაცეს. სანარმოს ხელმძღვანელობამ მაშინ განცხადებით მოგვემართა — ბოშებმა ტონობით ლითონი წაიღეს და ჩამოგვანერეთო. პარალელურად შემოვიდა სანარმოს მუშების საჩივარიც — ჩვენთან სახელმწიფო ქონების დატაცება და მითვისება ხდებოაო. როგორც აღმოჩნდა, მუშები არ ტყუოდნენ. გამოძიებით გავრკვიეთ, რომ 1995 წელს 4 პირი (მათ შორის, თსუ მენეჯმენტისა და მარკეტინგის ფაკულტეტის დეკანი ნუგზარ პიჭაძე იყო) შევიდა „თბილითონნანარმის“ ქარხანაში და განაცხადა, ქარხანა ჩვენია, 750 ათას დოლარად ვიყიდეთო. დირექტორი პატარიძე გამოაზრანეს კაბინეტიდან და თვითონ შეუდგნენ სანარმოს „მარუთას“ — 300 თანამშრომელი დაითხოვეს სამსახურიდან. დათხოვნილმა მუშებმა ჩვენ მოგვმართეს და გარკვეა, რომ ოთხივე „მეპატრონე“ თალითოური გზით იყო შესული ქარხანაში — სინამდვილეში მათ სანარმო არ უყიდათ. დოკუმენტაცია გააყალბეს, თითქოს ქარხნის აქციონერს მფლობელები იყვნენ. არადა, ამ სანარმოს აქციები არც არსებობდა. თალითებმა თვითონ დაბეჭდეს აქციები, რამდენიც უნდოდათ დაიტოვეს, დანარჩენი კი რამდენიმე თანამშრომელზე გასცეს.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

თუ მოვიტყენო, მოვიგებო?

ჯავის რაიონში ჩრდილოკავკასიელი ბოევიკები დგანან ოსებთან და რუსებთან ერთად

საქართველოსა და ცხინვალის დე ფაქტო ხელისუფლებებს შორის კიდევ უფრო დაიძაბა სიტუაცია მას შემდეგ, რაც ოსურ პოლიგონზე მიმდინარე სამხედრო წვრთნების შედეგად დაიჭრა დიდი ლიხავის ხეობის მკვიდრი, 70 წლის თამარ ლაშაშვიძე. ეს დაძაბულობა ვერ გაანეიტრალა ვერც სეპარატისტულ ხელისუფლებასთან რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის, ვალერი ლომოინინის სტუმრობამ. ამ შესვლადრის შემდეგ კოკოითი კიდევ უფრო გაღიზიანებული ჩანს, რაც საეჭვოა, მხოლოდ ირაკლი ოქრუაშვილის წაყენებული ულტიმატუმების შედეგი იყოს. თვითაღიარებული რესპუბლიკის თვითაღიარებული პრეზიდენტი საქართველოს ხელისუფლების პუბლიცისტური აქციების გამო ბრავოზს და თბილისიდან ყველა სახის დახმარების მიღებაზე კატეგორიულ უარს აცხადებს. თან იმედს არ კარგავს, რომ ოდესმე მოახერხებს ენ. სამხრეთ ოსეთის ჩრდილო ოსეთთან და შესაბამისად, რუსეთთან შეერთებას. იგი ყურნალისტებს კატეგორიულად უკრძალავს გამოიყენონ ტერმინი „სამხრეთ ოსეთი“ და მის ნაცვლად „ერთიანი ოსეთი“ ხმარებას ურჩევს(!).

30 ივნისს და 2 ივლისს კი მოსკოვში გაიმართება ქართულ-ოსური კონფლიქტის მოსაგვარებლად 1992 წლიდან მოქმედი ოთხმხრივი ჯერუელი კომისიის თანათავმჯდომარეების მორიგი სხდომა. გამორიცხული არ არის, ქართულ-ოსური პრობლემის რუს კოლეგასთან განსახილველად, მოსკოვს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილიც ესტუმროს. ამას შედეგად შესაძლოა მოჰყვას ქართულ-რუსული შეთანხმება როკის გვირაბის მიმდებარე ტერიტორიაზე საქართველოს სასაზღვრო და საზოგადოებრივ პუნქტების გახსნის თაობაზე. ვიმედოვნებთ, ეს საკითხი დღეს თუ ხვალ მოგვარდება, რასაც, ჩვენი აზრით, ხელს შეუწყობენ ცხინვალის რეგიონში არსებული სერიოზული პროქსურული ძალები, რომელთაგან ბევრი დე ფაქტო ხელისუფლების ყოფილი წარმომადგენელია და თავისებურად ცდილობს კონფლიქტური სიტუაციიდან გამოსვლის მოძებნას.

გთავაზობთ საუბარს ერთ-ერთ მათგანთან (გასაგები მიზეზების გამო, მან ინკოგნიტოდ დარჩენა ისურვა).

— დავიწყოთ იმით, რომ ქართული მხარე რუსი გენერლის ნაბეზროვის ბოძებს არ უნდა აჰყოლოდა და ტყვეაში შინაგანი ჯარის ნაწილები არ უნდა შემოეყვანათ. ამით 31 მაისი ცხინვალის რეგიონში კონფლიქტური სიტუაციის შემოზღუდვის თარიღად აქციეს. ქართულმა ხელისუფლებამ გაერთიანების საშუალება მისცა სამ „ტურისს“, რომელშიც იგულისხმება ცხინვალის დე ფაქტო ხელისუფლებას, ოპოზიცია და რევანშისტული ძალები. ბოლო ხანს ოპოზიცია და რევანშისტები დე ფაქტო ხელისუფლების წინააღმდეგ გაერთიანდნენ და სერიოზულად უტყვევენ მას. ეს ქართული მხარის ნისქევილად ასახდა წყალს, რადგან მათი ძალისხმევა კოკოითის ხელისუფლებას დაასუსტებდა და თბილისს მასთან ბევრ საკითხზე საუბარიც და ქმედებაც გაუადვილებდა. ტყვეაში ქართული შინაგანი ჯარების შეყვანის შემდეგ სამა „ტურამ“, „მგელი“ დაინახა და სასწრაფოდ გაერთიანდა მის წინააღმდეგ საბრძოლველად. ქართული მხარე სამი „ტურისს“ „მეგობარი“ „აფთხის“, რუსის პროვოკაციული ხრიკის მსხვერპლი გახდა. მაშინ, როცა გამუდმებით ისმოდა ცხინვალიდან, რომ იქაურ მოსახლეობას ქართული ჯარის თავდასხმისა ეწინოდა, საქართველოს ხელისუფლებას ჯარები ზედმეტად ტყვეაში კი არა, გორბიც არ უნდა ემომარაგებინა. მერნმუნეთ, ასე რომ მოქცეულიყვნენ, დღეს რადიკალურად განსხვავებული სიტუაცია იქნებოდა.

ყველაფერ ამასთან ერთად, ბევრი პროქსურულად მოაზროვნე ოსი ცხინვალიდან ორჯონიკიძეში „გარეკეს“, ან სერიოზულად დაამინეს, ზოგიც დააპატიმრეს, დადარჩენილები ჩუმად არიან. ამას ემატება ისიც, რომ ის ხალხი, ვინც უკვე გარკვეულწილად შეგუებული იყო ქართული ხელისუფლების იურისდიქციაში ცხინვალის დაქვემდებარებას, სააკაშვილის მიმართ სერიოზული გაღიზიანება, არადა, დიდი იყო კმაყოფილება 26 მაისს მისი გამოსვლისა და ოსურ ენაზე მისაღებას გამო. ტყვეაში ჯარის გამოჩენა მათ თავდასხმად მიიჩნიეს. დაიწყო რეგიონის სრული მილიტარიზაცია. დარიგდა იარაღი და თითოეული ოსი კბილბამდა შეიარაღებული. როკის გვირაბიდან მუდმივად შემოდის საბრძოლო მასალა და ცოცხალი ძალა. თუ აქამდე საბრძოლო ტექნიკა უქმად იყო და ყურადღებას არავინ აქცევდა, ახლა დაიწყეს მისი წესრიგში მოყვანა, საბრძოლო მზადება, თანაც ეს ტექნიკა ცხინვალის მისადგომებთან გადმოსიწეს. ცხინვალიდან გაიყვანეს ბავშვები, ქონება კი ორჯონიკიძეში გაზიდეს, ღმრთობა ნუ ქნას, რომ კონფლიქტი ისევ განახლდეს. მდგომარეობა მართლა უკიდურესად მძიმეა, თუმცა, არა შეუქცევადი და თუ ქართული მხარე შეცდომებს არ დაუშვებს, სერიოზულ წარმატებას მიაღწევს. საბედნიეროდ, ჯერჯერობით ადგილობრივი ქართველებსა და ოსებს შორის არანაირი აგრესია არ შეიმჩნევა.

— შეცდომებში რას გულისხმობთ?

— ულტიმატუმების წამოყენებით და სპეცოპერაციების შეტარებით ცხინვალის რეგიონში საქმე

არ გაკეთდება. ახალგაზრდული ენებები ცოტა უნდა მოთოკონ ქართულ ხელისუფლებაში. ჩვენ პატივს ვცემთ მათ და გვერდით ვუდგავართ. გვინდა ქართული საქმე ვაკეთოთ და თუ თბილისიდან ხელშეწყობა არ იქნება, ყელს მართო ჩვენ კი არ გამოგვჭრიან ცხინვალში, ქართული სახელმწიფოებრივი პოლიტიკაც ყელგაოჭრილი აღმოჩნდება. ცხინვალში გაერთიანებული „სამი ტურა“ ხალხს არწმუნებს, რომ ქართულ ხელისუფლებაში ერთობა არ არის. რომ სააკაშვილი და ჯვანია ერთმანეთს დაუპირისპირდებიან და ასეთ ხალხთან ურთიერთობას აზრი არა აქვს. ერთმანეთს არ ინდობენ და ჩვენ ვინ დაგვინდობს, მათთან ერთად სულ ომში მოგვინევს ყოფნაო. ხალხიც იჯერებს, ბრწყინდება. რადგან ინფორმაციას ცალმხრივად იღებენ, ეშინიათ. შეშინებული ხალხი კი სეპარატისტულ ხელისუფლებაზე და კბილბამდე შეიარაღებულ მტერზე სამშია. ცხინვალის რეგიონში გამოიკვეთა კიდევ ერთი სამში მტერი — ჩრდილოკავკასიელთა ინტერესი. ჩრდილოკავკასიელთა ეკონომიკის ძირითადი საყრდენი ამ რეგიონში შექმნილი კონტრაბანდული ბაზარია, რომელიც ამ ეტაპზე ქართული მხარის წყალობით აღარ მუშაობს. სანამ ცხინვალის რეგიონში ეს ბაზარი აწეწობდა, ჩრდილოკავკასიელები უკიდურეს გაჭირვებაში ცხოვრობდნენ, მაგრამ რუსეთთან ტვირთების დიზნამ და ცხინვალის რეგიონში კონტრაბანდული ტვირთების მოძრაობა გვარანდა ახეირა როგორც ჩრდილო ოსეთი, ისე ყაბარდოელები და, რა თქმა უნდა, რუსებიც. თუმცა, ახლა სამხრეთ ოსეთში რუსეთის ინტერესები ჩრდილოკავკასიელების ინტერესებთან შედარებით, ისევე „უმნიშვნელოა“, როგორც აფხაზეთში.

— თქვენ ფიქრობთ, რომ ამიტომაც გააქტიურდნენ ჩრდილოკავკასიელები აფხაზეთში?

— მარტო აფხაზეთში? ჯავის რაიონში უამრავი ჩრდილოკავკასიელი ბოევიკი დგას ოსებთან და რუსებთან ერთად. ისინი ცდილობენ გააქტიურონ სამხრეთ ოსეთის პრობლემა, რათა აფხაზეთის პრობლემის მოსაგვარებლად ვერაგენ მოიცალოს. თორემ თუ აფხაზეთის საკითხი გადაწყდა, რკინიგზა ამოქმედდა და რუსეთსა და საქართველოს შორის შეთანხმებები შედგა, ჩრდილო კავკასიაში ისევ იარსებებს რუსეთის ღატაკი გუბერნიები, რაც, ცხადია ხელს არ აძლევს ამ „გუბერნიების“ უკვე ჯიბეგასქელებულ ლიდერებს. ისინი ახლა სამხრეთ ოსეთში საკუთარ ინტერესებს იცავენ.

თუ აქამდე საბრძოლო გეგმაცა უქმად იყო და ყურადღებას არავინ აქცევდა, ახლა დაიწყეს მისი წესრიგში მოყვანა, საბრძოლო მზადება, თანაც ეს გეგმაცა ცხინვალის მისადგომებთან გადმოსიწეს. ცხინვალიდან გაიყვანეს ბავშვები, ქონება კი ორჯონიკიძეში გაზიდეს, ღმრთობა ნუ ქნას, რომ კონფლიქტი ისევ განახლდეს. მდგომარეობა მართლა უკიდურესად მძიმეა, თუმცა, არა შეუქცევადი და თუ ქართული მხარე შეცდომებს არ დაუშვებს, სერიოზულ წარმატებას მიაღწევს.

სებს იცავენ.

ამ სიტუაციიდან გამოსავალს დრო და მოთმინება გვიჩვენებს. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ ქართული ხელისუფლების მხრიდან არ მსმენია არავითარი სამოქმედო გეგმის შესახებ, რადგან არა აქვთ ეს გეგმა. ვფიქრობ, ეს გაუმართლებელია. რაც აჭარბა გეგმებს, სწორი იყო, მაგრამ იმხვემეოდების ცხინვალში გამოყენება ვერ გაამართლებს. აქ ცოცხათი სხვა სიტუაციაა.

— ანუ სასუქი არ უნდა დაარჩიონ რეგიონში და არც სხვა პუბლიცისტური აქციები უნდა ჩაატარონ?

— ავთონ ეგ საქმე, ოღონდ გეგმას თუ შეადგენენ და სტრატეგიას შეიმუშავენ, მიხედვით, რომ აქ ჯერ ფსიქოლოგიურად უნდა მოემზადებიანთ ხალხი მშვიდობისთვის და მხოლოდ ამის შემდეგ უნდა ეზრუნათ რეგიონის კვლავ საქართველოში დაბრუნებაზე. იცით, რა ხალხი დგას ახლა აქ? შეიარაღებული, ისინი, ვინც რუსეთში გადასვლისთანავე დაიჭირეს და ციხეში ჰყავდათ, რადგან ამ ხალხმა არ იცოდა, რას ნიშნავდა წესიერი ცხოვრება. მათი საქმეა წარბიან, სცემონ, მოკლან, დააყაბონ. აქაურები უნდა დაარწმუნონ, რომ მის ყოფას შენი ყოფა ჯობია და თვითონ უნდა წამოვიდეს შენკე, ძალდაუტანებლად და არა ისე, სათითაოდ რომ დასდევნის ოსებს და ეუბნებიან, სასუქი და პესნია წაიღეთო. იცით, რას ამბობენ ამ „სასურსათო-სასასუქი“ ოპერაციების შესახებ თბილისის მონინააღმდეგე ოსები? მაგათ თავისი ხალხისთვის ვერ მოუვლიათ და ჩვენ გვირადებიან პატრონობას. ეს ხომ სისულელეა. ამის გაფიქრების საშუალება კი არ უნდა მიეცათ იმ ხალხისთვის, ვისაც ყოველ წუთში აგონებენ, რომ საქართველო სამხრეთ ოსეთის მტერია. როცა სახლში მშვიდი შვილები გიბის, ვერც მისი ოჯახს დაგებმარები და ვერც უზრალე მუშობლისას. თუ დამშულ შვილს ლუკმას მოაკლევ და მას და მუშობელს უწილადებ, ალბათ ძმა არა, მაგრამ მეზობელი უთოოდ იფიქრებს, რომ მისგან არ რაღაც გინდა, ან რაღაცას ატყუებ. ამიტომაც, ყოველი ნაბიჯის გადადგმას, სერიოზული გათვლა და სახელმწიფოებრივი პოლიტიკის განსაკუთრებული გეგმა სჭირდება.

ეკა ლომიძე

ქართული მესაზღვრეები საზღვრის დამრღვევებს სანთებლებით ეპაზენ(?)

— იმ ღამეს იცით, რითი ვეძებდით საზღვრის დამრღვევებს? ჩვეულებრივი სანთებლებით. იმის საშუალებაც არ გვაქვს, ელექტროფარები ვიყიდოთ. ლაპარაკი ზედმეტად მესაზღვრისთვის ისეთ აუცილებელ აგრიბუგზე, როგორიც ღურბინდია. საზღვრის ბევრ მონაკვეთზე დანგრეულია საინჟინრო ნაგებობები, მღუღეები. მესაზღვრეები აუტანელ პირობებში ცხოვრობენ — ფიცრულ ვაგონებში სუნთქვაც კი ჭირს.

გულში ალბათ მესამე მაინც ვწყვედილი იმ წუთს, როდესაც საქართველო-თურქეთის საზღვრის აჭარის, კერძოდ, ხულოს რაიონის მონაკვეთის დათვალეურება მოვიწადინე. ჩემი მასპინძლები მაფრთხილებდნენ, რომ უამინდობის გამო იქ მანქანით ვერ მივიდოდი და ფეხით მათში, სულ ცოტა, ორი ათეული კილომეტრის გავლა მომიწევდა, მაგრამ თავნება ბავშვებით ხელები გავასავსავე და ყოფილმა მესაზღვრეებმა მეგზური მომიყვანეს, რომელმაც ჩემი საზღვრის მიტოვებულ მონაკვეთზე მიყვანა და იქიდან ისევ ბათუმში ჩამოყვანა ითავა. მიტოვებული სახელმწიფო საზღვარი არათუ არ მენახა, არც არასოდეს მსმენოდა და გამეგონა ამის შესახებ. ამიტომ არ შევუშინდი მოსალოდნელ სიძნელეებს, მაგრამ ჩემი ცნობისმოყვარეობა მეორე დღესვე სანანებელი გამხდდა.

სისხამ დილით ჩემმა მეგზურმა „ვილისის“ მარკის ავტომობილით გამომიარა და გვიხულოს რაიონული ცენტრისკენ ავიღეთ. ჩემი მეგზური ძირძველი აჭარელი, შუახანს გადაცილებული მამაკაცი გახლდათ. — ჭოვ, პირველი ყურნალისტი ხარ, რომელიც საქართველო-თურქეთის უკონტროლო საზღვარზე მიმყავს, თან საზღვარზე გადასაყვანად კი არა, ისე, დასათვალეურებლად. პირველად ვიფიქრე, ვინმე ოხერი იქნება, რაიმე დანაშაული ეწმენდა ჩადენილი და თურქეთში მიბრის, რომ პოლიციას დაემატოს-მეთქი. როცა ბიჭებმა მიხერეს, აურნალისტიო, კი ხანს ვერაფერს მივხეი. მართალი გითხრა, ახლაც ვერ გამიგია, რატომ ნეალობ ტყუილად?

— უკონტროლო დარჩენილი საზღვრის შესახებ რეპორტაჟის გაცემაცა მინდა.

— ისეთმა ხალხმა მიხევა, თუ საჭიროა, საზღვრამდე კი არა, სატყუალამდე ჩაგვიყვან. ჩემი ბაბუა და კიდევ იმის მამა აჭარაში ცნობილი გამყოლები იყვნენ. როდესაც რუსებმა საქართველო დაიპყრეს და ჟორდანის მთაგრობა დაამეს, ბევრი ქართველი თავდა-ზანაური დარჩა საქართველოში. მერე რუსები თავა-დანაშაურობას დაერივნენ, მათაც საქართველოში აღარ დაედგომებოდათ და ბაბუაჩემის დახმარებით ბევრი ოსმალები მოგვიყვანა. ოჯახებიანად ტოვებდნენ ბოლშევიკურ ქვეყანას. ბაბუაჩემი მეუბნებოდა, ზურგიტ ბევრი კნინა და ბავშვი გამიყვანა სამშვიდობოსო. მამაჩემსაც გადაჰყავდა საზღვარზე ის ხალხი, ვისაც საბჭოთა ქვეყანაში არ დაედგომებოდა. მეგზურობა სახიფათო საქმე იყო, რადგან რუსებს კარგად ჰქონდათ გამაგრებული საზღვარი. ხალხიც დაგვეს და ჩემს მეზობლებს ასე ყური და თვალი ჰქონდათ გამოსხმული — თუ ვინმეს საეჭვოს შენიშნავდნენ, მესაზღვრეებს აცნობებდნენ. ზოგიერთი უსინდისო ჩვენც გვაგებლებდა და რუსებიც გამუდმებით გვითვალთვალებდნენ. ახლა, ვიცი, მკითხავ, შენ რამდენი კაცი გყავს გადაყვანილი, მაგრამ ამაზე არავფერს ბეჭევი.

ლაპარაკ-ლაპარაკში ხულოს რაიონული ცენტრ უკან მოვიტოვეთ. ძველი მანქანა ღმუილით შევიდა აღმართებს. უგზოობას ისიც დაემატა, რომ განვიგდა. უჭუქუნა წვიმა მალე კოკისპირულ თავსხმად იქცა. ჩემმა მეგზურმა ცას აყვდა, ერთი გვარჩიანად შეიკურთხა და „ვილისი“ ტყის პირას შეაჩერა. თითქმის ერთი საათი ველოდით წვიმის გადაღებას. როგორც იქნა, ოდნავ გამოიადრა, ყოველ თემთხვევაში, ისე აღარ წვიმდა და იმედინი შევძლებით შევხედე ჩემს თანამგზავს. ამაოდ ვუცდიდი, რომ ის მანქანას დაძრავდა: „გზით ვეღარ წავალ — სადმე ლაღში ჩავვარდებით და მანქანას ვერ ამოვიყვანთ. აქედან ფეხით უნდა გავუდგეთ გზას. საზღვრამდე ბევრი აღარ

დარჩა, დიდი-დიდი ორი-სამი კილომეტრი იყოს“, — მანუგმა მეგზურმა.

ვისაც მთავი თუნდაც ერთხელ ორი კილომეტრი მაინც გაუვლია ფეხით, იცის, რა გამძლეობაა საჭირო ამ მანძილის დასაფარავად. სამი საათი ვიარეთ ფეხით. მეგზურის დანაპირები ორი კილომეტრი ბარე ათ კილომეტრად იქცა და არც საზღვარი ჩანდა. აჭარელი გამორბილი, მტკიცე ნაბიჯით მიდიოდა და დაღლა თითქმის არ ეტყობოდა. თქვენი მონა-მორჩილი კი ყოველი ოცი ნაბიჯის გადადგმის შემდეგ ჩერდებოდა სულის მოსათქმელად. როგორც იქნა, გავივაცეთ. მცენარეული საფარი თითქმის გაქრა, მხოლოდ მწვანე მდელოები იყო გარშემო. უკვე ალპურ ზონაში ვიყავით. მდელოზე ზოგიერთ ადგილას თოვლიც იყო შემორჩენილი. რამდენიმე წუთის შემდეგ მონაში ჩარჭობილ, გვერდზე გადაქანებულ, სანახევროდ დამპალი სარების რიგს მივაგდექით. სარებს შორის მანძილი ორი მეტრი იქნებოდა. ზოგიერთი სარი ერთმანეთისთვის მავთულით (უხეიროდ) გადაუბათ. აქაურობა ღატაკი გლეხის მიერ შემოკვეთულ ყანას მოგაგონებდათ. მეგზურს კითხვით სახე თვალეზი მივაყარე: „რას მიყურებ, ჭოვ? აი, ეს არის საზღვარი. რა გეგონა, ციხე-კოშკებს ნახავდი აქ თუ ტანკებით და ბეტონებით კბილებამდე შეიარაღებულ ნაგებებთან მესაზღვრეებს?“ — დაიქოქა ჩემი მეგზური.

გაოგნებული შევცქეროდი საქართველო-თურქეთის სახელმწიფო საზღვარს(!). ვერაფრით დავიჯერე, რომ ეს ძირმომპალი სარების რიგი და ზედ შერჩენილი მავთულის ნაგლეჯები სახელმწიფო საზღვარი იყო. მეგზური კი განაგრძობდა: — ჩვენ რომ თითქმის ერთი საათია მოვდივართ, შენ მართლა გზა ხომ არ გგონია? ეს რუსების მიერ თავის დროზე გაკეთებული საკონტროლო-საკვალე ზოლია, ენ. „კსპ“. კვირაში ორჯერ მაინც იფარცხებოდა და ისე იყო გაფხვიერებულ-გასწორებული, ქინძისთავი რომ დაგვარდნოდა, იპოვიდი. რუსების ნასვლის შემდეგ საზღვრის უსაფრთხოების ზოლი შარავზად იქცა(!).

— მესაზღვრეები სადღა არიან?

— რამდენიმე კილომეტრის იქით ერთი საცოდავი ხის ვაკონი უგდიათ და იქ არიან. ხანდახან მწყემსები ადიან იქ და მათი ნაწყალობები საქმლით იბრუნებენ სულს. ხანდახან ნადირობენ. ახლა არ მკითხო, საზღვარს როგორ აკონტროლებენ? ვინ აკონტროლებს, ჭოვ, რა უნდა გააკონტროლო აქ? ახლა შეადგა, ეგერ, შორს, ფიცრულ ვაკონს რომ ხედავ, შიგნით იქნებიან, ან ეძინებათ, ან მწყემსებთან იქნებიან საქმლის სამოვლელად წასულები. უფრო სახლებში იქნებიან ჩასულები და თუ მიუპრინათ, საღამოს ამოვლენ. ახლის ნუ მივალთ. უცხო კაცს რომ დაგინახავ, რა იცი, რა ხასიათზე დადგებიან, შეიძლება მთვრალეობი იყვნენ და შარი გვინდა.

ფოტოაპარატი მოვიმარჯვე და იქაურობა ფირზე აღვებეჭდე. უცებ გამახსენდა, რომ საზღვარზე სხვადასხვაფრად შეღებულ ბოძები უნდა იყოს აღმართული. მათზე ერთი მხრიდან — საქართველოს გერბი, ხოლო მეორიდან — თურქეთისა უნდა იყოს მიჭედებული. გამცილებებს სასაცილოდაც არ ეყო ჩემი გულუბრყვილობა — ხომ გითხარი, ნაგებებიანი და დურბინიანი მესაზღვრეები არ მომთხოვო-მეთქი. ბოძები საიდან მოგატანო? ეგ ბოძები დიდი ხანია ზოგი მწყემსებმა, ზოგი კი მესაზღვრეებმა ზამთარში შემაღ იხმარეს. მოდი, დროზე გადავიდეთ საზღვარზე და მერე იტრა-ბაზე რამდენიც გინდა, საზღვარზე გადავდი უკანონოდ.

(გაგრძელება იხ. გვ. 27)

გელაევის ლაშქრობას ქართული გენერლები შეენიჭებინან... სამი წლის შემდეგ

გენერალური პროკურატურის მიერ ამ დღეებში დაწყებული, უფრო სწორად, გაგრძელებული სამი წლის წინანდელი ამბების მოკვლევა შემთხვევითი სულაც არ არის.

„კვირის პალიტრის“ წინა ნომერში ვსაუბრობდით იმ უმუშევარ გენერლებზე, რომლებსაც ახალი ხელისუფლება არც არაფერში ადანაშაულებს, მაგრამ არც თანამდებობებზე ნიშნავს, მიუხედავად პრეზიდენტის შეპირებისა.

და აი, ერთი კვირის შემდეგ, გენპროკურატურა ხელახლა იწყებს ჩეჩენი საველე მე-

თაურისგან უთუოდ დიდ ფულად ჯილდოს ელოდა. დაახლოებით იმდენს, რამდენიც თავის დროზე გელაევისა და სხვა საველე მეთაურების შატილის მხრიდან შემოშვებაში აიღეს.

ჟურნალისტისთვის ძნელია მარტო ეჭვებზე სტატიის დანერგა, რეალურ სურათს მხოლოდ სრულყოფილი გამოძიება გამოაჩენს. გასულ წლებში, შევარდნაძის მმართველობის დროს, გამოძიება ამ ფაქტზე შეჩერდა, რადგან გელაევის ლაშქრობის საქმეში არა მარტო რამდენიმე ცნობილი გენერალი, არამედ ხელისუფლების უმაღლესი შტოც იყო გარეული.

ზოგიერთი ინფორმაციის თანახმად, მაშინ გელაევის ლაშქრობის მთავარ ორგანიზატორად შინაგან საქმეთა მინისტრ თარგამაძეს ასახელებდნენ. სწორედ მას დაქვემდებარებული, პანკისის ხეობასთან მდგარი შინაგანი ჯარების სატვირთო ავტომობილებით „ამოგზაურეს“ გელაეველები პანკისიდან კოდორამდე.

გამოძიების განახლება აუცილებლად შეეხება ყოფილ თავდაცვის მინისტრ დავით თევზაძესაც. მის უწყებას, მართალია, პანკისის ხეობაში უშუალო ურთიერთობა არ ჰქონდა გელაევის შეიარაღებულ დაჯგუფებასთან, მაგრამ მათ შორის კავშირი უკვე კოდორის ხეობაში მოქმედებებისას გამოიკვეთა. თუკი გამოძიება დაამტკიცებს, რომ ყოფილ თავდაცვის მინისტრს და მისი გუნდის რამდენიმე წევრს ამგვარი კავშირები ჰქონდათ, მაშინ მათ ახალ მაღალ თანამდებობაზე ნამდვილად აღარ უნდა იფიქრონ.

„კვირის პალიტრა“ ჯერ კიდევ წლის დასაწყისში წერდა იმის შესახებ, რომ ყოფილი თავდაცვის მინისტრი, მიუხედავად დაპირებებისა, შეიძლება უმუშევრად დატოვონ. ჯერ იყო და, გენერალ თევზაძეს, მინისტრის საფარის დატოვების სანაცვლოდ, გენშტაბის უფროსობას ჰპირდებოდნენ, მოგვიანებით — ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში საქართველოს წარმომადგენლად დანიშნვას, მაგრამ მაინც უმუშევრად დატოვეს. ახლა კი მას გამოძიებლებთან ჩვენებების მიცემა მოუწევს.

როგორც ჩანს, 2001 წლის გელაევის ლაშქრობა, მიუხედავად თავად რუსლან გელაევის სიკვდილისა, ჯერ კიდევ ბევრი ქართველი გენერლისა და პოლკოვნიკის მომავალ კარიერას გამოუთხრის ძირს, რამდენიმე მათგანი კი შეიძლება გისოსებს მიღმაც აღმოჩნდეს.

რომელი ქართველი გენერლები უზრუნველყოფდნენ გელაევის რაზმის გადასვლას პანკისიდან კოდორამდე?

თაურის, გელაევის საქართველოს ერთი ხეობიდან მეორემდე — პანკისიდან კოდორამდე — ცნობილი ლაშქრობის გამოძიებას. უეჭველია, გამოძიების პროცესში ბევრი ქართველი უმუშევარი გენერალი მაღალ თანამდებობაზე კი აღარ იფიქრებს, არამედ იმაზე, თუ როგორ გადაურჩეს მართლმსაჯულებას.

სამი წლის წინ გელაევის თითქმის 800-კაციანი ჯგუფის პანკისიდან თბილისის გავლით კოდორში გადასვლა თავიდან თითქოს ძალზე გასაიდუმლოებული იყო, მაგრამ, საბოლოოდ, ეს ამბავი თითქმის ნახევარმა მსოფლიომ გაიგო.

ისიც ფაქტია, რომ გელაევის მეგრძოლებს იმდროინდელი მაღალჩინოსანი ქართველი გენერლები ჰპირდებოდნენ, შემოვლითი გზებით ჩრდილო კავკასიაში გადაგიყვანთო. ცხადია, ეს დაპირებები მხოლოდ გულკეთილობით არ იქნებოდა ნაკარნახები, ზოგიერთი ქართველი მაღალჩინოსანი სამხედრო ჩეჩენი საველე მე-

როკის გვირაბი — რუსული სამხედრო ბაზების სანახევლოდ?

ჩვენი წინა კვლევის მიხედვით, როგორც რუსული უფლებამოსიანი ტრანსპორტი მატარებელი, რომელიც რუსეთის ფედერაციის ავტონომურ რესპუბლიკას — ჩრდილო ოსეთის საქართველოს ცხინვალის რეგიონთან აკავშირებს უფლებამოსილი გადის 36 კმ სიგრძის გვირაბი, რომლის ზედასაზღვრის სიღრმე 2991 მს აღწევს, რომელზეც 55 კმ სიგრძით სიგრძის სერპანტინი გზა მიყვარება.

ქართული მხარის მიერ რუსეთის დელეგაციისთვის შეთავაზებამ, როკის გვირაბის ერთობლივი გაკონტროლების შესახებ, ბუნებრივია, კოკოითის მთავრობის მკაცრი პროტესტი გამოიწვია. ცხინვალში ხდებოდა, რომ როკის გვირაბთან, საკონტროლო-გამშვებ პუნქტზე ქართველი მეზაფხებისა და მესაზღვრეების გამოჩენა მათ სეპარატისტულ რეჟიმს უფრო დიდ დარცმას მიაყენებს, ვიდრე ქართული ტანკების მთელი ბატალიონი.

თუმცა ცხინვალის აზრზე მეტად უფრო საინტერესო მოსკოვის პოზიციაა — დათანხმდება თუ არა კრემლი როკის გვირაბთან ერთობლივი ქართულ-რუსულ-ოსური საკონტროლო-გამშვებ პუნქტის შექმნას?

რჩება შთაბეჭდილება, რომ მიმდინარეობს ერთგვარი პოლიტიკური ვაჭრობა, სადაც კოკოითის სეპარატისტული ხელისუფლება ნამდვილად არ სარგებლობს ვეტოს უფლებით.

რუსეთს, რომელიც ნელ-ნელა კარგავს ზედახელმწიფოს იმიჯს, სურს, რაღაცნაირად მაინც შეენიშნა დედამისს ამ მხარე პროცესს და ბოლო ხანაში ფეხს ითრევს საქართველოში დარჩენილი სამხედრო ბაზების გაყვანაზე. სხვა ქვეყანაში საკუთარი სამხედრო დანაყოფების ყოლა, რუსული „ველიკოდერჟაველი“ გაგებით, ზესახელმწიფოს ერთ-ერთი აუცილებელი ატრიბუტია.

ამიტომაც, ერთ-ერთმა გავლენიანმა რუსულმა გაზეთმა, „კომერსანტმა“, უკვე დაიწყო მტკიცება, რომ რუსეთი შეიძლება დაეხმაროს საქართველოს „სამხრეთ ოსეთში“ პრობლემების მოგვარებაში, თუკი თბილისი რუსულ სამხედრო ბაზებს ჯერჯერობით არ შეეხება.

თუ ეს ვარაუდი ახლოსაა სიმართლესთან და ორი ქვეყნის მაღალ სახელისუფლებო წრეებში მართლაც მიმდინარეობს ამგვარი პოლიტიკური გარიგების ნიუანსების დახვეწა, რას არგებს იგი საქართველოს სახელმწიფო ინტერესებს?

ერთი შეხედვით, ცოტა უცნაურად მოჩანს,

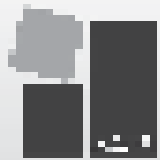
რომ თბილისი დათანხმდეს რუსული სამხედრო ბაზების დატოვებას, მაგრამ თუკი უფრო საღი შევხედავთ ამგვარ გარიგებას, იქიდან მნიშვნელოვანი მოგების მიღებაც შეიძლება.

რუსული სამხედრო ბაზები იმით იყო საშიში, რომ ცხინვალისა და აფხაზეთის ომების სცენარის მიხედვით, ბათუმსა და ახალქალაქში ადგილობრივი სეპარატისტული მოძრაობები არ შეეიარაღებინა და არ ჩარეულიყო საქართველოს საშინაო საქმეებში. საბედნიეროდ, ამას აჭარაში ავცდით. ახალქალაქის რაიონში კი მოსახლეობის ხელში ისედაც საკმარისადაა იარაღი და ამ ბაზების რამდენიმე წლით ადრე თუ გვიან გაყვანა შეიძლება ისეთი აქტუალური თემა აღარ იყოს, როგორიც ცხინვალის რეგიონზე კონტროლის დაბრუნებაა.

ამასთან, უკვე არსებობს ერთგვარი პრეცედენტი: ყირგიზეთში ერთდროულადაა განთავსებული რუსული სამხედრო-სამაჟერო ბაზა კანტში, ხოლო სამოქალაქო აეროპორტში — მეზობელ ავღანეთში მოქმედი NATO-ს საბრძოლო თვითმფრინავები.

სტამბოლში NATO-ს სამიტზე მართალია, მთავარი ყურადღება თავად ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის პრობლემებს დაეთმო, მაგრამ საქართველოს NATO-სთან ინდივიდუალური პარტნიორობის თემაც განიხილება. დასავლელი გენერლები, რა თქმა უნდა, დიდ აღფრთოვანებას არ გამოხატავენ საქართველოში რუსული სამხედრო ბაზების დარჩენით, მაგრამ მაინცდამაინც არც დიდ ინიციატივას იჩენენ საქართველოში არსებული სეპარატისტული მოძრაობების აღკვეთაში თბილისის დასახმარებლად.

ამჟამად, რომ პრობლემები ცხინვალის რეგიონსა და აფხაზეთში ძირითადად იმავე ძალამ უნდა მოგვაგვარებინოს, ვინც თავს მოგვახვია, ანუ რუსეთმა. ამიტომაც მასთან ერთგვარი პოლიტიკური ვაჭრობა მისაღებია, თუკი საბოლოოდ საქართველო მოიგებს.

საქრებულო

საქრებულო

საქრებულო

არაუიშვინილის ქ. №14

ბელ: 25 34 34; 91 25 34

პირველური ბეროკრისტაბი შოკაულ აღმოსავლეთში, რეალური ბეროკრისტაბი – ჩრდილო კავკასიაში

როცა შორეულ აღმოსავლეთში, უსურისკთან მდგარი რუსეთის არმიის ელიგარული დანაყოფები ფანერისგან გაკეთებულ წარმოსახვით გეროკრისტების ფიგურებს აეგომბის გვერდით ცხრილავენ, რეალურმა გეროკრისტულმა დანაყოფებმა – ჩრდილო კავკასიაში, ინგუშეთის ქალაქ ნაზრანში, ნამდვილი სოციალურმა გაჩაღეს. ასამდე აღამიანი დაიღუპა, ერთი ამდენი – დაიჭრა.

ნაზრანზე ღამეულმა თავდასხმელებმა რუსული ჯაგმანტეკიკა მდინარეში გადაყარეს

ეს მოხდა დიდი სამაშულო ომის დანებების 63-ე წლისთავზე, 21-22 ივნისის ღამეს. 200-300-კაციანი ტეროკრისტული ჯგუფი გარს შემოეწყო ნაზრანის ცენტრს. თავს დაესხნენ ინგუშეთის შინაგან საქმეთა სამინისტროსა და მილიციის ქვეგანყოფილების შენობებს, აგრეთვე მესაზღვრეთა პოლკის ყაზარმას. ქალაქში ტეროკრისტები ჯგუფ-ჯგუფად შევიდნენ, განაიარაღეს საგზაო ინსპექციის პოსტები და იქ თავად ჩასაფრდნენ. დაიწყო თავდასხმა სტრატეგიულ პუნქტებზე, დასაზარებლად ნამოსულ ადგილობრივ სამართალდამცველებს ისინი საგზაო პოლიციის პოსტებზე აჩერებდნენ და მილიციის საბუთის ნახვისთანვე ადგილზე ხერხებდნენ. ასე დაიღუპა ინგუშეთის შინაგან საქმეთა მინისტრი და კიდევ რამდენიმე მაღალჩინოსანი ინგუში სამართალდამცველი.

რამდენიმეასათიანი ბრძოლის შემდეგ თავდასხმელებმა მილიციის განყოფილებებიდან წაიღეს იარაღი და ათასობით ფაზა. მათ კვალს რუსეთის სპეცსამსახურებმა ჯერ კიდევ ვერ მიაგნეს, რაც მიუთითებს, რომ გრანდიოზულ ტეროკრისტულ აქტებში ძირითადად ადგილობრივი მცხოვრებნი ერივნენ და ოპერაციის შემდეგ იარაღი გადამაღეს, სამოქალაქო ფორმა გადაიცვეს და სახლებში შეიკრულნენ.

რუსეთის უშიშროების სამსახურებმა ტერაქტიდან ორ დღეში დამსჯელი ოპერაცია განაორციელეს ჩქერ ლტოლვილთა ბანაკებში, რომელშიც ათასამდე დევნილი აფარებს თავს. მათ ლტოლვილ მამაკაცებს ტანთ გახადეს და ვისაც მებრძოლისთვის დამახასიათებელი სისხლჩაქცევები უპოვეს სხეულზე (ასეთი ნიშნები აქვთ სნაიპერებს, მათ, ვინც ხშირად ხმარობს ავტომატსა და ყუმბარასატყორცებს), დაკითხვაზე წაიყვანეს.

საკვირველია, როგორ მოახერხეს ჩქენმა და ინგუშმა მებრძოლებმა ამგვარი დონის ტეროკრისტული აქტის ჩატარება, რადგანაც ჩრდილო კავკასია საესა რუსული ფედერალური ძალებით. ჩვენი დღისი: ჩქენში, რუსეთის ჩრდილო კავკასიის სამხედრო ოლქს — CKBO-ს 60 ათასი მებრძოლი იმყოფება, ხოლო ჩქენის გარშემო დილოცრებული მე-9 მოტიმროლული დივიზია, 135-ე ცალკეული მოტიმროლული პოლკი (ნაღიკთან); 136-ე ცალკეული მოტიმროლული ბრიგადა (ბუნაქსკი); 77-ე ცალკეული საზღვაო ქვეითთა ბრიგადა (კასპისკი); 205-ე ცალკეული მოტიმროლული ბრიგადა (ბუდიონოვსკი); 487-ე ცალკეული საშველმფრენო პოლკი (ბუდიონოვსკი) და 429-ე მოტიმროლული ბრიგადა (ბუნაქსკი).

ტომროლელი პოლკი მოზდოკში — უშუალოდ ჩქენთინგუშეთის საზღვარზე განთავსებულია 58-ე არმიის მე-9 დივიზიის 503-ე მოტიმროლული პოლკი, რომლის 3-ათასიანი ბრად შემადგენლობას ევალება კონტროლი, რომ ჩქენთინგუშეთში ჯგუფებმა ინგუშეთში არ შეაღწიონ. ამ უზარმაზარი სამხედრო ძალის მიუხედავად, ინგუშეთის ყოფილი დედაქალაქი ნაზრანი თითქმის განადგურების პირას იდგა იმ უზრალო მიზეზის გამო, რომ რუსულ ძალოვან სტრუქტურებში ძალიან დაბალია კოორდინირებული მოქმედების დონე და სანამ ტეროკრისტები მესაზღვრეების ყაზარმას რამდენიმე საათი ტყეიებს უშენდნენ, თანამებამაშე მესაზღვრეებს ერთი საარმიო ოცუელიც კი არ მიეშველა.

საერთოდ, ასეთი სისხლიანი ლაშქრობები დამახასიათებელია ჩქენის ომისთვის. ნაზრანის ტრაგედიამდე ჩრდილო კავკასიაში რვა ამგვარი მსხვილი ტეროკრისტული აქტი მოეწყო.

ჩვენი დღისი: სისხლისმღვრელ ტეროკრისტულ „ლაშქრობებში“ ბრველობა შმილ ბასაევს ეკუთვნის — 1995 წლის 14 ივნისს მისმა „აფხაზურმა“ ბატალიონმა დაატყვევა სტაფროპოლის მხარის ქ. ბუდიონოვსკის ათასამდე მცხოვრები, რომლებიც ფარად აიფარა და ისე დაბრუნდა ჩქენთინგუშეთში, ბასაევის ამ „გაყვინებას“ 129 ადამიანი შეეწირა.

1996 წლის 9 იანვარს ბასაევს სალმან რადუევი მიბაძა — დაღესტნის ქ. ყიზლარში მხედლად 3 ათასი მხედრობიანი მოსახლე აიყვანა დაიღუპა 78 ადამიანი. თავად რადუევი კი მხედრად დაბრუნდა უკან.

1997 წლის 22 დეკემბრის ღამეს 100-მდე შეიარაღებული პირი შეიჭრა დაღესტნის ქ. ბუნიკსკში, თავს ჯერ რუსულ სატანკო ნაწილის დაესხა, ხოლო შემდეგ 136-ე მოტიმროლული პოლკს სამი ადამიანი დაიღუპა.

1999 წლის 7 აგვისტოს შმილ ბასაევისა და ბატაბის შეთაფრობით, დაღესტნის ბოთილის რაიონში 400 მებრძოლი შეიჭრა ბრძოლები სამი კვრა გრძელდებოდა დაიღუპა 73 ადამიანი.

1999 წლის 5 სექტემბერს კვლავ შმილ ბასაევისა და ბატაბის ხელმძღვანელობით, 2 ათასამდე მებრძოლმა რეიდები განაორციელა

დაღესტნის ნოვოლაკის რაიონში და იქ სერიოზული ბრძოლა გაუმართა რუსეთის არმიის მსხვილ დანაყოფებს.

2002 წლის 26 სექტემბერს რუსლან გელაევის რაზმი მოულოდნელად თავს დაესხა ინგუშეთის სოფელ გალაშკის ამ ბრძოლებში დაიღუპა 14 რუსი სამხედრო ამასთან, გელაევის მებრძოლებმა რუსების ერთი Mi-24 ტიპის საბრძოლო ჰველმფრენი ჩამოაგდეს.

2002 წლის 23 ოქტომბერს მოსკო ბარაევა, 40 თანამზახველთან ერთად, მოსკოვის ცენტრში, საკონცერტო დარბაზში, მხედლად აიყვანა 900 მხედრობიანი მოქალაქე მხედლების გასათავისუფლებლად ჩატარებული ოპერაციის გამაყენებლად მხოთავ აირს 137 ადამიანს სიცოცხლე შეეწირა.

2003 წლის 15 დეკემბერს რუსლან გელაევის რაზმმა დაღესტნის საზღვრისთან სოფელზე თავდასხმისას 12 რუსი მესაზღვრე მოკლა, მაგრამ ამ ბრძოლაში თავად გელაევი და მისი 28 მებრძოლიც დაიღუპა.

ჩქენის გაერთიანებული მოწყობილი ტეროკრისტული აქტების ნუსხა იმაზე მეტყველებს, რომ ინგუშეთის წინააღმდეგ, დაღესტნისგან განსხვავებით, ამგვარ თავდასხმებს არ აწყობდნენ ჩქენის ტყეებში გახიზნულები. შეიძლება იმიტომაც, რომ ინგუშეთის პრეზიდენტი რუსლან აუშევი გახლდათ (ამ სტატიის ავტორს გროზნოში წინააღიქვს, თუ როგორ უღოცავდა გაპრეზიდენტებას ასლან მასხადოვს რუსლან აუშევი და რა მეგობრული დამოკიდებულება იყო მათ შორის). აუშევის გაქცევის შემდეგ პუტინმა ინგუშეთის პრეზიდენტად ყოფილი „კაგებშნიკი“ ზიზიკოვი დანიშნა და ინგუშეთში შესაბამისად გაძლიერდა სპეცსამსახურების ზენოლა მოსახლეობასა და ჩქენს ლტოლვილებზე. 21-22 ივნისის ღამეს განხორციელებული თავდასხმის მონაწილეები ხმამაღლა აცხადებდნენ, რომ ისინი ამ აქტით შურს იძიებდნენ ყველა იმ სამართალდამცველზე, რომლებიც ხალხს აწამებდნენ.

ნაზრანის მოვლენებმა კიდევ ერთხელ აჩვენა, რომ მოულოდნელი ტეროკრისტული თავდასხმის წინააღმდეგ უძღურები არიან თვით ყველაზე მრავალრიცხოვანი სამართალდამცავი თუ საარმიო სტრუქტურებიც კი.

პეკაეო, ისიით... ჩაგდენი ქართული ქალაქი „დასუკაჰს“ შავ ზღვაში?!

ქართულ სამხედრო კატარლებზე მათი „სესნია“ ქალაქების მერების ასასვლელად ტრაბი ყოველთვის გადებულა...

ხელისუფლების მაღალ დონეზე კარდინალური ცვლილება თურმე ყოველთვის როდენიწნავს, რომ ხელისუფლების ვერტიკალური შტოს უფრო დაბალმა საფეხურებზეაც ასევე კარდინალური ტრანსფორმაცია განიცადონ. ყოველ შემთხვევაში, პრეზიდენტი სააკაშვილი შემთხვევას არ უშვებს ხელიდან, რომ არ განაცხადოს, — ქართული არმია და მთლიანად სამხედრო ძალები ახალი ხელისუფლებისთვის ერთ-ერთ ყველაზე მთავარ პრიორიტეტს წარმოადგენს და მის გასაძლიერებლად სახელმწიფომ ძალ-ღონე არ უნდა დაიმუროსო. მართლაც, უფრო გამახვილდა ყურადღება და, რაც მთავარია, გაიზარდა სამხედრო ძალების დაფინანსება, მაგრამ საზოგადოებასა და არმიას შორის წლობით არსებული „მერყევი ხიდის“ გასამაგრებლად ჯერჯერობით ძალიან ცოტა რამ კეთდება. სხვათაშორის, ნამდვილად ვერ შევფასებთ იმ მდგომარეობას, რომელშიც ქართული ქალაქებისა და რაიონების მოსახელე სამხედრო კატარლების ეკიპაჟები იმყოფებიან — მათზე ზრუნვისთვის თავს კვლავ არავინ იწუხებს.

საერთოდ, გაუგებარია, როგორ შეიძლება არ ამყობდნენ და ეხმარებოდნენ ამა თუ იმ ქალაქის მერები და გამგეობები თავიანთ „სესნიებს“!

საზღვარგარეთ უკვე მეორე საუკუნეა, მრისხანე სამხედრო ხომალდებს ამა თუ იმ ქალაქის სახელებს საგანგებოდ ანიჭებენ, რაც ამ ქალაქების მერებისთვის დიდად საპატიო საქმედ ითვლება და ძალ-ღონეს არ იშურებენ მოსახელე ხომალდების ეკიპაჟების დასახმარებლად.

ამ სტატიის ავტორი თავის დროზე ქართული სამხედრო კატარლების „მონათვლის“ ერთ-ერთი ინიციატორი გახლდათ, რომ საბორტე ნომრის გარდა, მათ საკუთარი სახელიც დარქმევდათ. ამის აუცილებლობა ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინ გამოჩნდა: ბულგარეთში, ვარნის სამხედრო პორტში, პირსთან მდგარი ქართული სამხედრო კატარლა მხოლოდ №301-ით მოიხსენიებოდა, მის მებოზლად მოდრეიფე სხვადასხვა ქვეყნის სამხედრო ხომალდებს კი მშვენიერი სახელები ერქვათ.

მას შემდეგ, ერთი მხრივ, მდგომარეობა გამოსწორდა და საქართველოს საზღვაო თავდაცვის ძალებში გამოჩნდა სარაკეტო, საარტილერიო, საპატრულო და სადესანტო კატარლები, რომლებსაც სახელს კაცი ვერ დაუწუნებდა: „დიოსკურიას“, „თილისის“, „ქუთაისის“, „ბათუმი“, „მესტია“, „ახმეტა“, „ივერია“, „გური“, „ატი“, „ნეატიტობი“, „განთიადი“, „გალი“...

თითქმის ამის შემდეგ გურულებს, ახმეტელებს, მესტელებს, ნეატიტობელებს და განსაკუთრებით თბილისელებს, ქუთაისელებსა და ბათუმელებს (მით უმეტეს კი ამ რაიონებისა და ქალაქების ხელმძღვანელობას) ძალ-ღონე არ უნდა დაეშურებინა და ყურადღება ერთი დღითაც არ უნდა მოეკლა „სესნია“ კატარლების ეკიპაჟებისთვის, მაგრამ...

რა ვუთხრათ ნეატიტობელებს თუ გალულებს, როდესაც მილიონანახევრიანი დედაქალაქის — თბილისის — არც ყოფილმა და არც ახლანდელმა

მერიამ და გამგეობამ თითი არ გაანძრია სარაკეტო კატარლა „თბილისის“ ეკიპაჟის მისახედად, მით უმეტეს, რომ ბოლო დრომდე „თბილისი“ საზღვაო ძალების ფლაგმანს წარმოადგენდა და სხვადასხვა ქვეყნის პორტებში სტუმრობისას მთლიანად საქართველოს სახე იყო.

არადა მერიებს და რაიონების გამგეობებს არავინ სთხოვს ამა თუ იმ კატარლისთვის შეიარაღების შესყიდვას თუ ასობით ტონა დიზელის საწვავის ჩასხმას. ლაბარაკია ელემენტარულ ყურადღებაზე — ქალაქების და რაიონების მცირერიცხოვანი დელეგაციები წელიწადში რამდენჯერმე მაინც ესტუმრონ სესნია კატარლების ეკიპაჟებს და აგრძნობინონ, რომ იცინა მათ შესახებ და პატივს სცემენ სამშობლოს დამცველებს.

ამით გაკეთდება ის, რისკვანაც ილტვის ყველა ნორმალური ქვეყნის შეიარაღებული ძალები — დამყარდება მეგობრული კავშირი სამხედრო ძალების ერთ კონკრეტულ დანაყოფსა და ქვეყნის კონკრეტულ რაიონს შორის. შემდგომში ამ რაიონების ახალგაზრდებმა სავალდებულო სამხედრო სამსახური თავისი რაიონის სესნია კატარლაზე შეიძლება გაიარონ და შინიდან შორს სულაც არ იგრძნონ თავი.

ეს კი მნიშვნელოვნად გაზრდის ქართული არმიის პირადი შემადგენლობის მორალურ მდგომარეობას და შესაბამისად, მთლიანად არმიის მზადყოფნას.

ვიდრე ეს სასიამოვნო სიზმარი ასრულდებოდა (სიზმარს, სამწუხაროდ, იმიტომ ვუწოდებთ, რომ ქალაქების მერიების მიერ სესნია კატარლების შეფოზაზე ჩქენი გაზეთი სამი წელიწადი პერმანენტულად, მაგრამ უშედეგოდ წერს), „კვირის პალიტრა“ პატიოსნად აგრძელებს ზუსტად სამი წლის წინ საკუთარი სურვილით ადებული ვალდებულების შესრულებას — სარაკეტო კატარლა „თბილისის“ ეკიპაჟი ჩვენს საჩუქარს ყოველკვირულად იღებს. მაგრამ გვერწმუნეთ, სულ სხვა თუნდაც ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული დამოუკიდებელი გაზეთის ფინანსური შესაძლებლობები თბილისის მერიასთან შედარებით. ასე რომ, მთავარია იყოს მონდომება...

სამხედრო ალიდოსკოპი

ქიკო ჩაჩუაშვილი 100 კმ-ის სიმაღლეს ახსლა

მაიკლ მელვილი პირველი სამოქალაქო პილოტი, რომელმაც კერძო რაკეტაპლანით 100 კმ-ის სიმაღლეს მიაღწია. როდესაც კოსმოსში ასობით კონსონატსა თუ ასტრონავტს უფერვია, 63 წლის პილოტის 35 წთ-იანი ყოფნა დედამიწიდან 100 კმ-ის სიმაღლეზე, არ უნდა იყოს გასაკვირი, მით უმეტეს, რომ კოსმოსური ორბიტული სადგურები უფრო მაღლაც დაფრინავენ.

აქ მთავარი ისაა, რომ რაკეტაპლანი მთლიანად კერძო კომპანიების თანხებითაა აგებული და იგი კოსმოსში დედამიწიდან კი არა, არამედ 17 კმ-ის სიმაღლიდან აფრინდა. ამ სიმაღლეზე

კი, რაკეტაპლანი ცნობილი ავიაკონსტრუქტორის — რუტანის უცნაური ფორმის მქონე რეაქტიულმა თვითმფრინვამა აიყვანა.

თუკი მაიკლ მელვილი ერთი კვირის განმავლობაში ორჯერ გაიმეორებს ანალოგიურ ფრენას და თანაც ორი მგზავრით, მაშინ იგი საგანგებო ჯილდოს — 10 მლნ დოლარს — მიიღებს. ეს ნაწილობრივ მაინც აანაზღაურებს თვითმფრინავ-მატარებლისა და რაკეტაპლანის ღირებულებას, რომელიც 25 მლნ დოლარზე მეტი დაჯდა.

მაიკლ მელვილის გაფრენისას ალბათ არავის გახსენებია ამერიკელი სამხედრო პილოტი უაიტი, რომელიც ჯერ კიდევ 1962 წლის 17 ივლისს რაკეტული თვითმფრინავით X-15A-თი, 107 კმ სიმაღლეზე ავიდა.

ჩუსთი „ზუპრეს“ 60 კმ დოლარული

საბერძნეთი NATO-ს წევრი პირველი ქვეყანა იყო, რომელმაც საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ რუსული სამხედრო ტექნიკის შესყიდვა დაიწყო. მათ შორის, საპაერო ბალიშებიანი სადესანტო ხომალდ Zver-ისაც.

2001 წელს რუსეთმა საბერძნეთს სამი „ზუბრი“ მიჰყიდა. თუ გაეითვალისწინებთ, რომ „ზუბრს“ 110 კმ/სთ სიჩქარით 500 საზღვაო ქვეითის, 8 ქვეითთა საბრძოლო მანქანის ანდა

3 ტანკის გადატანა შეუძლია (მათი ნაპირზე აყვანით), გასაგებია, თუ რატომ იყო ასე დაინტერესებული მათი შეძენით მრავალკუძმულიანი და, ამასთანავე, მეზობელ თურქეთთან დაპირისპირებული საბერძნეთი.

საბერძნეთის მიზანვით, „ზუბრს“ ახალი მყიდველებიც გამოუჩნდა, თუმცა მათ ვინაობას მოსკოვი მაღაღს და მხოლოდ იმას აცხადებს, რომ თითოეულ „ზუბრს“ 60 მლნ დოლარზე ნაკლებად არ გაყიდის.

ჩა ჯღაა ომი პაჟში

ერაყის ომზე თითოეულმა ამერიკულმა ოჯახმა უკვე დახარჯა 3415 აშშ დოლარი, ეს არ ნიშნავს, რომ მართლაც ამერიკული ოჯახები აფინანსებენ ამ ომს, მაგრამ იმის გათვალისწინებით, რომ აშშ-ს უკვე შემოეხარჯა 126 მლრდ დოლარი ერაყში, ამ თანხის გადაწან-ილებისას თითოეულ ოჯახს სწორედ ეს თანხა უნევს.

ამერიკელი ექსპერტები ასევე აქვეყნებენ ერაყის ომში დანაკარგის რიცხვს — 11317 ერაყელი მოქალაქე და 6370 ერაყელი ჯარისკაცი შეეწირა კოალიციური ძალების შეტევას.

თავად კოალიციურმა ძალებმა დღემდე 952 ადამიანი დაკარგეს ერაყში. აქედან 853 ამერიკელია. 694 ამერიკელი სამხედრო დაიღუპა მას შემდეგ, რაც გასული წლის 1-ელ მაისს პრეზიდენტმა ბუშმა ძირითადი საბრძოლო მოქმედებების დამთავრების შესახებ განაცხადა. წლის ბოლომდე აშშ-ს დამატებით დაახლოებით 25 მლრდ დოლარი დაუჯდება ერაყში თავისი სამხედრო კონტინგენტის შენახვა.

ბოლო დღეებში აშშ-ში ჩატარებული სოციოლოგიური გამოკითხვის თანახმად, პირველად დაფიქსირდა, რომ გამოკითხულთა ნახევარზე მეტმა შეცდომად მიიჩნია ერაყში აშშ-ის მიერ ომის დაწყება.

რუბრიკა მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

კარის მეზობლები იყვნენ ნუგზარ ლავთაძე, ენვერ პაიკიძე და ჯემალ ჯაში (გვარ-სახელები და ზოგიერთი გეოგრაფიული ადგილის სახელი შეცვლილია) ერთად გაიზარდნენ და სკოლაც ერთად დაამთავრეს, მაგრამ ავის მეტი ვერაფერი შეითვისეს. თავდაპირველად ქურდობდნენ. ქვეყანა რომ ისე აირია, განმკითხავი აღარავინ იყო, საქმიანობის პროფილი შეიცვალეს და ახლა ყაჩაღობით ირჩენდნენ თავს. 1991 წლის ზაფხული იდგა. იმ დღეს თავიანთ თანასოფელელ გუჯა ჩიკვაძეს ნაყაჩაღი მაგნიტოფონის საფასური მოსთხოვეს — ორი კვირის წინ ნაილე და ფული დღემდე არ მოგიტანიაო, — ისე აუხირდნენ, აშკარა იყო, ლოდინს აღარ აპირებდნენ.

— ან ფულს მოიტან, ან მაგნიტოფონს, არადა, სხვაგვარად გაგისწორდებით. გაიგე, შე ბოთე? ნახევარ საათს გაძლევი. ერთი წუთიც არ გადააცილო, თორემ...

გუჯას შექარის არ შეშინებია. ბოლოს და ბოლოს, ბიჭები თანასოფელები იყვნენ და მოხარბულს იცნობდა ყველას. ვერც ღონით სჯობდნენ და ვერც ვაჟკაცობით. თუმცა ნაყაჩაღი მაგნიტოფონი?! მისი წყალტუბოელი დეიდაშვილის ბრალი იყო ყველაფერი — მე არ მენდობიან, შენ გამოართვი და ორ-სამ დღეში ფულს გამოგიგზავნიო. გუჯამ თადარიგი დაიჭირა. ერთ კვირაში აღუთქვა ვალის გასტუმრება, მაგრამ აგერ მეორე კვირაც გავიდა და აქამდე ვერ მიიტანა ფული. დეიდაშვილმა გააცუტა. არადა, თვითონაც არაფერი გააჩნდა, თორემ თავისას მისცემდა. ამით ყბაში როგორ ჩავარდებოდა? ახლა მოსთხოვეს, მანქანაში ჩავიყვები, სოფლიდან გავიდე და საქმე გავარჩიოთო. იფიქრა, შეშინებას მიპირებენ, თორემ რაა გასარჩევი, ვალზე უარს ვამბობ თუ რაო. შიშით კი ნამდვილად არ ეშინოდა და უთქმელად ააბიჯა ნუგზარ ლავთაძის ბრუნვებით გადახურულ „უაზში“. მანქანა თავდაღმართში დაეშვა.

— შენ რა, გვამასხარავებ? — ძელებიჭურად გაეშმა სოფელში ყველაზე ართვი ენვერ პაიკიძე და რაკი მძღოლის გვერდით იჯდა, სავარძელში შემოტრიალდა, უკან მჯდომი გუჯასთვის რომ თვალზეში ჩაესხდა.

— ხომ გითხარი, დეიდაშვილმა წაიღო და ფული ვერ მომიტანა-მეთქი. არც მე მაქვს, თორემ აქამდე მოცემდით.

— არა, ნამდვილად სასაცილოდ გვიგდებს, — გუჯას გვერდით მჯდომ ჯემალ ჯაშს გახედა ენვერმა და აქამდე მარჯვენა მხარეს აყუდებული სანადირო თოფი მარცხნივ გადაიტანა.

— თუ კაცი ხარ, მაგ თოფს ნუ ატრიალებ. ხომ იცი, არ მეშინია მაგისტანების. რას დაიფინე, სასაცილოდ გვიგდებსო. სხვას არას ვერჩი, მაგრამ შენთვის ეს არც პირველი უნდა იყოს და არც უკანასკნელი. ამიტომ გირჩევნია, სიტყვები შეარჩიო... გამიბლატავდა ახლა მამეც.

შეურაცხყოფილმა და გაჯავრებულმა გუჯამ მანქანიდან გადააფურთხა და ზურგი შეაქცია თანამგზავრებს.

— ბიჭო, თუ ხვდები, ვის ელაპარაკები! — ახლა საჭესთან მჯდომი ლავთაძე ჩაება ნერვიულ კამათში, — გადაგვაგდე, ფეხებზე დაგვიკიდე და კიდევ აქეთ დაგვიტყინო? ხომ არ გინდა ტყვია მოგაჭედო შუბლში?

— რაო, ჩემი აყვანა გინდათ? ჩემი თავი გენაცვალეთ. აი, აგერ მიაყენე მანქანა. კაციშვილი არაა ირგვლივ. გინდათ სამივე გამოდით. იმას მაინც ვნახავ, რა ვაჟკაცებიც ხართ, — ერთდროულად მიიღვეს მიმართა გუჯამ და რაკი მანქანა წელა მიდიოდა, კარის სახელურს მიეტანა, მაგრამ აღარ დასცალდა. პაიკიძე თოფი დაახალა უკან მჯდომს. მერე ჩადენილით შეშინებულმა საჭესთან მჯდომ ლავთაძეს შეჰკივლა — „ჩქარა!“ და მანქანაც მოელი სისწრაფით გაიჭრა რიონის ხიდზე.

გუჯას გონი არ დაუკარგავს. ახალა მისვდა, რომ მოტყუვდა. არადა, როგორ იფიქრებდა, რომ ესროდნენ. მართალია, ერთხელ კი დაემუქრნენ, მაგრამ რას იფიქრებდა, თუ არ ხუმრობდნენ. საქმის გარჩევისას ერთადერთ იარაღს სმარობდა გუჯა — მკლავი და მისი ძალა. გაგლეჯილი ფრდიდან თქრიალით მოსდიოდა სისხლი. წყრომით სავეთ თვალები თოფის მსროლელისთვის მიეყრა, მაგრამ რაიმეს თქმას ვეღარ ასერხებდა. თანდათან თვალთ დაუბნელდა და აქამდე ჭრილობაზე მიფარებული მარჯვენა უსიცოცხლოდ ჩამოუვარდა.

— აეჭარდით, აქ არ უნდა მოგველა. სადმე ტყეში უნდა შევსულიყავით. ახლა უკან ვერ გავბრუნდებით. მეთელმა სოფელმა დაინახა, გუჯაც რომ ჩვენთან იჯდა. ვერც ქუთაისისკენ წავალი, ერთი შვიდჯერ მაინც გაგვჩერებენ. არც ამბროლაურის გზა გამოგვადგება. იქით ოსები არ გაგვტარებენ და ჩიხში მოვექცევით. ამიტომაც ვარჩიე ეს გზა. ცაგერიდან უფრო უსაფრთხოდ ჩავალით ქუთაისში. თუ არა და სავართმეო გავალწევთ და კაცი არაა ჩვენი მომნახავი. თუმცა ამ მანქანით დღე სიარული იქაც საშიშია. აგერ, სარკეში ვხედავ, ტყვიას კარიც გაუნგრევია და მიმხვედრი ადვილად ამოიცნობს მიზეზს... შიშისგან აცახცახებული ლავთაძე ნაწყევტ-ნაწყევტ ლაპარაკობდა. თუმცა მაინც არ იტყვდა იტიბარს და ცდილობდა, მასავით შემინებული თანამგზავრებისთვის თავი უშფოთველად მოეჩვენებინა, მაგრამ ვერ ასერხებდა. მან მოიფიქრა — სოფლიდან გავიყვანოთ და თუ საქმე გაგვიტყობს, თოფი დავახალათო. ახალა მისვდა, რომ უფრო დაიძიმა მდგომარეობა. თუ დაიჭერდნენ, უპირველესად მანქანის გამო, რადგან ამ გზებზე ისე ვერ გაივლი, რომ ვერ შეგინდნენ. მანქანა კი მისია და, ბუნე-

„გახსნილი“ ხელყუმბარის ცაჩეზა ლეხანს ალარ შეუძლო...

ახლა ისინი ერთმანეთის ტყვეობაში იყვნენ...

ბრიგია, პირველად მას მიაკითხა. აქამდე ვითომ სხვას რომ ამხნევენდა, ახლა აქეთ გახდა სანუგეშებელი. პირველად გონს უკან მჯდომი ჯემალ ჯაში მოეყო.

— ცოტა ნელა იარე და თვალშიც არავის შევეჩხირებთ. კარი რომ გაგლეჯილია, ეგ არაფერი, მთავარია, გვამი არ გვინახონ მანქანაში. როგორც კი ლაჯანაში, საავადმყოფოსთან მივალთ, გვამი უნდა გადავადგოთ. მერე კი ეს სისხლი უნდა ჩამოვრეცხოთ. პერანგი ზურგზე სისხლით გაქვს მოსვრილი. არც მე ვარ უკეთეს დღეში. მანქანაც გავრეცხოთ და მერე გავაგრძელოთ გზა... ლოგიკურად კი აზროვნებდა, მაგრამ მხოლოდ გვამი „მოიშორეს“. თავიდანვე იცოდნენ, ტანსაცმლის და, მით უმეტეს, მანქანის გარეცხვას რომ ვერ შეძლებდნენ ორბელის გადასასვლელებზე — გზისპირა წყაროებთან ყოველთვის ისეთი ხალხმრავლობაა, იქ შეჩერება დამლუბველი იქნებოდა.

გაფრთხილებს მიუხედავად, ლავთაძე თავდაუზოგავად მიაქროლებდა მანქანას. ძრავამაც იღმუვლა, იღმუვლა და ისეთი ჩახაჩუხ ატყა, კიდევ ცოტაც და გასკდებოდა, მაგრამ როგორღაც მაინც დაძლიეს ბოლო აღმართიც და ცაგერისაკენ აიღეს გზა.

ის იყო, ცაგერის მილიციის საპატრულო მანქანამ ორბელის აღმართი აათავა, რომ რაციაში მორიგის შემოვრთებული, ხრინინანი ხმა გაისმა: — მესამე, მესამე! ლაჯანას საავადმყოფოსთან, გზაზე, მამაკაცის გვამი აღმოვაჩინეთ. სასწრაფოდ მოკვლევას შეუდევით. როგორ გესმით ჩემი?

სამი საათი იარეს მეზობლებში ბესომ და იმ უცნობმა. ერთს რგოლმოსხნილი, ასაფეთქებლად გამზადებული ხელყუმბარა ეჭირა ხელში, მეორეს კალამ-ნიკოვის სისტემის ავტომატი. ამასობაში სიმინდებში ჩამალულმა კოლეგებმა რამდენჯერმე ანოზეს ბესოს, ცოტა განზე გადქი — ვესვითო. მაგრამ ამანაც ანიშნა, ეს არ გააკეთოთ და რაკი მაინც ვერ ენდო კოლეგებს, იმის შიშით, არ ესროლონო, მხრით აკრა უცნობს. ახლა ისინი ერთმანეთის ტყვეობაში იყვნენ.

— კარგად გვესმის, მაგრამ ეტყობა, ვილაცამ უბიძგო იხუმრა, თორემ ამ შუადღისას, თანაც საავადმყოფოს ახლოს, გვამი საიდან განჩნდა?

— ბესო, არავინაც არ ხუმრობს. თვითონ საავადმყოფოს მთავარ ექიმს ველაპარაკე.

— ახალი თავსატეხი გაგვიჩნდა, — თანამშრომლებს გადახედა სისხლის სამართლის სამძებრის უფროსმა ბესო კოპალაძემ და საჭესთან მჯდომს ანიშნა, სიჭარბეს მოუშატო.

მოსახვევში, დაღუპულის ახლოს, მთელი საავადმყოფო შეკრებილიყო. ექიმებთან ერთად აქ ის ავადმყოფებიც იყვნენ, ვისაც ფეხზე დგომა შეეძლო. სოფლებებსაც აქ მოყვარათ თავი. აშკარად ჩანდა, მკვლელობა სულ ახალი, ასე საათი, საათ-ნახევრის წინ იყო მომხდარი. მოკლული კი აქ მანქანიდან გადაეგდოთ. ბესო კოპალაძე და მისმა კოლეგებმა კიდევ იმის მტკიცებულებებს იმის მტკიცება დაინწყეს, ოთხი კაცი კი არა, მანქანაში სამი კაცი დავინახეთო, მილიციელები, ცოტა არ იყოს, დაბინდნენ. ვერ წარმოიდგინეს, რომ მოკლული შესაძლოა ერთ-ერთი მგზავრთაგანი ყოფილიყო. ასეთ დროს გვამი ჩვეულებრივ საბარგულით გადააქვთ ხოლმე და ამ შემთხვევაშიც ალბათ ასე მოხდებოდაო, იფიქრეს. ის მეოთხე ალბათ გამკვლევი ტრანსპორტით წავიდაო. თუმცა ეს ვერსია მხოლოდ ერთ კაცს შეეხებოდა. მთავარი კი ის იყო, რომ დანარჩენი სამი და მწვანე „უაზიც“ ცაგერის მხარეს უნდა ექებნათ. მეზობელ რაიონებს დაუკავშირდნენ და გზები გადაკეტეს. ეს ისე სწრაფად გაკეთდა, წესით, დამნაშავეებს რეგიონიდან გასვლა ვერ უნდა მოეხერხათ.

— მე, ბატონო, დილის ცხრიდან საღამოს ხუთამდე მუშის ხიდზე ვდგავარ. შესვენებაზეც არ გაესულარი. დანამდვილებით შემოდილა გითხარა, მაგვარ მანქანას ხიდი არ გადაუყვითა. ვერც წყალში გავიდოდა, გუშინდელი წვიმის შემდეგ მდინარეები ისეა ადიდებუ-

ლი, — ირწმუნებოდა ავტოინსპექტორი. ე. ი. საეჭვო მანქანა სადღაც აქვე, ამ გზაზე, ლაჯან-იდან მუშის ხიდამდე, უფრო სწორად, გზის განშტოებაზე იყო საძებნი. მაგრამ დაღამებამდე დაადგინეს, რომ იგი სოფლებში არ შესულა. ასეთ შემთხვევაში რჩებოდა ერთადერთი ადგილი — კურორტი ლიალში, სადაც უცხო მანქანის გამოჩენა დიდად არავის გააკვირვებდა.

— ახლა კურორტზე მილიციელების აშკარად გამოჩენა არ ივარგებს. უმჯობესია, ორი-სამი კაცი გადაცმულები შევიდეთ. მით უმეტეს, ლამა და მომსახურე პერსონალიც ვერ გვიცნობს.

ლამის თერთმეტი საათი იქნებოდა, ბესო და მისი ორი თანამშრომელი კურორტის ტერიტორიაზე რომ შევიდნენ და სხვადასხვა მხარეს დაიფანტნენ. ის იყო, ბესომ კურორტის ცენტრში ჩამავალ ლეღვემ გადებულ პატარა ხიდზე ფეხი შედგა, რომ სწრაფი ნაბიჯით მომავალი უცნობი შემოეფეთა. სახის გარჩევა არ შეეძლო, რადგან ლამპონის შუქი ბესოს თვალეში სცემდა, მაგრამ ერთი ნაბიჯით გასცდა თუ არა, შემობრუნდა და უცნობის პერანგზე საეჭვო ლაქები რომ შენიშნა, უშალვე მკლავში სწვდა. უცნობი ავანკალდა, მერე მუხლებმა უმტყუნა და ჩაიკვეცა. იმავე წამს ბესოს ერთ-ერთმა კოლეგამ მოირბინა და აცნობა — მანქანაც კოტეჯების უკან დგასო. უცნობი ვითომ არ აპირებდა, მაგრამ მალევე დაფეხა ყველაფერი. თანამოწანი ლეღვიც დაასახელა, მაგრამ ქვა ააგდო და თავი შეუმოწრა, — მეოთხე კაცი ჩვენთან არ ყოფილაო. ასე იყო თუ ისე, საქმის ასე სწრაფად გახსნას არავინ ელოდა. თუმცა ფიქრი იმ

მეოთხის შესახებ მაინც არ ასვენებდა მაძებრებს. ვილაცამ გამოთქვა აზრი, რომ მკვლელობის მოტივი ალბათ ვიდუიმაგნიტოფონი კი არა, უფრო სერიოზული უნდა იყოს და ის მეოთხე ან დამკვეთი, ან მათი ატამანი იქნება. ეს დაკავებული წრუნუნა, ნუგზარ ლავთაძე კი შიშის გამო არ ტყდებოდა. ეს ვარაუდი კიდევ უფრო გამყარდა, როცა ცოტა ხნის შემდეგ ვილაცამ ამავე მოტივთან — გაღმა, ერთ-ერთი მიტოვებულ სახლში დღეს საღამოს ვილაც უცნობი გამოჩნდაო და ბესომაც რამდენიმე თანამშრომელთან ერთად სასწრაფოდ გაუტია იქით.

კურორტსა და მის შემოგარენში მილიციელთა სხვა ჯგუფი აგრძელებდა პაიკიძის და ჯაშის ძებნას. მერე დღეს, დილით, როცა „უაზი“ კარგად შეთავალიერეს, დარწმუნდნენ, რომ ლავთაძე არ ცრუობდა. მთავარი კი ის იყო, რომ მანქანის უკანა მარცხენა კარი საფანტს ერთიანად გაენგრია და ზედ სისხლის კვალიც აშკარად ჩანდა.

ბესო და მისი კოლეგები კი ამ დროს ლიალ-აშიდან შორს, ერთ-ერთ მივარდნილ სოფელში, სიმინდის ყანაში ისხდნენ და იმ მიტოვებულ სახლს უთვალთვალდნენ, სადაც მათი ვარაუდით, ის „მეოთხე“ იმალებოდა. მზე უკვე ამოსული იყო, უცნობი რომ გამოვიდა სახლიდან. ეზოში გაიარა და ის იყო, უკან გაბრუნებას აპირებდა, რომ ბესო წაადგა თავს და ვინაობის დადასტურება მოსთხოვა. კაცმა არც აცია, არც აცხელა, სახლში შევარდა, საბრძოლო ხელყუმბარა გამოიტანა, რგოლი მოხსნა და ბესოსკენ შემოებრუნდა, რომელმაც „იკადრა“ და ლაბადიდან ავტომატი გამოაძვინა.

— ყუმბარის აფეთქება არც იფიქრო! ვიდრე ეგ აფეთქდება, რამდენიმე ტყვიას უეჭველად დაგახლი მაგ გამოთაყვანებულ თავში, — გააფრთხილა მასპინძელი.

— შენ ვინ ხარ, რომ დაგემორჩილო. ჩემთან მოსვლას ვერც ტყიბულის, ვერც ამბროლაურის, ვერც ცაგერის მილიცია ვერ გაბედავდა. მაქვენ საბუთი და მერე ვილაპარაკოთ... — უცნობი ისე დამაჯერებლად ლაპარაკობდა, ბესომ იფიქრა, უმჯობესია, ჩემი მილიციელთა დაემალო და...

— ვინა ვარ და ერთი უბრალო კაცი ვარ.

წუხელ მანქანა მომპარეს და კვალმა ამ ეზომდე მომიყვანა. მანქანა დამიბრუნე და მერე კარგად იყავი.

უცნობი ჩაბურდა.

— მანქანას ლოგინში ხომ ვერ ჩაიწვენდი, აგერ, ეზო და აგერ, სახლ-კარი. თუ იპოვი, წაიყვანე, ღმერთმა შეგარგოს.

— იქნებ მეზობელ ეზოში გადა-

მალე? — ავდგეთ და ის ეზოებიც დავთვალეიერეთ. ა, ბატონო, მოგყვები. სამი საათი იარეს მეზობლებში ბესომ და იმ უცნობმა. ერთს რგოლმოსხნილი, ასაფეთქებლად გამზადებული ხელყუმბარა ეჭირა ხელში, მეორეს კალამნიკოვის სისტემის ავტომატი. ამასობაში სიმინდებში ჩამალულმა კოლეგებმა რამდენჯერმე ანიშნეს ბესოს, ცოტა განზე გადქი — ვესვითო. მაგრამ ამანაც ანიშნა, ეს არ გააკეთოთ და რაკი მაინც ვერ ენდო კოლეგებს, იმის შიშით, არ ესროლონო, მხრით აეკრა უცნობს. ახლა ისინი ერთმანეთის ტყვეობაში იყვნენ.

ბოლოს და ბოლოს, ბესომ უცნობს შესთავაზა — შენ სახლში შედი, მაგრამ რომ არ იფიქრო, მესვრისო, აი, ამ პატიოსან კაცს ჩაუბარებ ჩემს ავტომატს და მანამ არ მოგვიდებ ხელს, ვიდრე მაგ ყუმბარას არ ააფეთქებო და ავტომატი ორლობეში მიმავალ ერთ ასაკოვან გლეხს გადასცა. უცნობიც დაეაბულდა. არც მისთვის იყო ადვილი ამდენ ხანს გახსნილი ხელყუმბარის ტარება და სახლის უკან, მიტოვებული ტრაქტორის ქვეშ შეადგო.

ის იყო, ბესომ თავისიანებს გასძახა, სახლს ალყა შემოარტყით, ეს კაცი უნდა ავიყვანოთო, რომ რიონს გაღმა ხიდს ქუთაისის მილიციის თანამშრომლები მოადგნენ ორი მოზრდილი ავტომატი. ნირნამდარმა და მოულოდნელობისგან შეფიქრიანებულმა ბესომ ახალა შეიტყო, რომ მას შემდეგ, რაც ის და უცნობი ერთმანეთს შესვდნენ, მისი ერთ-ერთი თანამშრომელი ალპანის ფოსტაში გაქცეულა და იქიდან ქუთაისში დაურეკავს: მოგვემეველი, ჩვენი უფროსი კაცის მკვლელობა მძევლად აიყვანაო. სიტუაცია, ცოტა არ იყოს, კომიკური შეიქნა, მაგრამ ახლა სასაცილოდ არავის ეცა-ლა და სოფელი ალყაში აღმოჩნდა. თუმცა უცნობს ვეღარ მიავგდა, გონის მთაზე გადაესწრო მდევრისთვის.

მართალია, ერთი დღე გაუცდა, მაგრამ ბესო თავს აფერებდა, უქმად არ გავრვილვარ. იმაში მაინც დავრწმუნდი, მეოთხე კაცი რომ არ ყოფილა მკვლელებთან. მით უმეტეს, რომ ამით არაფერი დაშავებულია. თუ ლავთაძის დეკავების დამეს პაიკიძე და ჯაში კურორტის ტერიტორიაზე იმყოფებოდნენ, იქიდან მეგზურის გაჩერებ ვერ გააღწევდნენ. მეგზურის შოვნა კი ადგილზე გაჩერდებოდა. მეორე დღეს ბესომ ორი ცხენოსანი იახლა და ზემოდან მოუარა კურორტს. სათიბებში კაცის ფეხის კვალ არ ჩანდა. სამაგიეროდ, კვალ ლეღვი იოვია და იმაშიც დარწმუნდა, რომ ძებნილებს უმეგზუროდ უცდიათ სვანეთში გადასვლა, მაგრამ უკანვე დაბრუნებულან. ორივენი სადღაც ახლომასლო იმალებიანო, დაასკვნა ბესომ ლიალ-აში ჩასვლისთანავე და მშვიერ-მწყურვალმა ის იყო, პურს ყუა წაატყა, რომ კურორტის ერთმა თანამშრომელმა ამავე მოტივთან, სამოკვლეოდან რომ ვებრუნდებოდი, ორ უცნობს გადავეყარე. ორულუიანი სანადირო თოფი სამოც მანეთად შემომთავაზესო და მათი გადაადგილება საფარაუდო მარშრუტზე დაასახელა.

— სწორედ ეგ არის მკვლელობის იარაღი. ავი ვთქვი, აქედან ვერ გააღწევდნენ-მეთქი. აქვე ყოფილან...

ტყის ფრდობზე მოხეტიალე წყვილი პატარა სათიბის პირას აღმოაჩინეს.

— ამდენი ხალხი რომ შეგვინშნონ, შეიძლება გვესროლონ — ავტომატი ისევ ლაბადაში დამალა ბესომ და შეზარხოშებული კაცის ნაბიჯით გაემურა მათკენ. ძებნილებმა ერთხანს აცლეს, მაგრამ ახლოს რომ დაიფულეს, ესროლეს ბესოს. ბედად ააცდინეს და მამე-ბარი ისეთი სისწრაფით გაქანდა მათკენ, ჯაშმა თოფის დატენვა ვერ მოასწრო, ისე დააცხრა თავზე. ამასობაში, პაიკიძე აწლიანში შექვრა და გაუჩინარდა. ბესომ დაკავებული თანამშრომლებს გადასცა, თვალის დახამხამებში ხეზე აძვრა და აწლიანს ზემოდან მოეცა. ძებნილის მოძრაობის შესაბამისად ირწმუნდნენ აწლიის ტოტები. ბესომ რაცია ჩართო.

— კურორტის ტერიტორიაზე მოპატრულებ თანამშრომლების საყურადღებოდ! რამდენიმე წუთში აღმოსავლეთის მხრიდან გამოსვლას და კურორტის გავლით გაქცევას შეეცდება ერთ-ერთი ძებნილი. ყურადღებით იყავით! — ცოტაც და დაბლიდან გამაფრთხილებელი სროლა გაისმა. შემდეგ მეორე, მესამე. ბესო სირბილით დაეშა თავკე. კურორტის ტერიტორიაზე ძებნილი და მამებრები კატაგაგონანს ეთამაშებოდნენ ერთმანეთს. პაიკიძე ჩაბარებას არ აპირებდა. მაძებრები ისროდნენ. ყურისწამლება კიდევ დამფრთხალი დამსვენებული ქალები. ისევ ბესომ იმარჯვა. ერთ-ერთი კოტეჯის უკან ჩასაფრდა და ისე უხმაუროდ გაქანა ძებნილი, ბევრს არაფერი გაუთავა და ერთხანს ისევ აგრძელებდნენ ძებნას...

P.S. იმის შესახებ, თუ ვინ იყო ხელყუმბარ-იანი უცნობი, რომელიც რამდენიმე დღის შემდეგ შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომლებმა დააკავეს, და როგორ განხორციელდა ეს ოპერაცია, შემდგომში მოგიხსნებო.

გაბა გავაშელი

საქრისტიანო მოამბე

გაგონისადაცალი რიი
შთაბოგალოვის
ნიანაღაღა

ეგვიპტეში მყოფი ებრაელი ერის გამრავლება ეგვიპტელთათვის სამიში გახდა. ამიტომ ფარაონმა ყველა ახალ-შობილი ებრაელი ვაჟის ნილოსში ჩაგდება ბრძანა.

მდინარე აივსო ახალშობილთა უმ-ნეო გვაძებით. ნილოსის ნიანგებმა კუჭები ამოიყორეს თოთო ხორციტ. ცას მისწვდა ებრაელი დედების გოდება.

დიდი ხანი გავიდა მას შემდეგ, ნილოსში აღარ ყრიან ებრაელთა პირმ-შობებს, მაგრამ მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეში წყალს კვლავაც მიაქვს ჩვილების ნაფლეთები. თითქოს ფარ-აონის აჩრდილი გაცოცხლებულა, აჩრდილი კი არა, აჩრდილთა ლე-გიონი და ქვეყნიერების ყოველ კუთხე-ში მცხოვრებთათვის საკუთარი შვილების მსხვერპლად შეწირვა უბრ-ძანებია. თუმცა არა, ამას თვით ფარ-აონიც ვერ მოიფიქრებდა, მან სხვა ერის შვილების, თან მარტო ვაჟების დახოცა ბრძანა, ახლა კი საკუთარ შვილებს ხოცავენ სქესის განურჩევ-ლად, ყოველგვარი ძალდატანების გარეშე, საკუთარი ნებით, ისე, რომ დაბადებასაც არ აცლიან. ნიანგის კბილების მაგივრობას დღეს ექიმ-გინეკოლოგის მაკრატელი ასრულებს, მუცელში მონყევით ნარჩენებს კი მდინარის ნაცვლად კანალიზაციის ბინ-ძურ წყალს ატანენ. ესაა სატანისადმი გაუცნობიერებელი მსხვერპლთმწირვა.

გაცობრიობა თითქოს ომში ჩაება საკუთარი შთამომავლობის წინააღ-მდეგ, დაუნდობლად კლავს თავის შვილებს. ამ მკვლელობას სამედიც-ინო ენაზე აბორტი ეწოდება.

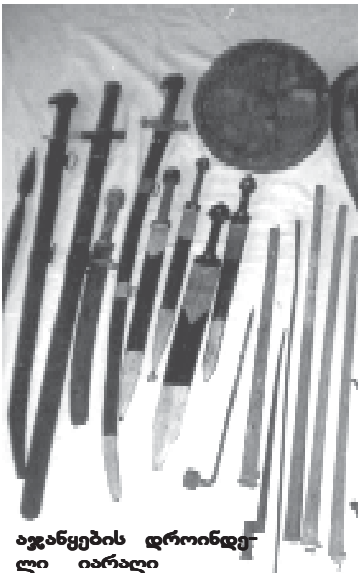
ეს ცოდვა უმძიმეს ტვირთად აწე-ბა ადამიანს, ოჯახს, მთელ ერს. ამ და სხვა ცოდვების გამო, ზოგჯერ გაუსაძლისი რომ სდება ჩვენი ყოფა. თუ არ შევჩერებთ ამ ცოდვას, უფალი არ შეაჩერებს იმ განსაცდელს, ჩვენს ერს რომ განუწყვეტელი ატყდება თავს. ვისაც მეტი შეიცა, მეტი მოეთ-ხოვება. როგორც შეიძლება, ღვთისმ-შობლის ნილხვედრ საქართველოს, ღვთის წყალობის იმედი ჰქონდეს, თუკი თავისი შვილების ხოცვას არ შეწყვეტს.

საქართველო მოსწრებია ტრაგიკულ სურათს — მუსლიმი დამპყრობლის მიერ ჩვილებით მოფენილი კალოს გაღწევას. ფსკერნამახული კვერი ბავშ-ვების ხორცს მათ ძვლებს ისევე აცლიდა, როგორც ნარმოიდგენდნენ, რომ მათი შთამომავლები თავად მოუწყ-ობდნენ თავიანთ დაუბადებელ შთა-მომავლებს სისხლიან კალოს.

ვისაც ეს ცოდვა უკვე ჩაუდენია — მზურვალედ მოინანიოს, ვინც მომავალში აპირებს — შეჩერდეს — თითოეულ-მა კი ყველაფერი გავაცეთით, რათა ხმა აბორტის დამლუპველობის შესახ-ებ ყველას მივანდინოთ.

საქართველოს საპატრიარქოს პრესამსახური

ეკლესიისთვის თავგანიური სოფელი

აჯანყების დროინდელი იარაღი

სამწუხაროდ, XX საუკუ-ნეში, რუსეთის იმპერიის მიერ საქართველოს დაპყრობის შემდგომ, ძნელბედობის ჟამი დაუდგა ქართულ მართლმ-ადიდებელურ ეკლესიას.

რუსეთის სინოდმა დახუ-რა 15 მონასტერი და 800-ზე მეტი ეკლესია. რუსეთის ხაზი-ნამ მიიტაცა 150 მილიონი

ამასთან, ეკლესია-მონასტრებიდან დაიკარგა საუკუნეთა მანძილზე ნა-გროვები, ოქრო-ვერცხლითა და ძვირ-ფასი ქვებით შემკული სასულიერო ნივთები. ისინი შურაგასყიდვდნენ და აბუჩად იგდებდნენ ქართულ ღვთისმ-სახურებას, გალობას, ხატურას, ფრეს-კებს, ხალხის ზნე-ჩვეულებებს. რუსულ იმპერიას განზრახული ჰქონდა ქართუ-ლი მართლმადიდებლური ცნობიერე-ბის ამოძირკვა და ქართველების გარუსება ეკლესიის დახმარებით. აი რას აცხადებდა იმპერიის სასულიერო უწყება: „კავკასია უნდა დაივიწყროთ ხე-ლმეორედ და ამ შემთხვევაში სრული-ად სხვა იარაღით. სულიერი გამარ-ჯვების გარეშე არ იქნება მყარი ფიზ-იკური დაპყრობა. ასეთი გამარჯვება არის სარწმუნოებრივი გამარჯვება“.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულმა ხალხ-ის ფართო მასების აჯანყება გამოი-წვია. 1818 წელს ეგზარქოს თეოფი-ლაქტეს დროს დაიწყო ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიის აღ-წერა რეფორმის მიზნით, რამაც მთე-ლი რაჭა, გურია, სამეგრელო და იმ-ერეთი ფეხზე დააყენა. აჯანყებულებს ებრძოდა რუსეთის რეგულარული არმია. მშობლიური ეკლესიის დასა-ცავად მოსახლეობის ყველა ფენა მონაწ-ილეობდა არტილერიით შეიარაღებუ-ლი პოლკებისა და ბატალიონების წინააღმდეგ ბრძოლაში. რუსულმა იმ-პერიამ უკან დაიხია. გენერალ-ლეი-ტენანტმა ველიამინოვმა გამოაცხადა, რომ წყვეტდა საეკლესიო რეფორმას. შემოწმებული ეგზარქოსი თეოფილაქტე 300 ჯარისკაცისა და არტილერიის დაცვით თბილისში გამოემგზავრა. რუსეთის ხელისუფლებამ, ცხადია, არ შეურიგდა ამ მარცხს. 1819 წელს უფრო ფართომასშტაბიანი შეტევა

დაიწყო. 1820 წელს დააპატიმრეს მიტ-როპოლიტი დოსიოთოს ქუთათელი და ექვთიმე გაენათელი, სხვა გავლენიან სასულიერო პირებთან ერთად. ტომარაში ჩატენილი მიტროპოლიტი დოსიოთოს ქუთათელი ცემით მოკ-ლეს გორთან ახლოს. ექვთიმე გაენათე-ლი კი რუსეთში გადაასახლეს. ეს უკა-ნასკნელი იყო დიდი პატრიოტი თავისი ხალხისა. მან აღადგინა მრავალი პარ-ტაზი სოფელი, ააგო არაერთი ეკლეს-ია, იღვწოდა ქართული სამეფო ხე-ლისუფლების აღდგენა-გამდგრები-სათვის. რუსის ჯარმა სამკვედრო-სა-სიცოცხლო ბრძოლის შემდეგ გაჭირვე-ბით გაიმარჯვა უდიდესი დაზარაგე-ბით. მოარბიეს და მიწასთან გაას-წორეს მრავალი სოფელი, ეკლესია-მონასტრები, აჯანყებას შეეწინა ათა-

სოფელი ფუტყეთი

სობით ადამიანის სიცოცხლე. საგუ-ლისხმო ის არის, რომ ამ აჯანყებაში მხარდამხარ იბრძოდნენ სხვადასხვა სო-ციალური ფენის წარმომადგენლები: ყმა გლეხები, აზატი თუ საეკლესიო გლეხები, აზნაურები, თავადები, სა-სულიერო პირები და თქვენ წარ-მოიდგინეთ, რუსეთის ხელისუფლებ-ის სამსახურში მყოფი პირებიც. აჯან-ყების ჩაქრობის შემდეგ ერომოლო-ვი ასე იკვეთინდა: „სოფლები გავანა-გურეთ და გადავებუგეთ, ბაღ-ვენახები ძირამდე აფიქეთ, ვეღარასოდეს აღიდ-გენენ მოღალატენი პირვანდელ მდგო-მარეობას“. თითქმის მთელი დასაე-ვლეთ საქართველო მიწასთან გაას-წორეს. განსაკუთრებით დაარბიეს რაჭა. რაჭაში სოფელი ფუტყეთი ეკუთვნოდა გელათის მონასტერს. ექვ-თიმე გაენათელის და დოსიოთოს ქუ-თათელის დაპატიმრებამ, ცხადია, აღაშ-ფოთა სოფელი და რუსის ჯარს უს-ასტიკესი ბრძოლა გაუმართა 1820 წლის 3 ივნისს (ძვ. სტ. 21 მაისი).

სარწმუნოებისა და თავისუფლებ-ისათვის მებრძოლმა ორი ათასმა ქართველმა დადო თავი ფუტყეთთან ბრძოლაში. მათ შორის იყვნენ მე-ბრძოლი მღვდლები და ბერები. ამ უდიდესი ბრძოლის მონაწილეთაგან ზოგიერთის სახელი შემოინახა რუსულმა დოკუმენტებმა. საჭიროა ქართული მართლმადიდებლური ეკ-ლესიისათვის თავგანიურულთა გიმრ-ული სახელები იცოდეს ჩვენმა შთა-მომავლობამ: **გლახუნა დინაძე, ადამ ჭელიძე, მიქელა რაზმაძე, გლახუნა ბაკურაძე, ვახტანგ სვა-ნიძე, ბერუკა ხოტენაშვილი, ალ-მასხან, ჯავახ და სოხია იაშ-ვილები, ივანე, სიმონ და გიორგი ნულუკიძეები, სოსიკა იაშვილი**

გრიგოლ და ზურაბ ჯაფარიძეები, ეგნატე კაკრაშვილი, შოშიტა ტყემლაშვილი, ბუჭუკა კობაიძე, გოგია გოცაძე, ფირონ ნიკოლაიშ-ვილი, ბერუკა, გოგია და ნინო გამყრელიძეები, გრიგოლ ჭიჭი-ნაძე, ივანე იაშვილი, ბერუკა კობახიძე, მღვდლები დავით ბუაძე, შიო და გიორგი მაისურაძეები.

აი, მცირე სია იმ ეკლესიისათვის თავგანიურულთა, რომელთა ვინაობა შემოგვინახა ძველმა საბუთებმა. აჯანყების მეთაურთა ერთ ჯგუფს, რომელნიც რუსი ჯარისკაცებით იყვნენ გარშემორტყმულნი, მთავარმართებელ ერმოლოვის სახელით მიეცათ წი-ნადადება — დაეყარათ იარაღი და დაენებულყვნენ. მათ შორის პირველ-მა თავადმა ლევან ნულუკიძემ იმშიგ-ლა ხმალი და შეჰყვია: „სი-ცოცხლე და თავისუფლება ერთია“. მას მიჰყვნენ დან-არჩენებიც და ხელდახელ მოხდა შეტევა. თავადი ლევან ნულუკიძე და კიდევ ორი კაცი ხიმტებზე წამოაგეს, სხ-ვები კი მძიმედ დაჭრილები შეიპყრეს და გაასამართლეს. ასე აღწერს ამ ამბავს თვით-მხილველი რუსი ოფიცერი დუბეტკი.

აღნიშნული ისტორიული ფაქტები, თითქმის მთელი ორასი წელი და განსაკუთრე-ბით კი საბჭოთა პერიოდში, სასტიკად იყო ტაბუდადე-ბული. პირველად მხოლოდ 1990 წლის 3 ივნისს, სოფელ ფუტყეთში აღინი-შნა ამ აჯანყების 170 წლისთავი.

სად ვართ ჩვენ, სად არის ჩვენი საზოგადოება, რატომ არ უნდა ვი-ძულოთ ჩვენი ჩრდილოელი „ერთ-მორწმუნე“, გულდით მოინანიოს ეს დიდი ცოდვა, რათა მომავალში შეე-ძლოთ კეთილქრისტიანული და კეთილმზრებლური ცხოვრება.

ეს გმირები არა მარტო გახსნენბას, შეიძლება წმინდანთა დასში ჩარიცხ-ვასაც კი იმსახურებენ, ვინაიდან მათ თავი შესწირეს მრავალსაუკუნოვანი ქართული ეკლესიის დაცვას. ჩვენი აზრით, 3 ივნისის ბრძოლა უნდა იქცეს ქართული ეკლესიის ერთ-ერთ მნიშ-ვნელოვან მოსახსენიებელ დღედ. ქართველმა ხალხმა უნდა იცოდეს თავისი ჭეშმარიტი წმინდა მამულიშ-ვილების სახელები, ჩვენმა შთამომავ-ლობამ კი უნდა შეძლოს მათ საფლა-ვებთან მისვლა და პატივის მიგება.

ავთანდილ გიორგობიანი

ბას გვიცავი, მამათ?

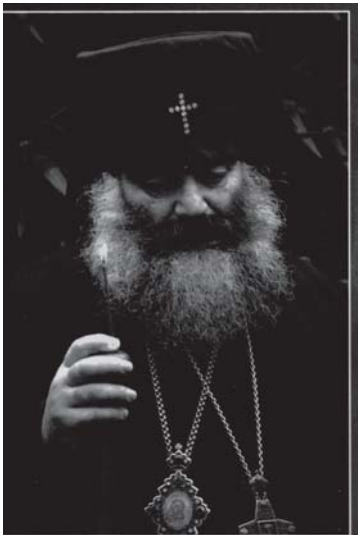
მითხრეს, რომ ლოცვების ნაკითხვა მოძღვრის კურთხევის გარეშე არ შეი-ძლება. ეს მართალია?

— თუ ადამიანი საერისკაცო დილა-სალამოს ლოცვების, საგა-ლობლების კითხვას დამოუკიდე-ბლად იწყებს, ეს მხოლოდ მის-ასალმებელია, ლოცვების ნაკითხ-ვის სურვილი ღვთის ნებით ჩნდე-ბა. ლოცვა ყოველთვის გაგა-ძლიერებთ, რადგან ამ დროს ღვთისკენ მიემართებით. მაგრამ სასურველია, მხოლოდ შინ ლოცვე-ბით არ შემოიფარგლოთ, ეკლეს-იაში მიბრძანდეთ და მრევლთან ერთად ევედროთ უფალს. დიდი ძალა აქვს მრავალი მორწმუნის ერთად ლოცვას, გაერთიანებული ლოცვა ადვილად ლახავს ბოროტს და უფლისკენ გაძლიერებულად მი-ემართება. გარდა ამისა, მოძღვარი გირჩევთ იმ ლოცვების ნაკითხვას, რომელიც ამა თუ იმ გარემოში თქვენს სულს დასამშვიდებლად და გასაძლიერებლად დასჭირდება.

— ვცხოვრობ ახალციხე-ში. ადრე ჩვენთან რუსული ჯარის ნაწილი იდგა. რამ-დენიმე წლის წინ, უზედური შემთხვევის გამო, ამ ნაწილ-ში ჯარისკაცები დაიღუპნენ. არ ვიცი, რა მიზეზით, ჯარისკ-აცები ადგილობრივ სასაფლაო-ზე დაკრძალეს. ცოტა ხანში ისინი ახლობლებმა გადაას-ვენეს. ახლა ამ ადგილზე ალა-რავინ არის დაკრძალული, მაგრამ მაინც ვერადგებით ჩვენი მიცვალებულების დაკრძალვას. როგორ მოვიქცეთ?

— მართალი ბრძანდებით, რომ იმ ადგილის გამოყენებას ერიდე-ბით, რომელიც ადრე მიცვალებულ-თა ძვალთშესალაგი იყო. არა მხო-ლოდ მართლმადიდებლური რწ-მენით, არამედ უძველესი საერო ტრადიციებიდან გამომდინარე, გან-საკუთრებული პატივისცემით ვეპყ-რობით მიცვალებულთა სსოვნას — ეს ჩვენი მოვალეობაა ღვთისა და მიცვალებულის წინაშე. ამ ადგილის დანიშნულებისამებრ გამოყენება დამშვიდებულად მაშინ შეგიძლიათ, თუ ამ მიწას ადგილობრივი მარ-თლმადიდებელი სამღვდლო პირი აკურთხებს. სთხოვეთ ადგილობრივ ეკლესიას ამ წესის აღსრულება და იმ მიცვალებულთა წინაშე ვალ-მოსდილი იქნებით.

გეგრა-პოეზიის რეპი გეგრა

ღმერთმა ნუ ქნას აქ, დამთარდეს უფლის განაჩენი...
ცოცხალი ზარა

— ჯერ კიდევ გაქვს ჟამი გადარჩენის...
ამ შესანიშნავი სტრიქონების ავ-ტორია მთავარეპიკოსი თადეოზი, ერისკაცობაში მირ-

იან იორამაშვილი.

მასზე ბევრი რამ მსმენია, მაგრამ ასეთ შესანიშნავ ლექსებს რომ წერ-და, არ ვიცოდი. და აი, მზის სი-ნათლევზე გამოვიდა მეუფე თადეოზის ლექსების კრებული.

რაოდენ სასიხარულოა, რომ პი-რადად მქონდა ბედნიერება შეგ-ვედროდი პოეტ-მეუფეს, ტრაპეზე-ბის დროს მომესმინა მისი ღვთიური, მართლაც გალობასავით წარმოთქმუ-ლი ლექსები.

მეუფე თადეოზი დაიბადა გორში და იქვე პედაგოგიური ინსტიტუტის ისტორია-ფილოლოგიის ფაკულტე-ტი დაამთავრა, შემდეგ კი სასული-ერო სემინარია. იყო მცხეთის სა-სულიერო სემინარიის რექტორი. 1978 წლიდან მთავარეპისკოპოსია და ამჟამად ბოლნისის ეპარქიას განაგებს. ეს მხოლოდ მცირე შტრიხებია მეუფის ცხოვრებიდან. ექვსი საკუ-თარი შვილისა და უამრავი ქართვე-ლის სულიერი მამა პოეზიით ცხოვრობს, მას დიდ მთქმელსა და მგოსანს ეძახიან.

ვინც სიყვარულით აჯობა ყველას, იგი შემორჩა გულს სიხარულად...
სხვაფრივ უაზროდ და უფერულად,

მიფრინავს ასე დღეთა მარულა.
მეუფე შესთხოვს დიდ მეფე დავ-ით აღმაშენებელს:

...შენი მასილი უხილაგი დაეც-ორგულვებს,

შეზარე კვალად,
გოლიათებ ვითარ ზარადი,

მამულის მტერი დააჩიქე
შენს ცათა ქვეშე,

იავარ ჰყავი გარეწარი
და მოთარეშე...

შენ დაგვიფარე, ვით გვეფარავდი,
აწ და მარადის...

რთულია შეაფასო და გააანალი-ზო მეუფის პოეზია. მას დიდი ნიჭი აქვს. მეუფე ასე მიმართავს პატარებს:

თქვე ერთმანეთზე კარგეო,
სხივებით დასაქარებო,

ყოველთვის გულთან სამეფონო,
ერის მტრებასაქარებო.

დღეს მეუფე თადეოზი ჯვრითა და კალმით ლოცავს სრულიად საქარ-თველოს.

ღმერთი დიდია, ის გვიხსნის,
მტერი, ნუშე გავიზარია...

ჯვარს გოლგოთაზე აიტანს,
გასწევს, ვინც კარგი ზარია.

დღეგრძელი იყავ მეუფეო, გვარაგ-დეთ უფალი.

ვახტანგ მამფორია

ჩვენი გაზეთის მკითხველს შეუძლია „საო-ჯახო-მართლმადიდებლური საკითხავი გვერ-დის“ ნებისმიერი რუბრიკისთვის მოგვთავაზოს მასალები. ჩვენი საფო-ტო ყუთების ადგილმდებარეობა ის-გა-მე.

გვერდი მოამზადა მანანა ჯანელიძემ

კალაქის გაგანაგანი ეჭვიანილი „საქს“ ესაანთში დააქვეს

(დასაწყისი იხ. გვ. 5)
ომის აფრასიძის სახელის გაუღერებამ ინფორმაციის მეტი საიმედოობა შესძინა და კალაქებმა 200 000 ჯგუფი დადეს, მაგრამ ლევანი ოჯახში მინც არ დაბრუნებულა. მივიდა თუ არა ფული ომის აფრასიძემდე, ამას გამოძიება არკვევს. სწორედ ეს ეპიზოდი გახდა ახალი ვერსიის წარმოშობის მიზეზი. კალაქის კვლით ზემო სვანეთში უნდა ეძებნათ. კალაქის ოჯახმა დახმარებისთვის ახალ ხელისუფლებას მიმართა. შინაგან საქმეთა სამინისტროში სპეციალური სამმართველოც კი შეიქმნა, რომელიც რეზონანსული საქმეების გახსნისათვის იყო მოწოდებული. სამმართველოს უფროსად ბათუ სალინაძე დანიშნა. გამოძიება ახალ ფაზაში შევიდა. დაგროვილი ინფორმაციით, ომის აფრასიძეს შეიძლება რამეც სცოდნოდა კალაქის საქმესთან დაკავშირებით, ამიტომ გამოძიება მასთან მოლაპარაკებას გეგმავდა. თუმცა 2004 წლის 24 მარტს, აფრასიძეზე განხორციელებული სპეცოპერაციის დროს მეტად საეჭვო გარემოებაში ომის აფრასიძე მოკლეს. აფრასიძის სიკვდილმა კვლავ დასვა ის კითხვა, რომელიც ნოე ბალაქაძის მკვლელობის შემდეგ გაჩნდა: რატომ იშორებს გამოძიება იმ ხალხს, რომელიც მას გამოძიებისათვის ყველაზე მეტად სჭირდება? შევითხვა ისევ უპასუხოდ დარჩა, გამოძიება კი კვლავ ჩიხში შევიდა.

შინაგან საქმეთა სამინისტროში საკადრო ცვლილებების გამო ბათუ სალინაძე დაკავებული თანამდებობიდან გაათავისუფლეს. კალაქის გატაცებიდან 3 წელი გავიდა. იქნებ დროა გამოჩნდეს შეუი გვირგვინი ბოლოს.

ნინო ბურჭულაძე

რას აჭარაში მოხდა, დაბალი რანგის ახალი ნომინალური ინიციატივა იყო

„თუ დაგვასწრებენ და უმრავლესობიდან
გაგვრიცხავენ, მეგაღ საინტერესო იქნება“

(დასაწყისი იხ. გვ. 7)

აჭარა სპეციფიკური რეგიონია. იქ პოლიტიკური ბრძოლის ცოდნითა და გამოცდილებით ჩვენ ნებისმიერ პოლიტიკურ ძალას ვვლიდით. ვფიქრობდით, რეგიონში სახელისუფლებო ძალასთან ოპონირება კონფლიქტად არ იქცეოდა. სამუხარადი, დაპირისპირებაში კონფლიქტის სახე მინც მიიღო, მაგრამ ეს ჩვენი გამოცდილებით არ მომხდარა. გაცილებით უფრო მძლავრმა სუბიექტმა აჭარაში სამკედრო-სასიცოცხლო ბრძოლა გამოგვიცხადა. ბრძოლაში გამოიყენეს დიდი ადმინისტრაციული შესაძლებლობები, რათა აჭარაში ერთპარტიული (უფრო სწორად, უპარტიო) პარლამენტი მიეღოთ. ასეთ პირობებში ათ წელზე მეტხანს ისედაც ცხოვრობდნენ აჭარლები. მეტსაც გეტყვით, ყოველივე ამასში შემაშფოთებელ სიმპტომს ვხედავ — სახელმწიფო და პარტიული სტრუქტურების სრული შერწყმის ტენდენციას; ანუ შეიქმნება ისეთი ვითარება, როგორიც შევარდნაძის დროსაც კი არ ყოფილა. ვგულისხმობ იმ პერიოდს, როდესაც ყოფილი პრეზიდენტი „მოქალაქების“ კომპარტიისმაგვარ ორგანიზაციად გადაქცევას ცდილობდა. ახლა ყველაფერი იქითკენ მიდის, რომ ნაციონალური მოძრაობა-დემოკრატიები იქცნენ ერთადერთი მმართველად, — მაორგანიზებულ, ყველაზე სწორ, ყველაზე ჭკვიან და ყველაზე ნათელ ორგანიზაციად. ჯერ ერთი, ეს ტენდენცია ენიშნაღმდეგება დემოკრატიულ და პლურალისტურ ტენდენციებს და მეორე — ქვეყნისათვის არის საშიშვლო. ასეთ ტენდენციას მხოლოდ რესპუბლიკელები კი არა, მთლიანად საზოგადოება უნდა შეენიშნაღმდეგოს.

— ცნობილია, რომ რესპუბლიკელების კრიტიკის ობიექტი ხშირად იყო ზურაბ ჟვანია. თქვენ მიერ ნახსენები პროცესებისა და საშიშ ტენდენციების განვითარების მიზეზი რამდენად არის პრეზერ, თუ თქვენს შენიშვნებს ამაყრად სხვა ადრესატი ჰყავს?

— ჟვანიას თავისი ცოდვები ჰქონ-

და... დღეს ის სააკაშვილის პრემიერ-მინისტრია. ის არის იმ პოლიტიკური შეცვლების შემსრულებელი, რომლებსაც პრეზიდენტისა და მისი პარტიისაგან იღებს. სხვათა შორის, სულაც არ ვფიქრობ, რომ ჟვანია ურიგოდ მუშაობს. ჟვანიაფობია სულაც არ მჭირს, ამიტომ თუ რამეს კარგს გააკეთებს, მასთან პრეტენზია არ მექნება და თუ რამეს დაშავეს, ვიტყვი, ცუდს აკეთებს-მეთქი. მინდა ვიქონიო იმედი, რომ რაც აჭარაში მოხდა, სააკაშვილის დაკვეთა არ ყოფილა და მხოლოდ და მხოლოდ დაბალი რანგის ახალი ნომინალური ინიციატივა იყო. მაგრამ, ვფიქრობ, პრეზიდენტამდე უნდა მისულიყო საჭირო სიგნალი, აჭარაში მთლად კარგად ვერ მიდის საქმეო და მასაც ადეკვატური რეაგირება მოეხდინა. თუმცა, ეს არ მოხდა. მეტიც, საქართველოსთვის გადმოცემული ავტოტრუსები საარჩევნო კამპანიის დროს ნაციონალურმა ავტოტრუსებისათვის გამოიყენეს. ეს ავტოტრუსები ნაციონალური მოძრაობისთვის არავის მიუცია და არც ის უთქვამთ, 5 ნომერი დაანერგეთ, მაშინ, როდესაც №1, 2, 3, 4 ავტოტრუსები არ არსებობდა. ასევე მიჩნდება კითხვა, — ვინ იხდიდა ფულს, როდესაც საარჩევნო კამპანიის დროს სააკაშვილი შეუღმფრენით დადიოდა აჭარის ტერიტორიაზე. ეს ფული სააკაშვილის საკუთარი ფულია, ნაციონალური მოძრაობის თუ სახელმწიფოსი? თუ ეს სახელმწიფო ფულია, ე. ი. იგი კონკრეტული პარტიის საარჩევნო კამპანიისთვის გამოიყენეს, რაც კანონდარღვევაა.

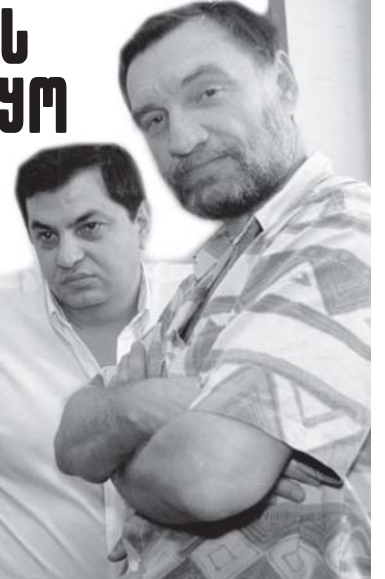
— როგორ ფიქრობთ, ამ სიტუაციაში უმრავლესობაში დარჩენა სჯობს თუ წასვლა?

— ამ საკითხზე თანაპარტიელებსაც ვესაუბრე და უმრავლესობას არ აქვს პასუხი კითხვაზე — რატომ გაგვიკეთეს ეს. საკუთარ შესაძლებლობებზე გადაჭარბებული წარმოდგენა ნამდვილად არ გვქონია. აჭარის პარლამენტში 6-7 კაცის გაყვანას გეგმავდით და ვერ გამოგია, 6 დეპუტატს რა პრობლემები უნდა შეექმნა ჩვენი პოლიტიკური პარტ-

ნიორებისათვის? როდესაც კითხვაზე პასუხი არ გვაქვს, ბუნებრივად ჩნდება ეჭვი — ეჭირდებით კი პარტნიორებად? თუ არ ეჭირდებით, ჩვენს თავს ძალად არავის მოგახვევთ. ვფიქრობ, ლევან ბერძენიშვილის კომიტეტის თავმჯდომარედ ყოფნა სასარგებლო იყო ქვეყნისათვის, პარლამენტისა და ნაციონალური მოძრაობისთვისაც. თუ ვინმეს არ

სჭირდება მისი ყოფნა ამ პოსტზე, რას ვიზამთ? აჭარის არჩევნებში 9 თუ 10%-ის ალუბაც, ვფიქრობ, დიდი გამარჯვებაა, მაგრამ რესპუბლიკელები სხვანაირად, უფრო სტრატეგიულად ვუყურებთ ქვეყანაში განვითარებულ პროცესებს. ამიტომ რაკილა ვხედავთ შემოფოთების საფუძველს, ახლავ გვინდა მივანიშნოთ საზოგადოებას, რომ დროა, ეიფორიიდან გამოვიდეთ და რაღაცებზე დავფიქრდეთ.

ჩვენ არ უარყოფთ მიხეილ სააკაშვილის პირად წვლილს აბაშიძისაგან აჭარის გათავისუფლებაში. იმასაც ვხედავთ, ქვეყანა რომ გამოცოცხლდა და ცხინვალის დასაბრუნებლადც მიმდინარეობს მუშაობა. რაც კარგია, იმაზე კარგს ვიტყვით, მაგრამ ცუდსა და შემაშფოთებელს როცა დავინახავთ, არ გაგუშვებდით. უმრავლესობიდან წასვლის გადაწყვეტილება ჯერ არ მიგვიღია. არ შევკრებილვართ და არ გვიმსჯელია. არ დაგვიშლავთ, ჩვენ კონსულტაციებს ვატარებთ იმ ხალხთან, რომელთა აზრსაც ყოველთვის ვუწევდით ანგარიშს. ჩვენს ორგანიზაციაში მხოლოდ ლიდერის სურვილისამებრ არასოდეს გადაწყვეტილა რაიმე, მაგრამ ამ საკითხზე (უმრავლესობაში დარჩენა-არდარჩენისა) პარტიის ეროვნული კომიტეტის თავმჯდომარის, დავით ბერძენიშვილის აზრი პრიორიტეტულად მიმაჩნია. ცალკე ფრაქციის შექმნა ჩვენთვის არ არის თვითმიზანი. უამისოდაც მოვახერხებთ აზრის გამოხატვას და პოზიციის დაცვას. მცირ-

ერიცხოვნობის მიუხედავად, არც დებატებში და ვუღებთ ვინმეს ტოლს. ვფიქრობ, თანდათან გამოჩნდება ხალხი, რომელიც მისვდება, რომ ყველაფერი როდი მიდის ისე, როგორც მათ სურთ.

— ნოდარ გრიგალაშვილმა ამას წინათ ალბათ უმრავლესობის სელმძღვანელობის პოზიცია გაასმართა — თუ რესპუბლიკელები მოინანებენ, შევუძლია, არადა, ფრაქციიდან გაფრცხვითა

— მოსანანიებელი გრიგალაშვილთან არაფერი მჭირს. მან ის მოინანიო, მაინცდამაინც ლევან ბერძენიშვილის პოსტის დაკავება რომ უნდა. ჯობს იმაზე დაფიქრდეს, რამდენად შესაბამება საქართველოს პარლამენტის განთლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარის პოსტს.

ჯერჯერობით არ გვითქვამს, რომ რესპუბლიკელები გავალთ უმრავლესობიდან და საინტერესოა, როგორ გაგვრიცხავენ? რა ვიცი, სცადონ! თუ დაგვასწრებენ და სანამ გავალთ, მანამდე გაგვრიცხავენ, მეტად საინტერესო მოვლენები გველის წინ...

არავის უნდა ჰქონოდა ილუზია, რომ რესპუბლიკელებს თავის ჭკუაზე გვატარებდნენ, ეს შეუძლებელია. ჩვენ მზარს დაუფქვრთ პროგრესულ, რეფორმატორულ იდეებს და შევნიშნაღმდეგებით დემოკრატიული სივრცის შეზღუდვას. რამდენად მსაფრთხილი ოპოზიცია ვიქნებით, ეს ხელისუფლებაზეა დამოკიდებული.

იზო რუკაძე

საგანგებო კომანდო „ბერკი“ ახსნაღვს კონკრეტულ შედეგს სახელმწიფოებში

**მთავარი სახელმწიფო (კლავიშოვანი);
წარმომადგენლობა-კანალიზაციის ინჟინერი;
თბოიარმომარაგება. პანელიზაცია. კონდენსირების
ინჟინერი. ავტოტრუსებისა და გეგანისთვის ინჟინერი)**

საკანალიზაციო მონაწილე:

1. უმაღლესი ტექნიკური განათლება — ელექტროინჟინერი; წყალმომარაგება-კანალიზაციის ინჟინერი; თბოიარმომარაგება, გენტილაცია, კონდენსირების ინჟინერი, ავტომექანიკოსი (შესაბამისი სპეციალობით);
2. საპროექტო და საწარმოო მუშაობის გამოცდილება სპეციალისტად ან ხელმძღვანელად არანაკლებ 5 წელი;
3. დარგში თანამედროვე ტექნოლოგიების, საპროექტო გადაწყვეტილების და მასალების ღრმა ცოდნა;
4. უცხოურ ფირმებში მუშაობის ან თანამშრომლობის გამოცდილება 1999წ-დან 2004წ-მდე;
5. სათანადო კომპიუტერული პროგრამების ცოდნა Windows XP, MS Office, MS Internet Explorer, AutoCAD;
6. ინგლისური და რუსული ენების კარგი ცოდნა.

საგანგებო მონაწილე:

პროექტის შესაბამის ნაწილში პრინციპული სქემების შემოწმება და გადაწყვეტილებების მიღება, საპროექტო დავალებების გაცემა შესაბამისი სპეციალობების პროექტანტებისთვის და მათი ხელმძღვანელობა. მონაწილეობის მიღება მომარაგების სამსახურთან ერთად საჭირო მასალების და დანადგარების მოძიებაში. მიღებული მასალების და დანადგარების კომპლექტაციის და ხარისხის შემოწმება. სამუშაოთა მწარმოებლებზე საჭირო რეკომენდაციების, სამონტაჟო სქემების გაცემა და სამუშაოების შესრულებაზე ზედამხედველობა. პირადი პასუხისმგებლობა მთელი ტექნიკური ციკლის ხარისხიან და დროულ შესრულებაზე.

ავტოტრანსპორტისა და მექანიზმების ინჟინერისათვის: ავტოტრანსპორტისა და მექანიზმების მომსახურებისა და ექსპლუატაციის კოორდინირება და მათი ხელმძღვანელობა, მონაწილეობის მიღება მომარაგების სამსახურთან ერთად საჭირო მექანიზმებისა და სათადარიგო ნაწილების მოძიებაში. მიღებული მექანიზმებისა და სათადარიგო ნაწილების კომპლექტაციის და ხარისხის შემოწმება.

წარმომადგენელი საგანგებო:

1. CV

2. განმარტებული პროექტის დამატური აღწერა

საგანგებო მონაწილე 2004 წლის 15 ივლისამდე შედეგად

**მისამართი: ქ. თბილისი, ჭავჭავაძის გამზ. 39ა, მისამართი
(„პარტო ჯგუფის“ შენობა)**

მიანიშნეთ უახ. „ბერკი“ კონკრეტულად

**განმარტებული ანგარიში. კომპიუტერული კადრები
საპროექტო ჯგუფში. საწარმო-ბაშინიარ განმარტებული
და საგანგებო მონაწილე საგანგებო. მალაღ
ანგარიშებით. საგანგებო მონაწილე განმარტებული
საპროექტო მთელ ბარიერებზე.**

საპროექტო ჯგუფი:

1. ელექტროინჟინერი (პროექტანტი);
2. წყალმომარაგება-კანალიზაციის ინჟინერი (პროექტანტი);
3. თბოიარმომარაგება, გენტილაცია, კონდენსირების ინჟინერი (პროექტანტი).

საწარმო ბაშინიარ განმარტებული:

1. მშენებელ-ინჟინერი (სტგ-ში მუშაობის გამოცდილებით);
2. ელექტროინჟინერი (საწარმოო გამოცდილება);
3. წყალმომარაგება-კანალიზაციის ინჟინერი (საწარმოო გამოცდილება);
4. თბოიარმომარაგება, გენტილაცია, კონდენსირების ინჟინერი (საწარმოო გამოცდილება).

საგანგებო მონაწილე:

1. ინჟინერ-მშენებელი;
2. ელექტროსამონტაჟო;
3. წყალმომარაგება-კანალიზაციის;
4. თბოიარმომარაგების, გენტილაციის, კონდენსირების.

მონაწილე:

1. უმაღლესი ტექნიკური განათლება (შესაბამისი სპეციალობით);
2. საწარმოო და საპროექტო (მოთხოვნის შესაბამისად) გამოცდილება არანაკლებ 5 წლისა;
3. დარგში თანამედროვე ტექნოლოგიებისა და მასალების ღრმა ცოდნა;
4. სათანადო კომპიუტერული პროგრამების ცოდნა (საპროექტო ნაწილისთვის);
5. სასურველია საერთაშორისო და საზღვარგარეთის ორგანიზაციებში მუშაობის გამოცდილება.

☎ 25-34-86; 25-34-87; fax: 25-34-93

E-mail: office@inter-servise.com.ge

**ორგანიზაცია არ განსაზღვრავს ახსნა-განმარტებას
კონკრეტული შედეგების შესახებ**

საქართველო და ჩიჩნეთი: ინგრიგები 3000 მეგრის სიკვლეზე

მალაქმითან სოფელში, რომელსაც ამერიკულ სამხედრო ტანსაცმელში გამოწყობილი ქართველი მეომრები იცავენ, ერთმანეთს შეხვდნენ შვედი, ბულგარელი და ირლანდიელი. ეს წინადადება ანექდოტის დასაწყისს კი ჰგავს, მაგრამ მართლა ასეთი მდგომარეობაა რუსეთ-საქართველოს საზღვარზე, მალაქმითან სოფელ ომალოში, რომელსაც არწივები უფრო ხშირად სტუმრობენ, ვინაი უცხოელები. ამ უცნაური შეხვედრის მიზეზი კი ქედის გაღმა იმალე — იქ ჩიჩნეთია. 1999 წელს, როცა პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა კვლავ მოინდომა რესპუბლიკაზე კონტროლის დაწესება, სწორედ ამ მთების ბილიკებით ახერხებდნენ ამბოხებული ჩიჩნები საქართველოში, პანკისის ხეობის ბანაკებში გადასვლას. თოვლის დადნობასთან ერთად ეს გზები შეიძლება კვლავ აღდგეს. ამიტომ უღელტეხილზე სიტუაციის შესაბამისად ევროპაში უშიშროების თანამშრომლობის ორგანიზაციამ (ეუთო) შექმნა 150-კაციანი საერთაშორისო ჯგუფი, „ეს არის „მე-სამე ძალა, მათ ზუსტად იციან, ვინ და როდის დაარღვია საზღვარი“, — ამტკიცებს სამხედრო ანალიტიკოსი ირაკლი ალადაშვილი. ორი წლის წინ რუსეთი დაემუქრა საქართველოს — საზღვრის დარღვევის გამო რეგიონში ჯარებს შემოიყვან და პანკისის ხეობას დაებოძა. ამან კიდევ უფრო დაძაბა სიტუაცია. ამის შემდეგ შევარდნაძე, როგორც იქნა, მიხვდა, რა საფრთხის წარმოადგენდა ქვეყნისთვის ჩიჩნები მთებში და პანკისის ხეობაზე კონტროლი გაამყარა, რასაც ძალზე შეუწყო ხელი ამერიკელების მიერ ქართული ჯარის განვრცობა. ეუთოს მოღვაწეობასაც სარგებელი მოაქვს. ის საყურადღებო სადაზვერვო მონაცემებს აწვდის ვენის შტაბბინას.

საქართველოს ახალი პრეზიდენტი ძალიან ცდილობს მოსკოვთან ურთიერთობის აღდგენას.

გენას. მისი თქმით, საქართველო მზადაა ნამდვილი ჩიჩნები ლტოლვილების მისაღებად, „მაგრამ არა — იარაღიანი ხალხისა“. აპრილში ხელმოწერილი შეთანხმების თანახმად, რუსეთის და საქართველოს მესაზღვრეები ზონაში ერთობლივ პატრულირებას ჩატარებენ. ქართული მხარე იმედოვნებს, რომ ეს, რუსეთის აიძულებს, შეამსუბუქოს საზღვარი რეჟიმი და შეამციროს სეპარატისტული „კავახისახელმწიფოების“ — სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის მხარდაჭერა.

ეკონომისტი დიდი ბრტანეთი

პაპრიოპი ოლიგარქი

ის კომპლექციით რაინერ კელმუნდს, კლუბ BAYER LEREKRUSEN-ის მენეჯერს ჩამოჰგავს, მაგრამ მათი მსგავსება ამით ამოიწურება. ფეხბურთი კახა ბენდუქიძეს მაინცდამაინც არ იტყვება, პროფესიით ბიოლოგმა ეკონომიკაში გადაინაცვლა. კომპანია „გაერთიანებული მანქანათმშენებელი ქარხნების“ გენერალურმა დირექტორმა ბენდუქიძემ რუსეთის ოლიგარქთა რიგებში მიიყვანა. როდესაც პრეზიდენტი ვლადიმერ პუტინი კრემლში ქვეყნის ეკონომიკის ყველაზე გავლენიან ბოსებს იწვევდა, მათ შორის, ყოველთვის იყო ბენდუქიძეც. ახლა ყველაფერი წარსულს ჩაბარდა. ბენდუქიძე, როგორც „ნამდვილ მამულიშვილს“ შეეფერება, საქართველოს პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის წინადადებას დასთანხმდა და სამხრეთ კავკასიის ქვეყნის ეკონომიკის მინისტრი გახდა.

რამ აიძულა რუსეთის უმდიდრესი მენარმე ლატაკი საქართველოს მინისტრი გამხდარიყო? ერთ-ერთი მიზეზი გახლდათ ენერგიული ბენდუქიძის შეჯახება ფედერალურ ხელისუფლებასთან. 2003 წელს სანარმოში, რომელსაც ის ხელმძღვანელობდა, შეძლო კონტროლი დაეწესებინა იმ ორად-ორ რუსულ ფირმაზე, რომლებიც საზღვარგარეთ ატომურ ელექტროსადგურებს აშენებდნენ. ეს ატომური ენერგეტიკის სამინისტროსთვის მომავლიდან შევეთება, უპირველესად, ირანში. რას არ მიმართავდნენ ხელისუფლებისთვის ბრძოლაში განაწილები „ჩინოსნები“? წარამარა ამომწებდნენ „მანქანათმშენებელი ქარხნების გაერთიანებას“

გენერალური პროკურატურის, კონტროლის პალატის და სხვა ორგანოების მეშვეობით. 2003 წლის დამლევს ბენდუქიძემ თავისი მანქანათმშენებელი გიგანტი კოლეგას — ოლიგარქ ვლადიმერ პოტანინის მიჰყიდა და აქტიური ბიზნესიდან წავიდა, დაიტოვა პოტანინის ჰოლდინგ „ინტერროსის“ აქციების 13%. ეტყობა, ამის შემდეგ რუსეთში აღარაფერი აკავებდა და სააკაშვილის მიწვევას დასთანხმდა: — მჯერა, რომ იქ ულტრალიბერალური რეფორმების რეალიზაციის და ეკონომიკის დარეგულირების საშუალება მექნებაო.

ბენდუქიძე აპირებს, უპირველესად, მოახდინოს ენერგეტიკული სფეროს და პორტების პრივატიზაცია, მისი მიზანია ტურიზმის აღორძინება და სამეწარმეო გადასახადების შემცირება. ის მსხვილი ეკონომიკური სტრუქტურების გაყიდვას გეგმავს და სულერთია, ვინ იყიდის — რუსი, ამერიკელი თუ ავსტრალიელი: „ობიექტებს მიყვით მათ, ვინც მაქსიმალურად მაღალ საფასურს გადაიხდის“, — დაჰპირდა ბენდუქიძე თანამემამულეებს. ხალხი კი აღმაშფოთებულად ახალ მინისტრთან კაბინეტს და მხოლოდ ის ამშვიდებს, რომ ბენდუქიძე მდიდარია და აღარაფერს მოიპარავს. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს მთავრობის მეთაური ზურაბ ჟვანია თავისი ახალი მინისტრის ქებაშია, ეტყობა, მაინც არ ენდობა.

არც პრეზიდენტისა და პრეზიდენტის ურთიერთობას ეთქმის სანიშნო. როგორც თბილისში გარაუდობენ, სააკაშვილი ადრე თუ გვიან მას ბენდუქიძით შეცვლის.

დი ველტი

მილიონიანი კრედიტები — დასავლეთიდან

ზურაბ ჟვანიას რეფორმაციური გუნდის კონფლიქტების დარეგულირების მინისტრი გოგა ხაინდრაძე პროფესიით ოპერატორი, სცენარისტი და რეჟისორია. 90-იან წლებში აფხაზეთში სამოქალაქო ომზე ხაინდრაძეს მიერ გადაღებული დოკუმენტურმა ფილმმა განაპირობა ის, რომ საქართველოს სეპარატისტული რეგიონების საკითხების განხილვისას, მისი აზრი ანგარიშგასაწევი გახდა. ორგანიზებული ბოროტმოქმედება, თბილისის სახელისუფლებო ორგანოების კორუპციულობა, რომელიც რუსეთიდან იმართებოდა, ხელს უწყობდა ცენტრალური ხელისუფლების რღვევას. „ეს არ უნდა გაგრძელდეს, — ამბობს ხაინდრაძე, ახლა ჩვენ მათ პირობებს ვთავაზობთ და მშვიდობიან მოლაპარაკებებს ვანარმოვებთ“. სახელმწიფოს მეთაურმა მიხეილ სააკაშვილმა ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე შესთავაზა აფხაზეთსა და ოსებს თანამშრომლობა, წარუდგინა სიტუაციის მშვიდობიანი დარეგულირების დეტალური გეგმა, „მე თქვენ ყველანი მიყვარხართ“, — მიმართა მათ პრეზიდენტმა ჩვეული გულწრფელობით. სამხრეთ ოსეთის მეთაურმა ედუარდ კოკოითიმ და აფხაზეთის „პრეზიდენტმა“, სერულმა ვლადისლავ არძინბამ მაშინვე უარყვეს ეს წინადადება.

რეგიონული უშიშროების სამხრეთკავკასიური უნივერსიტეტის დირექტორი ალექსანდრ რუსუცკი თვლის, რომ სააკაშვილი და მისი მთავრობა აფხაზეთის პრობლემების გადაწყვეტის საკითხს

არასწორად უდგებიან. თბილისში მოლაპარაკებები ჯერ მოსკოვთან უნდა აწარმოოს და მერე სოხუმთან. გასათვალისწინებელია ლტოლვილთა აზრიც. გარკვეული პრეტენზიები ახალგაზრდა რეფორმატორთა მიმართაც არსებობს — სააკაშვილის ქარიზმის და ენერგიის მიუხედავად, ყველაზე დიდ დაბრკოლებას არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან მისული პოლიტიკურად გამოუცდელი მინისტრები და ხელისუფლების მრავალრიცხოვანი და ჭრელი საპარლამენტო ფრაქცია ქმნის. შეძლებს კი ეს ფრაქცია ეკონომიკაში გამეფებული კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლას.

საქართველო უზარმაზარ ფინანსურ დახმარებას იღებს საზღვარგარეთიდან. პრემიერ ჟვანიას ბრიუსელში გამართულ კრედიტორების კონფერენციაზე 1 მლრდ დოლარის დახმარებას დაჰპირდნენ. ამას გარდა, 500 მლნ დოლარს აშშ გამოყოფს ქართული არმიის სწავლებისთვის. პირველი კრედიტი — 144 მლნ დოლარი საგადასახადო ფონდმა გაიღო. მექრთამეობის მოსახპობად ჰუმანიტარულმა ორგანიზაციამ (OOH UNPP) და ამერიკელმა მილიარდერმა ჯორჯ სოროსმა მინისტრებისა და პრეზიდენტის ხელფასებს 1200 და 1500 დოლარი დაუმატეს. თავის მხრივ, სააკაშვილმაც ბრძანა, პოლიციელების ხელფასები გაორმაგდებოდა. მაგრამ ეს დიდხანს არ გაგრძელდება: გადიდებული ხელფასი მხოლოდ ორ თვეს ექნებოდა.

დერ შტანდარტი

დიანა, შაახსანე, რომ ჩვენ პარსაბობთ...

დსთის ქვეყნების ინსტიტუტის განყოფილების უფროსი მინაბე ალბანდაროვი აზრობს, აჭარაში არჩევნები გაყალბდა, ხოლო არჩევნების მეორე დღეს ასლან აბაშიძის ქალიშვილის იძულებითი დაკითხვა, მისი მცველების დაპატიმრება — ყოფილი მმართველი კლანის დაშინებას ისახავდა მიზანად.

— საქართველოში არჩევნების გაყალბების უკვე კარგად აწყობილი სისტემა არსებობს, რომელიც წარმატებით გამოიყენეს შარში ნოემბერში. აჭარაშიც იგივე განმეორდა. ეს სისტემა მანიპულირების საშუალებას იძლევა და ხელისუფლებაში მოჰყავს დასავლეთისკენ ორიენტირებული ძალები. დასავლეთი თავიდანვე მხარს უჭერდა ამ სისტემას, ახლა ევროსაბჭოს მხრიდან სუსტი კრიტიკა კი გაისმა, მაგრამ დანარჩენები ჩუმად არიან. სააკაშვილს არჩევნების გაყალბება ხელს აძლევს და თავდაჯერებულობას მატებს. როგორც

შევარდნაძე აყალბებდა არჩევნებს და არ გადადგა, არც სააკაშვილი წავა თავისი ნებით — გააგრძელებს არჩევნების გაყალბებას. ამიტომაც ხდება საქართველოში გაუთავებელი გადატრიალებები. სწორედ ამის გამო ჩავიდა ბათუმში დიანა აბაშიძე.

— გვინათ, რომ ეს არჩევნებთან იყო დაკავშირებული?

— დიას, არჩევნებთან და მისი შედეგების გაყალბებასთან. დიანა აბაშიძე და აბაშიძის ნებისმიერი ნათესავი (მათი კლანი აჭარას საუკუნეების მანძილზე მართავდა) ოპოზიციის მფარველად შეიძლება გახდეს. თანაც ეს რეალური ოპოზიცია იქნება. აბაშიძე კარგად ახსოვთ აჭარაში, მას იქ ნათესავები ჰყავს, აქვს კავშირები, რაღაც ფინანსური საშუალებები, რომელიც მან თავისი მმართველობის დროს დააგროვა. ასე რომ, აბაშიძეს და მის ნათესავებს ოპოზიციის თავაცობის რეალური საშუალება აქვთ, სააკაშვილს კი ამის ძალიან ეშინია. ამიტომაც ჩატარდა ეს აქცია დიანა აბაშიძის წინააღმდეგ. აბაშიძეებს მინიშნებს — ჩუმად, თავი არსად გამოყოფით...

— ეტყობა, მამამ დიანას უთხრა: „გაუმგზავრე არჩევნების გაყალბების უყურადღებოდ დატოვება არ შეიძლება, უნდა შევასწორო ყველას, რომ ჩვენ ვარსებობთ“.

— უფველად. და ამან თბილისი გალიზიანა. ამიტომაც დასავლეთს ეს ინსცენირება სწოვდება. ამბობენ, შესხლა-შეშოხლა სამართალდამცველებსა და დიანას მცველებს შორის მოხდაო. ხომ შეეძლოთ წყნარად, უწყევით გამოეხატებინათ პროკურატურაში დასაკითხად?

სტრანარუ

6 მლნ დოლარი — ყოველწლიურად!

ედუარდ შევარდნაძის პრეზიდენტობის შემდეგ საქართველოს რკინიგზაზე კორუფციის დონე იოტისოდენადაც არ შეცვლილა, — აცხადებს სომხეთის ერთ-ერთი უმსხვილესი ნავთობტრეიდერის კომპანია „ფლემის“ ექსპერტი მუშედ ელჩიანი. საქართველოში საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ კომპანიას იმედი მიეცა, რომ სიტუაცია უკეთესობისკენ შეიცვლება მაგრამ... „როგორც ადრე იღებდნენ, ახლაც იმავე აკეთებენ“. ელჩიანის განცხადებით, აპრილში კომპანია „ფლემს“ საქართველოს მთავრობასთან დაახლოებული სტრუქტურებიდან მიაკითხეს და ჩრდილოეთის მიწოდებების სანაცვლოდ — საქართველოს რკინიგზაზე ნავთობპროდუქტების შედარებით იაფიანი ექსპედიცია შესთავაზეს, მაგრამ კომპანიამ ამაზე უარი თქვა. ელჩიანის აზრით, ეტყობა, საქართველოს ახალი ხელისუფლებაც ვერ მოერევა ქვეყანაში გაუმეფულ განუკითხავობას, სადაც აკონორერ ჯერდებიან“ განსაზღვრული ფაქტორი აკისრიათ. „ფლემის“ ექსპერტის განსაზღვრით, შვიზღვი-

სპირეთის პორტიდან სომხეთის საზღვრებამდე ერთი ტონა დიზელსანავის გადაზიდვა, უწინდებურად, სომხეთის კომპანიებს ნაცვლად ოფიციალური 20 დოლარისა, ტონა 40 დოლარი უჯდებათ. არადა სააკაშვილის ერთ-ერთი წინასაარჩევნო დაპირება საქართველოს რკინიგზაზე კორუფციის აღმოფხვრა და სომხეთის კომპანიებისთვის გაუმართლებლად მაღალი საგადასახადო ტარიფების შემცირება იყო.

ალსანიშნავია, რომ 2003 წლის შედეგებით, სომხეთში ბენზინის იმპორტის მოცულობა შეადგენდა 195 ათას ტონას, ხოლო მიმდინარე წელს იმპორტირებული იქნება 210 ათასი ტონა ბენზინი და 116,4 ათასი ტონა დიზელსანავი. ასე რომ, სომხეთის ნავთობპროდუქტების იმპორტორები საქართველოს ჩინოსნებს დაახლოებით 6 მლნ დოლარს უტოვებენ.

ია რეგნუმი

გვერდი მოამზადა

თინათინ მარგველაშვილმა

„გენერალ ვიზონი“
სონგალისა
უზსიოდ

Visionic Ltd
PARADOX
KENWOOD
NOVUS

თბილისი, ჩრდილოეთი 34
მეტრი „დრედიკელი“
(164-ე სსმ. სკოლა) www.medical.edu.ge

სახელმწიფო ლიცენზირებული
საქართველო-ისრაელის
სტომატოლოგიის ინსტიტუტი
და მრავალპროფილიანი
სამედიცინო კოლეჯი

სსმპ სასწავლო-მედიცინო-მეცნიერო-მედიკალური
სახელმწიფო დიპლომი
დასაძევაა

თბილისი, ჩრდილოეთი 34
მეტრი „დრედიკელი“
(164-ე სსმ. სკოლა) www.medical.edu.ge

61-54-23 (დღისით)
61-69-77 (ღამისით)
71-55-11

ქვირის პალიზრა და ჩვენი პატარები!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომრებში შემოგთავაზოთ.

პატარები გენიოსობენ

4 წლის თიკუნა იაკობაშვილმა ქოთანში ყვავილის გვერდით აღმოცენებულ პატარა ბალახს სიხარულით დახედა:

— ბებო, ნახე, ჩვენს ყვავილს როგორი შვილი გაუზრდია?!

პატარა ვანოშა ახალი ტანსაცმელი ჩაიცვა და ბებიას დაენახა. ბებია გაიხუმრა.

— ტანსაცმელი კი მომწონს, მაგრამ ბავშვი არა.

გაბრაზებული ვანიკო დედას მიუბრუნდა და ბებიას გასაგონად უთხრა:

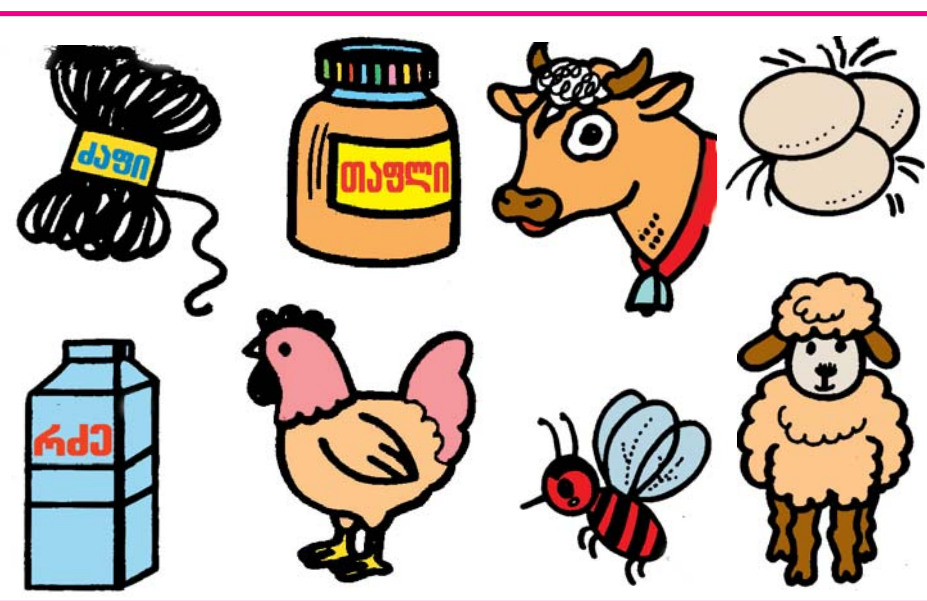
— ლაო, დე, ლა თქვა, ბავშვი აღ მომწონსო? მე ეგ ქალი მიკვალდა პატალა ლო ვიკავი და ახლა სულ ადამიკვალს.

5 წლის პაატა სათაშვილს თავი ასტიკვდა. დედამ უთხრა, დაწევი და ტკივილი გადაგივლისო. პაატამ გაიოცა, — როგორ გადავივლის, ფეხები ხომ არა აქვს?

შეიტანე კროსგორდის ბადის ცარიელ უჯრებში ნახატის შემადგენელი გამოსახულებების სახელწოდებები ვერტიკალურად და ყვეთელ პორიზონტალურ რიგში მიიღებ შემდეგი გამოცანის პასუხს: „თუმცა მხედარი არ არის, მაგრამ ატარებს დეზებს, სიმღერით ხვდება განთიადს, ადრე იღვიძებს მზეზე.“

დააკავშირე ნახატები ერთმანეთთან შინაარსის მიხედვით?

მუქმუქი ცომივცემ მუქ მღაპარი

იყო ერთი ბერიკაცი. ამ ბერიკაცი-მა აიჩნება, ჩემი ვირი მეფის ვეზირებს ჭკუით აჯობებსო.

ვეზირებმა გაიგეს ეს ამბავი და მეფესთან იჩივლეს: ერთი ბერიკაცი ხალხში დადის, ასე და ასე სახელს გვიტყვით.

ხელმწიფემ ბერიკაცი თავისთან იხმო და ჰკითხა:

— მართლა ამბობ ხალხში, ჩემს ვირს მეფის ვეზირებზე მეტი ჭკუა აქვსო?

— მართლა ვამბობო, — მიუგო ბერიკაცი, — და აი, რატომ: ერთხელ შევეჯექი ვირზე და საქმეზე წავედი. გზად ხიდი უნდა გაგვევლო. მოულოდნელად ვირს ფეხი ფიცრებშია გაეჭედა და ძლივძლივობით ამოაძრო. მას მერე, როცა ამ ხილზე მომიხდება გავ-

ლა, ჩემი ვირი ერთხანს შედგება, ამოიხენეშებს და ისკუპებს, გადაახტება იმ ადგილს, აი, რა ჭკვიანი პირუტყვია ჩემი ვირი! შენი ვეზირები კი?... — ათასნაირ დანაშაულს სჩადიან და, როგორც არ უნდა დასაჯო, ყოველ ხელსაყრელ შემთხვევაში იმასვე იმეორებენ. ახლა შენ თვითონა თქვი, ჩემი ვირი აქ რომ იყოს, შენს ვეზირებს ჭკუით ვერ აჯობებდაო?

მეფეს მოეწონა ბერიკაცის ნათქვამი და ხალატი უბოძა. თავის ვეზირებს კი უბრძანა:

— რაც ამ ბერიკაციმა თქვა, სრული სიმართლეა, დღეიდან ამ კაცის ვირისგან აიღეთ მაგალითი.

უტყვინო ვეზირებმა, მართლაც, იმ დღიდან ვირი მაგალითად გაიხადეს.

ისრების მიხედვით მიიყვანე ბაყაყი კოლგასთან

II ანა, გამოიცანი

1) რომელი სიტყვა ნიშნავს განურჩევლებელ მოლოდინს, ოცნებას? ა) ილუზია; ბ) მირაჟი; გ) პალუცინაცია; დ) ქარიზმა.

2) რას უწოდებენ ამჟამად სპარსეთს? ა) ირანს; ბ) თურქეთს; გ) მონღოლეთს; დ) ერაყს.

3) დაასრულე ცნობილი გამონათქვამი: „თუ გსურს შეგიყვარონ.“ ა) მიეღებო; ბ) გაუღებო; გ) შეიყვარებო; დ) მოუთმინებო.

4) რომელი ქრისტიანული დღესასწაულია 19 აგვისტოს? ა) კვირაცხოვლობა; ბ) ჯვართამაღლება; გ) ალავერდობა; დ) ფერისცვალება.

5) რომელია ბავშვთა ექიმი? ა) უროლოგი; ბ) პედიატრი; გ) ტრავმატოლოგი; დ) კარდიოლოგი.

6) საქართველოს რომელ კუთხეში მდებარეობს ნეკორწმინდის ტაძარი? ა) სვანეთში; ბ) კახეთში; გ) სამეგრელოში; დ) რაჭაში.

7) რომელი მეფის დროს გადმოიტანეს სატახტო ქალაქი მცხეთიდან თბილისში? ა) დარის; ბ) ვახტანგ გორგასლის; გ) მირიან III-ის; დ) გიორგი I-ის.

8) რომელი მცენარის ჯიშია თავთუხი? ა) სოიის; ბ) სიმინდის; გ) ლობიოს; დ) ხორბლის.

იპოვე 10 განსხვავება

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე
გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

„ქვირის პალიზრის“ „ზღაპრების სახლმა“ უკვე 50 ქართული და უსსოური ზღაპარი გამოცხადდა. უამრომეოთ, არის თუ არა ყველა ზღაპარი თქვენს კოლექციაში. ის ზღაპრები, რომლების წაკითხვით გაიჭვთ, აღნიშნეთ ასე: — და სია აჩვენეთ გეგმავს

1. ☐ პელია და მწყემრი
2. ☐ ქალთაშა
3. ☐ ნასარქაქი
4. ☐ მინარე მუთუნაშა
5. ☐ კოგელა
6. ☐ ირმისა
7. ☐ ჩიპოლინო
8. ☐ ნითელაქა
9. ☐ ზიფი და მუღი ჯუჯა
10. ☐ ხუთუნაქა
11. ☐ მანაშენა
12. ☐ თოვლის დედოფალი
13. ☐ გრაჟინელი მუნიციპალი
14. ☐ ალიაგა და ორმოცი ყაჩაღი
15. ☐ სამი გოჭი
16. ☐ თორმეტი თვე
17. ☐ სიგარა
18. ☐ მუგელი
19. ☐ მანაშენი ქაჯა
20. ☐ მუგელი და მუღი თიქანი
21. ☐ ნამსახა
22. ☐ ნამსახარაქა
23. ☐ სამი ღორთოსალი
24. ☐ გოგონა და უჩინელი
25. ☐ ნიქარა
26. ☐ ალაღინი
27. ☐ ღორების მწყემსი
28. ☐ მკლამაქა
29. ☐ ქორეა რიქა
30. ☐ უფლისწული გაყაყი
31. ☐ გულგული
32. ☐ რიქი-მუღი-მუღი
33. ☐ კონქია
34. ☐ მანინჯი იხვის ჭუკი
35. ☐ ქაჯა, მანალი და მელა
36. ☐ მუღოქა
37. ☐ მანინჯი პრინცესა
38. ☐ მუღოქი გულგული
39. ☐ მანინჯი მანალი
40. ☐ გოგონა და სამი ღორი
41. ☐ ნითელი მანინჯი
42. ☐ მუღოქი მანალი
43. ☐ მანინჯი
44. ☐ მანინჯი მანალი
45. ☐ გრაჟინელი მანალი
46. ☐ ღორი და მუღოქი
47. ☐ მუღოქი მანალი
48. ☐ მანინჯი მანალი
49. ☐ მანინჯი მანალი
50. ☐ მანინჯი მანალი

ერთი ნომერი-ზღაპარი + გასართობი გვერდი
1 ლარი და 20 თეთრი ლირა

ზღაპრების უამრომეოთ
„ქვირის პალიზრა“ საგალო-სალო
აგრეთვე არის სხვა გასართობი
და ნომრები მანალი

ამ ცოტა ხნის წინ გაგრცელებულ ინფორმაციას ოჩამჩირის რაიონში ბედიის ტაძრისა და ბაგრატ მესამის საფლავის ხელყოფის შესახებ, მძაფრი რეაქცია მოჰყვა და არა მხოლოდ საქართველოს მხრიდან. აფხაზეთის თვითაღიარებული რესპუბლიკის ისტორიულ-კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის სამმართველოს უფროსმა ვადიმ ბეგინამ კატეგორიულად უარყო აღნიშნული ფაქტი და ამას მორიგი მონაწილე უწოდა. თანაც ისიც დასძინა, რომ გასულ წლებში საქართველო-აფხაზეთის ომში დაზიანებული ძეგლების სარესტავრაციო სამუშაოებიც კი განახორციელეს. მაგრამ ამავე დროს, იუნესკოს ექსპერტებს უარი უთხრეს აფხაზეთის ტერიტორიაზე შესასვლელად — თქვენს უსაფრთხოებას ვერ უზრუნველყოფთო(1).

ამ პარადოქსულმა გარემოებამ კიდევ უფრო გააძლიერა ექვთი საქართველოს ისტორიის ამ უმნიშვნელოვანესი ძეგლის დღევანდელი მდგომარეობის შესახებ.

გთავაზობთ ყველა იმ, ჩვენი აზრით, საყურადღებო მასალას, რომელიც ბედიის ტაძრის და მის საგანძურთაგან შემორჩენილ ოქროს ბარძიმს უკავშირდება.

მონაშეთის, ბაგრატის, ბედიის ტაძართა აღმშენებელი მეფე ბაგრატ მესამე „მატიანე ქართლისაჲში“ ასე მოიხსენიება: „შემდგომად დიდისა ვახტანგ გორგასლისა არაჲნი გამოჩენილ არს სხუა მსგავსი მისი დიდებითა და ძალითა“...

ბედაი იმითაცაა გამოჩენილი, რომ სწორედ აქედან დაიწყო საქართველოს გაერთიანებისთვის ბრძოლა „ეკლესიათა მამულებელმა და გლახაკთა მოწყალე აფხაზთა და ქართულთა მეფემ“ მეათე საუკუნის დასასრულს და გაამთლიანა კიდევ ქვეყანა.

მეისტორიენი იმასაც ვარაუდობდნენ, რომ მონაშეთის, ბედიისა და ბაგრატის ტაძრის ხუროთმოძღვარი დიდოსტატი არსუკისძე იყო, რომლისთვისაც სვეტიცხოვლის ახალი ტაძრის აღშენება მიუწვდებოდა ბაგრატ მესამეს (განუსრულებია კიდევ ტაძარი არსუკისძეს ბაგრატის ძის, გიორგი პირველის მეფობისას).

მრავალი განსაცდელი გადაუტანია ბედიის ტაძარს. მტერი ხომ პირველ რიგში წმინდა ადგილებს მუსრავდა. ბედაიც დაუნგრევიათ, მე-13-14 საუკუნეებში ისევ აღუდგენიათ სასახლითა და სამრეკლოთი... ქართული წარწერებიც მრავლად დაუტანებიათ ტაძრის კედლებზე, მოხატულობებზე, რომლებიც ფრაგმენტული სახით შემონახულია.

მოგვიანებით ეს წარწერებიც გაანადგურეს, ისევე როგორც არაერთი უტყუარი ნიმუში სწორუბოვარი ქართული კულტურისა და სახელმწიფოებრივი ძლიერების დამადასტურებელი. საბედნიეროდ, მე-19 საუკუნეში აკადემიკოს ნიკო მარს მოუხსნია და ბედიის ტაძრის იმ დროისათვის შემორჩენილი ყველა ქართული წარწერა აღუწერს მისხალ-მისხალ...

ბედიის ტაძრის დიდების მოწმედ საქართველოს ხელოვნების სახელმწიფო მუზეუმში დაცული ზიარების ოქროს ბარძიმიც კმარა. ამ ბარძიმს არანაკლებ მძიმე გზა გამოუვლია, რის შესახებაც გვესაუბრება მუზეუმის საგანძურის მთავარი მცველი, ქალბატონი **ელენე კავლეშვილი**.

— ბარძიმმა ჩვენამდე ნაკლები სახით მოაღწია. მისი მხოლოდ ზედა ნაწილია წარმოდგენილი. ბარძიმს ჰქონია მაღალი ფეხი, ალბათ ოქროსივე, რომელიც მე-16 საუკუნეში უკვე დაკარგული ყოფილა. ეს იქიდან ჩანს, რომ 1865 წელს აკადემიკოსმა დიმიტრი ბაქრაძემ ბარძიმი ილორში ვერცხლის ფეხით ნახა, რომ-

ბაგრატ მესამის ფრესკა ბედიის ტაძარში რესტავრაციის შემდეგ

ლის საქტიტორო წარწერაში იხსენიებოდა მე-16 საუკუნის მოღვაწე გერმანე ჩხეტიძე (ბედიელი ეპისკოპოსი). მოგვიანებით, ეს ვერცხლის ფეხიც დაიკარგა...

ბარძიმი დამზადებულია ხალხის ოქროსგან, იწონის 752 გრამს (სიმაღლე 12,5, ხოლო დიამეტრი 14 სმ) და ერთი მთლიანი ფურცლისგან არის ნაქდი. ბარძიმის პირის კიდეზე განაწილებულია ქართული ასომთავრული წარწერა, რომელშიც მოხსენიებულია საქართველოს გამაერთიანებელი მეფე ბაგრატ მესამე და დედამისი გურანდუხტი. დადინების ქრონიკის მიხედვით, 999 წელს ბაგრატმა საზეიმოდ აკურთხა ბედიის ტაძარი. ეს იმას ნიშნავს, რომ ამ დროს ბარძიმი უკვე მოქმედილი ყოფილა, რადგან ბაგრატმა არა მარტო აღაშენა ტაძარი, არამედ „შეამკო ყოველია სამკაულითა“.

— **ბუნებრივია, ეს უმნიშვნელოვანესი მოვლენა მემატიანეთ არ გამოჩნდება...**

— ამ მხრივ საინტერესოა ის გარემოება, რომ ისეთი ღვაწლმოსილ მეფეს, როგორც ბაგრატ მესამე გახლდათ, მემატიანე მაინც ბედიის სამკაულით წარმოაჩენს: „ოდეცაჲ (ვინმეს) ენებოს განცდად დიდებისა ბაგრატ მესამის მეფობისა, მაშინ იხილი სამკაული ბედიისა“...

— **რა შედიოდა ამ სამკაულში?**

— სამკაულში, ცხადია, შედიოდა ის ძვირფასი კედლის მხატვრობა, რომელიც ტაძრის ამკობ-

და. ჯვარ-ხატები, ბარძიმ-ფეშუმში... ბარძიმის საქტიტურო წარწერაში ბაგრატ მესამე მოიხსენიება „ამა ტაძრისა აღმშენებლად, ამა საკურთხ-

რა პედი ელის პედიის ბაქარს?..

ევლისა შემამკობლად და ამა ბარძიმისა შემწირველად“.

— **გამოდის, რომ ბედიის ოქროს ბარძიმს უზარმაზარი ისტორიული დატვირთვა აქვს.**

— ეს ერთი მხარეა, მაგრამ მეორეა ბარძიმის მხატვრული ღირებულება, რომლითაც იგი განსაკუთრებულ ადგილს იკავებს ქართული ლიტონმქანდაკეობის განვითარების ისტორიაში. ბარძიმის მთელი პერიმეტრი თაღების მეშვეობით დაყოფილია 12 ნაწილად, ანუ თაღად. ერთ მხარეს გამოსახულია მაცხოვარი საყდარზე დაბრძანებული, მაკურთხეული მარჯვენით. საპირისპირო მხარეს ღვთისმშობელი დაბრძანებული, რომელსაც ყრმა მარცხენა ხელზე უზის. ასე რომ, კომპოზიციურად ბარძიმი ორ აზრობრივ ცენტრს შეიცავს — მაცხოვრისა და ღვთისმშობლის და ორივე ერთ სიმაღლეზეა აყვანილი. ეს ალბათ იმითაც უნდა აიხსნას, რომ ბედიის ტაძარი ღვთისმშობლის სახელობისაა, საიდანაც იკვეთება ღვთისმშობლის პრიორიტეტი საქართველოში. დანარჩენი 10 თაღში განაწილებულია მხარებელთა და მოციქულთა ფიგურები. ოსტატი შემოქმედებითად, თავისუფლად უდგება მოციქულთა გამოცხადებას, არ ცდილობს 12-ივე წარმოდგენოს. თუმცა, გამოსახულებიდან თაღისი და ლეხის ორი ფიგურის სახითაა, არადა როგორც ცნობილია, ერთი და იმავე პიროვნების სახელია. ამ ფიგურათა გარდა, გამოსახულება შორის არიან წმინდანები იოანე, ანდრია, ლუკა, მარკოზი, პავლე, პეტრე, ბართლომე და იაკობი.

— **ოსტატის სახელი თუ არის ცნობილი?**

— თავმდაბლობით გამოირჩეოდნენ ქართველი ოსტატები, მათთვის უმთავრესი გახლდათ ღვაწლი უფლის მიმართ. ამიტომ ყოველთვის არ თავსდებოდა სავეტორო წარწერები მათ ნამუშევრებზე.

— **რას გვეტყობ ამ ძეგლის გადარჩენის ისტორიის შესახებ?**

— ბარძიმი 1930 წლამდე ინახებოდა ილორის წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესიაში (აქვე ინახებოდა ბედიის მეორე ბარძიმი და მტრედის ფიგურა, რომლებიც, სამწუხაროდ, დაკარგულია. — ავტ.). მერე იგი სოხუმის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში გადაიტანეს. 1951 წელს საქართველოს ხელოვნების მუზეუმში ქართული საგანძურის გამოფენა მოეწყო. მუზეუმის მაშინდელმა დირექტორმა, აკადემიკოსმა შალვა ამირანაშვილმა დროებით, საგამოფენოდ ითხოვა ბარძიმი. როდესაც მისი უკან დაბრუნება მოითხოვეს, გამოფენა ისევ გრძელდებოდა (ხანგრძლივი ექსპოზიცია იყო გათვალისწინებული), ამიტომ ბატონმა შალვამ სოხუმში ბარძიმის ასლი აახლა. ორ კვირაში სოხუმიდან ბედიის ბარძიმის ასლი დაიკარგა(1). ვინ მოიპარა ბედიის ბარძიმის ასლი, არაჲნი იცის. მისი კვალი დღემდე არსად გამოჩენილა! ეს კი იმას ნიშნავს, რომ თუ ბარძიმს დაგაბრუნებდით, იგი უეჭველად დაიკარგებოდა! ამიტომ ძალზე სათუთრი დამოკიდებულება სჭირდება ასეთ ძეგლებს გადარჩენის თვალსაზრისით...

— **ბედიის ბარძიმის ასლი ვინ დაამზადა?**

— ირაკლი ტარიამიშვილმა, მუზეუმის ქიმიკო-

სმა. შემდგომ თეიმურაზ თოდუამ. ეს მეორე ასლი ფონდში გვაქვს დაცული...

— **ბედიის ტაძარი როდემდე იყო მოქმედი?**

— როგორც ჩანს, მე-19 საუკუნეში ბედაი უკვე „უქმ იქნა“ და ამიტომ გადაუტანიათ საგანძური ილორში...

— **თუ არ ვცდებით, 60-იან წლებში ბედიის ბარძიმი განსაცდელს გადაურჩა.**

— და არა მარტო ბედიის ბარძიმი. მაშინდელმა საკავშირო ცეკას გენერალურმა მდივანმა ნიკიტა ხრუშჩოვმა ნება დართო იაპონიის წარმომადგენლობას, ყურადღება გაემხვილებინათ ქართულ კულტურაზე. ერთ დღესაც, სა-

ბედიის ბარძიმი

დაცვის დეპარტამენტში გვითხრეს, აპრელში საერთაშორისო ორგანიზაციების დახმარებით მონიტორინგის ჩატარებას აფხაზეთის მთელ ტერიტორიაზე არსებული კულტურის ძეგლების მდგომარეობის შესახებ წავალდ. თქვენ, მგონი, ერთადერთი ხარო, ვინც თბილისშიც მოღვაწეობთ და სოხუმშიც (გიორგი ანაბაძე სოხუმის უნივერსიტეტშიც კითხულობს ლექციებს. — ავტ.), ამდენად, ამ მონიტორინგში თქვენი ჩართვა, ალბათ, აუცილებელია...

— ჩემთვის ამის შესახებ მხოლოდ მასმედიიდან გახდა ცნობილი. ვფიქრობ, საინტერესო იქნება მონიტორინგის შედეგები...

— **ნუთუ არაჲნი აღმოჩნდა ისეთი, ოჩამჩირეში, ბედიის ტაძარმდე რომ მივლინა და ზუსტი ინფორმაცია მიგვეცა?**

— არავითარი სიმწველე ამაში არ არის. ხალხი გადადის და გადმოდის აფხაზეთში. ენგურის ხიდიდან მანქანით ბედამდე ერთი საათის სავალიც არ არის...

— **მაგრამ ბედიის ტაძარმდე ვერაჲნი მივლინა.**

— მე კი ვთვლი, რომ ეს განაცხადი შეცდომაა, გაუგებრობაა, ინფორმაცია დასაზუსტებელია... ინფორმაციის დასაზუსტებლად აფხაზეთიდან ლტოლვილ მეცნიერებს მივმართე.

თეიმურაზ შიგინაძე, აფხაზეთის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი:

— თუ ეს მართლა გავითვალისწინებთ, ამა სწორედ აფხაზი (მით უმეტეს, ქართველი) არ ჩაიდნდა. სხვათა შორის, ბაგრატის შთამომავალს უწოდებს თავის თავს აფხაზეთის თვითაღიარებული რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრი სერგეი შამბა. ისიც თქვა, როდესაც ქართველები ბაგრატითა გერბს „იგონებენ“, პირველ რიგში მე უნდა მკითხორო... ამიტომ კაცი, რომელიც თავს ბაგრატის შთამომავლად თვლის, მის საფლავს უნდა აფეთქებდეს?

ჯანო ჯანაშიძე, პოეტი, აფხაზეთის განათლების მინისტრი:

— შარშან, სოხუმში დიდი ზეიშით აღნიშნა ბედიის ტაძრის აღშენების 1000 წლისთავი. ამ იუბილეზე ქართველები, რა თქმა უნდა, არ მიუწვევიათ. ბედიის ტაძარს ხომ აფხაზები თავიანთი კულტურის ძეგლად თვლიან...

ბატონმა ჯანო, ისიც გვითხრა, რომ თავის დროზე ლექსიც კი მიუძღვნა ბედიის ტაძარს. ეს ლექსი, ისევე როგორც მისი შემოქმედების დიდი ნაწილი, აფხაზეთის ომის დროს დაიკარგა. პოეტმა ჩვენი „შეკვეთით“ დღევანდელ ბედას ახალი ლექსი მიუძღვნა, რომლის ფრაგმენტსაც სიაშენებით გთავაზობთ:

სუყველაფერი ბედისწერა და სუყველაფერი მართლაც ბედაი, აქ ბაგრატ მეფის ხმალი ელავდა და მზე კოცნიდა ლამაზ ბედაის... აქა სათიბივით მეც ბევრგერ მცელეს, ვეცემი, ვდგები, ვდგები, ვეცემი, აქ გურანდუხტის ცრემლის ნამცეცებს დავალ, დავუტეხ ხელის ცეცხლით...

აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით კომენტარი ვთხოვეთ დადიანების სასახლეთა გადარჩენის ფონდის თავმჯდომარეს **გიორგი კალანდია**:

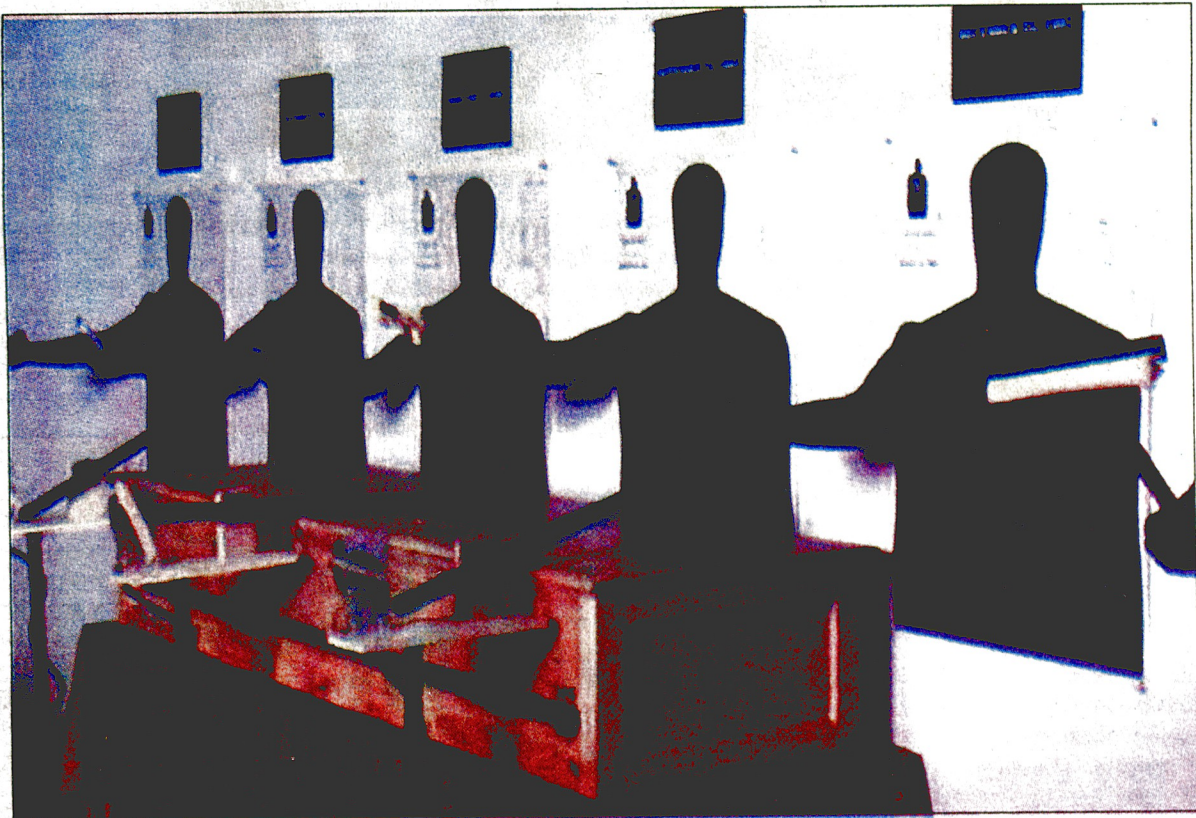
— ფონდის მუდმივი ყურადღების არეალში გახლავთ ის ტყვეები, რომლებიც ისტორიული ოდნის ტერიტორიაზე მდებარეობს. მათ შორისაა ბედაიც, რომლის მიმართ განსაკუთრებული „გართულება“ აქვთ აფხაზებს, განსხვავებით ვთქვათ, ბიჭვინთისა და ლიხნის ტანრებისგან. იმიტომ, რომ ბედიის ტაძარი ერთიანი საქართველოს სიმბოლოდ აღიქმებოდა ყოველთვის და ასეა ახლაც. სოფელ აგუბედიის მოსახლეობა, სადაც ეს ტაძარია, აცხადებს, რომ დასავლეთისა და სამხრეთის კედლები აფხაზებმა მიზანმიმართულად მთლიანად დაანგრეს, რადგან მათზე იყო ქართული წარწერები და ბაგრატ მესამის ერთადერთი ფრესკა... გარდა ამისა, სამი თვის წინ გავრცელდა დაუზუსტებელი ინფორმაცია, — 1888 წელს ილორის ტაძრიდან დაკარგული ბედიის ბარძიმი დაკარგული უნდა იყოს ბედიის ტაძარში და ამიტომ მის მოსაძებნად დაიწყოთ გათხრა. ამ დროს შეურაცხველ ბაგრატ მესამის საფლავი. თუმცა, ამას აფხაზები კატეგორიულად უარყოფენ. რუსლან ქიშმარიამ, გალის ადმინისტრაციის ხელმძღვანელმა, ისიც კი მითხრა, ბაგრატ მესამის საფლავი აქ არასოდეს ყოფილაო(1)... რაც შეეხება ტელეკომპანია „მზის“ მიერ მოპოვებული ინფორმაციის კონსოლიდან ტაძრის ხელოვნების შესახებ, დაზუსტებით ამის თქმა შეუძლებელია. მართალია, კონსოლიდან ტაძრის კონსტრუქციები არ ჩანდა, მაგრამ ხილვადობას ხელი შეიძლება მეტეოროლოგიურმა პირობებმაც შეუშალა...

P.S. დახმარებისთვის ისევე როგორც ლტოლვილებს (მათ ვინაობის გამხელა არ ისურვეს) მივმართე, რომელთაც ახლობლები შევითხარი ოჩამჩირეში და ექსკლუზიური ინფორმაციაც მოგვანდნენ. დაგვამშვიდეს, რომ ბედიის ტაძარზე ისევ თავის ადგილზე დგას ოღონდ ომის წლებში გვარაზანდ შულანძლოლი, საპატრონო და მისაფერებელი. არც ტაძრის ეზო გადაუთხრებია ვინმესი.

ღმერთმა ქნას, ასე იყოს...

ელენე სალარიძე

„ნამების წინააღმდეგ მსოფლიო ორგანიზაცია“ საქართველოს ხელისუფლების ყურადღებას 22 აპრილს გააქვამს ნიკოლეიშვილისა და ვალერი კურტანიძის დაკავებისა და მათი ნამების ფაქტზე ანგარიშს და საქართველოს მთავრობისგან აღნიშნულ ფაქტზე რეაგირებას მოითხოვს.

თამუნა ტაბატაძე

მომხდარის შესახებ დეტალებს აზუსტებს დაზარალებული ლობჯანიძის ადვოკატი ზურაბ როსტიაშვილი, ნამების ფაქტებს ადასტურებს სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტი მაია ნიკოლეიშვილი და კატეგორიულად უარყოფენ დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციის საგამოძიებო დეპარტამენტის უფროსი ჟორა სართანია და გამომძიებელი ნოდარ კაპანაძე.

ოფიციალური ვერსიით, ამ პირთა დაკავება ოპერატიული ინფორმაციის საფუძველზე მოხდა. დაკავებულები ქურდობაში ეჭვმიტანილნი არიან. სამართალდამცავთა განცხადებით, ქურდობა განხორციელდა სწორედ იმ სადარბაზოში, სადაც აღნიშნულ პირთა დაკავება მოხდა. თუმცა ერთ-ერთი დაზარალებულის ადვოკატის, ზურაბ როსტიაშვილის მტკიცებით, ამ პირთა დაკავება სრულიად უკანონოდ მოხდა, რადგან საქმეში რაიმე ნივთმტკიცება და იარაღი აღმოჩენილი არ არის.

დაცვის მხარეს მომხდარის საკუთარი ვერსია აქვს: 2004 წლის 22 აპრილს, დილმის მასივის მე-5 კვარტალის ერთ-ერთი კორპუსის სადარბაზოში დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციელებმა რუსთაველი მცხოვრები 1972 წელს დაბადებული გია ლობჯანიძე და 1978 წელს დაბადებული ვალერი კურტანიძე დააკავეს. ადვოკატის მტკიცებით, შეიარაღებულმა უფორმო მამაკაცებმა ლობჯანიძე და კურტანიძე გარეთ გამოიყვანეს, სასტიკად სცემეს და თბილისის დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონულ განყოფილებაში წაიყვანეს. ამჟამად თბილისის შინაგან საქმეთა სამინისტროს მთავარი სამმართველოს დროებითი დაკავების იზოლატორში მყოფი გია ლობჯანიძისა და ვალერი კურტანიძის დამცველის განცხადებით, ისინი ჯერ დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციის განყოფილებაში, ხოლო შემდეგ პოლიციის მთავარ სამმართველოში სცემეს და აწამეს.

დაზარალებულთა მტკიცებით, ძალადობის მიზნით ტრადიციული იყო – დაკავებულთაგან აღიარებითი ჩვენების მოპოვება. მას შემდეგ, რაც დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციის თანამშრომლები სასტიკი ცემით ვერაფერს გახდნენ, რადგან დაკავებულებმა აღიარებითი ჩვენება არ მისცეს, ადვოკატის ინფორმაციით, ისინი

ნამება ტრადიციული მიზნით

„ნამების წინააღმდეგ მსოფლიო ორგანიზაცია“ მოქალაქე პოლიციელთა დასჯას მოითხოვს

პოლიციის მთავარ სამმართველოში გადაიყვანეს, სადაც მათზე ძალადობა გაგრძელდა. ზურაბ როსტიაშვილის ცნობით, მისი კლიენტები აცხადებენ, რომ ორივე ადგილზე მათ ელექტროდენით აწამებდნენ. კერძოდ, ყუთიდან გამოსულ ორ სადენს ცალ-ცალკე ორივე ფეხის ცერა თითებზე უერთებდნენ, რომელზეც წინასწარ წყალს ასხამდნენ. ლობჯანიძის თქმით, ამ დროს მას აკანკალებდა, გრძნობდა დაჭიმულობას მთელ სხეულსა და კუნთებში. მისი განცხადებით, სადენებს ყურებზეც ახვევდნენ, რა დროსაც განიცდიდა აუტანელ ტკივილს, მხედველობის დაბნელებას, პერიოდულად კარგავდა გონებას, ხოლო პოლიციელები ნიშანდურის სპირტით ასულიერებდნენ. პოლიციელები აიძულებდნენ, დაენერათ აღიარებითი ჩვენება და უარი ეთქვა ადვოკატზე, რასაც მოჰყვა დამატებითი გართულებები, რადგან იგი ცაცია, ხოლო სამართალდამცველები მას მარჯვენა ხელის გამოყენებას სთხოვდნენ.

ზურაბ როსტიაშვილის ცნობით, შინაგან საქმეთა მთავარ სამმართველოში წამებისას ლობჯანიძემ ტკივილისაგან ენა მოიკვნითა, რასაც შედეგად ენიდან ძლიერი სისხლდენა მოჰყვა და თითქმის ნახევარი ლიტრი სისხლი დაკარგა. მას ჯინსის შარვალი სისხლით დაესვარა, რომელიც გახადეს და შემდეგ გარეცხილი დაუბრუნეს, თუმცა შარვალს იქ, სადაც სისხლის ლაქები იყო, კვლავ ატყვია გამოხუნებული ადგილები. ენის მიდამოში ძლიერი ტკივილის გამო 5 დღის განმავლობაში იგი ენას ვერ ამოძრავებდა, ვერ ჭამდა და უჭირდა მეტყველება. საპრობილემო მისთვის

სამედიცინო დახმარება არ აღმოუჩენიათ. ადვოკატის განცხადებით, ლობჯანიძემ მეტყველების უნარობის გამო ვერ მისცა გამამართლებელი ჩვენება, ამიტომ მომხდარის შესახებ ახსნა-განმარტება მხოლოდ ჟესტიკულაციის და მოკუმული პირით გამოცემული ბგერების მეშვეობით შეძლო.

სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტმა მაია ნიკოლეიშვილმა 27 აპრილს დაკავებულებს ექსპერტიზა ჩაუტარა. მისი დასკვნის საფუძველზე: დაკავებულებს სხეულზე აღენიშნებათ დაზიანებები, რომლებიც შესაძლოა მიყენებულია რაიმე მკერავი, ბლაგვი საგნის მოქმედებით. შესაძლოა, ეს დაზიანებები დროის იმ პერიოდსა და იმ პირობებშია განვითარებული, როგორშიც ამას დაკავებულები მიუთითებენ. ნიკოლეიშვილის დასკვნის საფუძველზე, ლობჯანიძეს ზურგისა და მარცხენა წვივის მიდამოებში აღენიშნება ნაჭდევები. ენის ნაებენი დაზიანებები მიყენებულია კბილის მოქმედებით. ლობჯანიძის სხეულზე რაიმე დაზიანება, რომელიც ელექტროდენის მოქმედებაზე მიუთითებს, შემონების მომენტისათვის აღარ აღენიშნა. თუმცა როგორც ნიკოლეიშვილმა განაცხადა, ლობჯანიძის მიერ მოთხოვნილი ელექტროდენით წამების დეტალები და მისი შეგრძნებები ემთხვევა სინამდვილეში ელექტროდენის მოქმედებას. ექსპერტის დასკვნით, კურტანიძეს აღენიშნება ნაჭდევები იდაყვისა და ყურის ბიბილოს მიდამოში. ყურის მიდამოში არსებული დაზიანება, დამოუკიდებელი ექსპერტის აზრით, შესაძლებელია განვითარებულიყო ელექტროდენის მოქმედებით.

დასასრული 84-18 გვარდუა

გიგა ბოკერია მინდობილობას არ ენდობა

დავით თოფაძე

პარლამენტის წევრმა გიგა ბოკერიამ იურიდიული კომიტეტის საკანონმდებლო ინიციატივა გაახმოვანა. მისი განცხადებით, სულ მალე გაუქმდება ავტომატურად მართვის უფლებაზე ჩვეულებრივი მინდობილობის გაფორმების აუცილებლობა.

საერთოდ მინდობილობა ორი სახის არსებობს: გენერალური და ჩვეულებრივი. ამ ეტაპზე უქმდება მხოლოდ ჩვეულებრივი მინდობილობები. ანუ თუ მოქალაქე გადაწყვეტს, რომ თავისი ოჯახის წევრს, ახლობელს ან სულაც მეგობარს ათხოვოს ავტომატისა, ამის გაკეთება მას მხოლოდ ტექპასპორტისა და რა თქმა უნდა, ავტომატის გასაღების გადაცემით შეეძლება და არავითარი ნოტარიული დამოწმება ამას არ დასჭირდება. ძალაში რჩება გენერალური მინდობილობების პრაქტიკა, რადგან ასეთი მინდობილობით მოქალაქე სხვა პირს გადასცემს არა მარტო მართვის, არამედ ავტომობილის გაყიდვის უფლებასაც. ეს მესაკუთრის მიერ მისი ქონების განკარგვის უფლებაა და ამდენად მისი შეზღუდვა არ შეიძლება. თუმცა, გარკვეული შეზღუდვა ჩვეულებრივი მინდობილობებზე მაინც დარჩება. კერძოდ, თუ ნათხოვარი მანქანით საქართველოს საზღვრის გადაკვეთას, ცხიზვალისაკენ ან სოხუმისაკენ გამგზავრებას გადაწყვეტს, მინდობილობის გაფორმება მაინც დაგჭირდებათ და ეს ბუნებრივია, რადგან გატაცებული მანქანების უდიდესი ნაწილი სწორედ ამ მიმართულებით მიედინება და პოლიციას კონტროლის ეს მექანიზმი აუცილებლად სჭირდება.

ამ თითქოსდა მარტივ ინიციატივასაც გამოუჩნდნენ ოპონენტები, რომელთა აზრით, მინდობილობების პრაქტიკის გაუქმება გაზრდის ავტომობილების გატაცე-

ბების რაოდენობას და შექმნის რიგ სამართლებრივ კოლიზიებს. ასე მაგალითად, თუ ავტომობილი, მისი ოფიციალური მფლობელის ნებართვის გარეშე, ოჯახის რომელიმე წევრმა წაიყვანა და რაიმე ინიციატივით შეემთხვა, ასეთ შემთხვევაში ინიციატივის ოპონენტებს მიაჩნიათ, რომ გაართულება დამნაშავეს ვინაობის დადგენა, რადგან მანქანის მფლობელი განაცხადებს, რომ მას ავტომობილი მოჰპარეს და რომ წარმოდგენა არა აქვს, ვინ მართავდა მას. თუმცა გაუგებარია, თუ რატომ არ შეიძლება იმავეს თქმა მინდობილობის არსებობის შემთხვევაში. ასეთი შემთხვევები გამოძიებამ უნდა შეისწავლოს და საქმის ჭეშმარიტება დაადგინოს.

არცთუ დამაჯერებელია იმის მტკიცება, რომ მინდობილობების გაუქმება მანქანების გატაცების რაოდენობას გაზრდის, რადგან ნებისმიერი საქმეში ჩახედული ადამიანი დაგიდასტურებთ, რომ გამტაცებლები ათასი სხვა მეთოდით სარგებლობენ და გატაცების ფაქტის დადგენა მინდობილობის არარსებობით არ ხდება.

პრესის საჩივრების კომისია გარდინის წინააღმდეგ

სარჩელი: პრესის საჩივრების კომისიამ შეისწავლა საკითხი, თუ რამდენად შეესაბამებოდა გარდინის მიერ 2003 წლის 7 აპრილს გამოქვეყნებული მასალის მოპოვების მეთოდები კოდექსის მე-17 (კრიმინალისთვის თანხის გადახდა) მუხლის მოთხოვნებს.

გაზეთმა გამოაქვეყნა სტატია, სათაურით „ჩემთან შედარებით, ის დამწყები თალითა“, რომელშიც ასახული იყო პატიმარ ჯონ უილიამსის დღიურის ეპიზოდები. უილიამსი ამ საპატიმრო დაწესებულებაში ლორდ ჯეფრი არჩერთან ერთად იმყოფებოდა და სტატიაში აღწერილი იყო მათი შეხვედრის დეტალები, აგრეთვე, კარცერის ყოველდღიური და მის მიმართ სხვა პატიმართა დამოკიდებულება.

კომისიამ შეკითხვით მიმართა რედაქციას, რათა დაედგინა, მიიღო თუ არა ავტორმა ანაზღაურება აღნიშნული პუბლიკაციისათვის. კომისიამ მოსთხოვა რედაქციას, დაესაბუთებინა საზოგადოებრივი ინტერესის ხარისხი აღნიშნული თემისადმი და თუ ანაზღაურება გაიცა, ამის აუცილებლობაც აეხსნა.

რედაქციამ კომისიას აცნობა, რომ ბატონ უილიამსს სტანდარტული ჟურნალისტური პონორარი გადაუხადეს, რადგან ის იყო ავტორი და თავს წერით ირჩენდა. საჯარო ინტერესთან მიმართებაში რედაქციამ განაცხადა, რომ საპატიმრო დაწესებულებაში ლორდ არჩერის ყოფნის დეტალები საზოგადოების დიდ ნაწილს აინტერესებდა, რადგან არსებობდა ბრალდებები მის მიმართ პრივილეგიური დამოკიდებულების შესახებ და ამ საკითხის გამოკვლევა, საზოგადოების ინტერესს წარმოადგენდა. რედაქციის აზრით, ჯონ უილიამსის დღიურის გამოქვეყნება იყო უნიკალური შანსი საზოგადოებისათვის, რათა მიეღო ინფორმაცია პირველწყაროდან ანუ იმ ადამიანისგან, რომელსაც უშუალოდ შეხება ჰქონდა ლორდ არჩერის ყოველდღიურ ყოფასთან საპატიმროში. იმავე დროს, გაზეთმა კომისიის ყურადღება მიაპყრო იმ გარემოებას, რომ ლორდმა არჩერმა გამოსცა წიგნი, რომელშიც ის საპატიმროში მისი ცხოვრების სიმძიმეს აღწერდა, ბატონ უილიამსის დღიურის გამოქვეყნება კი შედარების საშუალებას იძლეოდა. რედაქციამ პრესის საჩივრების კომისიის ყურადღება კომისიის წინააღმდეგ გადაწყვეტილებებსაც მიაპყრო, რომელთა

კრიმინალისთვის თანხის გადახდა

დიდი ბრიტანეთის პრესის „პრაქტიკის კოდექსი“ შეიცავს მუხლს, რომელსაც „კრიმინალისთვის თანხის გადახდა“ ჰქვია და შემდეგი შინაარსისაა:

„დაუშვებელია ამბის, სურათების ან ინფორმაციის მოპოვების სანაცვლოდ თანხის შეთავაზება ან გადახდა გასამართლებული ან დანაშაულში მხილებული კრიმინალისთვის ან მათთან დაახლოებული პირებისთვის (რაც შეიძლება მოიცავდეს ოჯახის წევრებს, მეგობრებს, კოლეგებს), გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ინფორმაციის გამოქვეყნება აუცილებელ საზოგადოებრივ ინტერესს წარმოადგენს და რისთვისაც გარდაუვალია თანხის გადახდა.“

აღნიშნული მუხლის საფუძველზე დიდი ბრიტანეთის პრესის საჩივრების კომისიამ არაერთი საჩივარი განიხილა. ქვემოთ გთავაზობთ ზოგიერთ მათგანს:

თანამხად, „პრაქტიკის კოდექსი არ არის შემნილი იმისათვის, რომ ყველა შემთხვევაში, განურჩევლად ობიექტური ვითარებისა, სამუდამოდ აუკრძალოს გასამართლებულს მიღება იმ პირებს, რომლებიც კრიმინალური ქმედებებისათვის იყვნენ მსჯავრდებულნი“. რედაქცია თვლიდა, რომ მათი გამტყუნება გაზეთის საქმიანობაში ჩარევა და ბატონი უილიამსისათვის ადამიანის უფლებათა 1998 წლის აქტით მინიჭებული აზრის გამოსხატვის თავისუფლების შეზღუდვა იქნებოდა.

გადაწყვეტილება: კომისიამ სარჩელი დააკმაყოფილა.

მოტივაცია: კომისიამ დაადასტურა, რომ კოდექსი არ იყო შემნილი იმისათვის, რომ აეკრძალა რედაქციებისთვის პონორარის გადახდა მათთვის, ვინც ოდესმე მართლსაწინააღმდეგო ქმედებებისათვის იყო მსჯავრდებული. კომისიამ განაცხადა, რომ კანონი ად-

გენს რეაბილიტაციის ნორმას და კომისიას მიანიჭა, რომ ეს ყველა ადამიანს ეხება. კოდექსი ასევე არ უკრძალავს მსჯავრდებულს, წეროს საკითხზე, რომელიც მის დანაშაულს არ უკავშირდება. უფრო მეტიც, კომისიამ განაცხადა, რომ დაუშვებელია, აეკრძალოს პირს საპატიმროებში არსებულ მდგომარეობასა და ამ სისტემაში მთავრობის პოლიტიკის შესახებ საკუთარი აზრის გამოთქმის უფლება იმის გამო, რომ ისინი თავად არიან ან ადრე ყოფილან მსჯავრდებულნი.

კომისიამ ასევე გაიზიარა გარდინის პოზიცია საკუთრივ გაზეთისა და ბატონ უილიამსის აზრის გამოსხატვის თავისუფლებასთან და სიტყვის თავისუფლების შეზღუდვის დაუშვებლობასთან დაკავშირებით.

გაზეთის მიმართ კომისიის პრეტენზია იყო არა ის, რომ გაზეთმა ფული გადაუხადა პატიმარს სტატიისათვის, რომელშიც საუბარი

იქნებოდა საპატიმრო ადგილებში არსებულ მდგომარეობაზე (რაც შესაძლოა, საზოგადოების ინტერესებში ყოფილიყო), არამედ ის, რომ რედაქციამ დააფინანსა ცუდი რეპუტაციის ლორდ არჩერის ოპორტუნიტული პუბლიკაცია. საგულისხმო იყო ისიც, რომ პატიმარმა სარგებელი მიიღო იმის გამო, რომ დანაშაულისათვის სასჯელს იხდიდა და მხოლოდ ამიტომ მიეცა საშუალება, თვალი ედევნებინა ლორდ არჩერის ცხოვრებისათვის საპატიმროში. კომისიის აზრით, ეს ვითარება წარმოშობდა წინააღმდეგობას კოდექსის მე-17 მუხლთან მიმართებაში.

საკითხისადმი საზოგადოებრივი ინტერესის არსებობასთან დაკავშირებით კომისიამ განაცხადა, რომ სტატიაში აღწერილი დეტალები (მაგალითად: პატიმართა გაყვანა სხვა ოთახში, როდესაც ლორდი არჩერი საკანში მიჰყავდათ ან მისი კვება სხვა პატიმრებთან ერთად) არ იყო მნიშვნელოვანი და არ ასახავდა საზოგადოებისთვის საინტერესო მოვლენებს. კომისიამ მიიჩნია, რომ პუბლიკაცია უფრო სახასიათო ნარკვევი იყო, ვიდრე საინფორმაციო სტატია.

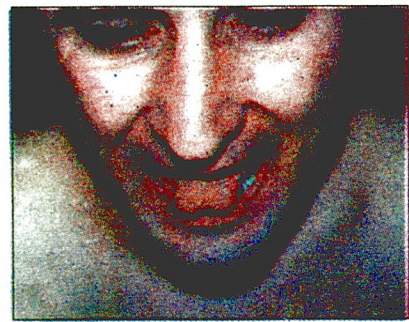
კომისიამ არ გაიზიარა რედაქციის არგუმენტი, რომ პუბლიკაცია ლორდ არჩერის იმ წიგნის საპირწონედ გამოქვეყნდა, რომელშიც ეს უკანასკნელი ციხეში თავის დუხჭირ ყოფას აღწერდა. კომისიამ ყურადღება გაამახვილა იმაზე, რომ აღნიშნულ წიგნში აღწერილი იყო სულ სხვა, განსაკუთრებული რეჟიმის საპატიმრო დაწესებულება. ცხადი იყო, რომ ამ დაწესებულებაში განსხვავებული პირობები იქნებოდა.

კომისიამ აღნიშნა, რომ სხვა გაზეთებში ამავე საკითხზე გამოქვეყნებულ სტატიებზე აპელირება რედაქციის მხრიდან ნათლად მეტყველებდა არა მარტო იმაზე, რომ საკითხისადმი საზოგადოებრივი ინტერესი არსებობდა, არამედ იმაზეც, რომ შესაძლებელი იყო მასალების მოპოვება კრიმინალთათვის ფულადი ანაზღაურების გარეშე. არც ერთ სხვა გაზეთს კრიმინალისათვის ფული არ გადაუხდია. ეს იყო დამატებითი არგუმენტი იმისა, რომ ინფორმაციის მოპოვება, კრიმინალთათვის ფულის გადახდის გარეშე შეიძლებოდა, ხოლო არც გაზეთი და არც ბატონი უილიამსი, თავიანთ უფლებებში შეზღუდულები არ იყვნენ. ბატონ უილიამსს შეეძლო დაენერა, ხოლო გაზეთს გამოეყენებინა დღიური, ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე.

7 აპრილი, 2003 წელი

ნამება ტრადიციული მიზნით

„ნამების წინააღმდეგ მსოფლიო ორგანიზაცია“
მოქალაქე პოლიციელთა დასჯას მოითხოვს

დასასრული.
დასაწყისი 20-17 გვერდზე

დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციის საგამოძიებო დეპარტამენტის უფროსი ჟორა სართანია და გამოძიებული ნოდარ კაპანაძე კატეგორიულად გამორიცხავენ პოლიციაში წამების ფაქტს. მათი განცხადებით, ექსპერტიზის დასკვნაში აღნიშნული დაზიანებები შესაძლოა სხვა არაფერია, თუ არა დაკავებისას წინააღმდეგობის გაწევის შედეგი.

ამჟამად გია ლობჯანიძე და ვალერი კურტანიძე წინასწარი დაკავების №1 იზოლატორში იმყოფებიან და წინასწარი დაკავების სამთვიან ვადას იხდიან. „ლობჯანიძის და კურტანიძის წინასწარი დაკავების იზოლატორში ყოფნა ყოველად უკანონოა, რადგან სასამართლოს გადაწყვეტილება მხოლოდ პოლიციელთა ჩვენებებს ეყრდნობა. ეს გადაწყვეტილება საოლქო სასამართლოში გავასაჩივ-

რეთ, მაგრამ საოლქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო კოლეგიამ გადაწყვეტილება ძალაში დატოვა“, – განაცხადა ლობჯანიძის ადვოკატმა ზურაბ როსტიაშვილმა, რომლის ცნობით, სისხლის სამართლის საქმე წამების ფაქტზე არ აღძრულა და არც აპირებენ მის აღძვრას. დაზარალებულის დამცველს საქმის სამართლიანად გამოძიების იმედი არა აქვს.

დაკავებულთა ფიზიკური და ფსიქოლოგიური უსაფრთხოების დაცვა, მიუკერძოებელი, სამართლიანი და საფუძვლიანი გამოძიების ჩატარება, დარღვევების გამოვლენისა და დამნაშავეთა დადგენისა და დასჯის მიზნით, – სულ ეს არის, რასაც მომხდართან დაკავშირებით, საერთაშორისო ორგანიზაცია საქართველოს ხელისუფლებისაგან მოელის.

ადამიანთა უფლებების დაცვის საპარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარე ელენე თევდორაძე ლობჯანიძისა და კურტანიძის ფაქტთან დაკავშირებით ინფორმაციას არ ფლობს, თუმცა იმ შემთხვევაში მდგომარეობაზე საუბრობს, რომელიც პოლიციის განყოფილებებსა და წინასწარი დაკავების საკნებში კვლავ პრობ-

ლემატურია და ადამიანთა წამებასა და ძალადობაში გამოიხატება. ქალბატონ ელენეს ხელთ არსებული მონაცემებით, ასეთი ფაქტების რიცხვი წინა წელთან შედარებით აბსოლუტურად არ შეცვლილა. „№1 საპრობოლეში გადაყვანილი ყოველი 10 პატიმრიდან 4-ს სხეულის სერიოზული დაზიანებები აღენიშნება, რაც იმაზე მეტყველებს, რომ ადამიანთა წამებისა და ძალადობის ფაქტები საკმაოდ ხშირია“, – აცხადებს ადამიანის უფლებათა დამცველი.

სამართალდამცავი

სტრუქტურების

რეფორმირების

სამოქალაქო მხარდაჭერა

სასამართლო

რეფორმა

„ავაშენოთ

ჩვენი სკოლა“

აქტუალური

საზოგადოებრივი

მოვლენები

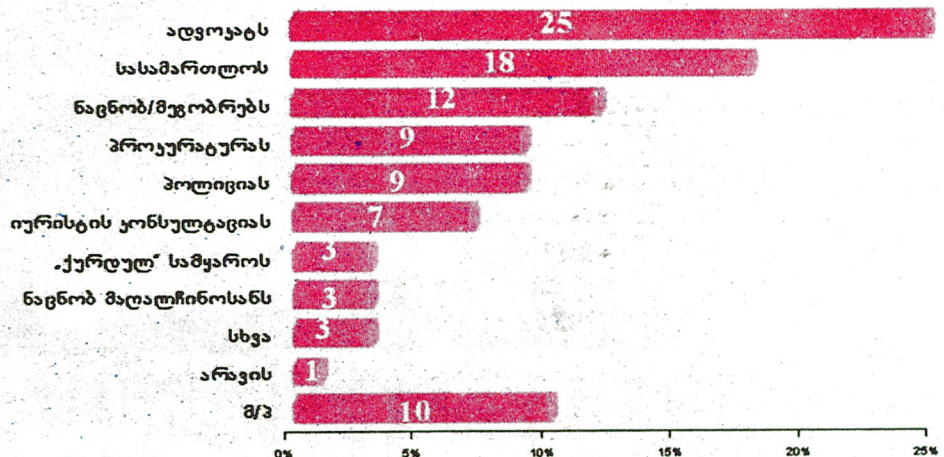
ჩ ვ ე ნ ს ფ ო რ უ მ შ ი
WWW.ALPE.GE

კვლევა განსჯისათვის

საზოგადოებრივი აზრის კვლევა საქართველოს 28 ქალაქსა და 58 სოფელში ჩატარდა. გამოიკითხა 1500 რესპონდენტი.

საზოგადოება და სასამართლო/იურიდიული სისტემა

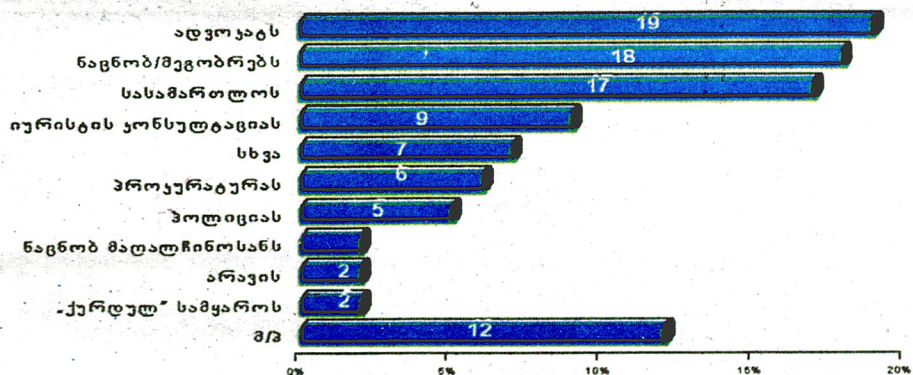
სისხლის სამართლის საქმის გამო

შეკითხვა: რომ გქონდეთ სისხლის სამართლის სადავო საკითხი, მის გადასაწყვეტად რომელ ინსტიტუტებს მიმართავდით?

საზოგადოება და სასამართლო / იურიდიული სისტემა

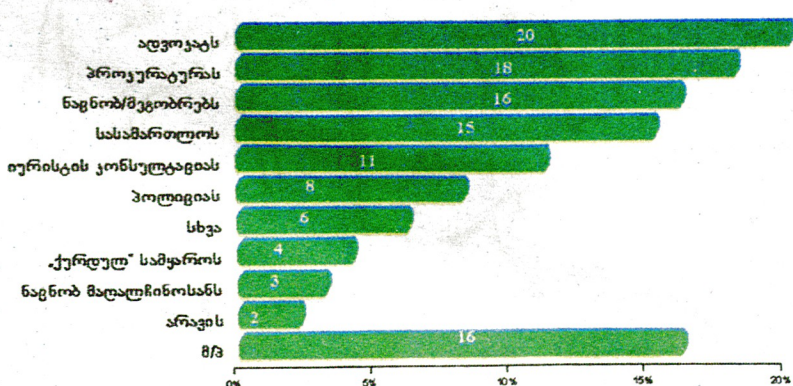
სამოქალაქო ხასიათის
სადავო საკითხის გამო

შეკითხვა: რომ გქონდეთ სამოქალაქო ხასიათის სადავო საკითხი, მის გადასაწყვეტად რომელ ინსტიტუტებს მიმართავდით?

საზოგადოება და სასამართლო / იურიდიული სისტემა

ბიზნესთან დაკავშირებული
სადავო საკითხის გამო

შეკითხვა: რომ გქონდეთ ბიზნესთან დაკავშირებული სადავო საკითხი, მის გადასაწყვეტად რომელ ინსტიტუტებს მიმართავდით?

თუ ქრთამი მოგთხოვს...

იუსტიციის სამინისტრო
ცხელ ხაზსა და ფხიზელ ყურს
გვპირდება

გვანცა ლიპარტელიანი

თუ თქვენ მამჩის ან მოქალაქეთა რეგისტრაციის ბიუროში ქრთამი მოგთხოვს, სასჯელსრულებით დაწესებული ბრძანების ან აღსრულების სამსახურში ციხის კედელით გაუვალ უსამართლობას გადაეყარეთ, დარეკეთ ტელეფონზე: 75 82 21 და ცხელი ხაზის მეშვეობით დაუპირისპირდით იმას, რასაც სახელმწიფო დაწესებულებაში კორუფცია თუ სხვა სახის კანონდარღვევა ჰქვია. ეს გენერალური ინსპექციის ცხელი ხაზია, რომელიც ერთ-ერთი კომპონენტია იმ რეფორმისა, რასაც იუსტიციის სამინისტროს გენერალური ინსპექციის რეორგანიზაცია ჰქვია და მოსახლეობასა და სამინისტროს შორის კომუნიკაციის ახალი

პრევენტივიაზე წარმოდგენილი იყო ცხელი ხაზის პოპულარიზაციის მიზნით შექმნილი სპეციალური ვიდეოკლიპი, პლაკატები და მოქალაქეებისთვის დაბეჭდილი საჩივრის ფორმები, რომლებიც ცხელი ხაზის ეფექტურად ამუშავებას შეუწყობენ ხელს. მინისტრი თვლის, რომ საინფორმაციო საშუალებებში ცხელი ხაზის პოპულარიზება არის ერთგვარი გარანტი იმისა, რომ მოსახლეობა მიიღებს ინფორმაციას ასეთი სამსახურის არსებობის შესახებ და დარღვევების შემთხვევაში მათ მიეცემა შესაძლებლობა, მიმართონ იუსტიციის სამინისტროს გენერალური ინსპექციის ცხელ ხაზს.

გიორგი პაპუაშვილის აზრით, არანაკლებ მნიშვნელოვანია ინსპექციის დაკომპლექტება პროფესიონალი, სპეციალურად მომზადებული კადრებით, რადგან მოქალაქეებთან ურთიერთობისას ბევრი პრობლემა არა მხოლოდ კანონის განზრახ დარღვევის გამო წარმოიშობა, არამედ მისი არცოდნის გამოც, რასაც საჯარო მოსამსახურეთა მხრიდან მოქალაქეების მიმართ ბიუროკრატიული, ანუ არაკეთილგანწყობილი დამოკიდებულება ემატება.

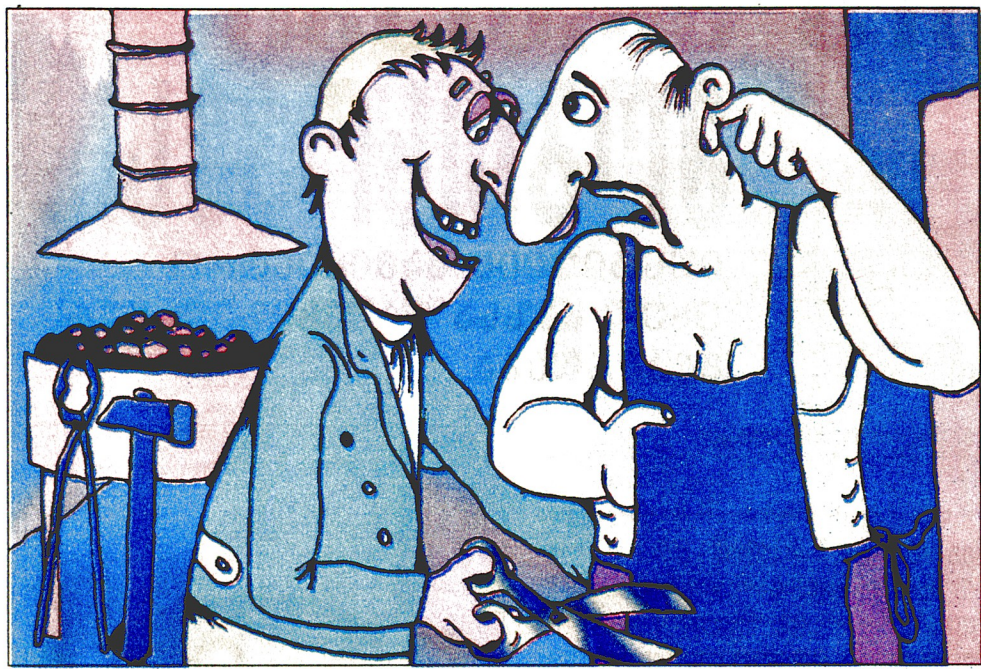
პრევენტივიაზე აღინიშნა ისიც, რომ პროექტი სამოდელო ხასიათს ატარებს და წარმატებით განხორციელების შემთხვევაში, შესაძლებელია მისი სხვა ანალოგიური უწყებების გენერალური ინსპექციებში „ექსპორტირება“. მანამდე კი აკრიფეთ ნომერი, რომელიც იუსტიციის სამინისტრომ თქვენთან კომუნიკაციის დასამყარებლად გამოყო და მიანდინეო ხმა მათ, ვინც რეფორმას დამნაშავე დასჯის გზით გაპირდება.

მეთოდების დანერგვას გულისხმობს.

„ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ სამინისტრომ აამოქმედოს არა მარტო ცხელი ხაზი, არამედ ჰქონდეს სპეციალური კომუნიკაციის საშუალება მოსახლეობასთან. ცხელი ხაზი შესაძლოა დარჩეს შიდაუწყებრივ ტელეფონად, რომელსაც არავინ მიაქცევს ყურადღებას; ცხელი ხაზის მთავარი მიზანი არის ის, რომ სამინისტროს გენერალური ინსპექციამდე მიმავალი ინფორმაცია, იქ მოხდეს მისი დამუშავება და შესაბამისი რეაგირება სამინისტროს მხრიდან“, – განაცხადა იუსტიციის მინისტრმა გიორგი პაპუაშვილმა გენერალური ინსპექციის რეფორმის პროექტის პრევენტივიაზე, რომელიც ამერიკის იურისტთა ასოციაციის მხარდაჭერით ხორციელდება.

მედიკა

მოამზადა სოფო გუკიამ, მხატვარი მამუკა ტყეშელაშვილი

მაგრატელიანი კაცის ზრახვები

ამას წინათ ერთი კაცი მისულა კიევში ერთ მჭედელთან, სადაც ახალი მაგრატლის ნიმუში მიუტანია და უთხოვია, რომ ამისთანა მაგრატელი გამიკეთო. მჭედელს უთქვამს, სამი დღის შემდეგ შემობრძანდი და მზად იქნებო. მოვიდა ის კაცი სამი დღის შემდეგ, მჭედელმა მისცა გამზადებული მაგრატელი და უთხრა, „თუ გიყვარდე, ერთი მითხარი რისთვის გინდა ამისთანა მაგრატელი?“ „მხოლოდ საიდუმლოდ გეტყვიო“, უთხრა უცნობმა კაცმა და თან მიიწია იმის ყურთან და ჩაუჩურჩულა, რომ ეს მაგრატელი საათების ძენკვების ასაჭრელად მინდაო. ცოტა ხნის შემდეგ მჭედელმა მოისტუმრა მუშტარი, შევიდა თავის ცოლთან და უამბო ეს ამბავი. უეცრად ცოლმა ჰკითხა: „შენი საათი რა უყავიო?“ მართლაც მჭედელს საათი აღარ ჰქონდა. აღმოჩნდა, რომ ამ ქურდს მაგრატლის სიმარჯვე პირველად იმის გამჭედისათვისვე დაუმტკიცებია. მჭედელმა პოლიციას უთხრა ეს ამბავი. პოლიციის უფროსს უთქვამს მჭედელისთვის, „სულ არ მეცოდები, რატომ მაშინვე არ გვითხარი, როცა იმ კაცმა თავის განზრახვა გაგანდოო?“ ახლა კიევში თურმე ფურცლები გამოუკრავთ, სადაც იტყობინებიან მაგრატელიან კაცს ერიდეთო.

„დროება“ №11, 1872 წელი

"მიცვალებული" ადვოკატი დააპატიმრეს

თუმცა საზოგადოდ ადვოკატები ეხლა ნეტარებაში არიან, მაგრამ, როგორც სჩანს ხან-და-ხან მათაც უჭირთ საქმე. თურმე ამ დღეებში მოსკოვში ერთ ცნობილ და პატივცემულ ადვოკატს გასამართლება ელოდება. ამ მოსკოველ ადვოკატს თურმე ვალები დაედვა და გადახდის სახსარს კი ვერსად ვერა ხედავდა. იფიქრა, იფიქრა და ბოლოს მოიფიქრა, რომ სიკვდილს მოვიგონებო. მართლაც, ერთმა იმის

ამხანაგმა გამოაცხადა, რომ ამ და ამ ადვოკატმა ბევრ შრომას ვერ გაუძლო და ღმერთს მიაბარა სულიო. დაკრძალვის დღეც დაუნიშნავთ თურმე, ბევრი ხალხი მისულა ყვავილებით, „მიცვალებულის ცხედარი“ საფლავამდე მიუტყლივიათ. ამ კაცის ამხანაგებმა, რომელთაც არა იცოდნენ რა, იმის საფლავზე ჭრელი კანონის წიგნიც გამოახატინეს. ამ დროს ეს ჩვენი პატივცემული ადვოკატი კიევში გაპარულა თურმე და იქ არხეინად დასეირნობდა. ამ ადვოკატს კიევში ხელ-ახლი დაუწყია თავის საქმიანობა, მაგრამ, საუბედუროდ, ერთ სხვა ადვოკატს უცვნიდა თურმე და მოსკოვში შეუტყობინებია. მატყუარა ადვოკატი დააპატიმრეს და კარგადაც დასჯიან თურმე...

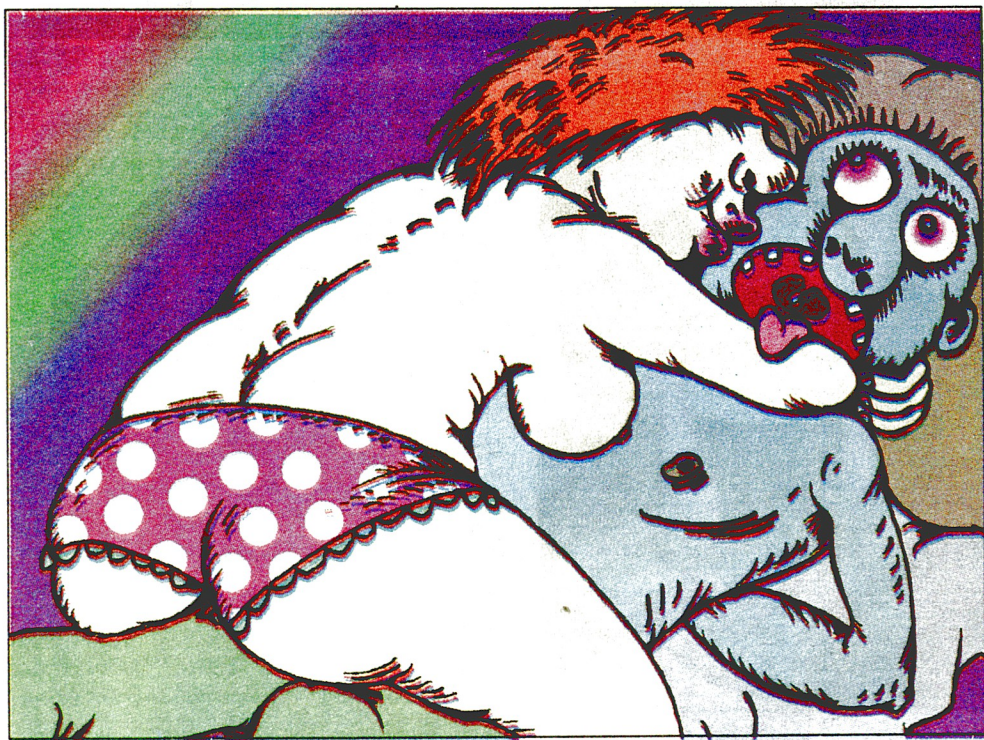
„დროება“ №47, 1872 წელი

კანიბალების თამაში ძვლებით

ერთს სტამბოლელ გაზეთში საშინელ ამბავს იწერებინან: ერთს სპარსეთის ქალაქში ორ დედაკაცს, შვიდი კაცის შემწეობით, სამი კაცი მოუპარავს და შეუჭამია. მთავრობას ეს ამბავი გაუხვია და გადაუწყვეტია, რომ ეს ორი დედაკაცი ჩამოეხრჩოთ, ის კაცები კი საპყრობილეში ჩაეგდოთ და შიმშილით დაეხოცათ. ერთი კვირის შემდეგ რომ შესულან საპყრობილეში უნახავთ, რომ 5 იმათგანს ორი თავის ამხანაგი შეუსანსლავეთ და ისხდნენ არხეინად და იმათი ძვლებით რაღაც უცნაურ თამაშობას თამაშობდნენ.

„დროება“ №27, 1872 წელი

ხუმრობით მკვლელობა

ქალაქ ორიოლში ერთი ახირებული მკვლელობა მოხდა: ერთხელ ერთი იქაური გლეხი და იმის ცოლი მარტო დარჩნენ თურმე სახლში; ცოლმა რაღაც თამაშობა მოიგონა და ამნაირად თავს იქცევდნენ. ამ თამაშობის დროს, ცოლმა ხუმრობით ჯერ ორივე ხელები შეუკრა ქმარს უკან და მერე აგრეთვე ხუმრობით ყელში წაუჭირა ხელი და თან გაგიჟებით კოცნიდა თურმე. მაგრამ ბოლოს ხუმრობას თავი დაანება და მართლა დაახრჩო. ოლქის სასამართლო ექიმების დამონებით, დარწმუნდა, რომ ამ დროს ეს ქალი სრულ ჭკუაზე არ იყო იმდენად გარდარეულად უყვარდა ქმარი, ამიტომ ეს ქალი სასჯელისგან გაათავისუფლეს.

„დროება“ №47, 1872 წელი

ჩანართი დაფინანსებულია ევროპის კავშირის მიერ.

ჩანართში გამოქვეყნებულ მასალებზე პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ავტორებს და გათი პინარსი არ უნდა იქნას გაგებული როგორც ევროკავშირის ოფიციალური პოზიცია.

ასოციაცია ALPE

მისამართი: თბილისი, ალ. ჭავჭავაძის ქ. 8/33

ტელ.: 996512, 922914 ფაქსი: 920596, E-mail: office@alpe.ge, www.alpe.ge

ლია თ.-ს დაუსრულებლად შეუძლია გაგრა-ში გატარებულ ბავშვობასა და ყმანვილქალო-ბაზე ლაპარაკი, გასახსენებელი კი, მართლაც ბევრი აქვს...

— ჩემი მშობლები 17-18 წლისანი იყვნენ, როცა დაქორწინდნენ. არდადეგები დაშენე-ბოდა თუ არა, გაგრაში გავრბოდი, რადგან ჩემთვის სწორედ ის სამი თვე გახლდათ უმ-ნიშვნელოვანესი. ორივე ოჯახის პირველი შვილი-იშვილი მე ვიყავი და როგორც შეეძლოთ, მანებიერებდნენ.

მაშინ, როცა უზნის გოგო-ბიჭები ერთად

ური კარგი უშოვია ოდესაში, ამიტომ არ აპირებ-და გაგრაში დაბრუნებას. თუმცა, — ძლივს ამოთქვა, — თუ შენ გამოყვები, დაბრუნებაზე შეიძლება ვიფიქროო. გავკირვება ვერ დავმალე და ნავებინე კიდევ, — დედიკოს აღარ ეკითხ-ები? იქნებ ის ნებას არ გრთავს-მეთქი... გაჩუმება არჩია. იმ ორი კვირის მანძილზე (სანამ ორივე იქ ვიყავით) აღარ შევხვედრებოდით... შემდეგ წელიწადს აღარ ჩავედი გაგრაში, მეუღლე დამეღუპა ავტოავარიში. 1988 წელს ბებია გარ-დაშეცვალა, ივნისის ბოლო იყო... არ ვიცი, ვინ გააგებინა საშას ბებიაჩემის სიკვდილი, სამძიმა-

აგროგენ, ზღვაზე მზის ბილიკის

ყვარა სკრილს ასრულავსო

რი მითხრა, დაკრძალ-ვას დაესწრო, მერე ნა-ვიდა, მაგრამ აგვისტოს 10-ში ისევ ჩამოვიდა... ერთ საღამოს შინ მო-მავითხა. ძღვენი მოართ-ვა ბაბუას, ცოტა ხანს ესაუბრა, მერე კი მო-მიბრუნდა და მითხრა, — აივანზე გავიდეთ, სალაპარაკო მაქვსო. გა-ყვევი... კვლავ ცოლობა მთხოვა, სოხუმის საა-ვადმყოფოში სამუშაოდ გადმოვდივარ, იქნებ ახლა მაინც იფიქრო ჩემზეო. უარით გავისტუმრე. მასზე ფიქრს მთხ-ოვდა! განა არ იცოდა, გამუდმებით რომ მას დატრიალებდა ჩემი ფიქრი? ძალიან კარგადაც იცოდა, მაგრამ მე მაინც არ შემეძლო მასთან ერთად ყოფნა. მაშინ მეგონა, დედამისის გულს ვერასოდეს მოვიგებდი. თითქოს მიმიხვდა საშა... მოგვიანებით მეგობარი მომიგზავნა, — დედა-ჩემის გამო თუ იკავეს თავს, ეგ წუღარ აფიქრებ-სო...

შევიკრიბებოდით, ჩვენ შორის სულ არ იგ-რძნობოდა დაძაბულობა. ამაზე ლაპარაკიც კი არასოდეს ყოფილა: ეს ქართველია, ეს რუსი, ის კი — აფხაზიო. ხანდახან რუსულად ვსაუბრობდით, აფხაზურად მესმოდა, მაგრამ უფრო ქართულად ვლაპარაკობდით.

მე გვარებს შეგნებულად არ დავასახელებ, რადგან „რალა-რალაცებს“ ვითვალისწინებ, სახელებს კი დავტოვებ, დარწმუნებული ვარ, ვინც მე და „მას“ გვიცნობს, ვინც იცის, ან ყურმოკრული აქვს ჩვენი ამბავი — ყველა მიხ-ვდება, ვინ ვინ არის!

ალექსანდრეს დედა, ნინა, აფხაზი იყო, ექიმი-თერაპევტი გახლდათ, ძალიან გოროზი და მკაცრი. ალექსანდრეს საოცარი რიდი ჰქონ-და დედისა... დრო გადიოდა, ჩვენ ვიზრდე-ბოდით. მეათე კლასში ვიყავი, ალექსანდრე საყვარელში გამომიტყდა. სულ ველოდებო-დი, რომ ადრე თუ გვიან ეს მოვლდებოდა, რადგან იქაური მეგობრები მეუბნებოდნენ, საშას უყვარხარო... და მიუხედავად ამისა, მაინც გამიკვირდა — სიტყვებს ძლივს უყრიდა თავს, ძალიან ლელავდა, როცა მელაპარაკებოდა...

მალე ყველამ გაიგო ჩვენი სიყვარულის ამ-ბავი. საშას დედას არაფერი გამოუხატავს, თუმცა ყოველთვის ვგრძნობდა მისგან სიცივეს. სიტყ-ვაძუნსი ქალი გახლდათ, მაგრამ ერთხელ ერთ-ერთ მეზობელთან დასცდა (აღბათ შეგნებუ-ლად თქვა, რადგან იცოდა, ის მეზობელი ჩვენი ახლობელი იყო); საშა ახალგაზრდაა, სანამ ცოლს მოიყვანს, ათას გოგოსთან გაივლის. გოგოს პატირონმა იკითხოს, თორემ მე არაფერი მაქვს სანაღვლო, თანაც ვიცი, ჩემი შვილი ქართველს არ მოიყვანს ცოლადო... მეორე დღესვე მოუ-ტანეს ამბავი ბებიამეშ: ასე და ასე თქვა ნინამო. გაელტა ბებია: მაგას კუდი წუ აქვს გაბზევილი, თორემ ინანებს, რადგან, როგორც ვიცი, საშას ძალიან უყვარს ჩემი შვილიშვილიო. ბებიას ეგონა, ამ დროს მეძინა, მაგრამ ყველაფერი გავიგონე. საშა ერთი წლით უფროსი იყო ჩემზე. იმ წელს ამთავრებდა სკოლას. 1977 წელი იდგა. რამდენიმე დღე აღარ შევხვედრებოდით, მაგრამ, მერე თვითონ მოვიდა და გავკირვებულმა მკითხა, — რატომ აღარ გამოდიხარ უზანშიო?

მეცადინეობაში შევიღო ხელს-მეთქი. რალაც იქვია და — გინდა თუ არა, მითხ-არი, რა გჭირსო. აღარ დაეუშალე... გადა-ფიქრდა, თუმცა არაფერი უთქვამს... მერე, ისევ ჩვეულებრივად გაავარტყელით ურთიერ-თობა. თითქმის ყოველ საღამოს გავდიოდით სანაპიროზე და დიდხანს ვუშვრდით ჩამავა-ლი მზის ბილიკს. ორივეს გვჯეროდა, რომ „ბილიკის“ გაქრობამდე თუ სურვილს ჩავუთქ-ვამდით, აუცილებლად აგვისრულდებოდა. ჰოდა, ვოცნებობდით დაუსრულებლად...

ჩვენი ოცნებები არ აცხადდა, ზღვაში ჩაიკარ-გა, მაგრამ სიყვარული დარჩა... იმ ზაფხულს, დედამისმა საშა ოდესაში, თავის დასთან გაისტუმრა. იქ სამედიცინოზე ჩააბარა საშამ. თავდაპირველად, სწორად მწერ-და, მერე... მითხრეს, უკრაინელი გოგო შეირ-თო ცოლად, დედამ და დეიდაც აიძულესო... ძალიან განვიცადე საშას დაკარგვა... 1983 წელს მეც გავთხოვდი. ზაფხულობით კვლავ ჩავდიოდი ბებოსთან. შორიდან ვიგებდი სა-შას ამბებს.

ორი წლის მერე შემთხვევით შევხვდით მე და საშა ერთმანეთს... მას თავისი გოგონა ჰყავ-და ჩამოყვანილი, მე ჩემს შვილთან ერთად ვიყავი გაგრაში. დავიბნით ერთმანეთის დასახვანზე, თუმცა, უბრადა რალატომ უნდა ყოფილიყავ-ით? იქვე ჩამოვხვდით და კარგა ხანს ვი-საუბრეთ. თურმე ცოლს გაშორებია, სამსახ-

ჩემზეო. უარით გავისტუმრე. მასზე ფიქრს მთხ-ოვდა! განა არ იცოდა, გამუდმებით რომ მას დატრიალებდა ჩემი ფიქრი? ძალიან კარგადაც იცოდა, მაგრამ მე მაინც არ შემეძლო მასთან ერთად ყოფნა. მაშინ მეგონა, დედამისის გულს ვერასოდეს მოვიგებდი. თითქოს მიმიხვდა საშა... მოგვიანებით მეგობარი მომიგზავნა, — დედა-ჩემის გამო თუ იკავეს თავს, ეგ წუღარ აფიქრებ-სო...

უზანი რალაცის მოლოდინში გაისუსა, ყვე-ლას აინტერესებდა, რით დამთავრდებოდა ჩვენი ურთიერთობა. აღარ მინდოდა იქ გაჩერება. მოკვიდე ბაბუამეშს ხელი და თბილისში დავე-რუნდი.

მოგვიანებით გავიგე, რომ სოხუმის საა-ვადმყოფოში ქვევინს არევამდე მუშაობდა საშა. მერე კი მოსკოვში გადავიდა. ბოლო წლებში მოსკოვში ბევრმა ჩვენმა საერთო ნაცნობმა დაიღო ბინა. ერთმა ჩემმა ძველმა მეგობარმა გამაგებინა საშას მოსკოვური ცხოვრების შესახ-ებ: მას რუსი ქალი შეურთავს ცოლად, კვლავ გოგო გასწენია, რომლისთვისაც ლიანა (ჩემი სახელი) დაურქმევია. ძალიან უნდოდა თურმე გაგრაში დაბრუნება, მაგრამ ისევ, როგორც ბევრი შეგნებული აფხაზი, საშაც იმეორებს: მანამ არ დავბრუნდები, სანამ ქართველებიც არ დაბრუნდებიანო...

— **საშა გიყვარდათ. მაშ რატომ უთხარი უარი, ნუთუ მარტო იმის გამო, რომ დედამისს არ სურდა ქართვე-ლი რალაო?**

— მთავარი მიზეზი მართლაც ეს იყო, თანაც არ მინდოდა, ჩემს ვაჟს მამინაცვლი ჰყოლო-და, არადა ვიცი, საშა ჩემს შვილს არაფერს მოაკლებდა. გარდა ამისა, დღემდე გული მტ-კივა, რომ პირველმა მან თქვა ჩემზე უარი, წავიდა ოდესაში და ცოლიც შეირთო.

— **შეცდომებისგან არავინაა დაზღ-ვეული.**

— შეცდომა არ ერქვა იმას, რაც საშამ ჩაიდინა. ეს იყო შეგნებულად გადადგმული ნაბიჯი, ახლობლების საამებლად გაკეთებული. რაც შეეხება მიტყუებას, მე კარგა ხანია ვაპატიე, წინააღმდეგ შემთხვევაში, მასთან საუბარსაც ვერ შევძლებდი. მისი ცოლობა კი, უბრალოდ, არ შემიძლია.

— **მეუღლე გიყვარდათ, ალბათ!**

— რა თქმა უნდა. ის ხომ ჩემი შვილის მამა იყო.

— **მას მერე საშა არ გინახავთ?**

— არა. ამ რამდენიმე თვის წინ დედამისი გარდაიცვალა. მინდოდა სამძიმარზე ჩასვლა, მაგრამ დედაჩემმა მიჩრია, არ ნავსულიყავი. არ ვიცი, რამდენად სწორად მოვიქციე, ალ-ბათ მაინც ჯობდა, რომ როგორმე მომეხერხ-ებინა იქ ჩასვლა.

— **საშას რომ კვლავ ეთხოვა თქვენთვის ცოლად, რას იზამდით?**

— ლია დაფიქრდა, მერე კი მითხრა: — ძნელია ამაზე პასუხის გაცემა, თუმცა ალბათ ვეღარ ვეტყვოდი უარს, მაგრამ ესეც ბედისწერაა, რომ მე არ ნავედი. თანაც საშას ხომ ცოლ-შვილი ჰყავს...

— **თქვენი სურვილი?**

— ჩემი სურვილი — ბებია-ბაბუის სახლის დაბრუნებაა. სხვათა შორის, არც დაუ-წევთ, არც დანერგულა. ახლა სხვები ცხ-ოვრობენ, აფხაზები... იმედი მაქვს, რომ აფხ-აზეთი აუცილებლად დაგვიბრუნდება. იქნებ სასწაულიც მოხდეს და... მზის ბილიკის ყურე-ბისას ჩათქმული სურვილი ამიხდეს...

მარინა ბაბუნაშვილი

ჩვენ გვჩვენებს მის დაკარგვას ვერ გაღაპიბან...

„44 წლის ქალი ვარ. ოცი წლიდან მიყვარ-და ერთი ბიჭი — ლამაზი, ახოვანი, მაგრამ იმდენ გოგოს უყვარდა, რომ ჩემს გრძნობას ვერ ვამყლავებდი. როცა მან ცოლი მოიყვანა, ოჯახის შექმნაზე აღარც მიფიქრია. ჩემი ცხ-ოვრების არსი სკოლა და მოსწავლეები გახდა. გავიდა 22 წელი. ამდენი წნის მანძილზე არ მინახავს, ამ ორი წლის წინ კი, წყალტუბოში ახლობლის დაკრძალვაზე შემთხვევით შევეყარე. მოტყეილი და მობერებული მეჩვენა. თბილად შემხვდა — ჩვენ ხომ სკოლელები ვიყავით. მე კი მის დანახვაზე ელემენტალური მომივიდა. მაშაბო თავისი ამბავი — პირველ ცოლს მალე გაშ-ორებია, მასთან ერთი გოგონა ჰყოლია, მეო-რესთან — ვაჟი გასწენია. რვა წლის შემდეგ ავტოავარიში მოხვედრილა და მარცხენა ფეხი მოუკვეთათ. ინვალიდს აღარ გასწერებია ცოლი. დარდით გალოთებულა. ამის გამო საავადმყო-ფოში დაუწვენიათ... ახლა უმუშევარი ვარ, და და სიძე რომ არ მესმარებოდნენ, შიმშილით მოვკვდებოდიო... ვუყურებდი თვალებში მას და გული მიკვნესოდა: ნუთუ, ესაა ის კაცი, რომელიც მთელი ცხოვრება ისე მიყვარდა და რომლის გამოც გაუთხოვარი დავრჩი-მეთქი. გარეგნობა წლებს და დარდს წაეღო, ხასიათიც აღარ უჩანდა ისეთი მტკიცე და ურყევი, მაგრამ

ვიგრძენი, რომ კვლავ მიყვარდა. მომიწა, გუ-ლახდილად მეთქვა ყველაფერი... გაოცებული მისმენდა... ერთად დავბრუნდით თბილისში. მას შემდეგ ჩვენი ურთიერთობა გამყარდა, თუმცა მეგობრულს არ გასცილებია. არადა, მიწა ჩემ გვერდით იყოს, მასზე ვზრუნავდე, ვუვლიდე... ამას წინათ ფილტვების ანთება გაურთულდა და ლოგინად ჩავარდა. დღეში სამჯერ მივ-დიოდი და ნემსებს ვუვუჭებდი. ბოლოს, მოთ-მინების ძაფი გამიწყდა და ვუთხარი: ან შენ გადმოდი ჩემთან, ან მე გადმოვალ, აღარ შემ-იძლია ცალ-ცალკე ყოფნა-შეთქი. დანადვლიან-და. ბოლოს, სვედიანად მითხრა: მე ახლა იმ მდგომარეობაში ვარ, ბედნიერებას ვერ მოგანი-ჭებ. მიყვარხარ და ამიტომ შენგან შორს უნდა ვიყოო. ატირებული წამოვიდი იქიდან... ერთი თვის მერე დამირეკა. კვლავ თბილად შევხდი, რადგან მიხვდით, მის ხელმეორედ დაკარგვას ვერ გადავიტან. ვგრძნობ, მასაც არ შეუძლია ჩემ გარეშე...

მირჩიეთ, როგორ მოვიქცე. ნუ გაგელიმე-ბათ — რა დროს ამის სიყვარულიაო. მერწმუ-ნეთ, ცხოვრება სწორედ 40 წლის მერე იწყება.

თქვენი ერთგული მკითხველი ლია თ.

საზენიანი თავენი

1 კგ თევზი განშინდეთ, ბასრი დანით ამოჭერთ ზურგის ნაწილი მთელ სიგრძეზე, მსხვილად დაჭერთ, გამოაცალეთ ძვლები და შიგნეული ისე, რომ ნაჭრებმა ფორმა არ დაკარგოს.

ზურგის ანათალი, 1 თავი ხახვი, 50 გ დამბალი და განურული თეთრი პური გაატარეთ ხორცსაკეპში, შეა-ზილეთ 1 ცალი კვერცხი, მარილი, წინაა და ცოტა ზეთი.

გამოტენეთ თევზის ნაჭრები მზა მასით. ქვაბში ჩააწყვეთ თხლად დაჭრილი 1 თავი სტაფილო და 1 პატარა თავი ჭარხალი, ბოსტნეულზე ფრთხილად დაალაგეთ თევზი და დასახით იმდენი წყალი, რომ დაიფაროს. ჩაუმატეთ მარილი და წინაა — გემოვნებით. ადუღეთ თავლია ძალიან ნელ ცეცხლზე ნახევარი საათი. მზა კერძი ამოალაგეთ თხელ ლანგაზე, მოასხით განუ-რული ბულიონი, მორთეთ სტაფილოს ნაჭრებით და რომელიმე მწვანელით.

ბაქაბაბა დაიღუპა ოჯახი...

მეგობარს დაფურცე. ყურმილი მისმა ქმარმა აიღო — შენს დაქალს არ სცალია, ესპანეთს „ბალეშნიკობსო“. უტებ ვერ გავიგე, რას გულისხმობდა. თურმე ჩემი მეგობარი ფეხბურთში ევროპის ჩემპიონატს ადევნებდა თვალს, რომელიც „დაუფსო“ კიდევ ფეხბურთის ტრფიალმა. ესპანელების მოულოდნელი მარცხის გამო გვარიანი თანხა წაგო ტოტალიზატორში. ორიოდე დღის წინ ფეხბურთზე „გადარული“ ორი მშვენიერი ქალის საუბარს ვუსმენდი. არ ვიცი, რისი ბრალია, მაგრამ ფაქტია, ქალები უკვე არა მარტო ჩაცმის სტილით და ცხოვრების წესით, ფეხბურთის სიყვარულითაც ემსგავსებიან მამაკაცებს. მეტიც, „უფოკრავენ“ კიდევ.

მარაბი (42 წლის): — ფეხბურთის მაგარი ფანი ვიყავი. ტოტალიზატორშიც მა-გრად მიმართლებდა, მაგრამ ეშმაკმა დედა კი-ნალამ მიტირა. მოგებით გათამამებული ფსონების და თანხების რაოდენობას თანდათან ვზრდი-დი. რაც მეტ გაბედულებას ვიჩენდი, მით უფრო მეცარებოდა ხელი. მშავაცემმა მიშველეს. ფეხ-ბურთზე სიტყვის თქმის უფლებასაც არ მა-ძლევდნენ. განვიკურნე, მაგრამ რა, ცოლი, რომელ-იც კინალამ გამცილდა ამ უბედურების გამო, თვითონ დაავადდა ფეხბურთით და ტოტალ-იზატორით. ბექშემის ტრფიალით ფეხბურთის მოყვარული გახდა. მერე მასაც შეუწინა ეშმაკი, ტო-ტალიზატორში მივიდა და

ნატა (28 წლის): — ქალების უმრავლესო-ბას ფეხბურთი იმდენად არ უყვარს, რამდენადაც ფუ-ლის მოგების სურვილი ამოძრავებს. წელს მაინც გა-დაირიგნენ ქალები. ტოტალიზატორებში მეო-ნი, ეგენი უფრო მეტნი არიან, ვიდრე მამაკაცე-ბი. ჩემს მეზობლად ორი და ცხოვრობს და უნდა ნახოთ, რა დღეში არიან ფეხბურთის ყურებისას, თანაც სახლში კი არა, ტოტალიზა-ტორებში და კაცებივით იგინებიან, შინ გვიან ბრუნდებიან, მეორე დღეს კი გამწარებულები არჩევენ მატჩებს. რაც ევროპის ჩემპიონატი დაიწყო, გადაგვარდნენ.

ნინო (23 წლის): — ჩემს დაქალებს კედლებზე მსოფლიო ფეხბურთის ვარსკვლავე-ბის უზარმაზარი პლაკატები აქვთ გამოქიმუ-ლი. ერთ-ერთმა ლამის კერპად გაიხდა რობ-ერტო ბაჯო და პაოლო მალდინი. ტოტალიზა-ტორების ბუშმა ეგენიც დაინტერესა. ყავასა და პანქოზე მკითხაობენ საფეხბურთო გუნდების ნაგება-მოგებას. მერე კი გარბიან და ფსონს დებენ. მხოლოდ ერთხელ მოვიცარათ ხელი, მა-გათ რომ ჰკითხო, მკითხაობა შევლით, სინამდ-ვილეში იმდენად კარგად ერკვევიან ფეხბურთ-ში, რომ ცოდნის და ინტუიციის წყალობით

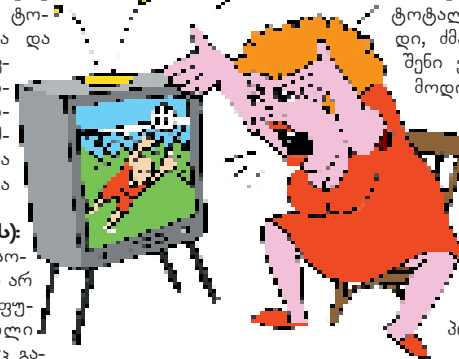
აკეთებენ სწორ გათვლებს. ზოგჯერ ვფიქრობ ხოლმე, ნეტავ რას დაეძებს საქართველოს ფეხ-ბურთის ფედერაცია მწვრთნელებს უცხოეთში, როცა აქ ჩემი დაქალების სახით შესანიშნავი კანდიდატურები ჰყავს-მეთქი. თავიც და მხარც მაგარი მწვრთნელები იქნებოდნენ. ისე, მგონი, ქალი მწვრთნელი ურიგო არ უნდა იყოს. სხ-ვანაირად მოუსმენენ და დაუჯერებენ ჩვენი ბიჭები.

თავენი (37 წლის): — ქალებმა აშკარ-ად გვაჯობეს ფეხბურთის გულშემატკივრობა-ში, თანაც რალაც უცნაური ადამათი ხვდებიან თამაშების მოსალოდნელ შედეგებს. ტოტალიზატორში ფსონს ვდედ-დი, მშავაცის ცოლმა მითხრა, — შენი ვარაუდი არ გაამართლებს. მოდი, ეგ თანხა შუაზე გაყავი, მეორე ვარიანტი ჩემი რჩევით შეადგინე და ფული ამბავიც დადე, აუცილებლად მოიგებო. არ დაუჯერე — რა ეს-მის-მეთქი. ნეტავ დამე-ჯერებინა, ისე ავსიდე თ ყველაფერი კარგი, როგ-ორც ჩემი მშავაცის ცოლის პროგნოზი გამართლდა.

ლაზა (21 წლის): — ფეხბურთში ევროპის ჩემპიონატმა ერთი მა-გარი გოგო გამაცნო. ტოტალიზატორში ერ-თად ვუყურებთ ხოლმე ფეხბურთს. მაგარი ფანი ინგლისის, მე იტალიის ფანი ვიყავი, მაგრამ იმდენი მელაპარავა ინგლისელი ფეხბურთელების ღირსებებზე, რომ ალბიონელებიც შემაყვარა და თავისი თავიც. ახლა ის საღამომის ფეხ-ბურთის საყურებლად და ფულის მოსაგებად დადის ტოტალიზატორში. მე კი ფეხბურთი სულ აღარ მაინტერესებს და მხოლოდ ლიკასთან შესახვედრად მივდივარ.

ნინო (40 წლის): — ვინც ეგ ფეხბურთი მოიგონა, იმას დაედოს ჩემი ცოდო. მთელი დღის ნაშრომ-ნაწევლები, შინაც ვერ ვისვენებ. დღის 4 საათამდე ტელევიზორი გუგუუნებს. მეორე დღეს ლოთივით გაბრუებული მოვდი-ვარ სამსახურში. ეს თამაში 4 წელიწადში ერთხელ არისო, — მამშვიდებს ქმარი. თვითონ რა ენადლე-ბა, დღისით დაიძინებს. მე კი ჩემი მეშარტება, როდემდე შეიძლება გაგრძელდეს ეს?

ეკა ლომიძე

„ტელე-იმედის“ საკვირაო გადაცემა „დროებაში“ ნახაზმა კადრებმა ფერადი ქართველთა შესახებ ტელემაყურებელთა უმრავლესობის მსგავსად შოკი, ცრემლი და ტკივილი მომგვარა. დიდხანს ვფიქრობდი იმ ადამიანზე, რომელმაც არა მარტო საკუთარი, არამედ წინაპართა ოცნებაც აისიდა — საქართველოში დაბრუნდა, მაგრამ სამოთხეში მოხვედრის იმედი გაუცრუვდა, ცხოვრებაშიც ხელმოცარულ კაცად აქცია და დღეს სამშობლოში დაუცველი, დანარჩენი ქართველებით გაჭირვებული, ხსნის გზას ისევ ირანისკენ დაადგა. ასე მგონია, ჩვენი დიდი წინაპრები საფლავში გადაბრუნდებოდნენ, ეს რომ ენახათ. ვერასოდეს დავეინწყებ ვერც იმ ბუქას სახეს, რომელიც სულ პატარა ჩამოუყვანიათ ფერეიდნიდან, ახლა კი ჯან-ლონით სავე ვაჟაცი სევდიანად მისჩერებია ფოტოს, რომელზეც ფერეიდნის ხრიოკი მთებია გამოსახული და ოთხი საუკუნის წინ გადასახლებულ ქართველ-

მათთან ურთიერთობისას მიხვდები, რას ნიშნავს ქართველობა

თა ძელები განისვენებს. ბუქას თვლებში უკვე იგრძნობა ფერეიდნის ნოსტალგია. თითქოს იქ არის მისი ნამდვილი სამშობლო. არადა იქ, შორეულ ფერეიდანში ქართველები კვლავ ოცნებობენ საქართველოში დაბრუნებაზე. ორი მათგანი თავარა შვის ქვეშ გაშლილ ტრამპლეზე დღესაც ფეხით მოდის სამშობლომდე. ისინი ზუსტად 40 დღეში იხილავენ „აღთქმულ ქვეყანას“, არ იციან, როგორ შეეცდებიან მათი ქვეყანა, მაგრამ მაინც მოდიან ცისარტყელას სხივებში „განბანდნის“. გთავაზობთ ინტერვიუს „დროებას“ კორესპონდენტ **გაბა ასათიანთან**, რომელიც ჯერ ისევ ფერეიდნული განცდების ტყვეობაშია.

— 8 დღის განმავლობაში ვიმყოფებოდი ირანში. იქაური წეს-ჩვეულებებით ძალიან დავითრგუნე. მე და ოპერატორი სკამის დანახვას ვნატოვდით. უაფეგო სახლებში მხოლოდ ხალიჩებია მოფენილი. პირველ ღამეს, როცა იატაკზე გაშლილ ფარდაზე ფერეიდნული ქალების გვერდით ვინეცი, ვფიქრობდი, რომ ეს არასოდეს დამავიწყდებოდა. ირანი ძალიან მძიმე ქვეყანაა, მაგრამ რაც ვნახე და განვიცადე, ღირდა წვალეზად, რომ იგი მაყურებელამდე მიმეტანა. ქართველებისთვის ქართველების სიტყვა მიმეწვდინა.

— **გაგვაცნა ცისარტყელას ამბავმა, ნუთუ მართლა სფერათ, რომ მის ქვეშ გაძრობა საკმარისია საქართველოში დასაბრუნებლად?**

— ირანში წვიმა იშვიათობაა, ცისარტყელას გამოჩენა კი — სასწაული, ამიტომაც გააიგივეს ამ სასწაულთან სამშობლოში დაბრუნების სირთულე. თუ უდაბნოში ცისარტყელას ქვეშ გაძრობა შეიძლება, მაშინ საქართველოში ჩამოსვლაც შესაძლებელია — ირანშენს ოდითგანვე. მაგრამ რა, კაცი, რომელიც მთელი ცხოვრება ოცნებობდა სამშობლოში დაბრუნებაზე, „გაძვრა ცისარტყელაში“, ოცნებაც აისიდა. აქ ჩამოვიდა და იმის მაგივრად, რომ მოეფერებოდით, თათარი დავუბახეთ... ჩემი აზრით, რაღაც ძირფესვიანად გვაქვს შესაცვლელი ცნობიერებაში. სიკეთითა და კაცთმოყვარეობით სახელგანთქმულები ზოგჯერ უაზროდ დვარდნიან ვართ. ეს მტკიცა და მეშინია იმ ბიჭების გამო, ახლა თავარა სიცხეში რომ მომუშაობენ საქართველოსკენ. ვიხივე, ახლა ნუ წახვალთ, სიგრილეში ნადით-მეთქი. არა, ასე უფრო ტკბილი იქნება სამშობლოსთან შეხვედრა. ისინი საოცარი ქართველები არიან. ღვინის სმა ეკრძალებათ და შუაგულ ირანში, იქ, სადაც ბალახიც ძლივს ხარობს, ვაზს ახარებენ. ისინი ორთოდოქსი მუსლიმანები არიან. წუხან, ჩვენი წინაპრების საფლავი აღარ გვაქვს, კულტურას და ადათს ვკარგავთ. ერთდერით, რაც არ დაგვიკარგავს, მშობლიური ენაა. ამის თქმა იქ გილიოტინაზე ნებით ასვლის ტოლფასია.

— **არ გაგიჭირდათ მიმე სამოსის ტარება?**

— სიტყვით ვერ გადმოგცემთ, რას განვიცდიდი. მეჩეთში უნდა შევსულიყავით გადასალეზად. მძლოლი მანქანიდან გადავიდა, ქალის წინდები მიყიდა და მითხრა, ხელებზე ჩაიცვიო. გავოგნდი, რატომ-მეთქი. მეჩეთში ხორცი თითქმის არ უნდა გიჩინდესო. სერიოზული კომპლექსი გამიჩნდა იქ ყოფნისას. იმ მძიმე ქვეყანაში ჩემთვის ღვინის სასწაული იყო ქრისტიანული ეკლესიის დანახვა... იგი მიტოვებული და გაპარტახებული იყო, მაგრამ მაინც ჯვარი-

ანი. მაშინდინათა სამყაროს შუაგულში ჯვარი რომ დავინახე, სიზმარში მეგონა თავი. არც მე და არც ოპერატორი ეკლესიურები არა ვართ, მაგრამ ჯვრის დანახვისას ბუნებრივად დავვარდით მუხლებზე და თავვანი ვეცით. როცა ეკლესიას მივეახლეთ, ასე გვეგონა, სამშობლოს მოვკიდეთ ხელი, მაშინ სხვაგვარად შევიგრძენით სამშობლოს სიყვარული.

— **როგორ მოხდა, ჯვარი რომ დატოვეს ირანელებმა?**

— ირგვლივ სომხები ცხოვრობენ და მათ მოახერხეს ამის შენარჩუნება. სამწუხაროდ, იქ ქრისტიანი ქართველები აღარ არიან. თუმცა, იქაური ქართველები, მიუხედავად იმისა, რომ ყველაზე მტკიცე მუსლიმანებად და კანონმორჩილებად ითვლებიან, ყველაზე უკეთ იცავენ იქაურ ადათ-წესებს, ვენახებსაც ძელებურად უვლიან. ეტყობა, გენეტიკური კოდი თავისას შერბება. ქართულ ენას „დედას ენას“ ეძახიან, რადგან მას დედა ასწავლის. ფერეიდანში ერთმანეთთან სულ ქართულად ლაპარაკობენ. პურზე

ჰგონიათ, რომ ჯვარი საქართველოა, სალოცავად კი... მეჩეთში დადიან

ჯვარს სახავენ და ჰგონიათ, რომ ჯვარი საქართველოა, სალოცავად კი... მეჩეთში დადიან.

— **ქართველი შაჰიდების შესახებ რას გვეტყობა?**

— შაჰიდი თავდადებულს ნიშნავს. შაჰიდები ირან-ერაყის ომში იბრძოდნენ და ირანისთვის დადეს თავი. მათ საფლავებთან, შორეული ისტორია ცოცხლდებოდა და გონებაში ზარივით რეკდა სიტყვები: „სულ სხვის ომებს ვენიერებოდი“ და... დღესაც ვენიერებთ. ალავერდიხანი უნდოდათ გამახსენდა, ქართველთა მზე-თუნახავების ბედი წარმოვიდგინე ირანელი შაჰების პარახანაში და ბოლმა შემომაწვა. როცა შაჰ-აბასის საფლავი ვნახე, ნიშნისმოგებით გავიფიქრე, — სისხლისმსმელი, შენ თითქმის აღარავის ახსოვხარ. შენგან გაუბედურებული ქართველთა შთამომავალნი კი სამშობლოში ბრუნდებიან.

— **მაია, ალბათ უმძიმეს რეჟიმში გინვდათ მუშაობა იმის გამოც, რომ ქალი ხართ...**

— რა თქმა უნდა. ისლამური დამოძღვრის სამინისტროს ნებართვის გარეშე იქ ვერაფერს გააკეთებდით. პატარა ვიყავი, როცა გურამ პატარაიას ფილმი „შორია გურჯისტანამდე“ ვნახე. იქიდან მოყოლებული, სულ ვოცნებობდი ფერეიდანში წასვლაზე. ბედნიერი ვარ, რომ ოცნება ამისრულდა.

— **იქაურებისთვის რას ნიშნავს გურჯობა?**

— გურჯობა ფერეიდნული ქართველებისთვის მძიმე ტვირთიც არის და დიდი ბედნიერებაც. ზოგს წარმოადგენს კი არ აქვს, რას ნიშნავს გურჯობა. მაგრამ იცის, რომ გურჯია და გაუთვითცნობიერებული სიამაყით წარმოთქვამს ამას. ფერეიდნულ ქართველებს ჩვენი იქ ყოფნის დროს ლაზეთიდან მოუვიდათ სიყვარულით აღსავსე წერილი. წერდნენ — ჩვენც ქართველები ვართ, იქნებ ურთიერთობა გავაბათ ერთმანეთთანო. უნდა გვახსოვდეს, რომ იქ, შუაგულ ირანში ცხოვრობს ხალხი, და რომ მათთან ურთიერთობისას მიხვდები, რას ნიშნავს ქართველობა. მათ ფოტოებში ნახაი ესკიზების მიხედვით შეიკერეს ჩოხები და „სულიკოს“ სიმღერის დროს გულზე ისე უდევთ მარჯვენა, თითქოს საქართველოს ჰმისს მღერიანო, თუმცა ამ ჩოხებით ქუჩაში გამოსვლა ეკრძალებათ.

— **გასაოცარია საიდის ქართული სკოლა. იქ სპარსულთან ერთად ქართულსაც სწავლობენ.**

— როცა სპარსულ სკოლებში არდადეგები იწყება, ქართულ სკოლაში მიდიან ბავშვები... საიდი ცნობილი პიროვნებაა ირანში. იგი ყველა ქართველ ბავშვს ასწავლის მშობლიურ ენას. თუმცა, არასდროს ყოფილა საქართველოში. მისი შეგირდებივით ტკბილად ნათქვამი „აი ია“ არასდროს მომისმენია.

— **საქართველოში მიმდინარე პროცესების შესახებ თუ იციან რამე?**

— თითქმის ყველაფერი. ცდილობენ უფროს ქართულ ტელეგადაცემებს. რამდენიმე ოჯახში კედელზე სტალინის, გამსახურდიას, შვეარდნაძის და სააკაშვილის ფოტოები ვნახეთ. მათთვის მნიშვნელობა არა აქვს, ვის რა შეეშალა, ამბობენ, ჩვენთვის მთავარია, ყველა მათგანი რომ ქართველია და ყველა იცნობსო. ძალიან უყვართ ქართველი ფეხბურთელი ჯაბა მუჯირი, რომელიც ირანის გუნდში თამაშობს. სენსაცია მოვახდინეთ ირანში. ქალს სტადიონის ტრიბუნებზეც ეკრძალება შესვლა. მე კი დამოძღვრის სამინისტროსგან ნებართვა მივიღე და ფეხბურთის მაჭის დავესწარი. მერე ჯაბა სტადიონზე ჩავიყვანე, იქ ჩავწერე. ამაზე ერთი ამბავი ატყდა და იქაური ტელევიზიითაც კი გადასცეს — ირანის ისტორიაში უპრეცედენტო ფაქტი მოხდა, ქალი სტადიონის მიწაზე ჩავიდა. იქ ქალთან ხელის ჩამორთმევაც კი არ შეიძლება. თუმცა, ქართველები ამ წესს არღვევდნენ იმის აღსანიშნავად, ჩვენ ირანელები არა ვართ და ხელს მხურვალედ მართმევდნენ დიდი სიყვარულის ნიშნად.

„რა დროს ომია, ხალხო!“

კი... ომიდან დაბრუნებულმა ჩემი ადგილი ვერ-სად ვიპოვე და სულიერი სიმშვიდისთვის მონასტერს მივაშურე... მერე ისევ ჩვეულებრივ ყოფას დავუბრუნდი და კინალამ გზას ავცდი...

— **ალბათ დიდი იყო ცდუნება, გზიდან გადაგეხვიათ. ჩვენი თაობის წარწერა რომ „დაკარგულ თაობად“ იქცა.**

— ალბათ ასეც მოხდებოდა, რომ არა დუტა, გაი გოგიაშვილი და ლევან წულაძე. ბატონმა ლევანმა ხელი მოჰკიდა, როგორც გზაბანულს, შთამაგონა, რომ მომავლის რწმენა არ უნდა დამეკარგა. ახლა ამ სიტყვებს სიამაყით ვამბობ, რადგან ლევან წულაძემ ერთი კახა აბუაშვილი კი არ გადაარჩინა, არამედ იმედი, რომელსაც მე სხვებს გადავცემ.

— **თქვენი სიმღერა, საუბრის ტონი ისეთ შთაბეჭდილებას ტოვებს, თითქოს ცხოვრებამ დაგცალათ.**

— რა თქმა უნდა, დამალა, ისევე როგორც თითქმის მთელი ჩვენი თაობა... ბევრმა ვერ გაუძლო ამ დარტყმას, აირია ცხოვრება. აღარ მინდა იგივე განმეორდეს. ახლა მარტო აღარ ვარ, შვილები მყავს. უკვე ყველაფერი მათთვის მინდა და... რა დროს ომია, ხალხო!.. გაი-ლიმეთ, ღიმილმა და სიყვარულმა გაგვაბოოს.

— **თქვენ და მერაბ ნინიძე პარტიზონებში ხართ სპეცტაქში „ვენეციური ვაჭარი“. კლიმატი ერთად როგორ მოხვდით?**

— მერაბი შარშან რომ ჩამოვიდა, მითხრა, რეპს მეც ვუსმენო. გამიხარდა, ჩემი სიმღერები მოვასმენინე, მათ შორის ესეც — „რა დროს ომია, ხალხო!..“ მოეწონა. შევთავაზე, ერთად ხომ არ ჩავგვეწერა-მეთქი. რატომაც არაო — მითხრა და ჩვენერთ სიმღერა. მერე მერაბი ისე წავიდა, კლიპის გადაღება ვერ მოვახსნარი. ამჯერად ეს საქმე ბოლომდე მივიყვანეთ.

— **გარემოებათა გამო, „რა დროს ომია, ხალხო!“ დროულად გამოვიდა, თითქოს საგანგებოდ შეიქმნა.**

— ალბათ ასეცაა. ომმა დიდი ტკივილი დატოვა ჩემში, სხვებშიც. როგორც არ უნდა უმკურნალო ამ ტკივილებს, ბოლომდე ვერ მოაშუშებ. საბედნიეროდ, ღვთისა და კეთილი ადამიანების წყალობით, ჩემში ტკივილი ლექსებად და მუსიკად იქცა. მე არაფერს ვეძებ განსაკუთრებულს, შეიძლება უბრალოდ ჩემს ჭიას ვახარებ, მაგრამ მინდა ხალხმა იფიქროს, რომ აგრესიაში სიკეთე არ არის, არც ბოროტე-ბასთან ბოროტებით ბრძოლას აქვს აზრი. მხოლოდ სიყვარულს შეუძლია ჩვენი გადარჩენა.

— **როგორც ვიცო, ომში თავდაც იბრძოდით.**

— სკოლის დამთავრების შემდეგ თეატრალურ ინსტიტუტში ჩავაბარე, აფხაზეთში სიტუაცია რომ აირია, აკადემიური ავიღე და ომში წავიდი. არც მინდა იმ დროზე ლაპარა-

გვერდი მოამზადა ეკა ლომიძემ

შაქითხვა აქიშ

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც უღრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელები ხომ თქვენი გამოხმაურება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

მყავს 3 წლის ვაჟი, დაბადებიდანვე ძლიერი ოფლიანობა ახასიათებს, ამიტომ ხშირად ცივდება. ტემპერატურა ნორმალური აქვს. ხელით შეხებისას კი კანი ცივია და სველი. წამდაუნწი უსველდება მაისურები. ექიმის რეკომენდაციით დაგვალეწინე კალციუმი და მისი შემცველი პრეპარატები, D ვიტამინი. ოფლიანობა სანდახან უმცირდება, მაგრამ დროებით. მიიჩნეო, კიდევ რა საშუალება გამოვიყენო? შეიძლება თუ არა, ეს გენეტიკური იყოს?

ერთგული მკითხველი

საინტერესოა, ჰქონდა თუ არა ბავშვს რაქიტის სხვა ნიშნები (კბილების ამოჭრის დაგვიანება, ყიფლიბანდის გვიან დახურვა, ძვლების დეფორმაცია). კალციუმის დეფიციტი მართლაც ერთ-ერთი ყველაზე ხშირი მიზეზია პათარების ოფლიანობისა. ზოგჯერ მშობლები დეფიციტის შესავსებად იყენებენ კალციუმის ისეთ პრეპარატებს (მაგალითად, კალციუმის გლუკონატს), რომლებშიც ეს მინერალი საკმაოდ მცირე რაოდენობითაა. ასეთი პრეპარატების მცირე ხნით და მცირე დოზებით დანიშვნა, ფაქტობრივად, არავითარ შედეგს არ იძლევა. როდესაც კალციუმის დეფიციტის ნიშნები ამკარაა, უმჯობესია, კალციუმის ქლორიდის 10%-იანი ხსნარი მიეცეთ. მწარე გემოს გამო პათარებს ის არ უყვართ, თუმცა ეფექტი მისი მიღებისას უფრო შესაძლებელია. იმის დადგენა კი, აქვს თუ არა ბავშვს კალციუმის ნაკლებობა, სისხლის სპეციალური ანალიზით შეიძლება.

აუცილებლად გაუკეთეთ პათარას სისხლის საერთო ანალიზი — ოფლიანობა ანემიასაც (სისხლნაკლებობას) ახასიათებს. თქვენ აღნიშნავთ, რომ ოფლიანობა ხშირად ხდება ხოლმე გაცივების მიზეზი. გამორიცხული არ არის, სასუნთქი გზების ქრონიკული პათოლოგია (მაგალითად, ქრონიკული ტონზილიტი ან ბრონქიტი) იყოს გაძლიერებული ოფლიანობის მიზეზი, ამიტომ ამ მიმართულებით პედიატრმა ბავშვი საგულდაგულოდ უნდა გამოიკვლიოს.

დღეს პათარებში საკმაოდ ხშირია ფარისებრი ჯირკვლის ფუნქციის დარღვევებიც, რომლებიც ასევე შეიძლება იყოს ოფლიანობის მიზეზი. ბავშვს იოდის დეფიციტი რომ არ განუვითარდეს, მის ყოველდღიურ რაციონში უნდა შევიტანოთ ამ ელემენტის საჭირო დოზა. ამისთვის კი, ინტენსიურად ჩართეთ რაციონში იოდირებული პროდუქტები.

ხშირი გაცივების თავიდან ასაცილებლად პათარას აუცილებლად უნდა აუმაღლოთ იმუნიტეტი. ამ მიზნით შეგიძლიათ გამოიყენოთ მცენარეული პრეპარატები (იმუნალი), თავლი.

ვარ 45 წლის მამაკაცი. ბავშვობიდან რევმატიული ორგანიზმი მაქვს. ბოლო სამი წელია, უწყვეტად ვიკეთებ ბიცილინ-5ს და რევმატიზმისგან დავისვენე, მაგრამ ვატყობ, რომ იმუნური სისტემა დამთერგუნა, საზარდულის მიდამოში სოკო მანუხებს. მინდა, შევწყვიტო ეს პრეპარატი. როგორ მოვიქცე?

პატივისცემით მკითხველი

ბიცილინ-5 გახანგრძლივებული მოქმედების ანტიბიოტიკი გახლავთ. თუ სამი წელია იკეთებთ მას, ბუნებრივია, სოკოვანი დაავადება დაგეგმართებოდათ. საინტერესოა, თვითნებურად იტარებთ მკურნალობას თუ ექიმის მითითებით.

ნუთუ გგონიათ, რომ დასაშვებია, თავად გადანყვიტოთ ასეთი სერიოზული მკურნალობის ტაქტიკა? რევმატიზმის დროს ანტიბიოტიკოთერაპია ჩაწვევების პროცესის გამწვავების ფაზაში, ესე იგი, მაშინ, როცა ანთებითი სინჯები დადებითია (სისხლი ჩნდება C რეაქტიული ცილა, ედსი აჩქარებულია, ლეიკოციტები — მომატებული). თუ რევმატიზმი რემისიის ფაზაშია გადასული, ბიცილინოთერაპია და ანტირევმატიული საშუალებებით მკურნალობა მხოლოდ გაზაფხულ-შემოდგომაზე შეიძლება დაგენიშნოთ პროფილაქტიკის მიზნით, ისიც — მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ამას ექიმი ჩათვლის საჭიროდ. ასე რომ, გირჩევთ, დროულად მიმართოთ გამოცდილ თერაპევტს ან რევმატოლოგს. მინდა გაგაფრთხილოთ, რომ სოკოვან ინფექციას შეუძლია რევმატიზმზე არანაკლები უსიამოვნება მოგიტანოთ, ამიტომ ამ პრობლემის სასწრაფო მიხედვაც აუცილებელია.

კუჭის მფაიანობის დაქვეითების გარდა, რამ შეიძლება გამოიწვიოს ქრონიკული აშლილობა? შეიძლება თუ არა, მენსტრუაციის დროს კუჭი ამეშალოს? თუ წამალს ვსვამ, კარგად ვარ, თუ არა — სულ აშლილი მაქვს. ვარ დიაბეტიანი, ინსულინიდამოკიდებული. თუ არსებობს რაიმე სალხური მეთოდი მფაიანობის მოსამატებლად? პრეპარატებით რამდენჯერმე ვიმკურნალე, მაგრამ უშედეგოდ.

თქვენი ერთგული მკითხველი

ჰიპოაციდურმა (დაბალი მჟავიანობით მიმდინარე) გასტრიტმა მართლაც შეიძლება გამოიწვიოს ფაღარათი, მაგრამ ეს ერთადერთი მიზეზი როდია.

კუჭის აშლილობა შეიძლება უკავშირდებოდეს ნაწლავების პათოლოგიას (ენტერიტის, კოლიტის, დისბაქტერიოზის, ფერმენტულ პათოლოგიების (როდესაც ორგანიზმს აკლია მომწელებელი ფერმენტები), სანალვე გზების დაავადებებს (დისკინეზიებს, ქოლესტატიტს), პანკრეატიტს. ასე რომ, ჯერ დიაგნოზი უნდა დაზუსტდეს, რისთვისაც გასტროენტეროლოგს უნდა მიმართოთ.

მენსტრუაციის დროს ფაღარათის გაძლიერება იმის ბრალია, რომ საშვილოსნოს ტონუსის მომატების გამო ნაწლავთა პერისტალტიკაც იმატებს. ამ შემთხვევაში გარკვეულ როლს ნეეროგენული ფაქტორიც თამაშობს.

ჩემს მეუღლეს დაახლოებით 14 წელია ანუხებს თავის უნებლიე მოძრაობა (ენ. ტიკი). მაინტერესებს, იკურნება თუ არა ეს დაავადება და ვის მივმართო. წინასწარ გისდით მადლობას.

მ.6.

ტიკი კუნთების უნებლიე, სწრაფი სტერეოტიპული კლონური შეკუმშვაა, რომელიც გარეგნულად ძალიან წაგავს მიზანდასახულ მოძრაობას. ტიკები ძლიერდება უარყოფითი განცდების დროს და ქრება დაძაბული მუშაობისას. ადამიანს ნებით (ძალდატანებით) შეუძლია დათრგუნოს ეს უნებლიე მოძრაობები. მარტივი ტიკები ვლინდება თვალის, თავის, მხრის, სახის, პირის მუსკულატურაში. ტიკის მექანიზმი უმთავრესად ნეეროზულია, თუმცა ზოგჯერ მიზეზი ნეირომედიატორული (ნერვული იმპულსის გადაძვეში ნივთიერებების) ცვლის დარღვევაა.

ტიკების სამკურნალოდ იყენებენ საძილე საშუალებებს, ტრანკვილიზატორებს, იშვიათად — ნეიროლეპტიკებს. თუმცა მათი მიღება თვითნებურად დაუშვებელია — კონსულტაციისთვის ნეეროლოგს უნდა მიმართოთ.

ვარ 35 წლის მამაკაცი. მარცხენა ბეჭის არეში ტკივილები მანუხებს. გადავიღე კარდიოგრაფია, მაგრამ არავითარი დარღვევა არ აღმომაჩნდა. მითხრეს, რომ მაქვს რადიკულიტი ბეჭის არეში. ვერტიკალურ მდგომარეობაში ხელების გაშლისას ბეჭისა და გულმკერდის არეში ტკივილს ვგრძნობ. მარცხენა მხარეს გულმკერდშიც მწხვლეს. გთხოვთ, გამარკვიოთ, რადიკულიტის ბრალია ყოველივე ეს თუ სხვა რამ დარღვევისა.

ა.ლ.

გულმკერდსა და ბეჭში ტკივილების დროს პირველ რიგში უნდა გამოირიცხოს გულის და ფილტვების (პლევრის) პათოლოგიები. თუ ამ მხრივ ყველაფერი რიგზეა, მაშინ შესაძლოა თქვენი ჩივილები დაკავშირებული იყოს მიოზიტთან (კუნთების ანთება), ნევრიტთან, გულმკერდის მალეების ოსტეოქონდროზთან, დისკოზთან. გირჩევთ, მიმართოთ ნეეროლოგს. დიაგნოზის დასაზუსტებლად დაგჭირდებათ გულმკერდის რენტგენოგრაფია.

მომამზადა თამარ მამაცაშვილმა

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადაწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიტრის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალობა“ მოგაწოდოთ. ჟურნალმა უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამოხმაურებაც პოვა საზოგადოებაში. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 60-გვერდიანია.

როგორ მოვუაროთ ფეხებს...

თუ ფეხებში დაღლილობას, სიმძიმეს გრძნობთ და სიარულიც გიჭირთ, გაითვალისწინეთ ჩვენი რამდენიმე რჩევა:

1. დაღლილობისა და სიმძიმის შეგრძნებისას, ფეხები ასწიეთ მაღლა და 2 წუთის განმავლობაში ფეხის ტერფები ფრთხილად ამოძრავეთ. თუკი მთელი დღე გინევთ მჯდომარე საქმის კეთება, ფეხები დაანევთ სპეციალურ პატარა სკამზე.

2. ცნობილია, რომ ფეხის ტერფებზე ბევრი მნიშვნელოვანი ბიოლოგიურად აქტიური წერტილია. ამიტომაც, ფეხის ტერფების მასაჟი (წრიული მოძრაობით) აუზრუნველს საერთო გუნება-განწყობილებას და ხსნის ფეხებში სიმძიმის შეგრძნებას.

3. ფეხების დაღლილობის შეგრძნებისას, ქავილისა და წვის დროს, ფეხის ტერფებში შეიზილეთ „ცივი“ ბალახებიდან რომელიმე: პიტნა, ბარამბო ან კატაპიტნა.

4. დაძაბული და დამღლელი დღის შემდეგ აავსეთ აბაზანა 20°C წყლით და იარეთ

ყოველდღიური ხმარებისთვის ფეხსაცმლის ქუსლი არ უნდა აღემატებოდეს 3-5 სმ-ს.

თუ იღვიძებთ ფეხების ტკივილით ან ფეხის კრუნჩხვით, ასეთი არასასიამოვნო შეგრძნების მიზეზი შესაძლოა იყოს: კალციუმის დეფიციტი, ბრტყელ-ტერფიანობა, ვენების ვარიკოზული გაგანელება... და ჩვეულებრივი გადაღლა სპორტის ან მძიმე ფიზიკური დატვირთვის შემდეგ. პირველ რიგში უნდა მიირთვათ კალციუმით მდიდარი პროდუქტები, კერძოდ, ხაჭო. ძილის წინ დაიზილეთ ფეხის კუნთები. წაისვით მალამო ან ზეთუნის ზეთი და მსუბუქი მასაჟი გაიკეთეთ ქვემოდან ზემოთ. დილა-სალამოს, ძილის წინ, ოთახში წინდებით იარეთ, შემდეგ დაჯექით სკამზე და იქნით ფეხები. სასარგებლოა თბილი აბაზანები ფეხებისათვის. კრუნჩხვის დროს დაიზილეთ დაჭიმული ადგილი, რომ გააძლიეროთ სისხლის მიწოდება და შეამციროთ შეტევის დრო.

დობრო სოფტი №6

დიაგნოზი — სიახლის პანაჟი პიკაში

ძველ ექიმებს არ ჰქონდათ აპარატურა, რომლის საშუალებითაც სწორ დიაგნოზს დასვამდნენ. სამაგიეროდ, ისინი ყურადღებით აკვირდებოდნენ ადამიანს და ამის საფუძველზე შეეძლოთ ეთქვათ, თუ რა სჭირდა — მაგალითად, ავადმყოფს მათ წინ უნდა გაეცლო.

ჩვენც შეგვიძლია საკუთარ თავზე გამოვცადოთ დიაგნოსტიკის მათეული მეთოდი, თუ ყურადღებას მივაქცევთ ჩვენი სიარულის მანერას:

— თუ მხრები თითქოს წინ არის ოდნავ

სოკო პარგო გყავი ან იზრდება...

უძველესი მცენარეული მიკროორგანიზმი — სოკო ბინადრობს ნიადაგში, ხეებში, მცენარეებსა და ცხოველებში. ბევრი მათგანი დედამიწაზე გაჩნდა 150 მილიონი წლის წინ. ისინი ძალიან სიცოცხლისუნარიანები არიან. მათი სპორები ნაპოვნი იქნა ეგვიპტის ფარაონის ტუტანხამონის აკლდამში. მათ შორის ძალიან ბევრს შეუძლია გამოიწვიოს სოკოვანი დაავადება — კანის, თმის, ფრჩხილების, ღორწონის გარსის. ამ მეტად უსიამოვნო დაავადებების გამომწვევი ძალიან ბევრი მიზეზია:

1. ანტიბიოტიკების მიღება;
2. ქრონიკული დაავადებები;
3. დაქვეითებული იმუნიტეტი;
4. გადატანილი დაავადებანი.

ბოლო ხანებში სოკოვანი დაავადებების ფართოდ გავრცელების მთავარ მიზეზად ცუდ ეკოლოგიას მიიჩნევენ, რომელმაც მართლაც შეარყია ადამიანის ჯანმრთელობა.

მიკოზების ერთ-ერთ სახეს ფეხების ტერფების სოკოვანი დაავადება წარმოადგენს, რომელსაც სამედიცინო ლიტერატურაში უწოდებენ რუბრომიკოზს (ან ემიდერმოფიტს). ამ დაავადების თანამგზავრია: ქავილი, წვა, ფეხის თითებს შორის განითლება, კანის აქერცვლა, სკდომა, ბუშტუკების გაჩენა. ეს სოკო შეიძლება გაჩნდეს ფრჩხილებშიც (განსაკუთრებით მაშინ თუ ის დაზიანებულია).

ფრჩხილის სოკოსგან — ინოქომიკოზისგან განკურნება ძალზე რთულია, (მისი მკურნალობა გრძელდება 3-დან 6 თვემდე). ეს დაავადება უფრო დამახასიათებელია ზაფხულისთვის, ვიდრე წლიწადის სხვა დროებისთვის, რადგან წლის ამ დროს ყველაზე მეტად მწვავდება ეს ინფექცია, ეს არც გასაკვირია — სიცხიან ამინდში ფეხის ტერფები მეტად ოფლიანდება და ღია ფეხსაცმელიც ხელს უწყობს ფეხების სოკოვანი ინფექციებით დაავადებას.

ასევე ხელს უწყობს სოკოთი დასნეოვნებას სპორტი. ტერფის მიკოზით უფრო მეტად ავადდებათ სპორტსმენები, ვიდრე ისინი, ვინც ნაკლებ აქტიურ ცხოვრებას ეწევიან. თუმცა დღეს ფიტნეს-კლუბის, საუნის, საცურაო აუზის მოყვარულებიც არ არიან დატულნი ამ დაავადებისგან, რადგან ასეთ ადგილებში ძირითადად, საერთო საშაპე და გასახდლებია, რაც ბრწყინვალე ნიადაგია სოკოს გამრავლებისათვის. სოკოთი რომ არ დაავადდეთ, საჭიროა დაიცვათ შემდეგი პირობები:

1. სპორტულ დაწესებულებებში, საუნებში, აბანოებში, საცურაო აუზში ნუ ივლით ფეხ-შიშველა, ჩაიცვით რეზინის ფეხსაცმელი;

2. არ დაგვიწყდეთ, ვარჯიშის, ცურვის და ა.შ. დაწყების წინ და შემდეგ ფეხებზე წაისვით სოკოს საწინააღმდეგო პრეპარატები;

3. აბანოს ნივთები უნდა იყოს ინდივიდუალური;

4. დაიცავით პირადი ჰიგიენა: ყოველთვის გქონდეთ ფეხები სუფთა და მშრალი. არ ატაროთ ფეხსაცმელი შიშველ ფეხებზე.

5. ფეხსაცმელი, მით უმეტეს სპორტული — უნდა იყოს ნატურალური მასალის და შესაბამისი ზომის.

თუკი სოკო მაინც შემოგვპარათ, სასწრაფოდ შევბრძოლეთ, თორემ თუ შეღწევა კანში, განკურნება გაგიძნელებათ. დავიანებული მკურნალობა იქნება ხანგრძლივი და ძვირი დაგვიჯდებათ. დაავადების პირველ ეტაპზე ეფექტურია სოკოს საწინააღმდეგო მალამოები და კრემები: „ნიზორალი“, „ლამიზილი“, „ეკზოლერილი“, „ეკვიფინი“, „მიკოსეტინი“, „მიკოზოლი“, „კეტოკონაზოლი“ და სხვა. მათგან ბევრის ხმარება მოგინევთ 2-დან 6 კვირამდე. ძალზე მნიშვნელოვანია მკურნალობის კურსის ბოლომდე მიყვანა, რადგან დარჩენილი სპორები თბილ ამინდში ისევ გაცოცხლდება...

საწყის სტადიაში კარგად მოქმედებს: 1. 2 ჭიქა ვერვების ქერქი ადუღეთ 10-15 წუთი 2 ლ წყალში და ჩაანყვით ფეხები. ეს პროცედურა უნდა ჩაიტაროთ ყოველდღე 2 კვირის განმავლობაში — სოკო გაქრება;

2. დედოფლისთითას ორი ღერო მოადუღეთ 5 წუთი 1 ლ წყალში და 10-15 წუთით ჩაანყვით ფეხები. მკურნალობის კურსია 3-დან 15 აბაზანამდე (დაავადების სიმძიმის მიხედვით).

საერთოდ, რომ არ გაგიჩნდეთ სოკო, ფეხები არ უნდა გაგიოფლიანდეთ, 3-4 დღის განმავლობაში კარგად დაიბანეთ ფეხები ცხელი წყლით, გაიხეხეთ ნეჭათი და საწილი. შემდეგ გაიხეხეთ პეშითი და წაისვით ღვინის ძმარი. რაც მთავარია, არ დაგვიწყდეთ რეგულარულად განმინდოთ ფეხსაცმელი სადუზინფექციო ხსნარით, რომელიც აფთიაქში იყიდება.

ლიზა №26

„პაპივცაეული მეხნიერისთვის“ ეს სანარკო ქონების პარტის მინისპრ უჩუქეპია“ (?)

„უახლოეს მომავალში კიდევ
არაერთი პირისთვის
მოვითხოვთ ქონების
ჩამორთმევას“

(დასაწყისი იხ. გვ. 5)
მათი „მმართველობის“ დროს დაიჭრა და გაიყიდა უნიკალური, 5 მლნ აშშ დოლარად ღირებული დანადგარი „კოვა-ფინიში“, რომელიც 300 ტ ფერად ლითონს შეიცავდა. ვინ იცის, კიდევ რამდენი ტონა ლითონი დაიტაცეს? ნაცვლად იმისა, ცხეში ისხდნენ, კანცელარიასთან მივიდნენ და სისულელეები ილაპარაკეს.
— **სანარკოს თანამშრომლები, ადუაშვილი და კაპანაძე რომლებიც ამჟამად მართავენ მას, თქვენი ახლობლები არიან?**
— ასეთი გვარის ნათესავები და ახლობლები არც მყავს. როდესაც ამ საქმეს ვიძიებდი, შენოლაყ იყო და მითითებებიც — პაქაძის უკან შევარდნაძე დგას, საქმე შეწყვეტეთო. აღმოჩნდა, რომ „პატივცემული მეცნიერისთვის“ სანარკო ქონების მართვის მაშინდელ მინისტრს, ავთანდილ სილაგაძეს უჭეუბია — ევრომისტი კაცი ხარ და ეს სანარკო შენი იყოსო(!). სინამდვილეში, ის მომჩინებელი პალატისთვის ყარალები არიან და მათი მიტინგები ვერ შემაშინებს. სანარკო და მისი ტერიტორია არც ვილაყ ადუაშვილის დარჩება და არც კაპანაძეს, სახელმწიფოს დაუბრუნდება და მერე გაიყიდება აუქციონზე.
— **კარგი, სხვა თემაზე გადავდეთ. ოპოზიციამ საეჭვოდ მიიჩნია თქვენ მიერ კონტროლის პალატის მასალები. მასალები სწამოდა — ქალაქის პროკურატურა მავანთა ცოდვების გაქრობას აპირებსო.**
— მაგის მითქმელობა ცოდვები თავისკენ მოიკითხონ. მოგვსენებათ, კონტროლის პალატის თავმჯდომარე დაპატიმრებულია. ბუნებრივია, გვინდა მისი ხელმძღვანელობის დროინდელი მუშაობის უფრო დეტალური შესწავლა, რათა კონტროლის პალატის სხვა ხელმძღვანელთა სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის საკითხიც გაირკვეს. როგორც დავადგინეთ, მოლაშვილის დროს კონტროლის პალატას შესაძლებელი იქნებოდა ბიუჯეტში გადასახდელი თანხის 30%-ი მიჰქონდა. კონტროლის პალატის თავმჯდომარეს პირველადი ბრალდება 7 ორგანიზაციის გამო წაუყენებოდა, საიდანაც უკანონოდ იქნა ამოღებული 37 ათასი ლარი. კონტროლის პალატას არ ჰქონდა უფლება საგადასახადო ინსპექციის ფუნქციები შეესრულებინა და ფული თავად ამოეღო. მისი მოვალეობა შემოწმება და აქტის შედგენა, რომელსაც შემდგომ გადაუგზავნის საგადასახადო ინსპექციას. ინსპექცია ამოიღებს თანხებს ბიუჯეტის სასარგებლოდ და მხოლოდ მერე გადადის ბიუჯეტიდან ამოღებული თანხის 30% კონტროლის პალატის სპეცსახრებზე. მოლაშვილის დროს კი, როგორც მოგახსენებთ, ბიუჯეტისთვის გადასახდელი თანხის 30%-ს პირდაპირ არიკციონებდნენ თავიანთ ანგარიშზე. ამ თანხის დანარჩენი 70% კი დღესაც ამოუღებელია ამ ორგანიზაციებიდან; ანუ გამოდის, რომ ბიუჯეტში არაფერი შედიოდა. ამიტომ დავინტერესდით კონტროლის პალატის მასალებით. საეჭვოა ის ფაქტიც, რომ კონტროლის პალატას სხვადასხვა ორგანიზაციის შემოწმების მასალები დიდხანს ენყო არქივში, ნაცვლად იმისა, სამართალდამცველებისთვის გადმოეგზავნა.
— **თქვენი სტუმრობის შემდეგ კონტროლის პალატის არქივის გაქურდავებ იყო ლაპარაკი, ეს საეჭვოდ არ გეჩვენათ?**
— ეს შემთხვევითი არ ყოფილა. როგორც გაირკვა, არქივის გარე საკეტი გაუტეხიათ. არქივამდე რომ მივლინათ, კიდევ ორი კარი უნდა გაეხსნათ. იქამდე კი ქურდები არ მისულან, კარების საკეტები დაზიანებული არ იყო. ჩემი აზრით, ეს იყო ქურდობის ინსცენირება, სიმულაცია. შესაძლოა, არქივში „რაღაცის“ გამო მართლაც აღარ იყოს ზოგიერთი მასალა. ამიტომაც ჩვენ იქ რევიზიას ჩავა-

ტარებთ.
თუ აქტები არქივიდან მართლაც გამქრალია, ჩვენ მაინც ვიპოვით მათ. ასე რომ, მავანნი ტყუილად გაისარჯნენ.
— **თავს დროზე მოლაშვილის წინაშე რეზო შევიშალი ამბობდა — ჩვენ მიერ მოძიებული მასალები ნაღებიაო. ხომ არ დანაყო პროკურატურამ ამ ნაღებების აუქციონა?**
— ბატონო რეზო პატიოსანი კაცია, მაგრამ ეტყობა, მის დროს ისეთი ვითარება იყო, რომ ბოში უნდა გავკეთებინა და შემდეგ თაროზე შემოედო. ბოში უმოქმედოდ არ უნდა დავო, უნდა ააფეთქო — სამართალდამცველებს უნდა გადასცე, რათა შეფასება მისცენ. დღესდღეობით სწორედ კონტროლის პალატის აქტების საფუძველზე დგება ბევრი თანამდებობის პირის პასუხისმგებლობის საკითხი. ბორის სალარიძეს აღმკვეთი ღონისძიება სწორედ ამ მასალების საფუძველზე შეუფარდეს.
მას შემდეგ, რაც გაირკვეა კონტროლის პალატის ხელმძღვანელთა პასუხისმგებლობის საკითხი, ყველა იმ ორგანიზაციას, რომლებიც ანგარიშვალდებულო იყვნენ ბიუჯეტთან, დავისრებული თანხების გადახდა მოუწევს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, მათზე სისხლის სამართლის საქმეები აღიძვრება.
— **რამდენადაც ვიცო, მამალაძისა და ბორის სალარიძის საქმეს სწორედ თბილისის პროკურატურა იძიებდა.**
— დაუსაბუთებელი ქონების შესახებ კანონი 13 თებერვლიდან შევიდა ძალაში, მაგრამ აქამდე გამოიბება მიმდინარეობდა და ამიტომ არ ჩამოგვირთმევია არავისთვის არაფერი. სათანადო მასალების მოძიების შემდეგ მივმართეთ სასამართლოს შუამდგომლობით, რომ ამ პირებისთვის დაუსაბუთებელი ქონება ჩამოერთმიათ. მეტწილად, ეს მხოლოდ დასაწყისია, უახლოეს კვირებში, შესაძლოა მომავალ კვირასაც, მოვითხოვთ კიდევ არაერთი პირისთვის ქონების ჩამორთმევას.
— **ამჟამად თუ არკვეთ რომელიმე იმ პირის ქონების წარმოშობას, რომელიც ახალი ხელისუფლების წევრია ან მის მიმართ ლიალურადაა განწყობილი?**
— ჩემთვის არ აქვს მნიშვნელობა, ვინ როგორ არის ხელისუფლებასთან და ვინ სად არის დღეს. ნაღებული ფული ყველამ უნდა დააბრუნოს. მაგალითად, ჩვენ აღუქართი საქმე თეზურ ქყონიაზე. ისიც ლიალურია დღევანდელი ხელისუფლების მიმართ, მაგრამ უკან არ დავგიხვია. ასევე მოვიცევით სხვა შემთხვევაშიც.
უთუოდ დავინტერესდებით იმ თანამდებობის პირებით, რომელთაც თავიანთი მცირე ხელფასით მილიონებად შეფასებული ქონების დაგროვება შეძლეს.
— **საიდან გორაზე ხომ არ აპირებთ გასივრებას?**
— ვერსად გავისეირნებ იმიტომ, რომ სამსახურში ვდგომა და დოკუმენტებზე მუშაობა მინევს. თუ საქმე მოითხოვს, მერე საირმეზეც წავალ და იმის იქითაც. აუცილებლად მივაკითხავთ ყოფილი თუ ამჟამინდელი ჩინოვნიკების სასახლეებს. აქედან გამოვდინარე, კიდევ ბევრს მივადგები, მათ ვინაობას ახლა ვერ დავაკონკრეტებ — ეს რომ გითხრათ და დაწეროთ, დაკრავენ ფეხს და გაიციევიან...

მარი ზანდუკელი

ქართული მესაზღვრეები საზღვრის დაპრეპრეპს სანთებლებით ეპეპენ(?)

(დასაწყისი იხ. გვ. 6)
— **შენ გადადი, მე კი სურათს გადაგიღებ.**
— მგონი ჭკუაზე მართლა არ უნდა იყო. სურათს გადაგაღებინებ ახლა მე?..
ვიფიქრე, მართლა გადავკვეთ საზღვარს-მეთქი. ირგვლივ კაცის ჭაჭენება არ ჩანს და ვინ რას გაიგებს-მეთქი. რამდენიმე ნაბიჯი მართლაც გადავდგი და ყურში ჩამესმა: „სტოი! კტო იდოიკტ! სტრელიაბტ ბუდუ!“ არ ვიცო, მომჩვენა თუ ჩემმა მეგზურმა ისუშრა, მაგრამ ჩემთვის ესეც საკმარისი იყო და ციმკიმ უკან გამოვბრუნდი. ჩემი ქვეყნის საზღვრის უკანონო გადალახვა, თუნდაც ამ „უკაცრიელ ადგილს“ და თუნდაც რამდენიმე წამით, ჩემი ქვეყნის შეურაცხყოფად მივიჩნიე.
— **თურქი მესაზღვრეებიც რომ არ ჩანან?**
— ისინი აქედან დაახლოებით ერთი კილომეტრის მანძილზე დგანან. საზღვრის დაცვით თავს ისინიც არ იკლავენ, მაგრამ ჩვენ მაინც გვჯობნიათ — კოშკურები და ძლიერი ოპტიკური დურბინები აქვთ. რამდენიმე წუთში დაგვაფიქსირებენ და ჩავისაფრდებიან. ამიტომ ლაღლამობით მოვდივარ აქ... რომ გამახსენდა, რა მომქანცველი გზა უნდა გამეგლო ბათუმში ჩასვლამდე, გამაჟრიალა, მაგრამ რას ვიზამდი. დაღამებამდე მანქანასთან უნდა მიესულიყავით. ჩემი აჭარელი მეგობრთა და ტურებითაც მამინებდა და ამიტომ ფეხს ავუჩქარეთ. მანქანასთან ვაი-ვაგლახით მივალსალადი. უკან სავარძელზე მივედგი და რამდენიმე წუთში მკვდარივით ჩამქინა. თენდებოდა, მძლომა რომ გამაღვობა, უკვე ბათუმში ვიყავით. მეგზურობისათვის მადლობა ვუთხარი და გამოვეშვიდობე.
მეორე დღეს საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის სახელმწიფო დეპარტამენტის აჭარის რეგიონალური საზღვრის დაცვის სამმართველოს უფროსს, **თინათინ კონსტანტინიძეს** შევხვდი (ორიოდ კვირის წინ „კვირის პალიტრამი“ სტატია დაიბეჭდა. თინათინ კონსტანტინიძეს სხვადასხვა ფინანსურ მაქინაციაში ყოფილი მესაზღვრეები სდებდნენ ბრალს). გენერალ-მაიორს უსიტყვოდ მივანოვ საზღვარზე გადაღებული ფოტოები. გენერალმა დაკვირვებით დაათვალიერა ყველა, მერე გაიღმა და მითხრა: — ამ ფოტოებზე ხულოს რაიონში მდებარე ბუშოვის საზღვრის მონაკვეთია აღებჭიდლი. ალბათ, როგორ ინვალებ, სანამ იქ მიხვიდოდით. ჩემთვის გთქვამთ და ნაფიყვანდით საზღვრის ნებისმიერი მონაკვეთის დასათვალიერებლად.
— **შეიძლება საზღვრის კარგად დაცულ რომელი მონაკვეთი მართლაც წავეყენო, მაგრამ მე ის მონაკვეთი უფრო მაინტერესებს, რომლებიც მიტოვებულია(!) ექსპერტინტიც კი ჩავატარე, რამდენად შესაძლებელი იყო საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის გადაკვეთა სანაშაბროდ, ექსპერტინტმა გვიჩვენა, რომ დაუტოვებლად შეიძლება საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის ზოგიერთი მონაკვეთის გადაკვეთა.**
— მართალია ბრალდებით. საზღვრის ბევრი მონაკვეთი სიგნალიზაციის გარეშეა დარჩენილი. საზღვრის ყველა მონაკვეთი ისე უნდა იყოს აღჭურვილი, რომ დამრღვევის დაკავება შევძლოთ. სანაშაბროდ, დღეს არც სამმართველოს და არც დეპარტამენტს საამისო სახსრები არ გააჩნია. 2002 წელს სომხეთიდან მოვიწვიე სპეციალისტები საზღვრის სიგნალიზაციის აღსადგენად. ერთი კილომეტრი სიგნალიზაციის აღდგენაში 27 ათასი დოლარი მოითხოვეს. ამიტომ მოლაპარაკება შეწყვეტიე.
— **საკონტროლო-საკვალე ზოლის (რომელზეც მესაზღვრე დამრღვევის ნაკვალე უნდა აღმოაჩინოს) მოხანდაღვარცხვა ხომ არ ღირს 27 ათასი დოლარი?**
— რა თქმა უნდა, არა, მაგრამ ამის საშუალებაც არა გვაქვს. რამდენიმე თვის წინ საზღვრის დამრღვევთა დასაკავებლად სარფის სასაზღვრო მონაკვეთზე საგანგებო ჯგუფი გავიდა. ეს მონაკვეთი კარგად არის დაცული, სიგნალიზაციაც გამართულად მუშაობს. იმ ღამეს იცით, რითი ვქებდით საზღვრის დამრღვევებს? ჩვეულებრივი სანთებლებით. იმის საშუალებაც არ გვაქვს, ელექტროფარნები ვიყიდოთ. ლაპარაკი ზედმეტია მე-

საზღვრისთვის ისეთ აუცილებელ ატრიბუტზე, როგორიც დურბინია. საზღვრის ბევრ მონაკვეთზე დანგრეულია საინჟინრო ნაგებობები, ზღუდეები. მესაზღვრეები აუტანელ პირობებში ცხოვრობენ — ფიცრულ ვაგონებში სუნთქვაც კი ჭირს.
— **მისასაღმებელია, რომ აუტანელი პირობების მიუხედავად, მესაზღვრეები თავიანთ მოვალეობას ასრულებენ, მაგრამ სანამდე?**
— გასაგებია თქვენი გულისტყვილი... ამჟამად ხელისუფლებას, დეპარტამენტსა და სხვა უწყებებს მთელი ყურადღება საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის ჩრდილოეთ მონაკვეთზე აქვთ გადატანილი და ამის გამო თურქეთთან საზღვრის მონაკვეთი უკონტროლოდ გვრჩება. არ უარყოფ, რომ საზღვრის დაუცველ მონაკვეთზე ღამით არა მარტო დამნაშავეები, ის მოქალაქეებიც გადადიან, რომლებსაც სხვადასხვა ქვეყნის საკონსულოებმა უარი უთხრეს ვიზის გაცემაზე. მხოლოდ წელს ყალბი პასპორტით საზღვრის გადაკვეთის მცდელობისას 144 პირი დავაკვეთ. მათი დაკითხვისას დავადგინეთ, როგორ და სად გააკეთეს ყალბი პასპორტები და ვიზები. მოპოვებული ინფორმაცია შესაბამის სამსახურებს გადავვცით, შემდეგ კი რა ზომები მიიღო უშიშროებამ, ჩვენთვის უცნობია.
საზღვრის დაცვის აჭარის რეგიონალური სამმართველოს უფროსს ყალბი პასპორტებისა და ვიზების დამამზადებლებისა და გამყიდველების დასახელება ვთხოვეთ, მაგრამ კატეგორიული უარი მივიღეთ. გენერალმა ეს ინფორმაციის საიდუმლოებით ახსნა. მიუხედავად ამისა, ჩვენ მაინც ჩავიგდეთ ხელთ ერთი ცნობის ასლი (იგი აჭარის უშიშროების სამინისტროს დაცვის აჭარის რეგიონალური სამმართველოს უფროსს ყალბი პასპორტებისა და ვიზების დამამზადებლებისა და გამყიდველების დასახელება ვთხოვეთ, მაგრამ კატეგორიული უარი მივიღეთ. გენერალმა ეს ინფორმაციის საიდუმლოებით ახსნა. მიუხედავად ამისა, ჩვენ მაინც ჩავიგდეთ ხელთ ერთი ცნობის ასლი (იგი აჭარის უშიშროების სამინისტროს ყოფილმა თანამშრომელმა მოგვანოდა). მასში ყველგვარი დავკონკრეტებულია. აი, ისიც (გვარ-სახელებს და მისამართებს არ გავხსნაურებთ): „ქ. თბილისში, ... გამზირზე მდებარე საპასპორტო განყოფილების წინ არსებულ ტურისტულ ფირმამ... მუშაობს ვინმე ..., რომლის ტელეფონის ნომერია ..., ეს პიროვნება 2000 დოლარის საფასურად ამაზღვებს ყალბ პასპორტებს ისრაელის ვიზებით. მეტროპოლიტენ ... სადგურის მიმდებარე ტერიტორიაზე ფუნქციონირებს ტურისტული ფირმა ..., აღნიშნული ფირმის წარმომადგენელია ვინმე მარინა, რომელიც ამაზღვებს პასპორტებს სხვის მონაცემებზე ხსენებულ ფირმასთან შუამავლობის თბილისში ... ქუჩაზე მცხოვრები ვინმე ლია ... თბილისში ყალბი პასპორტების დამამზადებით დასაქმებულია ვინმე ჯუბა. აღნიშნული პიროვნება ყალბ პასპორტებს ამაზღვებს ერსუბლევის საპასპორტო-საგზო ბიუროში 500 დოლარის საფასურად. პასპორტები გამოწერილია სხვა მოქალაქეზე, მაგრამ მასში ფოტოსურათი იმ მოქალაქისა ჩანებებული, რომელიც ყიდულობს ყალბ პასპორტს. ასევე ამგვარ საქმიანობას ეწევიან ქუთაისში ნაქირავებ ბინაში მცხოვრები ვინმე ნაილი, ქ. ბათუმში ქუჩაზე მცხოვრები ვინმე ეთერი. ქუთაისში მცხოვრები ვინმე ნინო ცაგერის საპასპორტო განყოფილებასთან თანამშრომლობით აკეთებს პირადობის მოწმობებს ყალბ მონაცემებზე და აღნიშნული მონაშობების საფუძველზე ღებულობს ეროვნულ პასპორტებს ამბროლაურის საპასპორტო-საგზო განყოფილებაში. ორთაჭალაში ... მიმდებარე ტერიტორიაზე ხშირად იმყოფება სომეხი ეროვნების კაცი სახელად ..., რომელიც 2000 დოლარად აკეთებს ყალბ პასპორტებს(!)“
P. S. დღემდე თვალწინ მიდგას ბუშოვის საგზაუგოს საზღვრის მონაკვეთზე ნანახი საზღვარი. ასე ძველად, იმერეთში, გაღატაკებულ, მაგრამ თავმოყვარე გლეხსაც კი არ ჰქონდა ყანა შემოღობილი. 21-ე საუკუნეში სახელმწიფოს საზღვარი სიმინდის ყანაზე უკეთესად ხომ უნდა დავიცვათ? ვისაც როდის მოეპრიანება, მაშინ უნდა დაარღვიოს სახელმწიფო საზღვარი? ქვეყანა საზღვრიდან იწყება და მისი მდგომარეობა ქვეყნის სახეა. სამსუხაროდ, ეს „სახე“ დღეს სასწრაფო, საფუძვლიან „პლასტიკურ ოპერაციას“ მოითხოვს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, უპატრონოდ მიტოვებულ ეშმაკები დაეპატრონებიან, — ასე უთქვამთ ჩვენს წინაპრებს.

ზვიად ჩავეტაძე

კიკის ღრუს
Louise-all
ლოსიონი და კბილის
სანაენი ფხინი
გამინფლამი
GUMINFLAM
სერტფიცირებულია
უსაფრთხად მოვიხსნიოთ ღრმ-ილიანის ნაბიშიარ პროვლანას
იკითხეთ აფთიაქებში
☎ 37-38-13; 92-17-10
კაბინეტი „ლუიზოლი“

ლუიზოლი
Louise-all
თქვენ მრავალი საშუალება გაქვთ ნაყადი ვარბთმინაობისაგან განსაუარნაბლად...
გამიწარვადით იმადი? ბულს ნა გაიბახთი!!!
ჩვენ გთავაზობთ ჭარბთმინაობის
საფინააღმავრო კრავს და ღოსიონს —
„ღოსიონი“ — სარაფოფილი ზაფაბით!
„ღოსიონი“ დავახანარაბათ ადვილი,
უახანალი და აბლუა უფაქარო
საშუალობით საშუაბო
გათავისუფლდით ვარბთმინაობის
უსიამოვნო პომავაქსისაგან.
კაბინეტი „ღოსიონი“ ☎ 37-38-13; 92-17-10

ფირმა „ფლორანი“
მეტალკონსტრუქციების
ქარ-ფანჯრები
სხვადასხვა
უმაღლესი
ხარისხის
საპიტები
პროფილი
☎ 38-08-14
26-44-77; 53-21-51
899 25-38-74; 899 20-57-32
მის: გამსახარდიას 44 (გაბარიდის
მოუადანი, სასაბრო „ბიბლი“-ს უახ)

ცხოვრებისეული კურიოზები

1. დაბრუნდითა „გადალახვა“

კარგა ხნის წინ ჩემმა კლასელმა დათო ცხოვრებში გვიან ღამით (კლასელები კინოდან ვბრუნდებოდით) კეკელიძის ქუჩაზე, ჩემს სახლთან მიმავალი, თვითონ იქვე, შრომის ქუჩაზე უნდა გადასულიყო. ზაფხული კი იყო, მაგრამ კოკისპირულად წვიმდა. ვხედავ, ნახევარ საათში ტალახში ამოგანგლული მომადგა კარზე, თან სიცილს ვერ იკავებდა. აი, რა მოყვა ძლივ-ძლივობით: — სახლისკენ წავედი და ლამ-ზიონების შუქზე დავინახე, რომ ალაპალა-ბული ქუჩის განაპირას, ტროტუარზე კაცი დგას, მუშის ტანსაცმლით, აჩაჩულ-დაჩაჩული, ცალ ხელს იშვერს ჩემკენ, რაღაცას მიყვირის და კვდება სიცილით. მივიხედ-მოვიხედე, კაციშვილის ჭაჭანება არაა ჩემ გარდა. აშკარად მე დამცინის მეთქი. გაბრაზებული წავედი მისკენ და... თვალთ დამიბნელდა. თურმე ქუჩის მთელ სიგანეზე თხრილი იყო (წყლის მიღებს ცვლიდნენ), რომელიც წვიმას ამოუვსია. ქუჩა ერთიანად ლაპალაბდა. მე რომ მუშა მეგონა, პალსტუხიანი ინტელიგენტი აღმოჩნდა, რომელსაც ჩემსავით თხრილში მოუდენია ბრაგვანი და ერთიანად ამოზუნდა. ის იყო გავარკვეი, რაც მოხდა და სიცილი ამიტყდა, რომ ჩვენი მიმართულებით მომავალი მობანცაღე უცნობი გამოჩნდა. ორივემ, მე და პალსტუხიანმა, ერთდროულად გავიშვირეთ ხელი მის გასაფრთხილებლად, მაგრამ სიცილისგან ხმა ვერ გავიღეთ. რა თქმა უნდა, ისიც თხრილში ჩავარდა და ჩვენ ამოვიყვანეთ. ისიც ჩვენს „ფორმაში“ ჩადგა. კაიხანს გვეხვეწებოდა მე და პალსტუხიანს, ჩემთან წავიდეთ, თითო ჭიქა დავლიოთ, თან ცოლიც აღარ გამიჭირებს საქმეს, თქვენც რომ ტალახიანებს დაგინახავთ, გინდა თუ არა, სიმთვრალის გამო ჩავარდებოდით ტალახშიო...

მაია ქელიძე, თბილისი

2. ხარნახი

ინგლისურის გაკვეთილია ქუთაისის ერთ სკოლაში და დამსწრეები ჰყავთ. ახალგაზრდა მასწავლებელი, ნათია ქ. მისულა დაფასთან და დაუწერია წინადადება. საკმაოდ მოხდენილი გოგონა ნათია, თანაც ისეთი ტანი აქვს, პოდი-უმზე რომ არა აქვს ზოგიერთს!

ჰოდა, დაუწერია ამ ჩვენს ნათიას წინადადება ინგლისურად და შემობრუნდა თურმე ტანის რხევით მოსწავლეებისკენ, — აბა, ბავშვებო, ვინ მითარგმნის, რა დავწერო. დაფასთან ზურგით მდგარ ერთ დამსწრეს ჩაუჩურჩულებია, — აუ, რა საჯდომიაო (ოღონდ, მთლად ამ სიტყვებით არა)... მშვენიერი ნათიას შეკითხვაზე ხელი ყველაზე ჩამორჩენილი მოსწავლეს აუწვდია და უთქვამს: — აუ, რა საჯდომიაო!..

აო!.. კინაღამ მოუკლავს მასწავლებელს ის ბიჭი და გარეთ გაუგდია. ეს ბიჭი კიდევ გაკვეთილის შემდეგ გარეთ გამოსულ დამსწრეს დაუხვდა და უსაყვედურა თურმე, — ბიჭია, თუ არ იცოდი, რატომ მიკარნახეო!..

ჯანო ონანი, ქუთაისი

3. მააქ. ყაფო. მააქ!..

ნიაზ ბერიძე საჩხერის რაიონიდან ჩამოვიდა თბილისში, ინსტიტუტში გამოცდების ჩასაბარებლად. მერე კი გახდა „დიდი კაცი“, მაგრამ სტუდენტობამდე რუსულზე ცოტა მწყრალად იყო. პირველივე დღეს ტრამვით მოუწია მგზავრობამ. წინა კარიდან ავიდა, მაშინვე ხურდა გადააწოდა ბილეთის შესაძენად. ბილეთი კი გადმოაწოდეს, მაგრამ რუსმა კონდუქტორმა აიჩემა — ბერინე ბილეთიო! ნიაზმა ორი თითით აჩვენა კონდუქტორს ბილეთი.

ორიოდე წუთის შემდეგ კვლავ აიტეხა კონდუქტორმა, — ბერინე ბილეთიო!.. — ნიაზს მოთმინების ფილა აევის:

— მააქ, კაცო, მააქ!.. — და მთელი ტრამვას დასანახად ხელახლა გააქნია ორი თითით ბილეთი. კონდუქტორმა კი თავისი არ დაიშალა:

— ბერინე ბილეთიო!

— მააქ, კაცო, მააქ!.. — ახლა უკვე იყვინა ნიაზმა.

— შენ კი გაქვს, შვილო, მაგრამ შენ გვერდით რომ კაცია, იმას არ აუღია ბილეთი! — წასჩურჩულა ხანში შესულმა ქალმა.

— მერე, ეგვეც ბერიძეა? — დაინტერესდა ნიაზი.

თურმე მას კონდუქტორის სიტყვები ასე ესმოდა: „ბერიძე ბილეთი!“

გერონტი მესხი, თბილისი

4. წერილი

ეს ამბავი ნამდვილად შეემთხვა ჩვენს მეგობარ სვანს, ქეთის. ერთხელ ქეთი თავის მეგობართან უნდა წასულიყო. შინ მარტო იყო. მიშიკო, მისი ბიჭი, სკოლიდან იყო მოსასვლელი. ჰოდა, ქეთიმ გადაწყვიტა შვილისთვის წერილი დაეტოვებინა: „მიშიკო, სკოლიდან რომ დაბრუნდები, იცოდე, ჭკვიანად იყავი. საქმელი მაცივარშია, კარგად ჭამე და მერე გაკვეთილები ისწავლე. გასაღებს ლარისასთან ვტოვებ. აბა, შენ იცი. დედიკო“...

რალა ბევრი გავაგრძელო, ქეთიმ წერილი სამზარეულოში, გამოსაჩენ ადგილას მოათავსა, კარი ჩაკეტა, გასაღები ლარისას დაუტოვა და წავიდა...

„გი-ბრო“, გლდანო

5. ბებია ხასნორმე...

ბებიამეც ძალიან უყვარდა ანონა. თუ სადმე სასწორს დაინახავდა, აუცილებლად ზედ დადებოდა. ერთხელ 7-8 წლისა ვიქნებოდით, სოხუმის ბაზარში წამოყვანა საყიდლებზე, ორი დიდი ჩანთა ააგეს და წამოვედით გაჩერებისკენ. უცებ ბებიამ დაიკვილა, — ანონა დამავინყდაო და ისევ ბაზრისკენ გაიქცა.

სანამ დავენიე, უკვე სასწორზე იდგა. — 102 კილო! — წამოიძახა გაოცებულმა მწონამ და ბებია შეათვლიერა. ბებია გაბრაზდა, — კი მარა, გუშინწინ 76 ვიყავი და დღეს „ხალტურას“ მიკეთებო?! ვუყურებდი სასწორზე ორი უზარმაზარი ჩანთით შესკუპებულ ბებიას და სიცილით ვკვდებოდი. ჩემს მხიარულებას გამვლელბიც უერთდებოდნენ...

დოდო ქაროსანიძე, სოხუმი-თბილისი

6. ყიდევ გავინიო?..

გივი დ. ჩაქვის კოლორიტი იყო, ოღონდ ერთი „ნაკლი“ ჰქონდა, ქეიფი ძალიან უყვარდა. დღისით არ სვამდა, საჭესთან ვზივარო. სამაგიეროდ, თითქმის ყოველ საღამოს მთვრალი ბრუნდებოდა შინ. ერთხელაც გვიან დაბრუნდა გვარიანად გამობრუნებული და ცოლს რომ მიუწევა, ნათელამ ვიშვიში ატეხა: — გაინი იქით, ღვინის

სუნით ხარ გაჟღენთილიო. გაინია გივიმ ცოტა, მაგრამ ნათელამ ისევ გააგრძელა: — გაინი და გაინიო!.. ისიც რაც შეეძლო იჩოჩებდა საწოლიდან...

დილაუთენია კი ქალბატონი ნათელა ტელეფონის ზარმა გააღვიძა: — გივი ვარ, გივი, სამტრედიამი ვარ უკვე, გავჩერდე თუ კიდევ გავინიო?..

თურმე გაბრაზებული ბათუმი-თბილისის მატარებელზე დამჯდარა (რკინიგზის სადგურთან ახლოს ცხოვრობდა) და სამტრედიამდე „განუშლა“.

თეიმურაზ ზაქარეიშვილი, ჩაქვი

7. „ნატამა ხეხრეცარმა“

ძველი ამბავია... საინფორმაციო პროგრამა „მოამბეში“ მუშაობდა ერთი კოლორიტული ფიგურა ზურაბ ნ., რომელსაც რატომღაც „დვესტის“ ვეფხედით, თუმცა, რატომ რატომღაც — შიდატელეფონი ჰქონდა — 2-00. ერთხელაც ოთახში მთელი „სასტავი“ ვართ თავმოყრილი და დომინოს ვუბრალებდით მაგიდაზე. გაიღო კარი და შემოიხედა მთავარმა რედაქტორმა, რომელმაც პირდაპირ „დვესტის“ მიმართა: — გადაურეკე ნატამა მდივანს (ნატამა რუსულ რედაქციაშიც მუშაობდა და ჩვენთანაც, მთარგმნელად), სასწრაფოდ მოვიდეს...

ზურაბმა ჩვეული სიმარდით აიღო ყურმილი და აკრიფა ნომერი:

— ალო... ალო... ეტო რუსკაია რედაქცია? დაა, ხოროშო, სროჩნო პაპრასიტე ნატამუ სეკრეტარმუ!..

იქ ამბავი ატყდა...

P.S. ნატამა მდივანი იყო გვარად.

გიორგი რატიანი, თბილისი

ყუჩადღეა! ეხიოზების კონკურსი

„კვირის პალიტრა“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად ავტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება.

მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მოწონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი ქვითარში და გამოგვგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დაიკარგება და თვის ბოლოს გადამწყვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

კურიოზების კონკურსი

საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ნომერი —

თქვენი სახელი, გვარი

კვირის პალიტრა №26

ხმები დაითვლება და თვის განმავლობაში ყველაზე მეტი ხმის მფლობელი კურიოზის/ანეკდოტის ავტორი მიიღებს პრემიულურ — 50 ლარს, მომდევნო — 30-ს, ადგილზე გასული ავტორი კი — 20 ლარს.

ეს ქვითარი „კვირის პალიტრის“ („სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთში უნდა მოათავსოთ რაიონებში ოთხშაბათის, 30 ივნისის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 1-ელი ივლისის 13 საათამდე.

მკითხველის საყვარელი ანეკდოტი

8. პოლიციელი ნარკომანს ეკითხება:

— მეზობლები შენზე ჩივიან, ძმაცაცებთან ერთად ბინაში იკეტება, იქიდან კი სიცილის ხმა და დამწვარი ჩვრის სუნი გამოდისო. რას აკეთებთ? — რას უნდა ვაკეთებდეთ, ტი! ჩვრებს ვწვავთ და ვიცინით!..

დათო ესიტაშვილი, თელავი

თამთა ნადირაძის მონატრება

თამთა, ჩემო მონატრებულო თვალხატულა გოგო! რომ იცოდე, როგორ ენატრები, როგორ მინდა კვლავ გავიგო შენი მოვიკიციკე ხმა, მოგვეფერო და ალღოსით დაგიიკონო ლამაზი თვალები, სულ სიკეთით რომ იყო აღსავსე და ყველასათვის სისხარული და ბედნიერება ემეტებოდა. ჩემთვის და შენი თანაკლასელებისთვის შენი თავი მარად დაუვიწყარია. რა დამაიწყებს შენს ტკბილ ჩახუტებას და ტკბილად ნათქვამ სიტყვას — „მასწავლებელი“. შენი კლასელები ხშირად სიხმრად განხულობენ და გეფერებიან, სიყვარულით გამთბარ წერტილებს გწერენ, ლიცეუმში შენზე და ღმერთს ევედრებიან, — ჩვენი საყვარელი თამთა დაგვიბრუნეო. საღამოებით ვარსკვლავებში გეძებენ და თავს იმით ინუგეშებენ, თამთა ზეციდან დაგვევლინება და გვხვდება. განსაკუთრებით კი გვანცას ენატრები.

რა ბედნიერი ვიქნებოდი, შენც რომ დაგემთავრებინა მეოთხე კლასი. შენ ხომ ჩვენი ზეიმის მშვენიერ ბოლი. შენი სახელით მორთმულმა ვარდებმა ბევრი ცრემლი გვაღერებინა მეც და ჩემს კოლეგებსაც, ჩემს ოჯახსაც. ჩემო ლამაზო თამთა, შენ ყველასათვის განუმეორებელი და დაუვიწყარი ხარ და იქნები აწ და მარადის. ახლა, როცა ამ სტატიას ვწერ, თვალები ცრემლებით მენამება, სული და გული მტკივა. მებრალეობან შენი ძვირფასი დედა თვა, ბებია მერი და ყველა ახლობელი. ძალიან ძნელია, ანუგეშო და სევდა გაუქარწყლო. გულისტკივლით დაგვერებს შენს სურათს. გოგონა, გვხვები და გვეფერები. გულში გიხუტებ. მინდა ქვეყნიერება შეგძრა ჩემი გულიდან ამოხეთქილი კივილით, როგორც შეიძლება დღემ და როგორც შენმა მასწავლებელმა, შენი ბავშვური ოცნებებისა და ფიქრების გულის მესაიდუმლოდ, რომ არ შემეტყულო სიკვდილისათვის ჩემო საყვარელო და მარად დაუვიწყარო თამთა!

ჩემს ოცნებებში გილოცავ, ჩემო პატარა ანგელოზო, ოთხი კლასის დამთავრებას.

შენი სიკვდილით დიდად დამწუხრებული და გულ-დათუთქული შენი პირველი და უკანასკნელი

ეთერი მასწავლებელი

ლევან პაპუაშვილის სსოვნასი

გავიდა სამიწიდან წარუდისი შენი მარადისობაში ვადასულიდან. ო! რა დიდი ხარ, გული ადამიანისა, რამდენ სიმწარეს იტევ შენს მუკისოდნულ ბუდეში. რა მწარედ ხვდება ყურს შენი სახელი და გვარი: ლევან პაპუაშვილი. რა მწარედ ხვდება გულს სიციხილით, სიყვარულით, ნატრით სავსე 22 წლის ბიჭის სიკვდილი. წელს გლოვის წელი ჰქონდათ შენს ახალ-ციხეს, შენს ოჯახს, შენს ახლობლებს, შენს მეგობრებს. შენს ოთახში, შენს გადღებულ სურათთან სანთელი ანთია. სურათის წინ მუხლომყრილი და ცრემლმუქმშრალი, ნაადრევად გაჭარბებული დედა გეგურჩეულება. ივონებს შენს დაბადების დღეს, შენთან გატარებულ უბედურებს 22 წელიწადს. გეგურჩეულება და გეძახის: „სადა ხარ? სადა ხარ? სადა ხარ?“

ჩემო ნანატრო და საუკეთესო შვილო ლევან! — ვეღარ ვუძლებ ამ სამიწელ ტკივილს, რომელსაც გულით ვატარებ. უფალს კარგები უნდაო და ალბათ განგება ამ გაიმეტა, რჩეულობას გაზიარა. შენი ანგელოზად მოვლენილი სული ანგელოზებმა ჩაიბარეს და წარგადგინეს უფლის სწრაფად.

საკვირველია, შვილო, მზე ისევ ანათებს, შენ კი ამ სიბოთის ვეღარ იგრძნობ. მოვიდა ჩემთვის უჩვეულოდ სევდიანი გაზაფხული და ზაფხული თავისი მშვენიერებით. რა მძიმეა ჩემთვის, სილამაზეზე შეგვარებული ჩემო ვაჟიკო, ამ სილამაზეს რომ ვეღარ იხილავ. მე აღარ მინდა, ვიფიქრო ზეალინდელ დღეზე, რადგან შენ გვერდით აღარ მყავხარ. რა ექნა უშენოდ? ამოდენი ვაჟიკი ასე უეცრად, პაწაწინა ჩიტოვით როგორ მოიკვლე, შემოდგომის ფოთილივით ჩამოვარდი უცებ. შენ ხომ უბოძოდ გიყვარდა სიცოცხლე. ასე იოლად როგორ დათმე იგი? ასეთი თავზარისთვის რატომ გამიმეტე, შვილო, რატომ?! ჯერ რატომ?! ვაი, რომ ამაზე პასუხს ვერაფერს გამცემს. გულისტკივლიანად აკლიხარ ყველას. ალბათ უკვე მაგი ზოლი შემოაგვლეს შენს გვარს, ლევან, იმ მცირე-ერცხივან თეატრალურ აფიშზე, რომელშიც მონაწილეობა მიგიღია. ეს კი შენი არსებობის 23-ე გაზაფხულზე მოხდა, საიდანაც უნდა დაწყებულიყო შენი აღმასვლა ხელოვნებაში.

ყველას თავისი წილი ტკივილი უკლავს გულს, შვილო და ჭრილობად ახის. მტკივა სიცოცხლე, რომელიც შენ გვერდით ხმაურისა, რომელიც წაიდა და აღარასოდეს მოვა. ყოველდღე მეორდება ჩემი მომლოდინე მზერა იმ ჭიშკრისკენ, საიდანაც შენ შემოიჭრებოდი ხოლმე, მუდამ გელოდი, შვილო და კვლავ დაგელოდები. მჯერა, მოხვალ სიხმრად, მონატრებად, სიბოძად, სიკეთედ. მე ახლა შენს გულზე დაყრილ წმინდა მიწას შეგნატრი. შენგან მხოლოდ გასამხნევებლად ნათქვამი სამი სიტყვაა მაკლია: „ნუ გეშინია, დედა!“

„მინდა ჩაგეხუტო, მოგესიყვარულო, შენს საფლავზე ვდგავარ, ცრემლმორეული, მაგრამ ვერ გაბრუნებ, ჩემო სიხარულო, გზები გაქვს გავლილი მტად შორეული.“

იწვის სანთელი, თითქოს სანთელიც ტრის, ცრემლები სცვივა, უკანასკნელ შუქს აფრქვევს და ქრება. კიდევ ერთი საჭირო სიცოცხლე დააკლდა საქართველოს შენი სახით, ლევან!

შენი დედიკო, მამიკო და დიკო

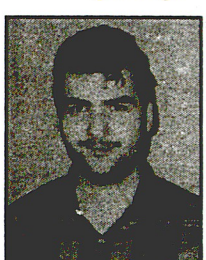
ლევან პაპუაშვილის სსოვნასი

ტკივილითა და გოლებით მოვიდა 26 ივნისი, დღე, რომელმაც ჩვენი ოჯახი გლოვის ცრემლებით აავსო. ერთი წელია, რაც ჩვენგან წახვედი და მუდმივ ტკივილსა და მწუხარებაში დაგეტოვებ. არ ყოფილა დრო ყველაფრის მკურნალო. ოდნავდაც ვერ შეასუსტა მან შენი უბოროო წაყვლით მიყენებული ტკივილი. გააზრებაც ვერ მოვასწარი, ისე გავვიფრინდი ხელიდან, ჩვენი 22

წლის ვაჟიკო. სიკვდილი თურმე სწორედ მაშინ მოდის, როცა არ ელი. ტკივილმაც გვენატრები და გვაკლიხარ, ჩვენი ლამაზო, თბილო და სიკეთით სავსე შვილო. ვერ შევძენი შეშინებას, ყოველდღე გელოდებით. ასე გვეგონა, დაბრუნდები. უსასრულოა ეს მოლოდინი. შენს ხსოვნას დაგიწყება არ უწერია ღვან, შენ მუდამ ჩვენთან ხარ.

შენი მამიკა ნუნუ პაპუაშვილი ოჯახით

გიორგი იმნაძის მონატრება

ჩვენი საყვარელო, კეთილი, მოღიმარო და მხიარული დედი-სერთა ვაჟიკო გიორგი! 3 ივლისი შენი დაბადების დღეა. 23 წლის შენი. უკვე მეოთხე წელია, რაც უშენოდ ვხვდებით შენს დაბადების დღეს. ყველაზე მეტად დედ-მამის სათუთი გული და ჩაგრე, რომლებიც ყოველი მხრიდან ცდილობდნენ და გვეფერებოდნენ, შენი სიცოცხლის ხეს ფოთლები რომ არ დასცვენოდა... ძალიან გვენატრები. დღე არ არის, არ გავგახსენდ, შენზე არ ვთქვით რამე, თუნდაც ამოიხსნო — „ეჰ, გიო“, შენი იუმორი როცა გვახსენდება...

შენს მშობლებსა და ახლობლებს შენი სიბოძო, სიყვარული და მზრუნველობა გვაკლია, ჩვენი კეთილი, მოსიყვარული ანგელოზო.

გვიყვარხარ და გვენატრები.

შენი დედიკო, მამიკო და ახლობლები

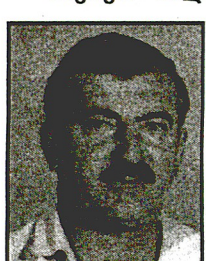
მალხაზ თათულაშვილის გახსენება

დაბადების დღეს გილოცავთ, მალხაზ! ორი წლის წინ მოულოდნელად შეწყდა შენი სეტაკი, უდალბატო გულის ფთქეა. და აი უკვე მესამედ მოველით თვალცრემლიანი, გაუსაძლისი ტკივილითა და უსაზღვრო მონატრებით შეგპოიბილი. 24 ივნისი შენი დაბადების დღეა, 50 წელი შეგისრულდებოდა. გაუსაძლისა ყოფა შენი უბოროლო დაბეჭედილი დედისა, რომელსაც ცხოვრებამ სასტიკად უშუხილა. ყოველ შენს სამუდამო სასუფეველთან მოყვანის დროს უსასრულოდ შევთხოვს, შენთან წაიყვანო. მალხაზ, ვერ შევჩერებ უშენობას — თავლზე ცრემლმუქმშრალი, ლოგინი მიჯაჭვული დედა, და, ძებნი, ცოლ-შვილი. სევდას, ნაღვლს, ტკივილს, მწუხარებას, მონატრებას შენი სახელი ჰქვია. ამბობენ, ღმერთს თავისთან რჩეული ნაადრევად მიჰყავსო. შენ ხომ ბზობადღეს ძალიან ჩუმად გამოგვეცალე ხელიდან, ხოლო ბრწყინვალე აღდგომის დიდ დღესასწაულზე მშობლიურმა მიწამ მიგიბარა.

უზომოდ გვენატრები ყველას, ერთადერთი ნუგეში შენი ობლები არიან ჩვენთვის, რომელთაც გცილობთ ონდა მინც შევემსუბუქეთ ობლობის მწარე ხვედრი. შენი საფლავის ქვაზე ანთებული სანთლები გზას გაგინათებენ წმინდა სასუფეველში.

ოჯახი

ბიჭიკო ასლამაზაშვილის გახსენება

29 ივნისი ერთი წელი გახდება, რაც გვენატრები ადრ ხარ. დარდს, ვარაშა და ცრემლში გაიღია ეს ერთი წელი. ნეტავ იცოდე, როგორ გვენატრები, ჩვენი საყვარელო მამიკო. დიდი ტკივილია უშენობა. ამბობენ, დრო ყველაფრის მკურნალოა, მაგრამ ასე არ ყოფილა. რაც დრო გადის, უფრო გვენატრები. ყველას ძალიან გვაკლიხარ — მეუღლეს, შვილებს, შვილიშვილებს, შენს მშობლებს, ძმას, დებს და ახლობლებს.

დავკითხე მხოლოდ ტკბილი მოვრებები და სურათები, საიდანაც მოდიოდა, მოსიყვარულე სახით იყურებდა და სახელი, რომელიც ვამაყობთ. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული და ჩვენ მიერ დანებებულმა სანთელმა გაგინათოს გზა მარადიული სასუფეველისკენ.

შენი ოჯახი

გიგი დანელიას გახსენება

40 დღე გავიდა მას შემდეგ, რაც ღმერთმა აღარ ხარ. მოულოდნელად იცოდი გამგზავრება და ჩამოსვლა. აზერადიც გაიმგზავრე, მაგრამ ვაი, ამაოდ გელით. აღარ გვყავს ოჯახზე მზრუნველი მამა და ბაბუა, ერთგული და მოსიყვარულე მეუღლე. ძალიან გვიძიმებს უშენობა და გვენატრები, მაგრამ მხოლოდ ისლა დაგვრჩენია, შენზე მოვრებებით გავაგრძელოთ ცხოვრება და კილოცრით შენს სულზე. გვენამს, რომ უფლის გზაზე ეკლავრება წაიბეჭდება შენი სიკეთე, სიბოძო და სიყვარული, რასაც ასე უანგაროდ გასცემდი. გვეჯერა, რომ კაცურად განვილი შენი ცხოვრების გზა საწინად დარი იქნება შენი სულის სამოთხეში დაგვიდგირებას.

შენი ოჯახი

გიგი ლიბრაძის მონატრება ჩვენი საყვარელო მამიკო, 29 ივნისს 1 წელი გახდება, რაც ჩვენთან აღარ ხარ. რა ძნელი ყოფილა უშენობა. გვენატრები, ჩვენი ერთადერთი მამიკო. დიდი ტკივილი დაუტოვე ყველას, შენს ოჯახს და ახლობლებს. ისლა დაგვრჩენია, მაღალ ღმერთს ვთხოვთ, ნათელში გვიმყოფოს შენი ლამაზი სული.

შენი დები: ლილი და ლიპარა

ლაზარე (რეზო) პაპაშვილის გახსენება

გაიარა ცრემლებმა და ტკივილით აღსავსე ერთმა წელიწადი. ერთი წელია, რაც ჩვენ შორის აღარ ხარ, ჩვენი ძვირფასი ლაზარე! 75-ე ზაფხულში შემოგვამდა შენ მოღმერთებულს. შემოდგომასავით დაუდგომელი, ბარაქიანი იყავი. უსაზღვროდ გიყვარდა შენი სამშობლო, მოყვასი, ნათესავები, შენი ოჯახი. გაჭირვების გვერდში მდგომი იყავი.

ბავშვობიდანვე შრომას შეეძინე და სიკვდილამდე არ ჩავიშუხლია. ნახევარ საუკუნეზე მეტხანს, პირნათლად და კეთილსინდისიერად ემსახურე ვეტერინარულ საქმიანობას. ძნელია შენზე საუბარი. გვიჭირს უშენობა ყველას, განსაკუთრებით კი შენს ერთგულ მეგობრებს, შენს მეუღლეს, რომელთანაც ნახევარი საუკუნე განვლე. როგორ გწეროდა სიცოცხლე, როგორ გენანებოდა შენი მონაგარის დატოვება, როგორ ნატრობდი, შვილიშვილების ქორწილს მოსწრებოდი.

მაგრამ მოულოდნელად წახვედი ჩვენგან. გვაკლიხარ, გვენატრები ყველას. მსუბუქი იყოს შენი მშობლიური მუხრანის მიწა.

ნათელში ამყოფოს ღმერთმა შენი სული.

გიული და სულიკო მახტაძეები

სოფიკო ნიკოლაიშვილის სსოვნასი

2003 წლის 30 ივნისი ტრაგიკული და საზარელი დღე იყო, რომელმაც შენი ლამაზი სიცოცხლე შეიწირა, ჩემო სოფიკო. მოულოდნელი და თავზარდამცემი იყო შენი ტრაგიკული გარდაცვალება, ჩემო პატარავ, თითქოს ირგვლივ ყველაფერი გაიჩინა და გაუფერულდა უშენოდ. დრო ყველა ჭრილობას კურნავს... ცხოვრება, არ გვესტუმრება და გაუფერულდა უშენოდ. არ გვწერია შენა და რატომ არ გვწერია ტკივილი, რომელიც შენმა დაკარგვამ დაგვტოვა?!

ძალიან, ძალიან გვენატრები. შენი სიცილი, შენი სილაღე და მოუსვენარი ფუსფუსი გვენატრები. ვინ დაიჯეროს და ვერც მე დაიჯერებ, ჩემო სოფიკო, რომ შენ უმძიარობას დაემორჩილე. მწკფავი ცხოვრებით ცხოვრობდი, ყოველ წამს ღუღი, ჩქვეფი, შენი ერთ წამს გაჩერდა ვის გაგონა... საიცარი ნიჭით იყავი დაჯილდოებული, ყველაფერი გამოიღო და, რასაც კი ხელს მოკიდებდი. შენთვის მიუწევდომელი და შეუძლებელი არაფერი იყო. მღეროდი, ცეკვავდი, ცურავდი... უნაკლო სილამაზისა და სიკეთის განსახიერება, ირგვლივ სიყვარულსა და სილამაზეს აფრქვევდი. ერთ სიცოცხლედ ღირდა შენი ყურება და მოსმენა და ამიტომაც ძალიან ძნელია სიცოცხლე უშენოდ. ძნელია იმის დაჯერება, რომ ასე მალე შეწყდა შენი ლამაზი სიცოცხლე. ჯერ ხომ მხოლოდ 11 წლის იყავი, ჩემო გვირავი.

ამ გაუსაძლის ტკივილს მხოლოდ რწმენა გვიმსუბუქებს, რწმენა იმისა, რომ მოვა დრო და ერთად ვიქნებით, ჩვენი ხატად ქცეული ანგელოზო. გვეჯერა, რომ უფალთან ხარ სასუფეველში, ანგელოზებს შორის და არ გრძნობ

„თავს მარტოდ, უბრად, ეულად, რადგან თავს ვაღვას“

შენ ნათელი ღმერთისგან დიდი და იქ თოვლები

ანგელოზად გამოჩნულად“

ნინო ელისაბედაშვილი ოჯახით

მამუკა ისახანაშვილის

დედის მონატრება მამუკა, ორმოცი დღე გავიდა სიცოცხლესთან, რომელ-ისთვისაც სამოცდაცამეტი დღე იბრძოდი. ძალიან, ძალიან მენატრები. უსაზღვროა შენი მონატრება. რა მძიმეა ცხოვრება უშენოდ, ჩემო უსიტყვო, უპრეტენზიო შვილო. რა გულისტკივილი, რა მოუშუშებელი ჭრილობა დაგვტოვე, შვილო. შელომკვდარი დედისთვის ყველაზე მკაცრი სასჯელი — სიცოცხლე ყოფილა. რადგან გეძმა ეს სასჯელი მარგუნა, მოვიხიდი ისე, როგორც შენ შეგშენის, რადგან მჯერა სულის უკვდავებისა, მჯერა, რომ კვლავ შეგხვდებით ცათა სასუფეველში.

მამუკა, რა უღმობელი ყოფილა სიკვდილი. ვერც შენმა დიდმა გულმა და ვერც სიკეთემ ვერ გიშველა, შვილო. ყველას წყალში ჩაეყარა შენზე გავსული ამაგი. წარმოუდგენელია, მამუკა, მაგრამ დრო უშენოდაც მიედინება. სიცოცხლე სიკვდილით შევინიშნო, მაგრამ ყოველივეს ხომ თავისი დრო და ფაზა აქვს. შენთვის ხომ წარმოუდგენლად ადრე იყო საუკუნო გზაზე გამგზავრება. ხეაღინდელი დღის იმედი გქონდა, შვილო. გვინდა გვეჯეროდეს, რომ დღეს საღაც ხარ, ყველგან ნათელი უფლის თან გდევს. დაე უფალი გაგიძღვას იმ უცხო და შეუჩვენებელ სამყაროში, ხოლო შენს ტანჯვით და ტკივილით დამტყვევულ სხეულს საღებუნად ჩემი ცრემლები დაეფიქროს.

დედა ლილია ჩლაძე

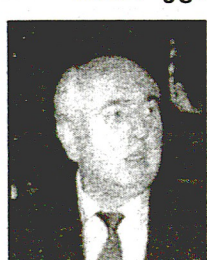
მამუკა ისახანაშვილის გახსენება

ორმოცი დღე გავიდა, რაც შენმა ლამაზმა სულმა მარადისობაში დაიმკვიდრა ადგილი. ჩვენი საყვარელო მამუკა, ნაადრევად წახვედი ამ ქვეყნიდან, ჩვენ კი უღელსი სევდა, ტკივილი დაგვტოვე. ძალიან გვაკლიხარ და გვენატრები.

ისლა დაგვრჩენია, უფალს სანთელი აუწითოთ და გვევლინო, რომ შენი ლამაზი სული ნათელში ამყოფოს.

შენი მეზობლები

რამაზ ქუთათელაძის გახსენება

გავიდა ერთი ტკივილიანი წელი, რაც წახვედი ამ წუთისოვლიდან. ძნელია იმასთან შეგუება, რომ ვეღარასოდეს განავით. იყავით საუკეთესო პიროვნება, ბრწყინვალე ხელოვნანი, იშვიათი მამა და მეუღლე. კაცურად იცხოვრეთ ამ ქვეყანაზე და სახელები კაცური დატოვეთ.

მოვალთ თქვენს საფლავთან, ავაწიებთ სანთლებს და ვილოცებთ, რომ ღმერთმა ნათელში ამყოფოს თქვენი ლამაზი სული.

არაგვის ხეობის წყალხადენების სამსახურის თანამშრომლები

თამარ ავსაჯანიშვილის გახსენება

ქალბატონო თამარ! ჩვენი საყვარელო მასწავლებელი და სულნათელი ადამიანი! 2 ივლისს შესრულდა 40 დღე მას შემდეგ, რაც დრო-ფაზის კანონის ძალით თქვენებური გაგებით და სიღინჯით გაუყვევით სიკვდილის მძიმე და ურთულეს გზას. მიუხედავად იმისა, რომ ძალიან გიყვარდათ სიცოცხლე, გარ-

დაცვალებადი სინანულით მაინც ამბობდით: ჩემი წასვლის დრო მოვიდაო. ჩვენ კი — თქვენ ირგვლივ მყოფი ამისთვის არ გვემეტებოდით. ეს გრძნობა თითოეულ გვენატარში იმდენად ძლიერი იყო, რომ გაუსაძლისი სევდა და თქვენი ნახვის სურვილი კვლავ მოგვეძალა. ძალიან გვიყვარდით! გვიყვარდით თქვენი დადებითი ადამიანური თვისებები — ცოდნის, სიკეთის, უანგარობის, სამართლიანობის, ყოველგვარი პრობლემისადმი ბრძნულად მიდგომის, პატიოსნების გამო; თქვენი, როგორც ადამიანური, ისე საკუთრად პიროვნული ღირსებების გამო, რასაც ზედმოწვევით ზუსტად გამოხატავდა ღვთიურობით სხივითი თქვენი გარეგნობა. ყოფილი მოსწავლეები მორძალებით მოვლევდით ამ სხივებს და თუ ჩვენში რაიმე ღირებულება, ამაში, სხვა მასწავლებლებთან ერთად უდიდესი წვლილი მიგიძღვით პირადად თქვენ. თქვენ სამშობლოს აღზარდეთ მრავალი თაობა და დაკავალანეთ ჭეშმარიტებისა და სიყვარულისკენ სავალ გზაზე. რა თქმა უნდა, თქვენი ცხოვრება უფლო არ ყოფილა, მაგრამ სიბნელეებს ყოველთვის ანთმევდით თავს ცოდნისმთვრელი და პედაგოგიური პროფესიონალიზმით, შემართებით და პასუხისმგებლობით უდიდესი გრძნობით. თქვენ იმ პედაგოგების პლეადას ეკუთვნოდით, რომელიც სრულიად დამსახურებულად იწოდებოდა ინტელგენტიად. უფლისგან უზვად ბოძებული თავისუფლებით და პასუხისმგებლობით, ყველას უნაწილებლად იმ დიდ სიყვარულს, რომლითაც ფეთქავდა სიცოცხლის მიწურულს თქვენი გული. მისაბაძი იყო იყო თქვენი არა მხოლოდ ხალხისთვის გაწეული შრომითი საქმიანობა, არამედ პირადი ცხოვრება, რადგან გამოჩნეული იყავით, როგორც შესანიშნავი მეუღლე, ოჯახის ერთგული ქალბატონი და დედა შესანიშნავი შვილებისა, რომლებიც კეთილშობილური საქმიანობით და კვლავ მოგვენატრებით. მძიმეა თქვენი ჩვენთან ზრუნვითი გამოწვეული სევდა, რომელსაც ვერაფერი — თვით დროც ვერ განკურნავს, მაგრამ ვეცდებით ამ გაუსაძლის და ჭეშმარიტად ადამიანურ ტკივილს თვალი გავუსწოროთ თქვენივე ბრძნული რჩევების საფუძველზე.

პატივისცემით და სიყვარულით, თქვენი ყოფილი მოწაფეების სახელით — გენრიეტა და მკურელი კობაძეები

ვალენტინა (ვალია) ტაბატაძე-ნოზაძის გახსენება

დაბადების დღეს გილოცავთ, დედა! მე-17 წელი გავის, რაც შენ დაგვტოვე და წახვედი მარადიულ სასუფეველში, ჩვენი უსაყვარესო, ოჯახის უსაზღვროდ მოყვარეული დედა. შენ ხომ ყველათვის ძვირფასი იყავი. უცრემლოდ ვერაფერს გნახებდით. საკუთარ თავზე მეტად სხვებზე ფიქრობდი. ყველას სატკივარი გულობდა მიტკნოდა. შვილები იყავი დაზარდული დისშვილები და მასულიშვილები. როგორი ტკივილი მივიღე შენი დაკარგვით. მამას გული შუაზე გაუტე. თურმე როგორ ჰყვარებოდა, დღემდე შენი ერთგული დარჩა, დღის ცალფრთხილბრუნვით და ცილობის, თავისი დარდი ჩვენ არ მოგვახვობს თავზე. ასე ამბობს: კარგი მეუღლის დაკარგვა ძალიან ძნელი ყოფილაო, ჩვენც შენი შვილებიც, გავიზარდეთ, დავიჯავსდით. რომ დაგანახვა, როგორი შვილიშვილები გყავს: მარი, ჯემიკო, ბესი და გიორგი. ვეცდებით, ისეთები დავზარდოთ, შენ რომ ნატრობდი, შენ რომ შეგფერის. ბებიისა და პაპის სიყვარულს მამაში ხვდავარ, ქვეყანას ურჩევნიათ თავიანთი პაპული. პატარა გიორგი ხელს იწვევს შენი სარათისკენ და იძახის: „ნახე, დედა, ვალია ბებო როგორ მიყურებს!“ ვეუბრ, დედა, მოწაფე თვალებით, ილოცე მანდ მათი ზედნიერებისთვის.

დრო არ გვიჩვენებს ტკივილებს და შენდამი მონატრებას, დედა, პირიქით, რაც დრო გავის, უფრო ვგრძნობთ, როგორ გვიყვარხარ და გვაკლიხარ.

ქელს ვიხსენებ შენი ხსოვნის წინაშე და ღმერთს ყოველთვის ვავედრებ შენს უსათნოს სულს.

ოჯახი

ელგუჯა მიქაშაიძე — სსოვნა

დაბადების დღეს გილოცავ, მამიკო! ზევ ხომ 30 ივნისი და რომ არა 1992 წლის ავღსახსენებელი 20 ივლისი, ახლა 50 წლის მეყოლებოდი.

ჩვენ გვჩვენ

გეოგოლის არადილი

დიდხანს ვორჭო-ფობი, მომენერა თქვენ-თვის, თუ არა. ძნელია, როცა საკუთარ სულ-მოკლეობაზე უნდა დანერო, მაგრამ ეგება ჭკუის სასწავლებლად მაინც გამოდგეს ეს ამბავი.

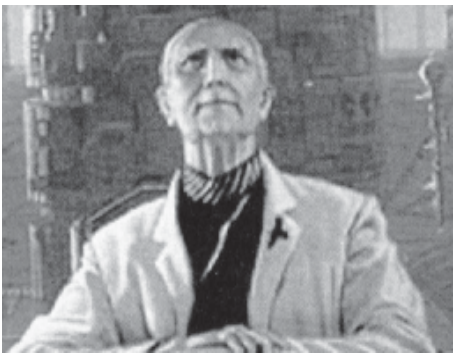
ევრონომიკურად არასდროს გამჭირვებია. ის კი არა, ჩემი ოჯახის წევრები ფუფუნებაზეც ფიქრობდნენ. ანტიკვარულ ჭურჭელს ყიდულობდნენ, ფერწერულ ტილოებს აგროვებდნენ. ერთი ის იყო პრობლემა, რომ პატარა ფართი გვექონდა — სტანდარტული სამოთახიანი ბინა და არ გვეყოფნო.

ჩვენი კარის მეზობელი, მოხუცი რუსი იგორ ივანოვიჩი მარტოდმარტო ცხოვრობდა. მასაფით მარტოხელა ორიოდე მეგობარი ჰყავდა. დადიოდნენ ერთმანეთთან, ხან სვამდნენ, ხან ღვინოს თამაშობდნენ. თუკი ფულის სასესხებლად მოვიდოდა, არასოდეს ვუბნებოდი უარს. ბევრს არ მთხოვდა — 5 ან 10 მანეთს, მაგრამ დაბრუნება უჭირდა. ეტყობა, ეს ძალიან ანუხებდა. ერთხელ, გვიან საღამოს ზარი გაისმა. კარი გავაღე. ზღურბლზე ჩაცმულ-გამოპრანჭული იგორი იდგა. მოკრძალებით შემოვიდა და გვითხრა, — სულ მარტო ვარ, მრცხენია, ვალს რომ ვერ გიბრუნებთ, ამიტომ გადავწყვიტე, თქვენი ვაჟი ბინაში ჩავიწერო, ვითომ ვიშვილე. რომ მოგვედები, ბინაც დაგარჩებათ და თუ რამ გამაჩნია, ყველაფერი. ერთადერთს გთხოვრ, არეულობა იწყება, თუ ძალიან გამიჭირდება, დახმარებაზე უარს ნუ მეტყვი.

სიხარულით ცას ვწვიე. რა თქმა უნდა, დავეთანხმდი.

მერე მართლაც არეულობა დაიწყო. ჯერ ცხელი წყალი გამოგვირთეს, მერე გაზი, მერე დენი... იგორ ივანოვიჩი უკვე ჩემი ვაჟის „მამობილი“ იყო ოფიციალურად, თუმცა ადრე რომ გვთხოვდა დახმარებას, ახლა უფრო გულ-ჩათხრობილი გახდა, თითქოს მოსვლა ერიდებოდა. არადა, ალბათ უჭირდა...

მე კი, ვეზიდებოდი და ვეზიდებოდი შინ მაკაროს, ბურღულეულს, პურის ფქვილს, საჭონს...

რამდენჯერმე კი გავივლე გულში, იგორ ივანოვიჩის მიგავითხავე-მეთქი, მაგრამ მერე ვიფიქრე, — ეტყობა, გააქვს თავი, თორემ მომავითხავდა. ჯერ ოჯახში ერთი წლის მარაგს მაინც დავანაყო „შავი დღისთვის“, მაგას მერე მივხედავ-მეთქი.

ერთ საღამოს მისი ორი მეგობარი გა-მომეცხადა — რამდენიმე დღეა, იგორი არ ჩანს, არც კარს გვიღებს ვინმე.

ავტყუებ განგაში. მოცვივდნენ მეზობლები... კარი შევამტვრიეთ...

ის აბაზანაში პირველ ჩაშობილი იწვა. მარცხენა მჯავზე სამართებული დაესვა და სისხლისაგან დაცლილიყო.

ეს რა უქნიაო, — ვიშვიშებდა ყველა. „კაცურად“ გავასვენე, არაფერი დამიკვლია, მაგრამ ერთი კვირის მერე უბედურება დაიწყო: ჩემს საძინებელ ოთახში აჩრდილი შევნიშნე.

კედელთან იდგა... იგორ ივანოვიჩი იყო, ხელგამოწვდილი და თვალბეზღაროვანი მთქმე-რებადა. ცივად გამოვხურე კარი, ისევ შევაღე, აჩრდილი გამქრალყო. ასე მეორედებოდა ყოველ მეორე დღეს მაინც. რა არ ვცადე, როგორ არ ვეცე პატივი მის სულს, ვერაფრით მოვიშორე აჩრდილი. ისე გამაგია, რომ ანტიკვარული ჩინური ლარნაკიც კი დარჩა და გაიცინა... კმაყოფილი იყო, რომ გამაგია...

იმ დღის შემდეგ ვინ იცის, რამდენი რამ დავამტვრიე.

კოლს ფსიქიატრთან დავყავარ, დამამშვიდებლეს მასმევენ, მაგრამ ჩემი ავადმყოფობა, ვიცი, მოუჩრენელია. იქამდე მიმიყვანს, მეც იგორივით გადავიხსნი ვერხვს.

ნეტავ, ოჯახში მიმელო, ჩემთან მეცხოვრებინა ის უბედური კაცი. მისი აჩრდილი მაშინ არასოდეს შემანახებდა...

თუმცა რა... ოჯახში რომ მიმელო, ცოცხალიც იქნებოდა.

ჯ.კ. თბილისი

მესტრასენსები დიდ კაზიზში არიან

სულ უფრო და უფრო მეტი მაგნატი მიმართავს დახმარებისთვის ზეპუნებრივ ძალებს. საკუთარი კომპანიების პერსპექტივის გასაგებად ასტროლოგებს, ექსტრასენსებს და ქირომანტებს იწვევენ სამუშაოდ.

„კოროპორაცია მზად არის, ყველაფერი მოსინჯოს თავისი ბიზნესის შესანარჩუნებლად, ამიტომ წინასწარმეტყველება კარგი შემოსავლის წყარო გახდა მათთვის, ვინც ამას მისდევს“, — თქვა ერთ-ერთი ფირმის გენერალურმა დირექტორმა. მან ბოშა ქალი აიყვანა სამსახურში. ამ ქალმა კი ისეთი შელოცვა იცის, რომ საქონელი უცებ იყიდება, თანაც დიდი რაოდენობით.

აშშ-ის მსხვილი ფირმები ეკონომიკის თითქმის ყველა სფეროში დიდი ხანია ოკულტუზმით არიან გატაცებული, მაგრამ ბოლოდროინდელმა ეკონომიკურმა ხელმოცარულობამ განაახლა ინტერესი მისწრაფისა და ჯადოქრობისადმი.

წინასწარმეტყველები ახლა ისეთივე პოპულარობით სარგებლობენ, როგორც პროგრამისტები — 90-იან წლებში. მათ გაცილებით მეტს უხდიან, ვიდრე კომპიუტერზე მომუშავეთ — ნელინადმი დაახლოებით 260 ათას დოლარს. თუ ზედმეტ სამუშაოს აიღებენ, მაშინ მათი შემოსავალი 750 ათასს აღწევს.

ტანიანა ელასტი №11

„ეშმაკის ქალაქი“ მინისქვეშეთში

ყველა კონტინენტზე არსებობს „სიკვდილის ველი“ და „ეშმაკური ადგილები“. მათი შესწავლის მიზნად ისრაელი ან საერთოდ არ ბრუნდებიან უკან, ან დაბრუნებულები მალევე კვდებიან გაურკვეველი დაავადებით.

ასეთი „სიკვდილის ველი“ მდებარეობს ციმბირშიც, მდინარე ვილუის ნაპირთან. მას უშიშარი მონადირეებიც კი ოდითგან გვერდს უფლიან. თაობიდან თაობას გადაეცემა ლეგენდა მინისქვეშა „ეშმაკის ქალაქის“ შესახებ და უხუცესი იაკუტები უკრძალავენ შვილებს იმ ადგილთან მიკარებას.

ველზე არის მინისქვეშეთში რამდენიმე ფარული ჩასასვლელი. იქ ჩასული იშვიათად დაბრუნებულია უკან, თუ ვინმე ამოაღწევს, მალევე კვდება საშინელი წამებით.

შესაძლოა ამიტომაც, ვერც ერთი ექსპედიცია ვერ რისკავს ამ საიდუმლო ადგილის გამო-საველეად ჩასვლას.

ერთხელ რამდენიმე გაბედულმა სტუდენტმა გადაწყვიტა „სიკვდილის ველზე“ გასივრება. უკან დაბრუნებულებმა თქვეს, — მდინარე აგლის ნაპირზე, ვილუის შესართავთან, დგას დაახლოებით 10-მეტრიანი დიამეტრის ქვაბი. ერთი შეხედვით სპილენძისას ჰგავს. სტუდენტები ეცადნენ, ამ საიდუმლო ნაკეთობისთვის თუნდაც მცირე ნაჭერი ჩამოეშვებინათ, მაგრამ არაფერი გამოუვიდათ — ხერხი მიკარებისთანავე დაიშვრა, ხოლო ჩაქუჩი — რეზინის ბურთივით ხტოდა.

ყველაზე საოცარი ის იყო, რომ ქვაბი სითბოს აფრქვევდა, რის გამოც ექსპედიციის წევრებს პალუცინაცია დაეწყო.

ამ რისკიანი მოგზაურობიდან დაბრუნებულებს მალევე გაუუარესდათ ჯანმრთელობა. ზოგი გამელოტდა, ზოგს საშინელი გამოწყარვი გაუჩნდა სახეზე, ხოლო ხელები წითლად დაეფოთლათ. ამ გამოუცნობი სენის წამალი არ გამოჩნდა. კიდევ კარგი, ჭკუა ეყოთ და მინისქვეშეთში არ ჩაიჭრნენ!

გასული საუკუნის შუა ხანებში ერთი მოხალისე ჩავიდა „ეშმაკის ქალაქში“. რამდენიმე საათის შემდეგ ბარბაცით ამოვიდა ზემოთ, გალურჯებული, (ავასცახებული... ჰაერმა დაჰკრა თუ არა, დაეცა მინაზე და საშინელი კრუნჩხვით აღმოხდა სული...

მიუხედავად ყველაფრისა, იაკუტებისათვის ცნობილია მინისქვეშა ქალაქის ზოგიერთი დეტალი. ამბობენ, იქ უზარმაზარი, ვიდაცის მიერ ამოთხრილი გამოქვაბულებია. ერთ-ერთში წვანან გაყინული შავკანიანი, ლითონის ტანსაცმლიანი ადამიანებია.

ასეთი ზერეულ ინფორმაცია „ეშმაკური ადგილის“ შესახებ, არ იძლევა საშუალებას, მეცნიერულად აიხსნას „ველის“ წარმოშობის მიზეზი ამ მუდმივად ცივ რაიონში.

თუმცა, მეცნიერები ვერაუდობენ, რომ ამ ადგილებში ოდესღაც ცხოვრობდა ჩვენთვის უცნობი ცივილიზაციის ხალხი, რომელიც მრავალი ათასი წლის წინ შეინარა კლიმატურმა კატასტროფამ — ტროპიკული კლიმატი შეიცვალა პოლარული სიცივით და ხალხი, თავის სამეფოდ, მინისქვეშეთში გადაბარგდა.

მეორე ვერსიით, ყოველივე ეს მიღმა სამყაროს მკვიდრთა ნახელებია...

გოკრუბ სეიტა

წყალი აღმა ნავიდა?!

დრო ვეღარ მოვზომე. რესპონდენტთან ვაგვიანებდი, ტაქსის გარდა ვერაფერი მიშველიდა, არადა, ჩემი ორი ლარი არ განედებოდა... სხვა გზა არ მქონდა და „კვირის პალიტრის“ ჟურნალისტის საბუთი დავანახე მძღოლს, რომელიც ყველაზე კეთილი მომჩვენა: — ოლონდ ახლა მიშველეთ და ხვალ სადაც მეტყვი, იქ მოგიტანთ ვალს-მეთქი!..

— ვაჰ, კაცო, ეს რა ხდება! — ისე გახარებულია გაშალა ხელები, მეგონა, დიდი ხნის უნახავი ბიძაშვილივით ჩამიკრავდა გულში, — სწორედაც რომ შენ გეძებდი, მინდოდა შენსეო. მერე მანქანაში დიდი ამბით შემეპატიჟა და სანამ ძრავას აამუშავებდა, სავარძლის შალითის ჯიბიდან გულდაგულ დავეცილი „კვირის პალიტრის“ ნომრები ამოიღო: — „აი, შენახული მაქვს, რაც მართალია, მართალია, მართლა კაი გაზეთია, ზომიერი, მშვიდი... ამ ტელევიზიის გადამკიდეს რომ მგონია ქვეყანა თავზე მეცხევა, გამითენდება ნანატრი ორშაბათი, ვიყიდი „კვირის პალიტრას“ და თურმე ისევ შეიძლება, კაცო, ცხოვრება, არც ქვეყანა გაგიჟებულა, მზეც ისევ ამოვა... მოკლედ, მომიკითხე ყველა, თუ ჩემს ტაქსის სადმე გადააწყდებიან, თამამად გამაჩერონ. თქვენი მსახური ვარ!“

ბატონმა თენგიზმა ჩამანერინა მანქანის ნომერი, რომელსაც გაზეთში, ბუნებრივად, ვერ ჩავნერ მხოლოდ იმიტომ, რომ... აფერისტების მეტი რაა ქვეყანაზე და ამ პატიოსან კაცს, რომელსაც შინ ორი დიპლომი უდევს და ტაქსი მისი ოჯახის ერთადერთი მარჩენალი გამხდარა, სხვისი უფასოდ მომსახურებისათვის სად სცალია?..

ჩემი ნახვა რატომ გენბავდათ-მეთქი, — კვითხე.

— შენ ხომ სასწაულებზე წერ და მინდოდა მეთქვა, რომ ძაან მიყვარს „ნისქევის ამბები“... მეც შემეშხვა ერთი სასწაული და კარგა ხანს ვერ ვამხელდი, მეშინოდა, გაყი არ ვგონებოდი ვინმეს... ჩემი თვალთ რაც ვნახე, თავად ვერ ვიჯერებდი და სხვა სიტყვაზე დამიჯერებდა?

დაახლოებით სამი წლის წინ დამირეკა ნაცნობმა და მითხრა: — ჩემს მეზობელს სასწრაფოდ მცხეთაში უნდა წასვლა. ტაქსი სჭირდება. თუ გამოვალ, კარგად გადაგიხდისო!..

შუალამე კარგა ხნის გადასული იყო. ამ დროს იშვიათად გავდივარ შინიდან, მაგრამ იმდენად დიდი თანხა შემომთავაზეს, უარი ვერ ვთქვი და მალე ჩემს მგზავრთან ერთად მცხეთისკენ გავემართე. ახალგაზრდა კაცი იყო — 30-35 წლისა, უკან ჩაჯდა, ბოდიში მომიხადა — დაღლილი ვარ და ლაპარაკის თავიც არა მაქვსო. მეგონა, ჩაეძინა და მაგნიტოფონიც კი გამოვრთე.

ჯვრის მონასტერი რომ გამოჩნდა, პირჯვარი გადავინერე და... მანქანა ერთბაშად გაითიშა, ერთ ადგილს მიყენა. ვცადე ძრავის ჩართვა, მაგრამ, თქვეიც არ მომიკვდეთ, არაფერმა გაჭრა... გადმოვდი. ავხადე სახურავი, ძრავას ჩაქვდე, ვერ მივაგენი დაზიანებას... ჩემი თანამგზავრიც გადმოვიდა, ფარნით მინათებდა, თავადაც ცდილობდა გარკვევას — სცოდნია მანქანა... ამოდ... ბოდიში მოვუხადე და შევთავაზე, იქნებ გამეღელ მანქანაში გადავიხდი, თუკი, რა თქმა უნდა, გამოჩნდება-მეთქი...

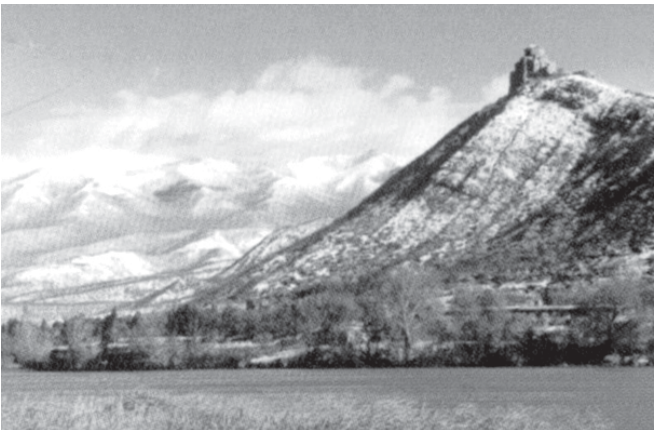
ხელები მაზუთით მქონდა გასვრილი, ჯერ ბენზინიანი ნაჭრით დავიწმინდე, მერე ბოთლით წყალი მქონდა და ჩემი თანამგზავრი მისხამდა... სადაც ვიდევით, თავდადმართი იყო და წყალი, წესით, ქვევით უნდა ნასულებო, აქ კი... აღმა შეტრიალდა და აღმართს აუყვა, ლამის თვალები გადმოგვეცვიდა სიშრით და გაოცებით, სულ დამაივნდა გასაწული ხელები, წყალს ასვალტზე ვღვრიდით და ვაკვირდ-

ებოდით, მთვარის შუქზე როგორ მიიკლავნებოდა ვერცხლისფერ ზოლად ზემოთ...

ნახეთ?! — ეჭვით შემომხედა მგზავრმა, როცა წყალმა გახეთქილი ასფალტის ნაპრალები მინა იპოვა და გაქრა.

კი-მეთქი, — დავუქნიე თავი და უცებ, თითქოს პროუექტორი მოგვანათესო, ისეთი ოქროსფერი ნათება წამოვიდა ზემოდან. ერთად ავისხედეთ და ჯვრის მონასტრის მხრიდან მოზრდილი ბურთისხელა მრგვალი მანათობელი სფერო წამოვიდა, თავზე გადაგვიარა და ქალაქის მხარეს გაცურდა, ღრუბლები „მოძებნა“ და გაუჩინარდა...

კარგა ხანს ვიდევით გარინდებულები, მერე ჩავსხედით მანქანაში და, ჩემდა გასაოცრად, ძრავა დაიქოქა... მინდოდა მგზავრი მცხეთაში ჩამეყვანა, მაგრამ უარი თქვა — არა, არ შემეძლო, უკან დავბრუნდეთო!..

მოვებრუნე მანქანა და წამოვედი, მით უმეტეს, რომ თავს ცუდად ვგრძნობდი, სიცხინივით მამტრევდა და მაცივებად, არც ჩემი თანამგზავრი იყო უკეთ.

ორი კვირა მალალი სიცხე მქონდა იმ ღამის შემდეგ...

— მაინც რა მოვლენის შემსრენი გახდით, როგორ ფიქრობთ?!

— რა ვიცი, ვფიქრობ, უცხოელანტელები მფრინავ აპარატს გადავანყდით, იმან იცის თურმე როგორც მანქანების, ასევე ადამიანების დროებით მწყობრიდან გამოყვანა, დედაშიწის მიზიდულობის და რაღაც სხვა კანონებსაც არღვევსო, წყალიც იმიტომ წავიდა ალბათ აღმა. როგორც ჩემმა ნაცნობმა მითხრა, ჩემმა თანამგზავრმა თურმე ღვთიურ ნიშნად მიიღო მომხდარი. იგი ნარკოტიკის მომხმარებელი ყოფილა და ხანგრძლივი მკურნალობის კურსი გაუვლია, რომლის შემდეგაც არ უნდა გაკარებოდა წამალს, მაგრამ იმ ღამეს ცდუნებას ვერ გაუძლო თურმე და ამიტომ მიდიოდა მცხეთის რაიონში ახლობელთან, რომელსაც წამალი ჰქონდა... სხვათა შორის, ძალიან მორწმუნე გახდა და იმ დღის შემდეგ წამალზე აღარც უფიქრია, ექიმია, კარგი სპეციალისტი...

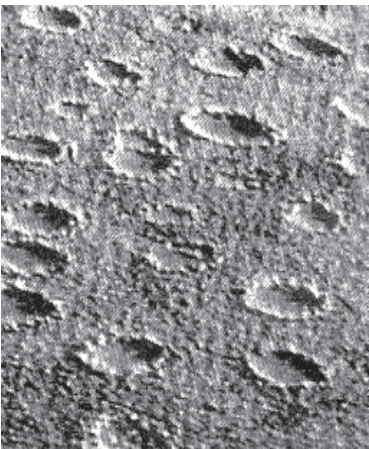
მოგვიანებით, ბატონმა თენგიზმა უცნაური მოვლენის მეორე თვითმხილველსაც შემახვედრა და მან დადასტურა, რომ ყველაფერი სწორედ ასე იყო. ისიც მითხრა, რომ იმ ადგილზე სხვა დროს განგებ მისულა და ბლომად წყალიც დაუღვრია, რომ ენახა, ისევ აღმა წავიდოდა თუ არა, მაგრამ მსგავსი არაფერი განმეორებულა...

ეს ის სასწაული იყო, რომელიც არ მეორედებო, — მითხრა და პირჯვარი გადაიწერა, — სულ შევიცვალე, უფალმა ჩემთვის მოახდინა საოცრებაო...

ალბათ ასეც იყო, ან იქნებ მართლა უცხო პლანეტის წარმომადგენლები სტუმრობდნენ ღვთიუკურთხეულ ჩვენს ქვეყანას, ვინ იცის...

P.S. ბატონ თენგიზთან საუბარმა ისე გამიტაცა, მაინც დავაგვიანე რესპონდენტთან შეხვედრაზე, მაგრამ არ მინანია ნამდვილად!..

ინგა ჯაფელი

უღაგნოს

„საიდუმლო წიგნი“

მეცნიერები კარგა ხანია ტევის იჩქლებენ აფრიკის სამხრეთით, ნამიბიის უდაბნოში აღმოჩენილი „საიდუმლო წიგნების“ შესასწავლად. თითოეულ ასეთი წრეს დაახლოებით 10-მეტრიანი დიამეტრი აქვს და აბსოლუტურად თავისუფალია მცენარეებისგან. უფრო მეტიც, ქვიშის სინჯებმა ვერანაირი ნათელი ვერ მოჰფინა ამ გამოცანას. 1975 წელს წრეების შუაში ჩასვეს მეტალის მომცრო ბოძები. 22 წლის შემდეგ კი აღმოაჩინეს, რომ ქვიშის წრეები ადგილიდან ოდნავადაც არ დაშრულა(!) თანაც ისევ აიღეს სინჯი — არც რადიოაქტიური ნივთიერება აღმოჩენილა, არც რაიმე უცხო სხეული... არადა, ზემოდან ისეთი სურათი ჩანს, თითქოს უდაბნო კოსმოსიდან დაბოძეს.

გარდიანი

„საბალო-სალო“ გვერდის პასუხები	
I. მამალი.	
II. აბა, გამოიცან:	
1) — ა); 2) — ა); 3) — გ); 4) — დ); 5) — ბ); 6) — დ); 7) — ა); 8) — დ).	

სად ნავილოთ მესამე ქუჩა?

24 წლის ჩინელ გოგონას უზედურება შეემთხვა — მუცელზე მესამე ქუჩა ამოუვიდა! ანომალიამ თავი იჩინა მას შემდეგ, რაც კერძო კლინიკაში მას ოპერაცია გაუკეთეს — მკერდი გაუდიდეს. ამ ოპერაციიდან სულ რამდენიმე დღეში დაწყებული დაბრუნების ქუჩა ზრდა. გოგონა იძულებული შეიქნა, კვლავ მიემართა ქირურგებისთვის, მაგრამ მედიკოსებმა ოპერაციაზე უარი უთხრეს — ქუჩის ზრდის დასრულებამდე დაცდა სჯობს, წინააღმდეგ შემთხვევაში, შესაძლოა თავიდან გაიზარდოს ან სხვა ადგილზე იჩინოს თავი.

შესაძლოა, მკერდის გასადიდებელი ოპერაციის დროს, გოგონას სერიოზულად დაერღვა რალაც-რალაცები ორგანიზმში, რაც ამ პათოლოგიის მიზეზი შეიქნა.

ჯენეტა

პაპაჩას წყენინება რიგსაჟი შეუქლია

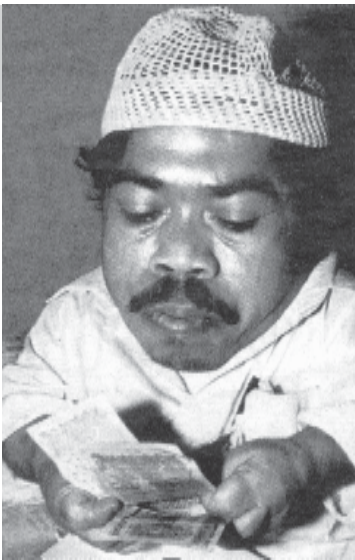
ინდოელები პატივს მიაგებენ თავიანთ ყველაზე ცნობილ პიროვნებას — ცირკის მსახიობს გული მუჰამედს, რომელიც 1997 წელს გარდაიცვალა.

მუჰამედი დღემდე რჩება დედამიწაზე ყველაზე ტანდაბალ ზრდასრულ მამაკაცად — იგი მხოლოდ 55 სმ სიმაღლისა იყო. როცა გული მუჰამედმა ცირკში მოღვაწეობა დაასრულა, ტკბილულით ვაჭრობას მოჰყიდა ხელი, რამაც დიდი მოგება მოუტანა.

ვინაიდან სხვა ადამიანებისგან გამოირჩეოდა, ინდოელებმა ციცქნა თანამემამულე წმინდანად შერაცხეს.

მუჰამედს თურმე ამქვეყნიდან ყველაზე მეტად ეშინოდა ძაღლების, კატებისა და ყვავებისა, რომლებსაც არ ესმოდათ, რომ მათ წინაშე ადამიანი იდგა და საჭმელს ხელიდან სტაცებდნენ.

ნუ ზუიქი

უჩვეულო რბოლა

ბრიტანელი მართლმადიდებელი პიუ ლობი პირველი ადამიანია, რომელმაც ცხენს გაუსწრო. ამგვარი შეჯიბრი ყოველწლიურად ტარდება უელსში. 25 წლის მანძილზე მხოლოდ ლობმა შეძლო, მიეღო პრიზი — 25 ათასი გირვანქა სტერლინგი.

გამარჯვებულმა ინტერვიუში თქვა, რომ მოგებული თანხით შეიძენს ახალ ბოტასებს, რომლითაც მონაწილეობას მიიღებს მომავალ შეჯიბრში.

27 წლის პროგრამისტმა პიუ ლობმა 12 ივნისს 22 მილი გირვანქა 2 სთ, 5 წთ და 19 წამში. შეჯიბრში მონაწილე ყველაზე სწრაფმა ცხენმა კი ფინიშს 12 წთ-ით გვიან მიაღწია.

დენგი

ასეთი გუმბულით შორს ვერ გაჟრინდები

ჩიტების ერთ-ერთი ავადმყოფობაა გენეტიკური მუტაცია, რომელიც ბუმბულის საოცარ ზრდას იწვევს. მას უწოდებენ ბუმბულის დაავადებას. ამ სენით დაავადებული ფრინველები მთლიანად იფარებიან ბუმბულით, აღარ შეუძლიათ ფრენა და, სხვათა შორის, მოძრაობაც ძალიან უჭირთ. ისინი თანდათან ემსგავსებიან ბუმბულის უზარმაზარ ბუმბს. ის ფაქტი, რომ მოძრაობა უჭირთ, ნეგატიურად მოქმედებს მათ ორგანიზმზე. ავადდება გული (უმოძრაობის შედეგად) და ფრინველები დროზე ადრე იხოცებიან...

ოჯი

მანქანით სიჩინოების ახალი მეთოდი

ბრიტანელი ავტომექანიკოსი ლოიდ ჯეფერსონი გორდი ფეტიშისტებს ურჩევს, თავიანთი ავტომობილებით იმგზავრონ ისე, რომ წინ — კაპოტზე, მიაბან ლამაზმანი. ლოიდი ამტკიცებს, რომ ამ დროს მამაკაცი მიიღებს საოცარ სექსუალურ სიამოვნებას. ავტომექანიკოსი იმასაც აღნიშნავს, რომ ახალი მეთოდის მოყვარულები არ უნდა გასცდნენ კანონის ფარგლებს და არ დაარღვიონ საგზაო წესები. ყველაფერს აჯობებს ამ ახალი მეთოდით გასეირნება სადმე ბუნებაში. მექანიკოსი აღნიშნავს, რომ მამაკაცებს ძალიან მოსწონთ იმის შეგრძნება, რომ სუსტი სქესის წარმომადგენელი მთლიანად მათ ხელშია.

მირორი

ქარნალ „ქარნალის“ საფიგარო პრინციპი „ქვირის პალიზისთვის“

შეშვების წესი: უბასუხეთ კროს-გორდში დასმულ შეკითხვებს და პასუხები შესაბამის უჯრეტებში ჩაწერეთ. კროსგორდის სწორად ამოხსნის შემთხვევაში გამუქებული უჯრეტები იმ სიტყვებს ამოიკითხავთ, რომელიც საბჭოთა ისტორიკოსების მტკიცებით, საღიბო ენის მავზოლეს უმსოფრესესი მოხსენიებულია.

დ. ავსტრალიაში გავრცელებული ველური ძაღლი; ა. ღმერთი, რომლის შვილადაც გა-მოაცხადა თავი ალექსანდრე მაკედონელმა; ი. უწყინარი ხასიათის დამცინავი დამოკიდებულება რაიმესადმი; ს. ჩეხი კომპოზიტორი; მ. მდინარე თბილისში; ე. გემის ან თვითმფრინ-

ნავის მომსახურე პერსონალი; ე. ზღვის ღმერთი რომაულ მითოლოგიაში; ე. „ნატვრის ხის“ პერსონაჟის სახელი, რომელიც მთელი ცხოვრება ნატვრის თვალს, ნატვრის ხესა და ოქროს თევზს ეძებდა, ელოდა როდის გაიხსნებოდა ცა ან როდის დადებდა მისი დედალი ოქროს კვერცხს; თ. ხელსაწყო, რომლითაც რაიმე ზედაპირის ჰორიზონტალურობას ამოწმებენ; რ. საბჭოთა კავშირის საფეხბურთო ნაკრების ყოფილი კაპიტანი; მ. ჯარის უფროსი რუსეთში; ე. ერთგვარი კრემიანი ნაჭებარი; ე. ხელოვნური ბოჭკო; თ. წვრილი

რობი უილიამსი ვერ ელავა ნაკსულს

ცნობილი გახდა, რომ რობი უილიამსი წარსულში ნარკომანი იყო. ეს ჩვეულება მას კინალამ სიცოცხლის ფასად დაუჯდა — თურმე 10 წლის წინ, ტოპმოდელ ნაომი კემბელთან ერთად, უამრავი კოკაინი მიიღო ბერლინის ერთ-ერთ სასტუმროში და მოდელის მცველებმა ის ნახევრად მკვდარი გადაიყვანეს რეანიმაციაში. ეს ოპერაცია ისე ბრწყინვალედ ჩატარდა, რომ ამის შესახებ ჟურნალისტებმა ვერაფერი გაიგეს.

რობი უილიამსი ახლა უკვე აღარაფერს მალავს და აღიარებს, რომ ყველაფერს გაუსინჯა გემო, თუმცა ახლა მკურნალობამ გამოაჯანსაღა.

მისი პრესმდივანი კი აცხადებს, — რობი დროდადრო მაინც ეძალევა ნარკოტიკებს, შემდეგ კლინიკაში წვება. ნამკურნალები ცოტა ხანს იკავებს თავს, მერე კი ისევ თავიდან იწყებს... ასე მეორდება წლიდან წლამდე. შეიძლება გამოსწორება უნდოდეს კიდევ, მაგრამ ვერც ცდუნებას უძლებს და ნებისყოფაც არ ჰყოფნისო.

ოკნა

გაბილი ფოტოსურათები

გერმანელებმა ტკბილი გამოსახულების ტენოლოგია აითვისეს. ჩვეულებრივ ფოტოსურათს სპეციალურ პრინტერზე ბეჭდავენ. მელნის ნაცვლად — საკვებ საღებავებს ხმარობენ. ამის შემდეგ გამოსახულება თეთრი შოკოლადის ფილაზე გადააქვთ. როგორც ტენოლოგები ირწმუნებიან, მათ ამგვარად ნებისმიერი გამოსახულების გადატანა შეუძლიათ შოკოლადის ფილაზე — დაწყებული ლეონარდო და ვინჩის „საიდუმლო სერობის“ ფოტოასლიდან, ჩვეულებრივი სავიზიტო ბარათებით დამთავრებული. ოღონდ ეგ არის, რომ ტკბილი სურათები დიდხანს ვერ ძლებს, განსაკუთრებით, სიცხეში.

შტერნ

პრინცი — კონფესიის დაგრძევი

დიდი ბრიტანეთის ტახტის მემკვიდრე პრინცი ჩარლზი თავის ქვეშევრდომებს, როგორც ჩანს, სიურპრიზს უმზადებს. პრინცს არასოდეს დაუმალავს აღმოსავლეთის სიყვარული. ახალგაზრდობაში ბევრჯერ დაქვნიდა პარვარდის უნივერსიტეტში აღმოსავლური კულტურის ლექციებს. უამრავი ტრაქტატი გადაიკითხა ბუდიზმზე და აგერ უკვე რამდენიმე წელია, ყოველ დილას მედიტაციით იწყებს. მიუხედავად პარლამენტის წევრთა წინააღმდეგობისა, ახლა მას ოფიციალურ ვიზიტად დალაი ლამას მოწვევა სურს. სტუმართმოყვარე პრინცის მოწინააღმდეგეები ამბობენ, რომ გამოჩენილ ტყვე ჩარლზს ბუდიზმის მიღება სურს. რელიგიის არჩევანის თავისუფლება ყოველი მოქალაქის უფლებაა, მაგრამ არა — ჩარლზის. ანგლიკანური ეკლესიის ერთ-ერთ მთავარ პირს უფლება არ აქვს აღმოსავლურ ნიაფს აწყვეს. ამასთან დაკავშირებით პარლამენტარები დაემუქრნენ პრინცს, რომ ტახტის მემკვიდრის უფლებას ჩამოართმევენ.

სტარი

სუთი კვირა ჭაში

ერთ დღეს კალიფორნიელი შვარცების ოჯახი უდაბნოში გაემგზავრა და თან საყვარელი ძაღლი — კოკერ-სპანიელი შედოუ წაიყვანა. შვარცებმა ის-ის იყო, სივდილის ველის დასავლეთით მდებარე ქალაქ პანამინტს მიაღწიეს, რომ შედოუ მოულოდნელად გაქრა. ბევრი ძებნის შემდეგ მინის სიღრმეში მოეპოვო ყრუ წმუტუნი. ხმას მისდიეს და 80 ფუტის სიღრმის მიტოვებულ ჭასთან მივიდნენ. ჭიჭებმა რეინჯერების უახლოესი სადგურიდან ალუმინის კიბე მოარბენინეს. ამ კიბით აპირებდნენ ძაღლის ჭიდან ამოყვანას. ამას კარგა ხანს მოუწია, თანაც საქმეს უდაბნოს მცხუნვარე მზეც ართულებდა. შვარცები დაიღალნენ. ეტყობა, ძაღლი შედოუსაც გამოეღია, ყოველ შემთხვევაში, ყველა თანდათანობით სუსტდებოდა. ძმებმა ჭაში კიბის ჩაშვება დაიწყეს, მაგრამ ხელიდან გაუვარდათ. რამდენიმე წუთის შემდეგ ძაღლის ყეფა შეწყდა. იფიქრეს, შედოუ დაიღუპაო. ჭასთან ნიში აღმართეს და დამწუხრებულები შინ დაბრუნდნენ.

35 დღის შემდეგ ძმები სკოტ და დარელ მერცები იმავე ადგილებში გაემგზავრნენ — წყაროს პოვნა უნდოდათ. მოულოდნელად ქვიშაში ღრმული შენიშნეს, რომლის გვერდითაც ნიში იყო აღმართული. სკოტმა და დარელმა ფარებით ღრმულში ჩაიხედეს და კიბე დაინახეს. მერე ჭაში ქვების სროლა დაიწყეს. მოულოდნელად მიკანებული წმუტუნი გაიგონეს.

„ერთმანეთს გადახედდით. ყურს არ ვუჯერებდით — აქ ძაღლს რა უნდაო. გადავწყვიტეთ, რაღაც უნდა დაგვჯდომოდა, ძაღლი იქიდან ამოგვეყვანა“, — თქვა სკოტ მერცმა.

დარელი კიბემდე თოკით ჩავიდა, მერე კიბით ფსკერამდე ჩააღწია და ძაღლიც დაინახა. დიდი იყო დასუსტებული შედოუს სიხარული. აღმოჩნდა, რომ ჭის ფსკერზე წყალი მოდიოდა და სწორედ ამათ შეუწარმოდა სიცოცხლე. ძმებმა ძაღლი ჭიდან მშვიდობიანად ამოიყვანეს. კოკერ-სპანიელს საყვარელზე ეწერა პატრონის მისამართი და ტელეფონის ნომერი. ასე რომ, შედოუ სულ მალე შინ დაბრუნდა.

შვარცებმა უსაზღვროდ გაიხარეს.

მირ ნოვოსტი

დ	ა	ი	ს	ვ	ე	ნ	ე	თ	ჩ	ვ	ე	ნ	თ	ა	ნ	ე	რ	თ	ა	ლ
ო	ი	რ	ა		ა	უ	გ	გ	ძ	ო	რ	ო	ა	ა	ნ	ი	ო		რ	ი

ნავის მომსახურე პერსონალი; ე. ზღვის ღმერთი რომაულ მითოლოგიაში; ე. „ნატვრის ხის“ პერსონაჟის სახელი, რომელიც მთელი ცხოვრება ნატვრის თვალს, ნატვრის ხესა და ოქროს თევზს ეძებდა, ელოდა როდის გაიხსნებოდა ცა ან როდის დადებდა მისი დედალი ოქროს კვერცხს; თ. ხელსაწყო, რომლითაც რაიმე ზედაპირის ჰორიზონტალურობას ამოწმებენ; რ. საბჭოთა კავშირის საფეხბურთო ნაკრების ყოფილი კაპიტანი; მ. ჯარის უფროსი რუსეთში; ე. ერთგვარი კრემიანი ნაჭებარი; ე. ხელოვნური ბოჭკო; თ. წვრილი

ლვედი; ა. სამცხის მმართველთა ტიტული; ე. კუკარაჩას სატაბელო იარაღი; ე. განსწავლული ადამიანი; რ. კარდინალის გვარდიის ოფიცერი, რომელიც სისხლს უშრობდა ღარტანთან; თ. რა ცხოველი იყო ამალთე, რომელ-

მაც საკუთარი რძით გამოკვება კუნძულ კრეტაზე გადამალული ჩვილი ზევსი; ა. თვითმფრინავის სადგომი; დ. მევენახეობის, ღვინის სმისა და დროსტარების ღმერთი ბერძნულ მითოლოგიაში.

თინა ნოზიშვილი გაგონივრებული კარგოვრდის პასუხები:
ჩ. ჩეჩენი; **ვ.** ვივალდი; **ე.** ელენე; **ნ.** ნინიძე; **თ.** თეირანი; **ა.** ანფასი; **ნ.** ნიაგარა; **ე.** ებრაელი; **რ.** რეიგანი; **თ.** თიანეთი; **ა.** ამერიკა; **დ.** დაროსი; **ა.** ასთმა; **რ.** რესურსი; **მ.** მაუგლი; **ო.** სოლო; **ი.** იპონი; **ნ.** ნავი; **მ.** ყონალი; **ე.** ელენე; **ნ.** ნობელი; **თ.** თვლი.
გამუქებულ უჯრეტებში იკითხება: ჩვენი ფარია ერთსულოვნება.

„კველი“ ევროპა ახალ ჩემპიონს ეძებს

როგორც არ უნდა დაიწყო „ევრო-2004“-ზე საუბარი, ფაქტი ერთია, ყოველგვარი პროგნოზები და რომელიმე გრანდის ხელშეუხებელ ფავორიტად გამოცხადება ფუჭი და ამოი საქმეა. აღიარებული ლიდერები პანტაპუნტით ალაგებენ ჩემპონებს და სირცხვილნაქაში შინ ბრუნდებიან. ყველაზე ხმაურიანი ვოიაჟი ჩემპიონობის უპირველეს კანდიდატებს — ფრანგებს გამოუვიდათ, მათთვის ლისაბონი-პარიზის რეისის ბილეთები „შეუკვეთა“ გუნდმა, რომელიც ამ ჩემპიონატის ყველაზე დიდი სენსაციების შემოქმედი გახლდათ. საბერძნეთის ნაკრებმა ცივისსილიან გერმანელის ოტო რეპაგელის თავდაცვითი დაამტკიცა, რომ პრინციპი — „ერთი ყველასათვის, ყველა — ერთისათვის“, ნებისმიერ სიტუაციაში უაღრესად ეფექტურად მოქმედებს და საერთო საქმისთვის თავდადება უკვალოდ არასოდეს ჩაივლის. პორტუგალია-სთან, ესპანეთთან და განსაკუთრებით ფრანგებთან ჩატარებული მატჩების შემდეგ, ნურავისთვის იქნება გასაკვირი, თუკი რეპაგელი ძველი ელადის შთამომავლებს ყველაზე ნათელ ფურცელს მიუძღვნის მათ საფეხბურთო ისტორიაში. ბერძნებს უკვე აქვთ სრული უფლება იმეფონ თავიანთი თვითმყოფადი და საოცრად შეკრული გუნდით, რომელმაც თავდაყირა დააყენა ცნობილი სპეციალისტებისა და ბუშტიკერების „ბულაბუტრული“ გათვლა-გამოთვლები. საბერძნეთის ნაკრები ჩვენი მეტოქეა მსოფლიოს 2006 წლის მესარჩევ ეტაზე და ანტონიასა, მის გამოსვლას განსაკუთრებულ ყურადღებას რომ ვაქცევთ. ჩვენი ინფორმაციით, მეოთხედფინალის მსვლელობისას იმედგაცრუებული მიშელ პლატინის ახლომხლო უნდა ყოფილიყო საქართველოს ნაკრების ახალი თავკაცი ალენ ჟირესი და ბერძნთა თამაშის შემყურეს დამატებითი თავსატეხი რომ გაუჩნდებოდა, უეჭველია. მოდით, ვთქვათ, შემთხვევითობა იყო თუ კანონზომიერება საბერძნეთის ფურორი პორტუგალიის მინდვრებზე? ნუთუ მათ რიგებში მსგავსი ვარსკვლავები თამაშობენ, როგორებიც საფრანგეთის, ესპანეთის და პორტუგალიის გუნდებში? სულაც არა! ბერძნებს ჰყავთ კაცი, რომელსაც დიდებულიად ესმის ფეხბურთი და მას ეს არაერთხელ დაუმტკიცებია. იგი მათი ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ოტო რეპაგელია. სულაც არ მინდა დავავინო მოთამაშეთა დასახურება, მაგრამ ჯერჯერობით საბერძნეთის ნაკრების წარმატების კვეთის

ეს-ეს არის ბერძნებმა ფრანგები დაამოქცეს

„ცბიერი“ გერმანელის მტკიცე ხელშია. ეს მან დასაჯა პორტუგალიელები ზედმეტი თავდაჯერებულობისთვის, მისი სტრატეგიის მახვილგონივრულობა ინვინია საკუთარ თავზე ესპანეთმა და მისმა უშეცდომო ტაქტიკამ დააჩოქა ტიტულებით „გაძმედილი“ საფრანგეთი. ჩვენ იმაზე ვიფიქროთ, რა დაფუძირისპირობა მომავალ ტურნირზე უკვე ფავორიტებად ქცეულ ბერძნებს ათენსა და თბილისში, თორემ მათ რომ უკვე დაიგება „ევრო-2004“-ის უგვირგვინო მეფეთა გვირგვინი, უდავოა.

საერთოდ, პორტუგალიაში კიდევ ერთხელ დამტკიცდა, რომ აღიარებული გრანდების წინასწარ ჩემპიონებად გამოცხადება სისულელეა და მეტი არაფერი. ფეხბურთი ის აღარ არის, პელესა და გარინჩას დროს რომ იყო. ბევრი გაიძახის: — ფრან-

კასანოს ცრემლები — იტალია ჯგუფში ჩარჩა

ტურნირს, გერმანია ბოლო წლებია სულს ღაფავს... ესეც შენი ფავორიტები!.. საქართველოს ნაკრების კიდევ ერთი მომავალი მეტოქე დაინია. თუ არ ჩავთვლით იტალიასთან უგოლო ფრეს, დიდად თავი არც მათ მოუკლავთ ჯგუფში. შევდებთან მეოთხედფინალში გამსვლელი ფრეც შესაძლოა, მეფსონეთა ენით რომ ვთქვათ, „გაგორებულიც“ იყო, მაგრამ ნუ დავგვიწყნებდებოდა, რომ სკანდინავიური ნაკრების ძირითადი ბრუნთვი, 14-15 ფეხბურთელი ევროპის ნაშეფან კლუბებში თამაშობს და ისინი „ბრონდბიუს“ და „კოპენჰაგენს“ ათი თავით აღემატებიან. დანიელები იტალიელებთან მატჩის შემდეგ პრაგმატულად და ძალთა დაზოგვით მიუდგნენ სხვა მატჩებს, თუმცა, რამდენად სწორი აღმოჩნდა ეს ტაქტიკა, ამის დამტკიცება მორტენ ოლსენ-

სა და მის გუნდს კვირას, ღამით მოუწიათ ჯერჯერობით ყველაზე ძლიერად მოთამაშე ჩეხებთან. ჩეხეთის ნაკრები, საერთოდ, ცალკე თემაა. ბოლო წლებია, რაც ეს გუნდი ოფიციალურ თუ ახსანაგურ შეხვედრებში ყველაფერს ზედინედ იცებს. ჩეხებს ყველა წინაპირობა აქვთ საიმისოდ, რომ ასეთი ფეხბურთელებით ნებისმიერი მნიშვნელობის და სირთულის ტურნირი მოიგონ. ლატვიასთან ძლიერ მოგებული მატჩის შემდეგ მათ ძალებში ზოგიერთი დაეჭვდა კიდევ, მაგრამ ისეთი ფანტასტიკური თამაში აჩვენეს პოლანდიელებთან, ნებისმიერი დონის ჩემპიონატს რომ დაამუშვენდა. მარტო ეს თამაშის იკმარებს იმის სათქმელად, რომ კარელ ბრუკნერს ბრწყინვალე გუნდი ჰყავს. ჯგუფის ბოლო მატჩი ხომ მთლად საოცრება იყო: ჩეხების თავაცმა გერმანიას მეორე შემადგენლობით მოუგო და საფეხბურთო სამყაროს კიდევ ერთხელ დაუმტკიცა ვინ იყო დავორიტი — ტიტულებით სახე გერმანია, თუ „მოკრძალებული“ ჩეხები.

რაც შეეხება პოლანდიას — დიკ ადვოკატი-ის ბიჭებმა ჩეხების საჩუქარი ალაღად შეირგეს, დიდებულ მატჩში მატჩის შემდგომი პენალტებით აჯობეს იტალიელთა გამამხრებელ შედეგს. ღირსეულად გამოვიდა ინგლისიც. სვენ-გორან ერიკსონს ბედი წყალობს, თან არც წყალობს. მაშინ, როცა უკვე შინ ნასული გუნდების მთავარ მწვრთნელთა უმრავლესობა საკუთარი თუ სხვისი ნებით პოსტებიდან გადადგა, შედგ სპეციალისტს მშვიდად შეუძლია თქვას, რომ მის ნაკრებს ფორტუნამ აქცია ზურგი. პენალტების სერიაში, ისიც მასპინძლების წინააღმდეგ, თანაც ყველაზე

კამკაშა ვარსკვლავის — რუნის გარეშე დამარცხება, მას პასივში არ ჩათვლება. ლუიშ ფელიპე სკოლარში გამჭრიახობით აჯობა სკანდინავიელს და ტაქტიკური ომი მოუგო. აბა ვინ მოიფიქრებდა გადამწყვეტ მომენტში ფიგუს შეცვლას? ალბათ მხოლოდ სკოლარი, რომელმაც ყველა მანვერი „ათიანში ჩააჯინა“. ინგლისელები კი ღირსეულად დაემშვიდობნენ პორტუგალიას, იმდენად ღირსეულად, რომ დემოშის მოყვარულ მათ ფანებს აღარც ლუდისა და ვისკის სმით მოუკლავთ თავი და აღარც ვიტრინები დაუღუნავთ. გულდასანყვეტი მხოლოდ ეს იყო: სადებიუტო მატჩში თითქმის მოპოვებული გამარჯვების ფრანგების მიძღვნა და უეინ რუნის დასანანი ტრავმა. ხმები რუნის „ამომავალი ვარსკვლავობის“ შესახებ შემთხვევითი არ ყოფილა. რუნიმ მართლაც ბრწყინვალედ ითამაშა და ჩემპიონატის აღმოჩენადაც იქცა.

ესპანეთი უსახურად გამოვიდა, სიმართლე გითხრათ, მეტს არც ველოდ, მიუხედავად იმისა, რომ რაულ-მორინეტის დუეტი ნებისმიერი დაცვითი ხაზისთვის თითქმის გადაუჭრელ პრობლემას წარმოადგენს. პორტუგალიური ლოგიკა კი ჯერჯერობით ასეთია: თამაშს იგებს მთელი გუნდი! ცალკეული ვარსკვლავების თამაში ესთეტიკური სიამოვნების მისაღებადაა კარგი, თორემ მატჩების მოსაგებად უკვე აღარაა საკმარისი.

სახელდასვლი „საევროპო“ ანალიზის დასასრულს არ შეიძლება გვერდი ავუაროთ ევროპის ჩემპიონატის უსუსტეს ნაკრებად წინასწარ გამსწვებულ გუნდს, ლატვიას, რომელიც ალბათ მართლაც უსუსტესი კი იყო პორტუგალიაში შეკრებილ გუნდთან შორის, მაგრამ ამ გუნდმა ორიოდ მატჩში საკუთარი ქვეყნის საფეხბურთო ისტორია შექმნა — თავდაჯერებულად, ტოლივით ეთამაშა გერმანიასა და ჩეხებს. მსოფლიო პრესაში ყველასათვის უცნობი ლატვიელები გმირებად შერაცხეს, ესეც კიდევ ერთი ნათელი მაგალითია იმისა, თუ რა შეუძლია საქმისადმი სწორად მიდგომას. ის, რაც ამდენი წელია ვერ ვისწავლეთ საფეხბურთო ტრადიციებით განთქმულმა ქართველებმა, იმ ლატვიელებმა შეძლეს, „გუშინ“ რომ დაიწყეს ბურთის გორება.

ეს არის მოკლედ, რაც აქამდე მოხდა პორტუგალიის მინდვრებზე. ისე კი, ევროპა უკვე ჩემპიონის გარეშეა დარჩენილი და მომავალ კვირას სამომავლო გვირგვინისათვის გამოჩნდება. ვინ იქნება ჩემპიონის ტახტის მფლობელი? ნუ ვიმარჩილებთ, აღიარებული „ფავორიტები“ უკვე შინ არიან, „განწირულები“ კი მწვერვალისაკენ ჯიუტად მიემართებიან, ზოგი ზიგზაგებით, ზოგი პირდაპირი ტურნით. ერთი მწვერვალი კი უკვე დაპყრობილია, დამპყრობლის სახელია: HELLADOS!

ზვიად სენიაშვილი

გეოტორ ქართული NBA-ში

საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრების წევრი 18 წლის **გეოტორ სანიკიძე**, რომელიც საფრანგეთის „დიჟონში“ გამოდიოდა, მეოთხე ქართველია, ვინც ამერიკის ნაციონალურ საკალათბურთო ასოციაციაში იასპარეზებს. გეოტორი NBA-ს დრაფტზე ისეთმა ცნობილმა გუნდმა აირჩია, როგორიცაა „ატლანტა ჰოუქსი“. შემდეგ კი „სან ანტონიოს“ — 2002-2003 წლის სეზონის NBA-ს ჩემპიონს დაუთმო. სანიკიძე ამჟამად თბილისშია და საქართველოს ჭაბუკთა ნაკრების შემადგენლობაში ევროპის ჩემპიონატის ფინალური ეტაპისთვის ემზადება. NBA-ს მეოთხე ქართველ ლეგიონერს სწორედ ნაკრების ვარჯიშზე შევხვდით:

— წინასწარ ვიცოდი, რომ დრაფტზე „სან ანტონიოს“ უნდა ავერჩიე 57-ე ან 58-ე ნომრად. „ატლანტასთან“ სწორედ „სან ანტონიოს“ ჰქონდა წინასწარი მოლაპარაკება.

— NBA-ს დრაფტზე არჩევა ჭაბუკთა ნაკრებთან შენს უახლოეს გაცემებს ხომ არ შეცვლის?

— არა, ამაზე ფიქრიც კი არ შეიძლება. NBA-ში გადასვლა და თავის გამოჩენა იმტომ მისარია, რომ საქართველოს ნაკრებს გამოვადგები. ბუნებრივია, ბოლომდე დავემარებე ჭაბუკთა ნაკრებს. მერე თუკი ბრაიკოვიჩი გადაწყვეტს და ეროვნულ ნაკრებშიც დამიძახებს, ეს ჩემთვის დიდი პატივი იქნება.

— NBA-ს საკუთრივ მთელ ევროპას არიან მოდებული და სისტემატურად ადგენენ თვალს პერსპექტიული ახალგაზრდების თამაშს. შენ თუ იცოდი, რომ რომელიმე თამაშისას შენს სასახად იყენებ მოსულა?

— ხორვატიიდან ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევ ეტაპზე წარმატებით თამაშის შემდეგ „დიჟონში“ რომ ჩავდი, ჩემმა მენეჯერმა მარც

ფლიეშირმა დამირეკა და მითხრა, რომ დრაფტზე ხარ აყვანილიო. ამას არ მოელოდი. როგორც ჩანს, ჩემს მატჩებს დაესწრო „სან ანტონიოს“ სკაუტი. გვიან გავიგე ისიც, რომ ეს კაცი საფრანგეთშიც ჩამოსულა და ჩემი თამაშების ვიდეოფირები ნახულია. ეს ფირები „სან ანტონიოს“ გენერალურ მენეჯერს უნახავს. შემდეგ გადაწყვიტეს, რომ ღირდა ამ მასალის ჩვენება „სან ანტონიოს“ მთავარი მწვრთნელის პოპოვიჩისთვის და სწორედ მას გადაუწყვეტია ჩემი საკითხი.

— შენ ერთხანს ამერიკის ერთ-ერთი კოლეჯის გუნდშიც თამაშობდი.

— ექვსი თვის მანძილზე ნიუ-იორკის კოლეჯში გამოვიდი. საკმაოდ კარგად ავუღე ალლო ამერიკულ ცხოვრებას. მომწონდა იქაური ვარჯიშები და თამაშის სტილი, თუმცა იყო გარკვეული პრობლემები, უჭირდათ ხელფასების დარიცხვა. ფინანსურად ეს კოლეჯი არ იყო ძლიერი, თუმცა იმას კი ახერხებდნენ, რომ ჩვენი სწავლის ფულს თავად იხდიდნენ. საკმაოდ საინტერესო იყო სწავლა, კალათბურთის თამაში, დეტვირებები... ისიც სათქმელია, რომ ამერიკელები დღეში მხოლოდ ერთხელ ვარჯიშობენ. იქ ორჯერადი ვარჯიშები არ არის. როგორც ვიცე, NBA-შიც ასეთი სტილია და ფორმატის ვარჯიშებია. ვარჯიში დილით 8 საათზე იწყება და გრძელდება შუადღის სამ საათამდე.

— ამას წინათ, ზაზა ფაჩულია იყო ჩამოსული თბილისში და როცა ევროპასა და NBA-ში თამაში შეადარა, კონკრეტული ციფრები მოიყვანა — NBA-ში მოთამაშე კალათბურთელს უწევს ორჯერ ნაკლებ დროში სამჯერ მეტი თამაშის ჩატარება. რამდენად ხარ მზად ასეთი დიდი დატვირთვისთვის?

— ვფიქრობ, რომ მზად ვარ. საფრანგეთის ძირითადი გუნდების თამაშის წინ ერთმანეთს ხვდებიან მათი სათადარიგო შემადგენლობები. თითქმის ყველა მატჩისას მე სათადარიგო შემადგენლობაში 40 წუთის განმავლობაში მისდებოდა მოედანზე ყოფნა, თამაში როგორც კი სრულდებოდა, მწვრთნელს ძირითად 12 კაცში გადმოვყავდი და ხელახლა მისდებოდა მატჩისთვის გახურება. ასე რომ, ზედინედ თითქმის ორი მატჩის თამაში მინდოდა. ასეთი რეჟიმი თავიდან მიჭირდა, მერე კი მივეჩვიე და უფრო ნაკლები პრობლემები მექმნებოდა. იმედი, არც მსოფლიოს უძლიერეს საკალათბურთო ლიგაში შევირცხვენ თავს.

საქართველოს ნაკრებში აპრიკული ითაბაზა

გასულ კვირას მეტად საპასუხისმგებლო სეზონისთვის ემზადება დაიწყო საქართველოს კალათბურთელთა ეროვნულმა ნაკრებმა. თბილისის „დინამოს“ დილმის სანვრთნელ ბაზაზე ჯერ მხოლოდ საქართველოს ჩემპიონატში მოასპარეზე კალათბურთელები შეიკრიბნენ.

თავდაპირველად ივლისის პირველი ნახევრის ჩათვლით ნაკრები თბილისში მოემზადება, 17 ივლისიდან კი გუნდი იტალიაში გაივლის შერეებას, სადაც ქართველი ლეგიონერები შეუერთდებიან. საქართველოს კალათბურთის ფედერაციამ ამ ეტაპისთვის მიზანშეწონილად ჩათვალა გუნდის გაძლიერება ამერიკული ლეგიონერით. მოთამაშის შერჩევა ზაზა ფაჩულიას, ნიკა ციტიშვილსა და ვლადიმერ სტეფანიას დაევალიდა. უკვე სახელდება რამდენიმე კანდიდატი, აქედან ორი „დეტროიტის“ შემადგენლობაში NBA-ს ჩემპიონი ყოფილა — მაიკ ჯეიმსი და შემოდ უილიამსი. ასევე მიდის მოლაპარაკება ედი ჰუსთან, რომელიც ვოვა სტეფანიას ყოფილი თანაგუნდელია. ამათგან ჩვენს ნაკრებს კანონმდებლობით ერთი კალათბურთელის შერჩევის უფლება აქვს. დავეგმილია, რომ ყველაფერი იტალიაში ნაკრების გამგზავრებამდე გაირკვეს, ყოველ შემთხვევაში, ოფიციალურ შეხვედრებში თამაშამდე ამერიკელ გამოცდილებებს იტალიაში წინასაოლიმპიადო ტურნირზე გამოც-

შემოდ უილიამსი

დიან. აპენინებზე საქართველოს ნაკრების მომავალი მეტოქეები იქნებიან იტალიის, რუსეთისა და შვედეთის ნაკრებები. კულტურული ინფორმაციით ისიც შევიტყვეთ, რომ ამ სამი ამერიკელიდან ქართველთა სიმპათიები უილიამსის მხარეს იხრება. საქართველოს ნაკრების მთავარ-

მა მწვრთნელმა დრაჟენ ბრაიკოვიჩმა ამასთან დაკავშირებით განაცხადა: „ჩვენ ვიყენებთ იმ უფლებებს, რასაც კანონმდებლობა გვანიჭებს და რაც სწორმატებითაა ამრობირებული სხვადასხვა ეროვნული ნაკრების მიერ. ეს უფლება გამოიყენეს რუსებმა, ახლა შევიტყვეთ, რომ სლოვენელმა ფუჩკამ, რომელიც „ბარსელონაში“ თამაშობს, იტალიის პასპორტი აიღო და ამ ქვეყნის ღირსებას დაიცავს. ასევე საინტერესოა ჩვენთვის, რომ NBA-ს ყოფილი კალათბურთელი ამერიკელი ბრაუნი, რომელიც გიორგი ცინცაძის თანაგუნდელია მოსკოვის ცსკა-ში, მავედონილებმა გადაიბირეს. ჩვენი მეტო-

ქეები ძლიერდებიან და ბუნებრივია, ჩვენც უნდა გამოვიყენოთ ჩვენი შანსი“.

ოფიციალურ მატჩებს საქართველოს ნაკრები სექტემბერში გამართავს, სადაც ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევ ეტაპზე ჩვენი მეტოქეები იქნებიან ფინეთი, მაკედონიის და ლუქსემბურგის ნაკრებები.

ქართულ კლუბებს იოლი პეოქაუბი ეპოთ

გასულ პარასკევს, შვეიცარიის ქალაქ ნიონში, სადაც უფას შტაბბინა განთავსებული, 2004-05 წლების ჩემპიონთა ლიგისა და უფას თასის პირველი საკვალიფიკაციო ეტაპის კენჭისყრა გაიმართა. ქართულ გუნდებს გაუმართლათ, განსაკუთრებით ეს ქვეყნის ჩემპიონს „ვიტ ჯორჯიას“ ეხება, რომელსაც ბედმა მეტოქედ ფარერის კუნძულების „ტორ-სპანი“ არგუნა. მართალია, ამ გუნდის 4 ნევრი ეროვნულ ნაკრებში თამაშობს, მაგრამ საეჭვოა, ამ ფაქტმა განსაკუთრებით შეაშინოს „ვეტერინართა“ ხელმძღვანელობა. შედარებით ფრთხილად უნდა იყვნენ უფას

თასზე მოასპარეზე „თბილისი“ და თბილისის „დინამო“, რომელთაც შესაბამისად აზერბაიჯანული „შამქირი“ და ბელორუსიის „ბატე“ შეხვდათ. „შამქირი“ უკვე რამდენიმე წელია ევროსარბიელზე სისტემატურად გამოდის. რაც შეეხება „ბატეს“, 2000 წელს „დინამოს“ მასთან უკვე უთამაშია და პირველ შეხვედრაში მინიმალური ანგარიშით მოგების შემდეგ, სტუმრად დიდი ანგარიშით დამარცხებულია...

ჩემპიონთა ლიგის პირველი საკვალიფიკაციო ეტაპის მატჩები 14-28 ივლისს გაიშართება, უფას თასისა — 15-29 ივლისს.

№25 (403) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

25-ე რეიტინგს 426 რესპონდენტი გამოემხურა. 10 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 169 ქალმა და 247-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „თქვენი აზრით, ვინ არის საუკეთესო ტელეწამყვანი“

როგორც შედეგებმა გვიჩვენა, რესპონდენტთა უმრავლესობა საუკეთესო ტელეწამყვანად ნათია ლაზაშვილს აღიარებს. მკითხველთა 50%-მა შეაფასა „რუსთავი 2-ის“ უცვლელი სახე მაქსიმალური — 9 ქულით და უნდა აღინიშნოს, რომ ყველაზე ცოტა რაოდენობის მინიმალური ქულაც (0,5%) სწორედ მან დაიმსახურა.

7.80 საშუალო ქულით პირველ ადგილზე ნათია ლაზაშვილია, ექვს და ცხრასათიანი „კურიერის“ წამყვანი ჟურნალისტი, რომელიც წლების მანძილზე ხალხის ცნობიერებაში ახალ-ახალ ინფორმაციასთან იყო გაიგივებული.

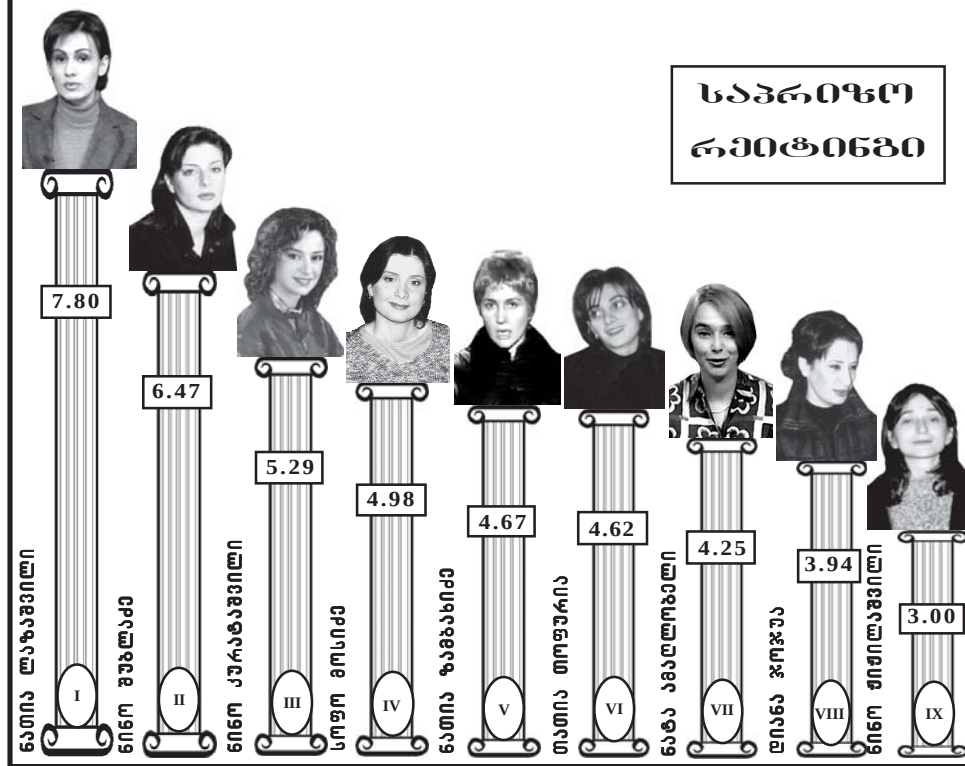
შემდეგ ადგილზე ნინო შუბლაძეა — ქართულ ტელევიზორებში ასევე საკმაოდ ცნობილი სახე, საშუალო ქულაა 6.47.

ნინო კურატაშვილი მესამე ადგილზეა. პირველი არხის სიმპათიური ტელეწამყვანი რესპონდენტთა 9%-მა შეაფასა მაქსიმალური ქულით. საშუალო ქულაა 5.29.

მკითხველმა ასევე მაღალი შეფასება მისცა სოფო მოსიძესაც, მიუხედავად იმისა, რომ მისთვის მიკუთვნებულ მაქსიმალურ ქულებს მინიმალური ქულები სჭარბობენ, რეიტინგში იგი მეოთხე ადგილზეა.

მინიმალური ქულების სიუხვით გამოირჩევიან ნინო ჟიჟილაშვილი (20%), ნატა ამალაშვილი (20%) და დიანა ჯოჯუა (17%).

საუკეთესო ტელეწამყვანები

საპრიზოს ზუსტად არც ერთი ბარათი-რეიტინგი არ დაემთხვა, არც მიახლოებული ვარიანტი დაფიქსირებულა, რაც იმას ნიშნავს, რომ ჯექ-პოტია და მომავალი რეიტინგის საპრიზო ფონდი **200** ლარს შეადგენს.

წარმატებებს გისურვებთ!

№26 (404) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„კვირის პალიტრა“ თავისი მკითხველებისთვის აწყო გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზო, საპრიზო ფონდით —

100 200 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დაწერილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას.

რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანხა ემატება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

* საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაგავიწყდებათ, მონაწილეობა მიიღოთ **ქვემოთ მოცემულ** და **«მკითხველის პრემიაში»**.

№26 (404) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებული „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათის, 30 ივნისის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 1-ელი ივლისის 13 საათამდე.

წარუგზავნის გზისკენ! რეიტინგის ბარათში აა-კალკულაცი დაგეგმა წარუგზავნის გზისკენ! თქვენ შეგიძლიათ შეასრულოთ ისინი და მიითითებოდეთ გამოგზავნას. კვირის პალიტრის საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ საუბარში. ადგილობრივი ბარათები ისევე მიიღება, როგორც ადგილობრივი კონკურსები, როგორც კვირის პალიტრის ანონსები.

წარუგზავნის გზისკენ! „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მიითითებოდეთ გზისკენ! მოთხოვნილი ბარათები კონკურსში არ მონაწილეობს!

ქვემოთ მოცემულ რეიტინგის შედეგები ყველაზე სიმკაცრით მიიღება

1.	გიორგი ბარამიძე	36.5%
2.	ირაკლი ოქრუაშვილი	25.4%
3.	სალომე ზურაბიშვილი	15.2%
4.	კახა ბედუაძე	8.7%
5.	გიორგი ბახაშვილი	3.7%
6.	გიორგი პაპაშვილი	2.7%
7.	გიორგი ხაინდრაძე	1.2%
8-11.	თამარ ლუბაძე	0.9%
8-11.	ლადო ჟიკაშვილი	0.9%
8-11.	თამარ სულხია	0.9%
8-11.	ზურაბ ნოღაიშვილი	0.9%
სხვა	მინიმალური	0.9%
არს	პრემია	1.2%
მიმართ	პასუხის გასვლა	0.9%

მკითხველის რეიტინგში 323 რესპონდენტი მონაწილეობდა

„ფოტოკალიტრა“ © უმცროსი

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პიროვნებების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგვიგზავნოთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყველაზე ორიგინალური პასუხები გამოქვეყნდება გაზეთის შემდეგ ნომერში.

რას ლაპარაკობდით?

თქვენი სახელი, გვარი _____

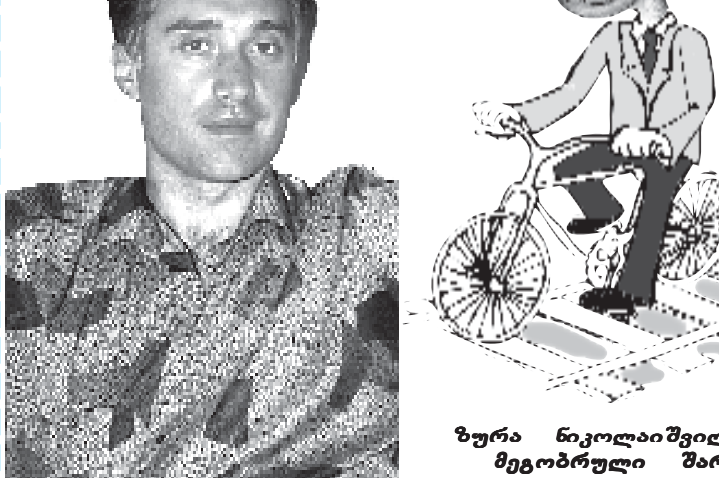
ქალაქი (რაიონი) _____

გიორგი ბარამიძე, ზურაბ ჟვანია, ირაკლი ოქრუაშვილი

წინა ნომრის „ფოტოკალიტრაში“ გამოქვეყნებული ფოტოსურათის მინიშნებამ — „ციხიდან პარლამენტში“, საინტერესო სურათი მოგცა — მკითხველის მიერ დასახელებულ პირთაგან ერთის, ირაკლი ოქრუაშვილის გარდა, ყველა იყო სხვადასხვა დროს ციხის ბინადარი: გურამ აბსანძე, თენგიზ ასანიძე, ლევან ბერძენიშვილი... ერთი ბარათის ავტორი კი დაბეჯითებით გვიმტკიცებს — ნაღდად სტალინიაო!

მაგრამ, მიუხედავად აზრთა სხვადასხვაობისა, მკითხველთა 52%-მა ზუსტად ამოიცნო ამ ბიჭუნაში ყოფილი პატიმარი და პოლიტიკოსი **ზვიად ძიძიგური**.

ზვიად ძიძიგური, 6 წლის

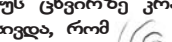
ზურა ნიკოლაიშვილის მეგობრული შარგი

— მანამ ვე ვარ
ფრთხილად
ფრთხილად,
ამათი საშუალო
არ იქნება...

კუთხეში კრავატაზე უკბინა და ისე გაუსვლიდა, რომ ბავშვში ვეღარ შეეჭია. საცროდება სველიანად ამოიხივნენ:

— ლამის გათევია ქუჩაში მობინჯეს...

2/VII

სსე მთავარი

მაგნიტური დღეები:
30/VI 20-დან 24 საათამდე
1/VII 20-დან 24 საათამდე

წინა ნომრის კრძალვის პასუხები

ფორტუნი; 6. რენტი; 7. „აპოლო“; 8. ემირი; 9. იანგი; 10. აბრაგი; 13. დელონი; 18. რემონტი; 19. „საშენი“; 20. ამური; 22. ემოცია; 23. კინაში; 25. პლაჟი; 27. ომალო; 28. ბუვიე; 29. რელსი; 30. ანაბარი; 31. ამულიტი.

შეფუთვა: 1. ვიეტორინი; 2. არბალეტი; 3. ანტონიონი; 4. ფავორიტი; 5. ამფიტრიტი; 11. რემბო; 12. გენტი; 14. ერაყი; 15. ლომეგა; 16. აია; 17. ჩაი; 21. კუმანაშვილი; 22. ევაკუაცია; 24. ინტერვალი; 25. პლომბირი; 26. იზომე-
რია;

ყოველ ოთხშაბათს
ყველაფერი გამოდის შესახებ

შუბაძევა: „პირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო (საქ-
რატონდონტო) შუბაძევა საბატონო უფლება დაცულია პანონტი.©

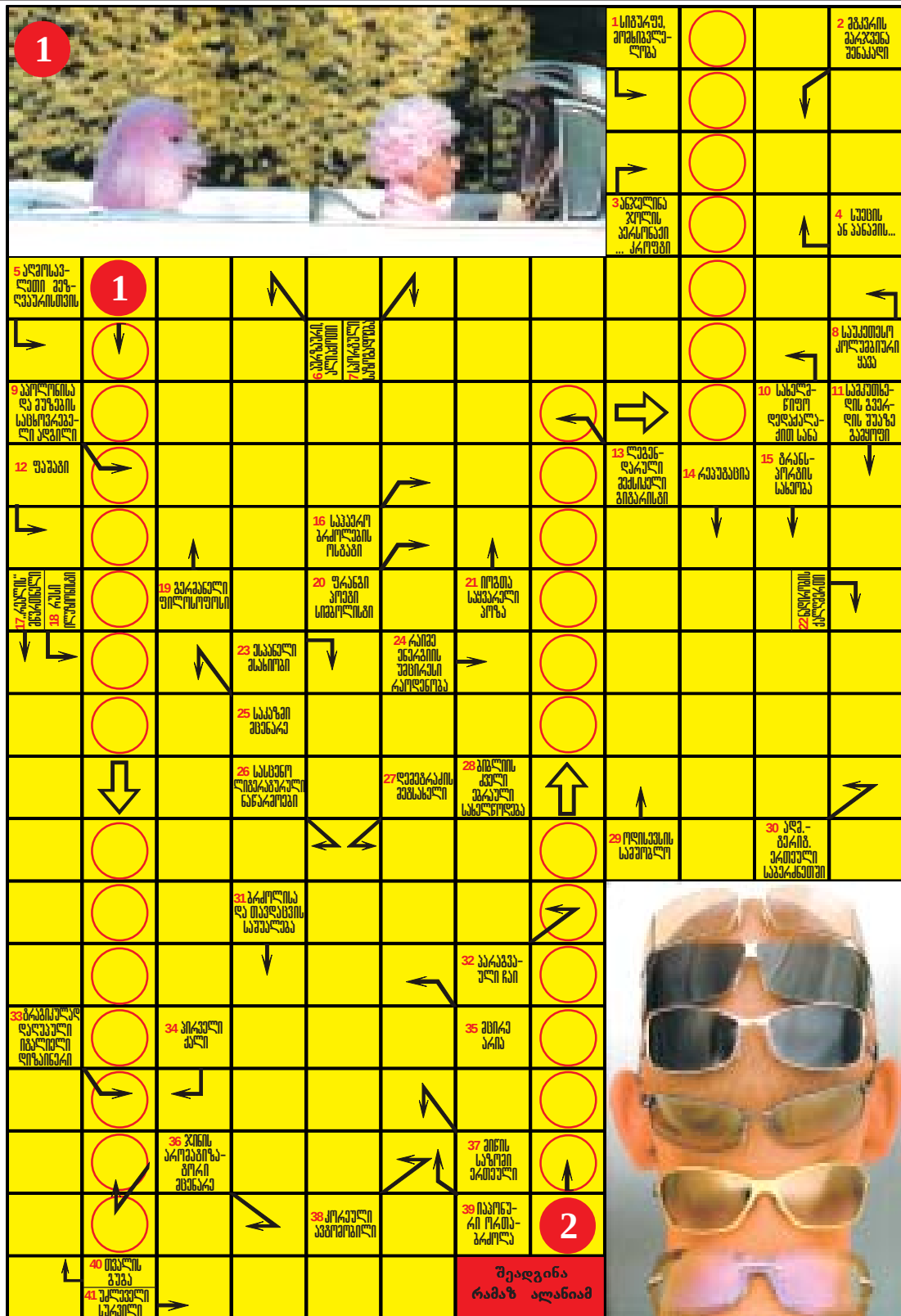
26

უფასო განცხადების ქვითარი

განცხადების ტექსტი

၂၀၁၆ ခုနှစ်

გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: ხიტყვათა მაქსიმალური რაოდენობა – 30 (მისამართის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით)			
გაურკვეველად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება			
№26	თბილისში	ქვეითარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში	ჩააგდეთ
1	ივლიანის (ხუთშაბათი)	13.00	სთ-მდე.

**შინაპატიმრობა –
საქუთარო სურვილი...**

ანჯელინა ჯოლი ისევ უსიამოვნებაში გაეწვია. მსახიობი საოცრად პოპულარული მამაკაცებს შორის და ყვითელი პრესაც დროს და ენერგიას არ იშურებს მის გასაჭორად.

ფილმოში, „ბატონი და ქალბატონი სმიტები“, ანჯელინას პარტნიორი იყო ბრედ პიტი. ჟურნალისტებმა, რა თქმა უნდა, შსსს ხელიდან არ გაუშვეს და უშუალოდ გავრცელეს ხმა — მსახიობებს ინტიმური ურთიერთობა აქვთო. ეს ჭორი ცხადია, ბრედის მეუღლის, ჯენიფერ ენისტონის ყურსაც მისწვდა და საშინელი საკნადლი ატყვა. მერე თითქოს ყველაფერი მიწყნარდა, მაგრამ მალე საშუალო ერთად აღმოჩნდა კანის ფესტივალზე, თანაც ერთ სასტუმროში და ჯენიფერმაც იფეთქა, — ფაქტზე ხომ დაგიჭირეთო. ანჯელინამ, მდგომარეობა რომ არ გაემწვანებინა, გადაწყვიტა, მთელი ფესტივალის მანძილზე არ გამოსულიყო თავისი ნომრიდან...

პუბლიკაციის-გაყიდვის ინფორმაცია
(ტელ. ნომ. ფაქსი) ინფორმაცია მიწის 2004/2005
სახელმწიფო წლისათვის შედგენილი ინფორმაცია:

1. ა) სამართალიმცოდნეობა; ბ) სამხედრო სამართალი; გ) საერთაშორისო ეკონომიკური სამართალი (ქართული, რუსული და ინგლისური სექტირები);
2. ა) საერთაშორისო ეკონომიკური ურთიერთობები (ქართული და რუსული სექტირები); ბ) საბანკო საქმე; გ) საბაჟო-სავაჭროსახელაუ საქმე (წარმოების და მომსახურების კონტროლი და ჯედადმეგველობა);
3. მოქალაქეობითი საქმიანობა) ინგლისური ენა (ქართული და რუსული სექტირები); ბ) გერმანული ენა; გ) ფრანგული ენა;
4. ა) აუზნაღისტია; ბ) ინტერნეტ-აუზნაღისტია; გ) რეპორტირება (ტელე-რადიო აუზნაღისტია); დ) სა-ჰოვადგენიერება ურთიერთობები.

დღის დასრულებულ და დაუსრულებელ განყოფილებაზე ჩაირიცხა წამოშვების გამოცდა-ტესტირების საფუძველზე ინსტრუქტორთა შედეგების დეტალური სწავლა გასაანალიზებლად. აბიტურენტებმა უნდა წარმოადგინონ შედეგები სახეობები: 1. ატესტირება: 2. 4 ფოტოსურათი 3X4: 3. პირადობის მოქმედება: 4. მაქსიმალური (დღეობა ახლანდელი ერთად).

სახეობების მიხედვით I ფაზისთვის, მათთან ერთად გარდა, 10-ნობის. მის: თხადის, 2. კონსტრუქციის 77, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, VIII სასაქონლო კორპუსი II სართ.

36-30-72; 36-30-73; 36-60-78; 36-34-34

გაზეთი დამოუკიდებელია და სეზონდვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის მოსაზრებებს.

რედაქცია პასუხს არ აგებს უცხოური პრესიდან გადმოთარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე, სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.

რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

მთავარი რედაქტორი ლალი გუნთაიშვილი
მთ. რედაქტორის მოადგილეები
ნუცა ღუმბაძე, გიორგი თევზორაშვილი

მის.: აკურის ქ. №8 (სპორტის სასახლის უკან)
ტელ: რედაქცია: 33-39-54
რეკლამა, ფაქსი: 33-50-32; 98-74-44

news@kvirispalitra.com
www.opentext.ge/kvirispalitra
სარედაქციო ნომერი © 1518
„ქვირის პალიტრა“
პირველი ტომის მესამე ნომერი

გამოდის ორშაბათობით
გაზეთი დაიბეჭდა
გამომცემლობა „კოლორში“.